

KAYNAK ESERLER: 40

ÇORUMLU 2000

2009-2010 11

MAHMUT SELİM GÜRSEL

2024

KAYNAK ESERLER DİZİSİ:40

ÇORUMLU 2000

2009-2010 11

Mahmut Selim GÜRSEL

2024

ISBN978-625-94968-2-5 (Tk)

ISBN978-625-97888-3-8 (11.c)

TAKDİM

Bir kitabın doğması, o kitabı yazmaya kalkan kişinin amacına ve bilgi birikimine göre değerlendirilmesi uygun olarak görülmelidir.

Elinizde bulunan bu çalışmanın sizlere ulaşması için günlerini veren bu çabası için şükranlarımı sunarken, bu çalışmada da benim ufakık bir katkımın da bulunması beni bahtiyar etmiştir.

Bu çalışma ile sizlerde bazı bilgileri edinmiş ve faydalanmış olarak uzun yılların birikimlerinden aydınlanacağınızı göreceksiniz.

Bilgi; yazılmadıkça kaybolmaya açık birikimlerdir. Her insan bir kitaptır; onu okumamız gereklidir.

Tanımadığımız ve anlamadığımız kişiler hakkında nasıl kararlar veremezsek; bir çalışmayı da incelemeden, okumadan karar veremeyiz.

Mahmut Selim GÜRSEL

Mahmut Selim GÜRSEL

1947 tarihinde babamın subay olarak bulunduğu Erzurum'da bir at arabasında doğum evine giderken doğmuşum. Babam Eminsü Ali Rıza Gürsel, annem ise Fahriye hanımefendi idi.

İlkokula İskenderun'da başladım. Ankara' da bitirdim. Ankara Yenimahalle Ortaokulunun birinci sömestrsinde babamın emekli olmasından dolayı 1960 yılında Çorum'a gelince Atatürk Ortaokuluna devam ettim. Babamın "oku da oğlum ceketimi satar seni okuturum" diyerek bana yaptığı nasihatleri ters tepki yaptı, okumuyorum diyerek okulu birinci sınıfta bıraktım. Marangoz çırağı olarak Azmi Başar ustanın yanına girdim. Askere gidene kadar ustanın yanında çalıştım.

1967 tarihin de askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğüne teknisyen olarak göreve başladım.

Ortaokulu dışarıdan 2 yılda bitirdim 1972 tarihinde

Polis Memuru olarak Ankara'da çeşitli şubeler ve karakollarda çalıştım. 16 Eylül 1973 tarihinde Selma (Kurşuncu) Hanımefendi ile evlendim.

1978 yılında ayında naklen Çorum İl Halk Kütüphanesine Memur olarak geçtim.

Dışarıdan Çorum Ticaret Lisesini iki yılda bitirdim.

Kendi kendime Osmanlıcayı öğrenmeye uğraştım, Hat sanatı ile biraz ilgilendim 150 ye yakın Ser levham var, Çorum Güzel Sanatlar Galerisinde ve Kütüphane salonlarında bu levhaları sergiledim.

03. 08. 1988 tarihinde İl Halk Kütüphanesi Müdür yardımcılığına atandım.

1990 tarihinde kütüphanelerdeki kitapların tasnifi ile ilgili 10 yıllık bir araştırmamı "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey) "kitap haline getirip Kültür Bakanlığına sundum. Kitabımdan Türkiye'deki bütün kütüphanelere dağıtılmak üzere 1000 adet satın aldılar.

1993 yılında Türkiye'deki bütün kütüphanelerde bulunan " El Yazması" kitapların Ankara Milli Kütüphanesine toplanma kararı veren Kültür Bakanlığına karşı Çorumlu hemşerilerimi haber dar ettim, mahalli radyodan ve gazeteler ile parti il Başkanlarını ile Millet Vekilimiz Adnan Türkoğlu ve Belediye Başkanımız rahmetli Turan Kılıççıolu' nun destekleri ile el yazma kitaplarımızın Çorum' da kalmasını sağladım!

Açık öğretim için üniversite sınavlarına girip kazandım. İkinci sınıfta iken 25 Nisan 1994 tarihinde Tatvan Bitlis'e Müdür olarak tayinim çıktı, tayin edildiğim yere gitmeyerek emekliliğimi istedim.

İlkokul sıralarında okuyarak pilot olmanın düşlerini kurardım. Bu hayalim gerçekleşmedi. Şu anda emekli memurum.

Marangozluk, oymacılık, Polis Memurluğu, Memurluk ve idarecilik yaptım. Her çalıştığım meslekte çeşitli önemli olaylar oldu ise de son çalıştığım kurumda bence; en önemli bir hatıramı anlatmak istiyorum:

Kütüphanedeki çalışmalarım ve " El Yazması Kitaplar"ın Çorum'da kalması için verdiğim çabalar neticesinde Bitlis Tatvan'a tayin edilme olayım beni çok yıktı. Fakat bu üzüntümün boş olduğunu zamanla gördüm. Rabb'imın izni ile Hacca gitmek nasip oldu, iki kitap daha yayımladım ve elinizde bulunan bu derginin çıkmasına vesile oldum. Mesleklerin insanlara sağladığı maddi avantaj olarak,

evinizi geçindirecek, namerde muhtaç etmeyecek avantajından başka, manevi olarak; izin yaptığınız işlerle ilgili karşılaştığınız problemleri değerlendirirseniz avantajların neler olabileceğini hayat okulundan öğrenmiş oldum.

Yazı yazmaya beni kimse teşvik etmedi Kütüphane için hazırladığım kitap beni yazmaya teşvik etti. Yazılarım mahalli basında yayımlandı. Yazılarımdan dolayı bir ödül almadım; fakat kitapları ve bu dergi benim için en büyük ödüldür.

İdealim: Çorum'a tam teşekküllü bilgisayar ortamında bir kütüphane kazandırmaktır. Bu idealim yüzünden tayinim çıktı. Yayımlanmış dört çalışmam bulunmaktadır. Bunlar:

" Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey) ",

"Çorum'da Yatan Meşhur Yatırlar",

Bakanlığa sunulmuş; "Alfabetik Türk ve Yabancı Yazarlar Fihristi" ve "Ne Nerede Başlıklı Arama Fihristi" basım için hazır beklemektedir. Yazılarım daha çok araştırma dalı ile makale türüdür. Tiyatro çalışmalarım, şiir ve hikâye denemelerim bulunmaktadır.

Benim okuyucularıma diyeceklerim şudur ki. Doğru bildiğiniz konuları savunun. Bu savunmanız size belki tepkiler getirecektir. Bu tepkileri inceleyerek doğru olup olmadığını araştırın.

<https://gurselyayin.com>

corumlu2000@gmail.com

DİKKAT! BU BİLGİ TELİF ESERİDİR!

Hukuka, Yasalara, Telif ve Kişilik Haklarına saygılı olmayı amaç edilmiştir!

**Gizlilik şartları, Telif Hakkı Mahmut Selim GÜRSEL adına tüm hakları saklıdır. Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL
yazışma adresi corumlu2000@gmail.com**

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ISSN 1301-9945

YIL 10 SAYI 121 25 Mart 2009

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT ; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!
YAZARLARIMIZIN HAYAT HİKAYELERİNE GİTMEK İÇİN
TIKLAYARAK GİDİNİZ!
BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!**

AYET VE HADİSLERLERDEN BİLGİNİZE: İMAN

Mahmut Selim GÜRSEL YAZDINSA YAYINLA YOKSA SENİNLE GİDER

Sakin KARAKAŞ OSMANCIK ORGANİZE SANAYİ BÖLGESİNİ ARIYORUM

Müslüm TUNABOYLU KÖY ENSTİTÜLERİ NİN UNUTULMAZ EĞİTİM VE KÜLTÜR HİZMETLERİ

Salim SAVCI MUSTAFA NECATİ NİÇİN UNUTULMUYOR

Hüseyin Hüsnü GÜREL ERZİNCAN BELEDİYE BAŞKANI YÜKSEL ÇAKIR'A AÇIK MEKTUP

Ali EMİROĞLU DÜNYA ISINIYOR

Mustafa Nevruz SINACI KUNDAKLANAN CAMİLER

Selma GÜRSEL KABAK KÖFTESİ (MÜJVER)

Cuma TÜRKMEN ŞAİR

Erman YILDIRIM ÇATAK

Mahmut Selim GÜRSEL

AYET VE HADİSLERLERDEN BİLGİNİZE: İMAN

2:3. Onlar gayba inanırlar, namaz kılarlar, kendilerine verdiğimiz mallardan Allah yolunda harcarlar.

2:4. Yine onlar, sana indirilene ve senden önce indirilene **iman** ederler; ahiret gününe de kesinkes inanırlar.

2:5. İşte onlar, Rablerinden gelen bir hidayet üzeredirler ve kurtuluşa erenler de ancak onlardır.

2:6. Gerçek şu ki, kâfir olanları (azap ile) korkutsan da korkutmasan da onlar için birdir; iman etmezler.

2:7. Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Onların gözlerine de bir çeşit perde gerilmiştir ve onlar için (dünya ve ahirette) büyük bir azap vardır.

2:8. İnsanlardan bazıları da vardır ki, inanmadıkları halde ‘Allah'a ve ahiret gününe inandık’ derler.

2:62. Şüphesiz **iman** edenler; yani yahudilerden, hristiyanlardan ve sâbiîlerden Allah'a ve ahiret gününe hakkıyla inanıp sâlih amel işleyenler için Rableri katında mükâfatlar vardır. Onlar için herhangi bir korku yoktur. Onlar üzüntü çekmeyeceklerdir.

3:67. İbrahim, ne yahudi, ne de hristiyan idi; fakat o, Allah'ı bir tanıyan dosdoğru bir Müslüman idi; müşriklerden de değildi.

3:68. İnsanların İbrahim'e en yakın olanı, ona uyanlar, şu Peygamber (Muhammed) ve (ona) **iman** edenlerdir. Allah Müminlerin dostudur.

3:69. Ehl-i kitaptan bir kısmı istediler ki, ne yapıp edip sizi saptırabilsinler. Oysa onlar sadece kendilerini saptırırlar da farkına bile varmazlar.

3:84. De ki: Biz, Allah a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Ya'kub ve Ya'kub oğullarına indirilenlere, Musa, İsa ve (diğer) peygamberlere Rableri tarafından verilenlere **iman** ettik. Onları birbirinden ayırdetmeyiz. Biz ancak O'na teslim oluruz.

3:85. Kim, İslâm'dan başka bir din ararsa, bilsin ki kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır.

3:100. Ey **iman** edenler! Kendilerine kitap verilenlerden bir guruba uyarsanız imanınızdan sonra sizi yeniden inkârcılığa sevkederler.

3:101. Size Allah'ın âyetleri okunurken, üstelik Allah Resûlü de aranızda iken nasıl inkâra saparsınız? Her kim Allah'a bağlanırsa kesinlikle doğru yola iletilmiştir.

3:102. Ey **iman** edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin.

3:130. Ey **iman** edenler! Kat kat arttırılmış olarak faiz yemeyin. Allah'tan sakinin ki kurtuluşa eresiniz.

3:131. Kâfirler için hazırlanmış bulunan ateşten sakinin!

3:132. Allah'a ve Resûl'üne itaat edin ki rahmete kavuşturulasınız.

3:141. Bir de (böylece) Allah, **iman** edenleri günahlardan temize çıkarmak, kâfirleri de helâk etmek ister.

3:149. Ey **iman** edenler! Eğer kâfirlere uyarsanız, gerisin geriye (eski dininize) döndürürler de, hüsrana uğrayanların durumuna düşersiniz.

3:150. Oysa sizin mevlânız Allah'tır ve O, yardımcılarının en hayırlısıdır.

3:175. İşte o şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Şu halde, eğer **iman** etmiş kimseler iseniz onlardan korkmayın, benden korkun.

3:176. (Resûlüm) İnkârda yarışanlar sana kaygı vermesin. Çünkü onlar, Allah'a hiçbir zarar veremezler. Allah onlara, ahiretten yana bir nasip vermemek istiyor. Onlar için çok büyük bir azap vardır.

3:200. Ey **iman** edenler! Sabredin; (düşman karşısında) sebat gösterin; (cihad için) hazırlıklı ve uyanık bulunun ve Allah'tan korkun ki başarıya erişebilesiniz

4:29. Ey **iman** edenler! Karşılıklı rızaya dayanan ticaret olması hali müstesna, mallarınızı, bâtıl (haksız ve haram yollar) ile aranızda (alıp vererek) yemeyin. Ve kendinizi öldürmeyin. Şüphesiz Allah, sizi esirgeyecektir.

4:43. Ey **iman** edenler! Siz sarhoş iken -ne söylediğinizi bilinceye kadar- cünüp iken de -yolcu olan müstesna- gusûl edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta olur veya bir yolculuk üzerinde bulunursanız, yahut sizden biriniz ayak yolundan gelirse, yahut kadınlara dokunup da (bu durumlarda) su bulamamışsanız o zaman temiz bir toprakla teyemmüm edin: Yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz Allah çok affedici ve bağışlayıcıdır.

4:44 Kendilerine Kitap'tan nasip verilene baksana! Sapıklığı satın alıyorlar ve sizin de yoldan çıkmanızı istiyorlar!

4:47. Ey ehl-i kitap! Biz, birtakim yüzleri silip dümdüz ederek arkalarına çevirmeden, yahut onları, cumartesi adamları gibi lânetlemeden önce (davranarak), size gelenleri doğrulamak üzere indirdiğimize (Kitab'a) **iman** edin; Allah'ın emri mutlaka yerine gelecektir.

4:48. Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz; bundan başkasını, (günahları) dilediği kimse için bağışlar. Allah'a ortak koşan kimse büyük bir günah (ile) iftira etmiş olur.

4:144. Ey **iman** edenler! Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin; (bunu yaparak) Allah'a, aleyhinizde apaçık bir delil mi vermek istiyorsunuz?

Hadis

Ebu Hüreyre (radıyallahu anh) anlatıyor: Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Muhammed'in nefsinin kudret eliyle tutan zâta yemîn ederim ki, bu ümmetten her kim -Yahudî olsun, Hristiyan olsun- beni işitir, sonra da bana gönderilenlere inanmadan ölecek olursa mutlaka cehennem ehlinden olacaktır". Müslim, İman 240, (153).

Ebu Hüreyre (radıyallahu anh) hazretleri anlatıyor: "Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm)'e "Ey Allah'ın Resûlu, kıyamet günü senin şefaatinle en ziyâde saadete erecek olan kimdir?" diye sormuştum. Bana: "Hadis'e karşı sende olan aşkı görünce, bu hususta senden önce bana bir başkasının sualde bulunmayacağını tahmîn etmiştim" açıklamasını yaptıktan sonra şu cevabı verdi: "Kıyamet günü benim şefaetimle en ziyade saadete erecek olan kimse, samimi olarak ve içinden gelerek 'Lâ ilâhe illallah' diyen kimsedir" Buhârî, İlm 34, Rikak 50.

Ebu Sa'îd İbnu Mâlik İbni Sinân el-Hudrî (radıyallahu anh) hazretleri demiştir ki: "Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurdular: "Kalbinde zerre miktarı iman bulunan kimse ateşten çıkacaktır." Ebu Sa'îd der ki: "Kim (bu ihbarın ifade ettiği hakikatten) şüpheye düşerse şu ayeti okusun: "Allah şüphesiz zerre kadar haksızlık yapmaz..." (Nisa, 40). Tirmizî Sıfatu Cehennem 10, (2601). Tirmizî hadis için "sahihtir" demiştir.

Yine Ebu Sa'îd (radıyallahu anh) hazretleri der ki: "Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurdular: "Kim: 'Rab olarak Allah'ı, din olarak İslâm'ı, Resûl olarak Hz. Muhammed'i seçtim (ve onlardan memnun kaldım)' derse cennet ona vâcib olur". Ebu Dâvud, Salât 361, (1529).

Yine Ebu Sa'îd (radıyallahu anh) hazretleri der ki: "Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurdular: "Bir kul İslâm'a girer ve bunda samimi olursa, daha önce yaptığı bütün hayırları Allah, lehine yazar, işlemiş olduğu bütün şerleri de affeder. Müslüman olduktan sonra yaptıkları da şu şekilde muâmele görür: Yaptığı her hayır için en az on misli olmak üzere yediyüz misline kadar sevap yazılır. İşlediği her bir şer için de, -Allah affetmediği takdirde- bir günah yazılır." Buharî hadisi tâlik olarak kaydeder (İman 31), Nesâî, İman 10, (8, 105).

Ebu Hüreyre (radıyallahu anh) hazretleri anlatıyor: Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Sizden biri içiyle dışıyla Müslüman olursa, yaptığı herbir hayır en az on mislinden, yedi yüz misline kadar sevabıyla yazılır. İşlediği her bir günah da sâdece misliyle yazılır. Bu hâl, Allah'a kavuşuncaya kadar böyle devam eder." Buharî, İman 31; Müslim, İman 205, (129).

Muâz İbnu Cebel el-Ensârî (radıyallahu anh) hazretleri anlatıyor. Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Kimin (hayatta söylediği) en son sözü Lâ ilâhe illallah olursa cennete gider" Ebu Dâvud, Cenâiz 20, (3116).

Ubade İbnu's-Sâmit el-Ensârî (radıyallahu anh) hazretleri demiştir ki: "Hz. Peygamber aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurdular: "Kim Allah'tan başka ilâh olmadığına Allah'ın bir ve şeriksiz olduğuna ve Muhammed'in onun kulu ve Resûlu (elçisi) olduğuna, keza Hz. İsâ'nın da Allah'ın kulu ve elçisi olup, Hz. Meryem'e attığı bir kelimesi ve kendinden bir ruh olduğuna, keza cennet ve cehennemin hak olduğuna şehâdet ederse, her ne amel üzere olursa olsun Allah onu cennetine koyacaktır." Buhârî, Enbiya 47; Müslim, İmân 46, (28); Tirmizî, İmân 17, (2640). Müslim'in bir başka rivayetinde şöyle buyrulmuştur: "Kim Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın elçisi olduğuna şehâdet ederse Allah ona ateşi haram kılacaktır."

Ebu Zerr (Cündeb İbnu Cünâde el-Gıfârî) (radıyallahu anh) hazretleri anlatıyor: Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Bana Cebrâil aleyhisselam gelerek "Ümmetinden kim Allah'a herhangi bir şeyi ortak kılmadan (şirk koşmadan) ölürse cennete girer" müjdesini verdi" dedi. Ben (hayretle) "zina ve hırsızlık yapsa da mı?" diye sordum. "Hırsızlık da etse, zina da yapsa" cevabını verdi. Ben tekrar: "Yani hırsızlık ve zina yapsa da ha!" dedim. "Evet, dedi, hırsızlık da etse, zina da yapsa!" Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) dördüncü keresinde ilâve etti: "Ebu Zerr patlasa da cennete

girecektir". Buhârî, Tevhid 33; Müslim, İman 153, (94); Tirmizî, İman 18, (2646).

Câbir İbnu Abdillâh el-Ensârî (radıyallahu anh) anlatıyor: Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "İki şey vardır gerekli kılıcıdır" Bir zat: -Ey Allah'ın Rasûlü! gerekli kılan bu iki şeyden maksad nedir? diye sordu: Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm): "Kim Allah'a herhangi bir şeyi ortak kılmış olarak ölürse bu kimse ateşe girecektir. Kim de Allah'a hiçbir şeyi ortak kılmadan ölürse o da cennete girecektir" cevabını verdi." Müslim, İman 151, (93).

Süheyb İbnu Sinân (radıyallahu anh) anlatıyor: Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurdular: "Mü'min kişinin durumu ne kadar şaşırtıcıdır! Zira her işi onun için bir hayırdır. Bu durum, sâdece mü'mine hastır, başkasına değil: Ona memnun olacağı birşey gelse şükreder, bu ise hayırdır; bir zarar gelse sabreder bu da hayırdır". Müslim, Zühd 64, (2999).

Vehb İbnu Münebbih'in anlattığına göre kendisine: "Lâilâhe illallah cennetin anahtarı değil mi? dendi de: "Evet, öyledir ama dışsız anahtar olur mu? Dışları olan anahtarın varsa kapın açılır, yoksa kapalı kalır, açılmaz" cevabını verdi. Buhârî, Cenâiz 1.

Abdullah İbnu Mes'ud el-Hüzelî (radıyallahu anh)'nin anlattığına göre, bir adam kendisine "Sırat-ı müstakim (doğru yol) nedir?" diye sordu. Ona şu cevabı verdi: "Muhammed (aleyhissalâtu vesselâm), bizi sırat-ı müstakimin bir başında bıraktı. Bunun öbür ucu ise cennete ulaşmaktır. Bu ana yolun sağında ve solunda başka tali yollar da var. Bunlardan her birinin başında bir kısım insanlar durmuş oradan geçenleri kendilerine çağırıyorlar. Kim bu dış yollardan birine sülûk ederse yol onu ateşe götürecektir. Kim de sırat-ı müstakîme sülûk ederse o da cennet'e ulaşacaktır." İbnu Mes'ud bu açıklamayı yaptıktan sonra şu ayeti okudu: "İşte bu benim sırat-ı müstakimimdir, buna uyun. Başka yollara sapmayın, sonra onlar sizi Allah'ın yolundan ayırırlar...." (En'âm 152)

Abdullah dedi ki: Babam Ömer İbnul-Hattab (ra) bana şunu anlattı: "Ben Hz. Peygamber (sav) yanında oturuyordum. Derken elbisesi bembeyaz, saçları simsiyah bir adam yanımıza çıkageldi. Üzerinde, yolculuğa delalet eder hiçbir belirti yoktu. Üstelik içimizden kimse onu tanıımıyordu da. Gelip Hz. Peygamber (sav)'in önüne oturup dizlerini dizlerine dayadı. Ellerini bacaklarının üstüne hürmetle koyduktan sonra sormaya başladı:

Ey Muhammed! Bana İslam hakkında bilgi ver! Hz. Peygamber (sav) açıkladı: "İslam, Allah'tan başka ilah olmadığına, Muhammed'in

O'nun kulu ve elçisi olduğuna şahadet etmen, namaz kılman, zekat vermen, Ramazan orucu tutman, gücün yettiği takdirde Beytullah'a hacetmendir." Yabancı:"Doğru söyledin" diye tasdik etti. Biz hem sorup hem de söyleneni tasdik etmesine hayret ettik. Sonra tekrar sordu:

Bana iman hakkında bilgi ver ? Hz. Peygamber (sav) açıkladı. "Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe inanmandır. Kadere yani hayır ve şerrin Allah'tan olduğuna da inanmandır." Yabancı yine: "Doğru söyledin!" diye tasdik etti? Sonra tekrar sordu:

Bana ihsan hakkında bilgi ver? Hz. Peygamber (sav) açıkladı: "İhsan Allah'ı sanki gözlerinle görüyormuşsun gibi Allah'a ibadet etmendir. Sen O'nu görmesen de O seni görüyor." Adam tekrar sordu: Bana kıyamet(in ne zaman kopacağı) hakkında bilgi ver? Hz. Peygamber (sav) bu sefer: "Kıyamet hakkında kendisinden sorulan, sorandan daha fazla bir şey bilmiyor!" karşılığını verdi. Yabancı: Öyleyse kıyametin alametinden haber ver! Dedi. Hz. Peygamber (sav) şu açıklamayı yaptı: "Köle kadınların efendilerini doğurmaları, yalın ayak, üstü çıplak, fakir (Müslim'in rivayetinde fakir kelimesi yoktur) davar çobanlarının yüksek binalar yapmada yarıştıklarını görmendir." Bu söz üzerine yabancı çıktı gitti.

Ben epeyce bir müddet kaldım. (Bu ifade Müslim'deki rivayete uygundur. Diğer kitaplarda "Ben üç gece sonra Hz. Peygamber (sav)'la karşılaştım" şeklindedir) Hz. Peygamber (sav) Ey Ömer, sual soran bu zatın kim olduğunu biliyor musun? dedi. Ben: Allah ve Resulü daha iyi bilir ! Deyince şu açıklamayı yaptı: "Bu, Cebrail Aleyhisselamdı. Size dininizi öğretmeye geldi."

Mahmut Selim GÜRSEL

YAZDINSA YAYINLA YOKSA SENİNLE GİDER

Bir gün işyerimde otururken bir yazar arkadaşım kapıdan içeriye girdi. Selamlaştık; yer gösterdim oturdu. Selam sabahdan ve hal natır sormadan sonra çay içip içmeyeceğini sorudum içelim dedi.

Yazar arkadaşımın yüzündeki maske neşeli çehreden çok kırgınlık sunan bir görünüm sergiliyordu. Sordum:

- Hayırdır; biraz neşen yok? Yüzünü buruşturarak:

Hastanede yatıyordum. Cevabını verdi. Aklımdan şöyle geçirdim. Ziyaretine gidemediğim için bana kırıldı herhalde diyerek cevapladım:

-Geçmiş olsun. Haberim olsaydı ziyaretine gelirdim. Neden bir telefon etmedin? Diyerek durumu kurtarmak istedim. Cevapladı:

-Hayır! Öyle önemli bir hastalık değildi. Ayağımdan fizik tedavisi aldım. Onun için yatmıştım. Dedi. Ben:

-Olsun, hanımla ziyaretine gelirdik. Eve geliriz biraz konuşuruz. Hanımlarda dertleşirler. Dedim. Oda:

-Bekleriz. Buyurun diye cevap verdi. O sıra çaycı çayları getirdi. Arkadaşımızın eskiden tahsildarların kutluklarının altında taşıdığı küçük fermuarlı çantalarından bir tane elinde devamlı bulunurdu. Çayı çaycıdan alırken çantasını masamın üzerine koyarken bir yandan da bana:

-Hastanede boş durmadım. Bu çanta hikâye ve şiirlerle doldu taşı. Dedi. Bende:

-Kalemine sağlık. Yayınlanınca kıymeti artar. Okuyucu değerlendirir değil mi dedim. Çayı içti, teşekkür etti, çantasını alıp çıktı gitti.

Akşam hanımla ziyaretine gittik. Dergimiz ondan sonra yıllarca yayınlandı. O arkadaşın hastanede dediği yazılar ve şiirleri çantasında kaldı gitti. Ben istemedim. O da vermedi. Takdir onundu.

Ben dergilerim çıktığından bu güne yayınladığım yazıları muhakkak denetimden geçirmek mecburiyetindeydim. Çok samimi olduklarım dışındaki yazarlarıma “Yazı verecek misiniz” diye sormam. Verirlerse onu ve beni etkileyecek kelime ve satırları sansür eder, ona sunan kabul ederse öyle yayınlarım. Kabul etmezse yazarın kendisi bilir.

Neden yazı istemiyorsun dersiniz? orum’da bir tabir vardır. Bu deyim Bütün Türk kültüründe çeşitli şekillerde kullanılır. Bu tabiri düstur edindiğim için yazı istemem. Bu deyim nedir dersiniz:

“Kargaya pisliğin kimyadır demişler. O da gitmiş ‘Deriney *’a etmiş” derler.

*Derinçay orum’un çok yakınında bulunan bir akarsuyun ismi.

Sakin KARAKAŞ

OSMANCIK ORGANİZE SANAYİ BÖLGESİNİ ARIYORUM

Kısa adı OSMİAD olan Osmancık sanayici ve işadamları derneği 2008 yılı şubat ayında büyük ümitlerle kuruldu. Yıllardan bu yana örgütlenme fakiri olarak gördüğümüz Osmancık'ta işadamlarının bir araya gelerek örgütlenmesi yöre için bir umut çiçeği olarak açtı. OSMİAD kurulur kurulmaz bölgeye umut dağıttı. Osmiad'ın kurulması nı takip eden aylarda aşağıda özetini vermeye çalıştığım haberler yerel basında yankılandı. Osmancık ve Çorum ile ilgili web sitelerinde OSMİAD haberleri yerini aldı. Nedir bu haberler diye soracak olursanız sadece haber başlıklarını aktarmaya çalışacağım. "Osmiad'dan Organize sanayi atağı, Osmiad Kızılırmak havzasında yatırımların lokomotifi olacak, Osmiad hızlı başladı vb. haber başlıklarını çoğaltmak mümkün.

Dernekleşen İşadamları yapılan toplantı da yaptıkları açıklama da; "Osmancık Organize Sanayini hayata geçirmek, Yeni istihdam alanları oluşturmak, yeni yatırımların önünü açmak, güçlü şirketleşmeyi sağlamak ve genel anlamda ilçenin sanayi ve ticaretini geliştirmek olduğunu, Küçük yatırımları bir araya getirerek mevcut potansiyelimizi geliştirmek amacıyla olduklarını söylediler.

Gönül isterdi ki OSMİAD rüzgarı ile Osmancık ticaret odası kurulsun. Ancak olmadı; Çünkü Çorum ticaret odası için Osmancıklı üyeler önem arz ediyordu. İki yüzün üzerindeki Osmancıklı ticaret erbabı Çorum için önemli bir gelir kapısıydı. Aman aman denildi, alın size bir parmak bal. En kısa zamanda Çorum ticaret odasının Osmancık'ta bir şubesi açıldı. Osmiad kurulduğunda ben daha çok organize sanayi bölgesi ile ilgili demeçlerle ilgilenmiş ve Osmancık adına umutlanmışım. Osmancık organize sanayi ile ilgili bir arpa boyu yol kat edilemedi. Osmiad bu hususta sivil inisiyatif olarak etkili bir rol üstlenemedi. Kızılırmak havzasında yatırımlarım lokomotifi olamadı. Küçük sermayeler birleştirme faaliyetleri gerçekleştirilemedi. Bölgede yeni istihdam alanlarının oluşturulması için gereken adımlar atılamadı.

Kamu teşviklerinden yararlanmanın en temel şartlarından birisi olan ve Osmancık'ın geleceği için önem arz eden Organize sanayi

bölgesi ile ilgili araştırma ve incelemeler lafta kaldı. Konu ile ilgili bir çalışma grubu kurularak güçlü bir lobi oluşturulması için gerekli olan hiçbir faaliyet yapılamadı. Avrupa birliği fonları hibe programlarından Organize sanayi bölgesi için herhangi bir proje hazırlanamadı.

Bu bağlamda gözler bölgede yeni istihdamların umudu olan Osmiad ve dolayısı ile Osmancık organize sanayi bölgesini aradı. Aradan iki yıl geçti, Osmiad birkaç ödül töreni ve yemek etkinliği ile anıldı. Osmiad'ın Kızılırmak havzasında yapılması muhtemel özel teşebbüsler için bir ilaç olamayacağı anlaşıldı.

Bu arada Osmiad çok halis niyetli ve özverili bir yönetim kurulu çevresinde adı lafta olan yemeklerde ve törenlerde Osmiad adına boy gösteren memleket için suya sabuna dokunmayan üyelerden oluşan bir örgüt olarak hafızalarda yer bulmaya başladı. Durum böyle olunca da iki önce bölge için açan umut çiçeği yavaş yavaş solmaya başladı.

Müslüm TUNABOYLU KÖY ENSTİTÜLERİ NİN UNUTULMAZ EĞİTİM VE KÜLTÜR HİZMETLERİ

Altı yüz yıllık bir dönemin eğitim ve kültür hizmetlerine bir göz attığımızda karşımızda ülke insanının bir bölümü hemen tüm eğitim ve kültür olanaklarından uzak kalmıştır. Konuyu biraz daha açacak olursak kentlerde, kasabalarda yaşayan insanlar kırsal alanlarda yaşayan insanlardan daha şanslı daha önde tutulmuş görülmektedir. Bu arada kırsal alanda yaşayan bazı toprak ağaları varsıllığının bir sonucu olarak günün eğitim ve kültürünü almada kentlerdeki insanlar gibi alabilmiştir. Ama nüfusun yüzde sekseni çiftçi ve köyde yaşayan insanlar, eğitim ve öğretim kurumlarından yararlanma olanağı bir türlü bulamamışlar. Bir kısım aydınlar köyde yaşayanlar okusa ne olur okumasa ne olur diyebilmişler, kırsal alandaki yurttaşlarına bakış açıları kentlerdekiler gibi olmamıştır. Bir bakıma öz ve övey evlat muamelesi uygulaması öne çıkarılmıştır. İstanbul da ki saraya Çorum Koparandan kesilerek sunulan ağaçlar yıllar sonra Hemşehrimiz Prof. Hıfısı Veldet Velidedeoğlu'nun Cumhuriyet Gazetesi ne yazdığı anılardan beynimize yerleşmiştir

Kurtuluş Savaşı sonrasında Anadolu da Büyük önder Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşlarınca kurulan yeni yönetim,yani Türkiye Cumhuriyeti Devleti, asırlarca unutulmuş seksen bin köyü ve o kadarda mezrayı kasaba ve kentlerin ulaştığı eğitim ve öğrenim düzeyine getirebilmek için yeni bazı atılımları yapması gerekiyordu 1928 de yapılan Harf Devrimi sonrasında ülkenin en ücra köşelerine dek eğitim ve öğretim kurumlarını ulaştırma amaçlanmış, bu nedenle önce ,askerliğini onbaşı ve çavuş olarak tamamlamış gençlerden yararlanma öne çıkarılmış, bazı il merkezleri yada yakınlarında eğitim kursları açılmıştır. Çorum açılan bu eğitim kurslarından öncelikle yararlandırılan illerin başında gelmiştir. Ama ne yazık ki bizim yöneticilerimiz Çorum a tanınan bu ayrıcalığın bir yanıtı olarak hiçbir eğitim kurumuna İlköğretim Genel Müdürü olan eğitimci İsmail Hakkı Tonguç'un adını verememiştir. Öyle sanıyorum

ki önümüzdeki aylar içinde bir eğitim kurumumuza rahmetli TONGUÇ un adı verilir.

Dönemin Cumhurbaşkanı İsmet İnönü 17 nisan 1940 da TBMM de kanunlaşan KÖY ENSTİTÜLERİ ile ilgili olarak: Önümüzdeki senelerde nüfusumuzun çoğunu teşkil eden köylümüzün,gerek tahsil gerek geçim hususunda seviyesini yükseltmeyi başlıca hedef tutacağız.Bu hususta elde edeceğimiz neticelere çok ehemmiyet ve kıymet veriyoruz.

Kat"i olarak inanıyoruz ki,köylümüzün tahsilini ve maişetini daha yüksek bir dereceye vardırıdığımız gün,milletimizin her sahada kudretli,bugün güç tasavvur olunacak kadar yüksek ve heybetli olacaktır.İSMET İNÖNÜ

İlköğretim Genel Müdürü Tonguç,CANLANDIRILACAK KÖY adlı yazılı yapıtında kırsal alana,yada köylüye bakış açılarını açıklarken :Memleket işleri yalnız yazıp çizmekle,nutuklar vermekle yürütülemez.Köyün içine girmeli,orada ki yolsuzluklar giderilinceye kadar bizim gibi onlara katlanmalı,köylünün başına üşüşen dertleri elbirliği ile ortadan kaldırmalı.Bizimle hem dert,hem de sevinç ortağı olmalı

Bizim işlerimizi düzeltebilmek için bizim bildiklerimizi bilmeli, bizim yaptıklarımızı yapabilmeli. Halkın yapamadığını hiç kimse yapamaz, hele sadece. okur-yazarlığına güvenen hiç yapamaz.Bu laflarımızı kitaplardan öğrenerek söylemiyoruz.Bize bunları içinde doğup büyüdüğümüz, kenarında dedele rimizle babalarımızın mezarları bulunan köy öğretiyor.

Tonguç, eğitim kursu döneminde Çorum a gelerek incelemelerde bulunmuş, Kastamonu Gököy Enstitüsü nün ilk Çorumlu kadrosunu oluşturmuştur. Kastamonu ilk mezunlarından Mecitözü Kışlacık Köyünden Şakir Demir,yine Mecitözü nün Çıkırık Köyünden Hacı Uçak ilk aklıma gelen isimlerden dir.Şakir Demir üç yıl öğretmenlikten sonra Hasanoğlu da açılan Yüksek Köy Enstitüsü ne ayrılmış, Hacı Uçak ise yakalandığı hastalıktan kurtulamamış, Çıkırıkta hayata veda etmiştir.

Köy Enstitülerine köy okullarından mezun olan köy çocukları alınırken, sonraları bu kural delinmiş, köy okulundan diploma alan şehir çocukları da Köy Enstitülerine alınmıştır. Bu olay köy çocuklarının kotasına bir bakıma el koymak olmuştur.1928 den sonra ülkemizde okuma-yazma seferberliği başlatılmış, seferberliğin ilk kahramanları da kurslarda yetiştirilen eğitimciler olmuştur. Eğitimcilerin hizmetlerini hatırlamamak en azından insafsızlık olur. Köy Enstitülerinin ilk mezunlarını vermesi ile seferberlik biraz daha

canlanmış, çok zor koşullarda çalışan köy çocukları hiçbir zaman uygulamadan yakınmamış, görevini zorunlu olmadıkça aksatmamıştır.Çok kısa sürede köylerde tarımın,hayvancılığın,el sanatlarının unutulmaz bir şekilde geliştiğini,köylünün kente zorunlu olmadıkça gitmediğini,modern tarımın köylünün yüzünü güldürdüğüne tanık olmuşuzdur.

Beş yıllık bir eğitim ve öğretim sonrasında ya kendi köyüne yada yakın bir köye öğretmen olarak atanan gençler kendilerinden istenen hizmeti aksaksız gerçekleştirmişlerdir. Onların sayesinde kırsal alandan çok sayıda kamu görevlisi yetiştiği gözlenmiştir. Köy Enstitülerinden mezun olan köy çocukları arasında yazarlar, ressamlar, parlamenterler, bakanlar görmek mümkün.

Kırsal alandaki bu uyanış ülkemizde bazı çıkarıcı guruplarını rahatsız etmiş, kısaca köylünün uyanması arzulanmamıştır.

1940 yılında açılan 20 dolayında Köy Enstitüsü 1950 de iktidara gelen siyasal parti tarafından kapatılmıştır.

Konuyu şöylece bağlamakta fayda görüyorum. Köyden çıkıp,gerekli eğitim ve öğrenimi aldıktan sonra köye hizmet için dönüş bugüne dek sürmüş olsaydı bugün TÜRKİYE NİN Avrupa birliğine girmek için çaba harcamasına gerek kalmayacaktı.Ama köy gerçeği ortaya çıkınca yalnız kendi gurubunu düşünen varsıllar,bu köy çocuklarının ne yapacakları belli olmaz diyerek güzelim eğitim ve öğretim kurumlarını kapatılmasına neden olmuşlardır.

Kırsal alandaki vatandaşların dünyanın gelişim ve değişim olgularından yararlanmalarına karşı çıkmak ne kadar bencil bir eylemdir. Bu gurupların bugün bile çıkarıcı eylemlerini zaman zaman sergiledikleri konusunda duyumlar alındığı bir gerçektir. Şunun iyice bilinmesi gerekir Köy Enstitülerinin kapanmasına neden olan siyasal guruplar, o dönemde devamlı suçladıkları Köy Enstitüsü çıkışlı öğretmenlerin yok yere yıpratıldığı konusunda yazılı ve görsel basında yorumlar yapmaktadırlar. Buda bizim kuşağı geçte olsa onurlandırmaktır.

Sözlerimi tamamlarken Köy Enstitülerinde görev alan ve ebediyete intikal eden tüm yönetici, öğretim görevlisi, uzman, teknik,sağlık ekipleri ile tüm hizmetlilere minnet ve şükranlarımı sunar, hayatta olanlara nice sağlıklı yıllar dilerim.

Salim SAVCI

MUSTAFA NECATİ NİÇİN UNUTULMUYOR?

Türkiye Cumhuriyeti kurulmuş, o günden bugünlere değin pek çok Milli Eğitim Bakanı gelmiş. (1) Bunların çoğu unutulmuş. Ama unutulamayanlar da var. İşte bunlarda biri, Mustafa Necati...

Mustafa Necati, ulusun ve onun çocuklarını çok seven, herkesi kardeş gören, “Kardeş” sözcüğünü sık sık kullanan saygın bir kişidir.

Mustafa Necati’nin sözlerinde içtenlik vardır. Engelleri yenme isteği vardır. Ülkesine, bu vatanın insanlarına yaraşan işleri yapmayı bir borç bilir. Birlikte çalıştığı tüm insanlara, değerlerini fazlasıyla verir. “Öğretmenlerin gönüllerini kucaklayan, bir Bakan olarak gösterilir. Her yılın birinci günü, bu nedenle, içtenlikle, saygıyla anılır.

Mustafa Necati bir insandı. Fazla yaşamadı. Genç yaşta hayata gözlerini yumdu. Onun adını yaşatmak isteyenler çıktı. Balıkesir İlk öğretmen Okulu, modern bir yapıya kavuşmuştu. Fırsat doğdu. Mustafa Necati’yi unutmayanlar okulun adını: Necatibey İlk öğretmen Okulu koydular. İyi de yaptılar. Elllerine, dillerine sağlık.

O zamanlar, İlk öğretmen Okullarına, ortaokulların birincileri, ikincileri, öğretmenler kurulunca seçilerek alınırdı. En seçkin öğretmenler bu okullara kaydırıldı. Balıkesir Necatibey İlk öğretmen Okulu da böyle bir kadroya ve öğrenciye kavuştu. Bu okula gelen öğretmenler, ne yapacaklarını bildiler. Gece gündüz demeden çalıştılar. Kedilerini öğrencilerine adadılar. Onları, ülkenin beklediği öğretmen olarak yetiştirdiler. Birer Atatürkçü ve Anayasacı olarak yurdun dört bir yanına saldırlar.

Her Necatibeyli, gittiği okulu inceledi. Çalışma yöntemini ortaya koydu. Söz ve öz birliği sağlamayı bildi. Bilimsel otoritesini kurdu. Öğrencisinin hak ve hukukunu savundu. Kimsenin adamı olmadı. Herkese eşit işlem yaptı. Öğrencisine hakettiği numarayı verdi. Baba rolüne çıkmadı. Bu nedenle eleştirildi. Ama o, çalışmasını hiç aksatmadı. Her zaman öğrencilerin, velilerin yanında olmayı bildi. Böylece gönüllere girdi.

Mustafa Necati’nin Kızılay-Mithatpaşa Caddesinde olan evi restore edildi. Bir işyerine kiraya verilecekti, verilemedi. Bu bina,

şimdi boş duruyor. Bu binanın: Mustafa Necati Müzesi olmasını Milli Eğitim Bakanlığı da düşünüyor deniliyor. Seçime girmeden, bu müzenin açılmasını dileyen yüz binlerce insan halen yaşıyor. Bunlardan biri de, bu satırların yazarıdır. Mustafa Necati, adı unutulmasın! Saygılarımla.

(1) O günden bu güne pek çok Milli Eğitim Bakanı geçti sözümü bir eski bakan yerinde bulmamıştı. Ama gerçek ortada diyeceğim. O Bakana da saygılar.

Hüseyin Hüsnü GÜREL

**ERZİNCAN BELEDİYE BAŞKANI YÜKSEL ÇAKIR'A AÇIK
MEKTUP:**

ERZİNCAN'DA DEPREME DAYANIKLI İNŞAA EDİLEN
BİNALAR DÜŞEY YÖNLÜ HAREKETLERE DAYANAMAMIŞ
VE ÇOK TEHLİKELİ ŞEKİLDE ÇATLAMISLARDIR.

Ankara'da Türkiye İnşaat Sanayicileri İşveren Sendikası (İNTES)
tarafından Mayıs-Haziran 2009 tarihli insan dergisi'nin 23.
sayfasında; Erzincan Belediye Başkanı Yüksel ÇAKIR "Türkiye
genelinde depreme en hazırlıklı il; Erzincan" olduğu konusunda bir
makale yayınlamıştır.

İnternette <http://milliservet.blogspot.com> WEB sitesinde
yayınlanan dünyada yalnız Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve
ovasında yeraltında kil tabakaları arasında muazzam büyüklükteki
düdüklü tencerelere benzer kapalı ortamlarda doğalgaz ile suya
doygun zeminlerin yan yana ve beraberce bir arada bulunduğu; bu yer
altı düdüklü tencerelere benzer kapalı ortamlarda deprem hareketleri
başlamadan çok kısa bir süre önce doğalgaz patlamaları ve bu
patlamalar ile meydana gelen canavarlar kudretindeki sıvılaşma
olayları ile zeminler aşağıdan yukarı doğru itildiği; yüzey arazinin
deniz gibi dalgalandığı; ağaçların, binaların ve tesislerin yana yatıp,
yatıp kalkarak veya burğu gibi bükülerek ve paramparça olarak bu
yerlerde kıyametler koparcasına çok korkunç afetler meydana geldiği;
bu deprem hareketleri başlamadan önce; yeraltında doğalgaz
patlamalarından ileri gelen bu korkunç afetlerin deprem olayları ile
hiçbir ilgisi olmadığı; doğalgaz patlaması ve deprem olayları
birbirinden farklı ve başka, başka olaylar olduğu konularında 32 yazılı
belge ile bilimsel bilgiler verilmiştir.

Bu Web sitesinde; Japonya da 7.2 gibi çok şiddetli olmayan
1995 Kobe depreminde; en şiddetli depremlere dayanıklı sağlam
inşaatların, bu çok şiddetli olmayan depreme dayanamadığı; Kobe
deprem afetinin; deprem üssü merkezinin yakın olması sebebi ile;
Kobe'nin aşağıdan yukarı doğru düşey yönde itilmesinden ileri
geldiği; bu depremin ilk günü keşfedildiği halde; Marmara bölgesi ile
Erzincan şehrinde ve ovasında yeraltında doğalgaz patlamaları ve
meydana gelen sıvılaşma olayları ile bu korkunç afetlerin meydana

geldiği hakkındaki gerçeğin henüz bilinmediği konusunda 32 yazılı belge ışığında bilimsel açıklamalar yapılmıştır.

1992 depreminde Erzincan Ovasında yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen sıvılaşma olayı ile; fay olmayan yerde DDY rayı yatay ve düşey yönde canavarca büküldüğü bilinmektedir. Depremlere dayanıklı inşa edilen binaların ve tesislerin DDY rayını bükebilen canavarlar kudretindeki sıvılaşma olaylarına dayanabilmesi mümkün değildir.

Bu WEB sitesinde; Erzincan da en şiddetli depremlere çatlamaadan dayanabilecek sağlamlıkta inşa edilen B.A binaların; 2,3,4 gibi ufak şiddetteki depremler esnasında meydana gelen ufak sıvılaşma olaylarına bile dayanamadığı; bu B.A. binaların kolonları, kirişleri, döşemeleri ve perde duvarları gibi taşıyıcı aksamalarının çok tehlikeli şekilde çatladığı; bu çatlak binaların ileride meydana gelecek çok şiddetli olmayan depremlerde bile; burgu gibi bükülerek param parça olmaya ve bina içindeki insanların da pastil gibi ezilmeye mahkum bulundukları; bu binaların çatlakları sıvanarak veya sıva çatlağı olduğu yutturulması ile; bu çatlak binalar Erzincan halkına terk ve teslim edildiği konusunda bilgi verilmiştir.

Erzincan da depreme dayanıklı inşa edilen binaların çatlamış olduklarını; Dr. Cihangir ARISAN; Dr. Hilmi SEVİNÇ; eski Veteriner Müdürü Metin ÇÖREKÇİ; esnaftan Ekrem BÜYÜKFIRAT; Nihat YAPAR; Hüseyin YERGÜN gibi yüzlerce kimse tarafından bilinilmektedir. Bu WEB sitesinde; depremleri önlemek mümkün olmadığı halde; yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen; bu korkunç afetlerden; çeşitli teknik önlemler ile kurtulmanın mümkün olduğu; Yavuz Sultan Selim'in babası Osmanlı Padişahı II.Beyazıt 500 sene önce; 1509 depreminde İstanbul'un muhtelif yerlerine 400 kuyu kazdırdığı; bu kuyular ile yeraltı düdüklü tenceresine 400 delik açıldığını, bu kuyuların denge bacası görevini yaparak yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen; sarsıntılardan İstanbul'u kurtardığı konusunda bilgi verilmiştir.

Yüce Osmanlı Padişahı II. BEYAZIT; mezardan başını kaldırsa; Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında suya doygun zeminlere ulaşacak şekilde 10-20-50-100 m. gibi az derinliklerde ve 80-100cm. çaplarında geniş kuyular kazdırarak; bu yerleri doğalgaz patlamalarından ileri gelen; kıyametler koparcasına korkunç afetlerden kolayca kurtaracaktır.

Doğalgaz patlamaları ve sıvılaşma olayları ile; zeminlerde açılan çatlaklar ile bu zeminler çok mükemmel şekilde esneme özelliği

kazanmaktadır. Zeminlerin esnemesi ile; deprem hareketleri 50m. gibi mesafelerde çok zayıflamakta ve hasar olmamaktadır.

Yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen afetler önleendiği taktirde; faylarda meydana gelen deprem hareketleri esneyen zeminlere ulaşınca; bu zeminlerin çok mükemmel şekilde esnemesi ile; Marmara Bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında faylardan 50 m. uzakta bulunan yerlerde hiçbir hasar olmayacaktır. Bu yerler ile eski Erzincan şehirlerinde deprem harabesi olarak terk edilen yerlerin tamamı deprem bakımından en emniyetli yerler olacaktır. Bu yerlere çok katlı ve yüksek inşaatlar yapılacaktır.

Yetkili Makamlar ile Kurumlara sunulan 10.10.2008 tarihli dilekçeler ile; Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen korkunç afetlerin önlenmesi ve Erzincan ovasındaki çok zengin doğalgaz yatağının ortaya çıkarılması için; ilgi gösterilmesi istenilmiştir.

Aradan bir yıldan fazla zaman geçtiği halde; hiçbir inceleme, soruşturma ve arama yapılmadan ve görgü tanıkları ileri görüşülmeden; masa başında oturarak; kafadan sallama beylik palavra ifadeler ile; bu konular dışlanmıştır.

TÜBİTAK Başkanlığına sunulan 1.12.2008/14325 sayılı dilekçe ile; evvelce sunulmuş olan 10.10.2008 tarihli RAPOR'un teşkil edilecek Yetkin Kurul tarafından bütün belge ve ekleri ile incelenmesi; mahallinde soruşturma ve araştırma yapılması; görgü tanıkları ile görüşülmesi ve Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen korkunç afetlerin önlenmesi ve Erzincan ovasındaki çok zengin doğalgaz yatağının ortaya çıkarılması için; TÜBİTAK öncülüğünde gerekli faaliyete başlatılması; talep edilmiştir. TÜBİTAK tarafından bu konuların incelenmeye başlandığı öğrenilmiştir.

Erzincan Belediye Başkanı sıfatıyla Yüksel ÇAKIR; depremleri yaşayan görgü tanıkları ile görüşerek ve toplantılar yaparak Erzincan şehri ile ovasında deprem hareketleri başlamadan kısa süre önce yeraltından bomba gibi patlama ve uğultulu gürültülü sesler işitildiği; bazı yerlerden çıkan alevlerin göklere yükseldiği; etrafın nur doğmuş gibi aydınlandığı; yüzey arazinin deniz gibi dalgalandığı; ağaçların, elektrik direklerinin ve binaların yana yatıp, yatıp kalktığı; depremler esnasında atmosferin sis bulutu ile kaplandığı; gökyüzünün kıvılcık rengine büründüğü; deprem geceleri Erzincan ovasında çok soğuk havanın ısındığı; ovadaki donmuş karların eridiği konularında Yetkili Makamları ile Kurumlarına, Üniversitelere ve özellikle TÜBİTAK Başkanlığına bilgi verdikleri taktirde; bu konulardaki gerçeklere

inanılacak ve Marmara bölgesi ile Erzincan şehri ve ovası yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen bu çok korkunç afetlerden ve Erzincan da depreme dayanıklı binaların çatlaması rezaletinden kısa zamanda kurtulmuş olunacak ve Erzincan ovasındaki çok zengin doğalgaz yatağı ortaya çıkarılacaktır.

Bu konudaki gerçekler ortaya dökülmediği taktirde; hem Marmara bölgesi ve hem de Erzincan şehri ve ovası; yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen kıyametler koparcasına çok korkunç afetler ile baş başa kalacak ve hem de Erzincan ovasındaki çok zengin doğalgaz yatağından Ülkemiz ve Erzincan mahrum kalacaktır.

Şeker fabrikaları Genel Müdürlüğünde Daire Başkanı Yakup AY ile Türkiye Hava Meydanları Genel Müdürü Orhan BİRDAL; 1992 Erzincan depremini yaşayarak; deprem hareketleri başlamadan önce yeraltından bomba gibi patlama ve uğultulu gürültülü sesler işitildiğini; gökyüzünün kızıl renge büründüğünü; deprem akşamı hava çok soğuk iken; sabaha kadar havanın çok ısındığını; ovadaki karların eridiği konularındaki gerçekleri bilmektedir.

Depremler esnasında Erzincan ovasında yeraltından çıkan fay suları, artezyen ve sondaj kuyularının suyu ısınmadığına göre; deprem geceleri Erzincan ovasındaki trilyonlarca m³ çok soğuk havayı ısıtan ve ovadaki donmuş karları eriten ısının gökte doğalgazın alev ile yanmasından ileri geldiğini ve Erzincan Ovasındaki bu doğalgaz yatağının çok zengin olduğunu; doğa açık ve belirgin şekilde ortaya koymaktadır. Doğanın varlığını kesin olarak ortaya koyduğu bu çok zengin doğalgaz yatağını; ne TPAO ve ne de hiçbir kimse yok sayamayacak ve göz ardı edemeyecektir. Bu zengin doğalgaz yatağı ile Ülkemizin ve Erzincan'ın kaderi değişecek; Ülkemiz doğalgaz bakımından dışa bağımlılıktan tamamen kurtulacak; doğalgaz fiyatları çok ucuzlayacak ve yüz binlerce işsize iş imkânı sağlanacak ve ihtiyaç fazlası doğalgaz harice ihraç edilecektir. Bu konularda verilen yalan-yanlış bilgilere karşı çıkılmalıdır. Bu konularda yalan-yanlış bilgi veren kimseler şiddetle kınanmalı ve kamuoyu önünde tekzip edilerek cezalandırılmalıdır.

Bu konulara ilgi göstermek ve çözüm bulmak vatandaşlığın kutsal görevidir.

Hüseyin Hüsnü GÜREL, İnş. Yük. Müh.(İTÜ-1953)

Ali EMİROĞLU **DÜNYA ISINIYOR**

Dünyanın ısındığında şüphe yok. Bütün ilgili âlimler, bu söylediklerimiz üzerinde duruyorlar ve gerekli tedbirleri de almak istiyorlar. Âlimlerin aldıkları tedbirlere uyanlar olduğu gibi, bu tedbirlere kıymet vermeyen büyük devletler de var. Neticeyi beklemekten başka çaremiz bulunmuyor. Dünya yönetiminde, âlimler söz konusu olmadıkları için, başka da yapacak bir çaremiz bulunmuyor.

Dünyanın ısınmasına söyleyecek bir şeyimiz yok ta, bizim, bu yıl, 2008 senesinde, Orta Anadolu'da ve bilhassa, yaşadığımız ilimiz olan Çorum'da, gördüklerimiz, alimlerin söyledikleri ve yazdıklarıyla bağdaşmıyor. Yağmur sıkıntımız olmadığı gibi, sıcakların çoğalması diye de bir sorunumuz bulunmuyor. Haziran ayının ortasında bile kalorifer yakanlarımız olduğuna göre, bu durumun izahı nasıl olacaktır? Aslında, bu söylediklerimizi, ilimizin büyük çapta değişmiş olduğunu, Dünya âlimlerini yalanlamak için söylüyor değiliz. Benim çocukluğum zamanları düşünüyorum. Çorum havalisi, bu günlere göre, daha çok ağaçlı idi. Bu Hacılar Hanı havalisi tamamen ormanlarla kaplı idi. Bizim köyün ormanlarla kaplı arazisi de öyle idi. Zaman içinde, bu kalmış ormanlar birer birer ortalıktan kaldırıldılar. Bu ormanla kaplı dağ ve tepeler ağaçsızlaşırken, önceleri bol olan yağmur ve kar yağması da azalmaya başladı. Ben yaşıma yarıladığımda, ormanlar bitmişti ve yağış ta hissedilir şekilde azalmıştı.

Bizim Çorum'un Sıklık Boğazı'na dikim başladığı sıralarda, hemen her tarafa ağaç dikimi başladı. Bir taraftan ağaç dikimi başladı, öbür taraftan da, yakım için linyit kömürü teşvik edildi. Hele kömür ithali de başlayınca, bizim insanlarımız da, ağaçları kesip yakma yerine, ülkeden çıkarılan ve dışardan ithal edilen kömür yakımına çabuk alıştı. Odun yakımından kömür yakımına geçişin bir sebebi de, köylerin boşalmasıdır. Çorum'dan, büyük bir kesim Almanya'ya gittiği gibi, Batı Anadolu'ya da göçenler oldu. Batı Anadolu'da seyahat edenlerimiz, eğer bu işle uğraşırlarsa, hemen her köşede Çorumlu insanlara rastlamaktadırlar. Bunların göç etmelerinin iyi

olduğunu söylemek istiyorum ama, Anadolu'nun boşalmasına mukabil, Batı Anadolu'nun nüfus bakımından çok yüklenmiş olduğunu da gözlerimizle görüyoruz.

Uzaklara gidemeyen köylülerimiz de, şehirlerimizin etrafını doldurdular. Bu gün, köylerin tam boşalmış olduğunu söylemek bile mümkündür. Sağlık ocakları ve okullar için sarf edilen bütün paralar da, tamamen boşa gitmiş oldu.

Bizim ülkemizde olanlar, Avrupa ülkelerinde olanların tam tersidir. Avrupa köyleri boşaltılıp ta, büyük şehirlerin yüklenmesi oralarda olmamıştır. İnsanlar, doğdukları yerlerde barınma imkânlarını memleketlerinde bulmuşlardır. Bu bakımdan, Avrupa köyleri imar görmüş ve bazı yatırımlar, şehirlerden uzakta, köylerde yapılmıştır. Yüz evi ancak bulan bir Fransız köyünde, elli işçi çalıştıran fabrikalar yapıldığını ben gördüm. En tanınmış mobilya fabrikaları bile, şehirlerde değil, köylerde yapılmıştı. Küçük çapta hastaneler bile, özel teşebbüs tarafından köylerde kurulmuştu. Plansızlığımızın cezasını daha çekmeye başlamadık ama, ilerde mutlak çekeceğiz. Batı Anadolu, bütün kıyı, yerleşim birimleri haline gelmiştir.

Çorum'da ve bu arada Orta Anadolu'da, iklim değişikliğinin, iyilik istikametinde değişimin ikinci bir sebebi de, küçük göletlerin çok olarak yapılmış olmasıdır. Yine ben çocukken, Sungurlu'da bu gün şehirleşen kesimin büyük bir kısmını seller basardı. Hayvanların ve de adamların sel suları tarafından götürüldüğünü seyretmişizdir. Bu sellere bu gün rastlamıyoruz. Tehlike arz eden yağış alanlarının büyük kısımları öletlerle tehlikesiz hale getirilmiştir. Göletlerle sadece tehlike önlenmemiş, gölet sahaları ağaçlandırılmış ve tutulan su sayesinde, hava rutubetlendirilmiştir. Çorum'da bile, gece rahat nefes alışınızın sebebi göletler ve havanın rutubetlendirilmesidir.

Bazı ülkeler, bu gölet işine öncelik tanıdılar ve büyük barajları sonraya bıraktılar. Zaten barajların ve göletlerin ana hedefi de sulamaktır. Bizim köyle bir sıralamamız olmasa bile, mahalli yönetimlerin gayretleri, bu programı tabiileştirmiştir. Eğer, gölet yapılan yerler için bu düşüncede devam edilirse, hem ağaçlanma artacak ve hem de iklim değişikliği arzu edilen istikamette devam edecektir.

Mustafa Nevruz SINACI **KUNDAKLANAN CAMİLER**

"Eceli gelen köpek cami duvarına ilişir" diye bir darbı meselimiz vardır.

Sonunda bunu da yaptılar ve nesebi gayrisahih alt varlıklar camilerimize de iliştiler.

Ankara ve İstanbul'da milli mukaddeslere darp, suikast ve tecavüze yeltendiler.

Menfur maksatları aziz ve kadim Türk-İslâm medeniyeti'nin muazzez mensuplarını taciz, kutsal mekânlara tecavüz, provakasyon ve tefrika. Sözde 'dinler arası diyalog' adına bile olsa Cami, Havra ve Kiliseyi aynı avluda inşa edecek kadar âlicenap, hoşgörü ve tolerans sahibi, hakiki lâiklik, samimi ve saygın dindarlığın hamisi sevgili bir halka zulüm.

Vakıa gaflet, dalalet ve hıyanetten başka bir türlü adlanamaz.

Evveli de olmakla birlikte; Aralık ayının ikinci haftasından itibaren bu bağlamda ülkemiz ve halkımız; milli birlik, huzur, barış, güvenlik ve bütünlüğümüze yönelik yeni saldırılar, tertip-teşebbüs ve bazı menfur prokasyonlara maruz kaldı.

Bunların başında İstanbul ve Anadolu'da art arda sabote edilen, yangın çıkartılan ve alçakça saldırıya uğrayan camiiler geliyor. Şu ana kadar vaki sabotaj, kundaklama sayısı sadece İstanbul'da yedi. Türk milleti'nin maşeri vicdanı, milli kutsallara, manevi mekânlara, Allah'ın mübarek evleri ve mukaddes ibadethanelere karşı çok hassastır. Buraya uzanan kirli eller umarız tez bulunur ve hemen kırılır.

TEMSİL ETTİKLERİ MİSYON

Yoksa Ebu Leheb ile Ebu Cehil şürekası, Abdullah Bin Sebe müntehibi, mezdekçi ve satanist sapkınların (Camilerin sahibi) Rab, çarçabuk belalarını verir ve defterlerini dürer.

Hani ikiz kule tezgâhını organize edip, "Ben Hazreti İsa'dan vahiy (!) aldım. Bana, Haçlı seferlerini düzenle" dedi diyen bedhahtın uğradığı kriz belâsı ve mağlubiyet cezası ibret olmadı mı? Ya Afganistan, Irak, Somali, Bosna-Hersek ve Karabağ'da akan kan. Milyonları bulan taciz, tecavüz, soygun-vurgun!

Bunlar, bütün yardım-yataklık unsurları, ortak ve müttefikleriyle birlikte 'bilgi çağının bile ırzına geçerek' kıyamet senaryoları üzerinde yoğunlaşan insanlık, hak, adalet, ahlâk ve evrensel hukuk düşmanlarıdır. Ayrıca hırs ve ihtiraslarının zebunu şeytani bir haletle eko sisteme de düşman kesilmişlerdir. Bu denli cahil, kendi bindikleri dalı kesecek kadar aptal ve evrim teorisini, müesses medeniyet aleyhine kullanacak derecede duyarsız, kanlı-kinli, kirli bir güruhun, Atlantis rahiplerinden farkı ne olabilir? İşte, dün Pakistan ve Hindistan da, bugünse 'medeniyetin beşiği' Anadolu da Camilere ilişecek, saldıracak, kardeşlik, huzur ve barış içinde yaşayan insanlar arasına kin-nefret, haset, düşmanlık ve husumet tohumları ekecek kadar azgınlaşanlar. Al birini vur ötekisine, yedisinden yetmişine bunların hepsi bir.

BUNLAR TÜRK MİLLETİ'NE YABANCI DEĞİL

Nerede bir nifak, fesat, tefrika ve bozgunculuk varsa, kesinlikle ucu aynı yere varır.

Buna paralel olduğu şüphe götürmez bir başka furya da "Ermenilerden özür dileme" kampanyasıdır. Bir takım dönme, devşirme, dâhili bedhaht (gizli iç düşman) koza ve kriptolar tarafından yürütülmekte. Dink'in cenazesinde "hepimiz Ermeni'yiz" diye bağırانların ihanet şebekeleri adına yataklık kalkışması, tiksinti veren inlemesi ve diaspora adına feryadı.

Aslında bu sinsî tehdit ve kirli oyun tertipçisinin, (beyanda imzası bulunan ilk 100 kalkışmacının) kahir ekseriyeti oradaydı. Hani o cenaze fırsatını ganimet bilerek sergiledikleri tehdit-tedhiş ve nümayişte talepleri, katilin yakalanması, adaletin tecelli-i falan değil; 301'in ivedilikle kaldırılması idi. Akabinde AB marifetiyle aba altından sopa gösterdiler.

Menfur cinayet bahane edilerek dayatılan bir talimatname ile iş bitti.

Hrant Dink'i ve Trabzonlu rahip cinayetinin bir tertip olmadığı ne malum?

Aslında orada ismi yazılı olanların 'vatana ihanetten yana' sicilleri hayli bozuk.

İçlerinde, 27 Mayıs kalkışmasına çanak tutan, 68 jenerasyonuna anarşi, terör ve tedhiş kuşağı bağlatan, alevî-Sünnî ayrımcılığını körükleyen, papanın dinler arası diyalog projesine aktör, din-iman, ümran ve irfana hain-nankör olan, Kürt sorunu gibi çok sanal bir ütopyayı 'Ermeni diasporası' adına taşeron sıfatıyla üstlenen,

Candaşları-kandaşları pamuk'u Nobel'e taşıyan, iğrenç yalan ve iftiralarını sahiplenene gaflet, dalalet ve hıyanet erbabı gani.

Dahası, KKTC'ni 'Kıbrıs sorunu' yaftasıyla ilgaya, mübadeleyi Yunanistan lehine işleyerek Elen iddialarına destek olmak gibi her melanet ve ihanet bu kalkışmacılar, ajan provokatör ve kurnaz dessaylar arasından çıkıyor.

Üstüne üstlük, karanlıktan ilham alan bu nankör kenelere 'aydın' deniliyor!..

DE FACTO AB HÜKÜMRANLIĞI

Bu ve benzeri, ihanetten beslenen dâhili ve harici bedhahlara dünyanın hiçbir yeri ve devletinde rastlamak mümkün değildir. Zira hiçbir 'hukuk devleti' vatan hainine hayat hakkı tanımaz. De'Facto AB iktidarının hüküm sürdüğü ülkemiz hariç! Ama onlar, aslında tarihi ve tabii hoşgörü sayesinde böylesine şımarık ve semirik olabildiklerinin farkında bile değiller. Zaten varlıkların nedeni bu. İstismar ve suiistimal, yalan-talan, soygun-vurgun, anarşi-terör, nümayiş, tedhiş... Bir elleri halkın cebinde, diğeri terör örgütü; Ermenistan-Yunanistan, ABD ve diaspora'nın belinde. İspat mı istiyorsunuz? İşte belgesi: MENFUR NİYET VE DÜŞMANLIK BELGESİ

Brüksel Zirvesi Sonuç Bildirisi "Türkiye" başlıklı bölüm; (Presidency Conclusions) Madde: 23.."müzakerelerin yalnız Türkiye'yle değil, diğer devletlerle de yapılabileceğini... Müzakereler sırasında Türkiye birkaç devlete bölünürse veya güneydoğu bölgesinde bir Kürt devleti kurulursa, yeni bir karara gerek olmaksızın onlarla da müzakere yapılacağına" yazıyor.

Şu hale nazaran: Batıkent Camii Derneği Başkanı sevgili Kadir Parlak'ın gazetelerde yer alan ve beni de hususi olarak bilgilendirdiği güncel Camii yangınlarının ucu muhtemelen bu menfur ve müseccel kombinasyona dayanıyor. Eylem apaçık kundaklama, ağır tahrik, insanlık dışı saldırı ve provakasyondur. Önce kalabalık mahal ve mağazalara, korumasız masum ve müsemma insanlara, köşe bucakta park edilmiş araçlara, hâsılı bilumum milli, ilmi ve kültürel servetlere; Şimdi de manevi eser, ibadethane ve mabetlere yönelmiş durumda. Bunlara alet olanları, art-yan ve yörelerinde yer alanları, yardım ve yataklık yapanları insanlar ve Müslümanlar olarak kınıyor; Yüce Allah (CC)'dan bu cahil ve gafillere akıl-fikir ihsanı ve ıslahlarını diliyoruz. Zira bu efendiler aynı zamanda siyaset ve yönetime taliptirler.

HÜKÜMLE MÜKELLEFLER OLANA GÖREV

Bu vehamet karşısında, hükümle mükellef yetki sahiplerinden 'özgürlük, demokrasi ve hoşgörü mesajları" geliyor. Belki idare-i maslahat çabası, yahut ikbal kumkuması veyahut da ince politika. Lâkin sebebi her ne olursa olsun: "Özgürlük, sadece gerçeklik, namuskârlık ve dürüstlük, hukuk ve adalet üzerine kurulu bir hak'tır. Hiçbir demokrasi düşmanlarının hamisi olamaz!.. Buna izin verenler, tolerans, himmet ve hoşgörüyle karşılayanlar, tıpkı Fidel Castro ve Che Guevera gibi, gizli halk, hak-adalet ve medeniyet düşmanıdırlar. İşte onlara hüküm ve hükümete görev: "Ben ülkemde iş başına gelecek insanın soyuna-sopuna bakmam, ancak ihanetlerini gördüğüm vakit damarlarındaki kanına bakar (ve icabını yapar) ım" (Mustafa Kemal Atatürk) Haydi bakalım: Ülkemizdeki demokratik kalite, "özgürlük ve güvenlik" diyenler iş başına. Ey hüküm sahipleri!.. Şimdi hak, adalet ve hukuk zamanı değil mi? Yoksa! ne zaman?...
<http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com.tr>

Selma GÜRSEL

KABAK KÖFTESİ (MÜJVER)

2 adet Orta boy kabak

1 adet kuru soğan

1 adet yumurta

1 su bardağı un

İstenildiği kadar tuz

İstenildiği kadar baharat

Yettiği kadar tava için yağ

Kabaklar önce güzelce yıkanır ve kabukları bıçak ile temizlenir.

Kabaklar rendeden geçirilerek kaba alınır. Üzenine soğan rendelenir istenildiği kadar tuz ve baharat ileve olunur, yumurta kırılarak un ilave edilerek kaşık ile çırpılır.

Tavada kızdırılan yağın içine kaşık ile bu karışım istenilen köfte büyüklüğünde dökülerek kızartılır.

Kızartılan köfte sıcak sıcak servis edilir.

Cuma TÜRKMEN

AIR

Her iir yazanı şair sayarsak
Bizleri mehule saptırır gider
Pulu aklın kafesine koyarsak
Altın, incileri akıtır gider.
Şairin içinde aşkı olmalı
Doğruyu, yanlış nete bilmeli,
Korkmadan yanlış cephe almalı
Atılan taşları sektirir gider.
Şair halkın gözü, özü, dilidir.
Her yönüyle hakka bağlı kuludur
Yönü pir Sultan'ın ile yoludur
Yağlı ipte boyun sarkıtır gider.
Şair toplumcuların öncü incisi,
Düşman sayar çıkarcının kemcisi
TRKMENÖĞLU vatandaşın gamcısı
Bu uğurda ömür tüketir gider.

Erman YILDIRIM
ÇATAK

Çamlıktır köse dağı
Kucaklamış çatağı
Çatak turistik yerdir
İhvanların yatağı
Şeyh Hazma ona bakar
Kaynaktan sular aka,
Baharda çiçek takar
Gerdanına Köse dağı
Çatak meyve dolu
Turizme açmış yolu
Yaylada Köse dağı

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ÇORUMLU 2000

**AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE
EDEBİYAT DERGİSİ**

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 11 SAYI 122 25 Nisan 2009

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT ; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL 23 NİSAN 1920 ULUSAL EGEMENLİK
VE ÇOCUK BAYRAMI

Müslüm TUNABOYLU GÖLÜN YAZI MI YOKSA EĞMİR GÖLÜ
MÜ

Mahmut Selim GÜRSEL KOMŞULUK

Salim SAVCI AMAN DİKKAT

Sakin KARAKAŞ CEVİZ KATİLİ

Mustafa Nevruz SINACI DEVLET; HÜKÜMET VE HALK

İsa KAYACAN YAZAR MISINIZ

Selma GÜRSEL TOYGA AŞI

Rıza HARDAL GÖRMEĞE DEĞİYOR ŞU ÇORUM İLİ

Cuma TÜRKMEN ÂŞIK OLDUM

Mahmut Selim GÜRSEL

23 NİSAN 1920 ULUSAL EGEMENLİK VE ÇOCUK BAYRAMI

Atatürk'ün Ulusumuza hediye ettiği Büyük Millet Meclisi'nin açılış yıldönümü olan 23 Nisan'da kutlanan, Türkiye Cumhuriyeti'nin ulusal bayramını ayrıca Atatürk Çocuklara da hediye etmiş, istikbalin Oralada olduğunu da göstermiş olduğu bir bayramdır.

Ülkemizi paylaşmak isteyen güçlerin İstanbul'un işgalinden üç gün sonra, Mustafa Kemal Atatürk 19 Mart 1920 tarihinde bildiri yayımladı: Bildiride, "olağanüstü yetkiler taşıyan bir Meclisin Ankara'da toplanacağı, Meclis'e katılacak üyelerin nasıl seçilecekleri, seçilenlerin en geç on beş gün içinde yapılması gereği" bildiren kesin ve kararlı emirleri yer alan bu bildiri ile, dağıtılan Meclis-i Mebusan'ın üyeleri de Ankara'daki Meclis'e katılmaları emrediliyordu.

Ankara'da toplanacak Meclis için yer arandı. İkinci Meşrutiyet döneminde, İttihat ve Terakki Cemiyeti kulübü olarak yapılmış olan bu bina Meclis için uygun görüldü. Eksik olarak gözüken yapı tamamlandı. Okullardan toplanan sıralar ile halkın katkısıyla mefruşatı donatıldı. Mustafa Kemal Atatürk 21 Nisan'da yayınladığı ikinci bir bildiride: "Meclis'in 23 Nisan" günü toplanacağını ve açılış töreninin duyurdu.

23 Nisan 1920 Cuma sabah ezanından itibaren Ankara'da bulunan herkes Meclis Binası çevresinde toplandı. Herkes ülkesinin yönetiminde kendi kaderine sahip çıkmanın coşkusu içindeydi. Hacı Bayram Camisinde kılınan Cuma Namazından sonra, Meclis binası girişinde bir dualarla tören yapıldı. Saat 13.45'de, Ankara'ya gelebilen 115 Milletvekili Meclis salonunda toplandı.

En yaşlı üye olan Sinop Milletvekili Şerif Bey (1845), Başkanlık kürsüsüne çıktı ve aşağıdaki konuşmayı yaparak Meclis'in ilk toplantısını açtı.

"Burada Bulunan Saygıdeğer İnsanlar! İstanbul'un geçici kaydiyle yabancı kuvvetler tarafından işgal olunduğu ve bütün temelleri ile halifelik makamının ve hükümet merkezinin bağımsızlığının yok edildiği hepimizce bilinmektedir.

Bu duruma baş eğmek; Milletimizin, teklif olunan yabancı köleliğini kabul etmesi demektir. Ancak tam bağımsızlık ile yaşamak için kesin olarak kararlı bulunan ve ezelden beri hür ve başına buyruk yaşamış olan Milletimiz, kölelik durumunu son derece ve kesinlikle reddetmiş ve hemen vekillerini toplamaya başlayarak Yüksek Meclisimizi meydana getirmiştir.

Bu Yüksek Meclisin en yaşlı üyesi sıfatıyla ve Allah'ın yardımıyla milletimizin iç ve dış tam bağımsızlık içinde alın yazısının sorumluluğunu doğrudan doğruya yüklenip, kendi kendisini yönetmeye başladığını bütün dünyaya ilan ederek, Büyük Millet Meclisi'ni açıyorum."

Bu açış konuşmasında, Millî egemenliğe dayalı yeni Türk parlamentosunun adı da "Büyük Millet Meclisi" olarak konulmuştu. Bu ad herkesçe benimsendi. Daha sonra Mustafa Kemal Atatürk'ün tüm konuşmalarında yer aldığı şekliyle ve ilk kez 8 Şubat 1921 tarihli Bakanlar Kurulu Kararnamesinde de yazılı olarak, "Türkiye Büyük Millet Meclisi" (TBMM) adı kalıcılık kazandı.

Bu ilk toplantıdan sonraki TBMM, 24 Nisan 1920 günü yaptığı ikinci toplantısında Mustafa Kemal Paşa'yı (Atatürk), başkanlığa seçti. Mustafa Kemal Paşa, kendi öncülüğünde kurulan TBMM'nin başkanlığını Cumhurbaşkanı seçildiği gün olan 29 Ekim 1923 tarihine kadar sürdürdü. TBMM, açılışından iki gün sonra, sadece yasama değil, yürütme gücüne de sahip olacak hukukî ve siyasî yapısını düzenleme çalışmalarına başladı.

Çocuk bayramı olara ta kutladığımız bu bayramın Mustafa Kemal Atatürk'ün emaneti olarak ilelebet kalmasını dilerim.

Müslüm TUNABOYLU

GÖLÜN YAZI MI YOKSA EĞMİR GÖLÜ MÜ

Çorum'dan Laçın İlçesine uzanan karayolunun Kırkdilim Köyü yakınlarında yolun solunda genellikle ilkbaharda kendini göstererek ben buradayım diyen bir su birikintisiyle ve sazlıklarla karşılaşılırsınız. Hatta siz oradan geçerken bazı kanatlı hayvanların su birikintisi üzerinde tur attıklarına tanık olursunuz. Bazende elinde tüfek sazlığın içinde pusu kurmuş avcılara rastlarsınız.

Dikkatimizi çeken bu su birikintisine göl diyoruz. Ben buradan her geçişimde yıllar önce Prof. Faik Sabri Duran'ın imzası ile yayımlanan yada basılan Doğal Türkiye Haritasını anımsarım. Ama nedense biz oraya Eğmir Gölü demiyoruz da gölün yazı diyoruz. Oradaki düzlüğe isim verirken göle isim vermeyi unutuyoruz. Biz unutmuş olsak da birileri oranın ismini çok değişik kaynaklarda okuyucusuna sunmuştur.

Samsun-Ladik –Akpınar Köy Enstitüsü'nde öğrenim gördüğüm bin dokuz yüz kırklı yıllarında Doğal Türkiye Haritasında illeri ve illerin doğal yapısını öğrenmeye çalışırken arkadaşlarıma "BAKIN BİZİMDE GÖLÜMÜZ VAR" derdim. Ve Çorum'un da bir göle sahip olduğunu gururlanarak arkadaşlarıma sezinletmeye çalışırdım. Göl sözcüğü her nedense beni çok etkilerdi. Okulun yakınındaki Ladik Gölünü ve göl üzerinde ki kanatlıları ve sazlığı birkaç kez izleme fırsatı bulmuştum. Bu gölde bulunan sazlıklardan yöre halkının hasırlar dokunduğuna da tanık olmuştum.

Öğretmenimiz Enver Metinel, bir gün bizi Akpınar Köy Enstitüsü'ne yakın bir köye yürüyerek götürmüş, burada görevli bulunan bir eğitmenin başarılı çalışmalarını göstermişti. Okulun bitişiğindeki lojmanında oturan eğitmenin evinde Ladik Gölünde yetişen sazlardan örülmüş hasırların ekonomiye katkısını bir kez daha saptamıştım.

Öğretmenimizin bu köyde bizi çok çeşitli dallarda somut olarak bilgilendirdiğini unutmam mümkün değil.

Son yıllarda bir markalaşma sevdasına kapıldık.Ne ölçüde başarılı olduk pek bilemiyorum.Ama bilinen bir gerçek varsa yetkililerde aynı çabayı gösteriyorlar. Markalaşmanın ekonomiye katkısı elbette azınsanamaz.Çaba gösterilmesinden yana olan bir kişi olarak diyorum ki ,bu su birikintisine yıllar önce yetkili imzalar “EĞMİR GÖLÜ” demişler.Biz neden bu isimden yararlanmıyoruz da gölü bırakıp gölün yazı diyoruz.Bu biraz haksızlık olmuyor mu?

Gölün ve çevrenin korunmasında ki çabaları yakından izleyen bir kişi olarak,buraya gölün yazı demeye dilim varmıyor.

1982 yılında yetkili uzmanlarca hazırlanan ve basımı yapılan “YURT ANSİKLOPEDİSİ’NİN”3.cilt ve 2013 sayfasında yer alan ÇORUM tanıtılırken GÖLLER: bölümünde “il sınırları içinde önemli göl yoktur.Merkez İlçe’deki EĞMİR GÖLÜ aslında b.ir birikinti gölü olup yazın suları çok azalır.Sazlık ve bataklıktır.Derinliği 0.50 ile 100 m arasında değişir.”denilmektedir.

Anılan yerdeki su birikintisinin ansiklopedik kayıtlarını size EĞMİR GÖLÜ olarak sundum.Belgesel kaynakların gençlere ulaştırılması varken ,neden yeni isimler peşinde koşuşturuyoruz anlamakta güçlük çekiyorum.

Konunun yetkililerce ele alınması ve gerçeklerin genç kuşağa ulaştırılması dileği ile saygılar sunarım.

Mahmut Selim GÜRSEL

KOMŞULUK

“Komşu komşunun külüne muhtaçtır” Atalar boşa dememişler. Dışardan oğlun kızın gelene kadar eğer sen komşunla iyi münasebette isen komşun sana yeter. Ya sen komşundan memnun olmuyorsan, seni rahatsız etmekte ısrar ediyorsa ne yapmak gerekmekte?

Şimdi benim oturduğum apartmanda komşularım ne hakka, ne hukuka ne de saygıda insanca ve Müslüman’ca davranmıyorlar. Üstümde oturan komşu kendi evinde oturuyor. Yirmi üç senedir karı koca kavgalarını dinledik durduk. Halen de dinliyoruz. Birde bundan başka torununu son zamanlarda kendi evine getirerek bizi kızdırmak için kızı ile torununu evin içinde koşturtuyor. Artık bizde de sabrın sonu kalmadı. Biz sustukça işi azıttılar. Geçen Cuma günü artık o kadar ileriye gittiler ki hanım beddua etti. Evet işte insanlar artık birbirlerine ancak beddualarla karşılık vermekteler. Bu neden olduğunu kısaca anlatayım.

Apartmanımızın bitişiğinde en üstte oturan bir bayan var. Onun da iki-üç yaşlarında bizim üst kattaki komşunun kızı kadar bir kızı var. Balkondan balkona durmadan bütün ses güçleri ile isimlerini bağırarak birbirleri ile diyalog kurduklarını zannediyorlar. Hem komşu apartman, hem de bizim apartman bu seslerden müşteki fakat hiç birimizin sesi çıkmıyor. Kafa şişirmekten başka bir işe yaramayan bu diyalog için ne bizim üst kattaki anneanne ne de öbür apartmandaki anne ses çıkartmadıkları gibi bizleri rahatsız etmek içinde çocukları adeta teşvik ediyorlar. Açıkça bağırımlarını sağlıyorlar. Her halde ses tellerinin kuvvetlenmesi için bir nevi çalışma yaptırıyorlar. Bizlerin kızdığının farkındalar. Bilerek bu işe yaptırdıkları malum.

Üstteki anneanne torununu bizzat bizim apartmana yakın evde oturan kızının evinden getirerek bu işlemi yaptırıyor. Bu günlere kadar torununa kızının evinde baktı. Torununu bu işlem için bizim apartmana getirdiğini diğer çocuğu bağırان kadına itiraf ta etti. Üstümüzde oturan anneannenin kızı yani çocuğun annesi de bizim eve çok yakın ilköğretim okulunda öğretmen. Artık o öğretmenin yetiştireceği çocuklardan vatana, millete ne gibi faydalı fertler yetiştireceğini siz düşünün.

Dünyanın düzeni bozuldu. İnsanlıktan bi haber olmamızın gerçek sebepleri herhalde bu gibi kişilerin eğitimde yetiştirdikleri talebelerden olsa gerek.

Salim SAVCI

AMAN DİKKAT!

Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisinde yaşayan her birey; etnik grubu ne olursa olsun TÜRK VATANDAŞI dır.

Türk Vatandaşı; Vatan olan toprağa, bayrağa candan bağlıdır. Vatanı ve Bayrağı için canını da, kanını da vermekten çekinmemiştir, çekinmez de !..

Etnik gruplardan olan vatandaş; evinde, çevresinde bir anadili var ise onunla konuşur. Ama Türkçe'sine sahip çıkar.

AB ye girebilmemiz için; konulan ilmelere uyuldu. Etnik yayınların dillerinde, lehçelerinde radyolardan TV (Tİ-Vİ değil)(TE-VE dir)den yayın yapılmasına başlandı. Bazı etnik gruplar, azınlık kabul edilmelerine yol açan bu yayınlara karşı çıktılar. Bazıları ise azınlığa düşüklerini göremediler, sevindiler.

Azınlığa düşmenin en korkuncu Yugoslavya'da görüldü. Azınlıklar birbirlerinin hoşgörüsünü yürütemediler, dağıldılar, birer devlet oldular, huzura da kavuşamadılar.

Biz Türkler Kurtuluş Savaşında, bu toprakların sahibi olarak varımızı, yoğunumuzu ortaya koyarak Türkiye Cumhuriyeti'ni kurduk. Özgürlükçülüğün önderi olduk !

Her Türk vatandaşı; evinde, çevresinde anlaşılabildiği dil ile yaşıyor. Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmanın onuruna ulaşsın, onu savunsun, birlikteliğimize gölge düşmesin.

Okullarımızda, devlet dairelerinde Türkçe'miz kullanılacaktır. Türkiye Cumhuriyetinin anadili de bal gibi TÜRKÇE dir. Gerçek Türkçe akıcı bir dildir. İnsanın dudaklarını, yüz çizgilerini konuşurken sevimsizleştirmez.

Sakin KARAKAŞ

CEVİZ KATİLİ

Geçtiğimiz Haziran ayı içerisinde Osmancık'ta yaşlı ve hasta olan bir yakınımızın ziyaretine birkaç arkadaşla birlikte gittik. Kapıyı açan yaşlı kadının iki gözü iki çeşme ağladığına şahit olduk. Bir an için yaşlı adama bir şey mi oldu acaba diye düşündük. Ancak durum korktuğumuz gibi değildi.

Yaşlı kadın yaklaşık 25 yıl önce kendi elleri ile dikip yetiştirdiği ceviz zararı verildiği anlatıyordu. Teyze ile birlikte bahçeye doğru yöneldik. Kadın verdiğimiz destek ile biraz moral bulmuş ve kendine gelmişti. Bahçedeki çeşmeden yüzünü yıkamasını sağladık. Yüzünü yıkadı ve bizimle birlikte cevizin yanına geldi.

Gördüğümüz tablo karşısında irkildik. Yaklaşık 25 yaşlarında olduğunu tahmin ettiğimiz ceviz hemen helmen bahçenin en heybetli ağaçlarından birisiydi. Geniş ve uzun kolları üzerindeki dallarında bulunan meyvelerin bolluğu ise oldukça cömert ve bereketli bir ağaç olduğunu gösteriyordu.

Cevizin muhteşem görüntüsü birilerini tedirgin edip kıskandırmış olacak ki karanlık bir el ceviz zararı vermişti. Ceviz ağacının Kuzey batıya bakan kısmının gövdeden kabukları ayrılmıştı. Gövdeyi saran kabuklar boydan boya özel bir bıçak ile sıyrılmıştı. Bu insanlık dışı davranışa tepki veren çeyrek asırlık ağaç adeta savunmaya geçmiş ve yarayı onarma gayreti içerisinde girerek gövdenin yaralı kısmı sulanmıştı.

Ziraat mühendisi olan arkadaşımız yaşlı teyzeye toprağı çamur halinde yaralı kısma sıva halinde sürmesini, ceviz ağacına sık su vermesini ve gövdeyi iki üç günde bir sulandırmasını tembihledi. Bu durumda ağacı kurtarabileceklerini söyledi.

İlgimizden oldukça memnun kalan yaşı kadının ağlaması kesilmişti. Morali yükselen kadın ağaçtan ne istediniz diye söyleniyor; komşunun sevgiden uzak, topluma küskün oğlunun zamanla bu zararı yaptığını, ailesinin de yıllarca sınırlarına ve ağaçlarına zarar verdiğini; şimdi babasının yalan dünyayı terk edip gerçek dünyaya göçtüğünü ve bu hırs ile öteye bir şey götüremediğini anlatıyordu.

Arkadaşlarımızla birlikte olayı Allah'a havale etmesini söyleyerek hasta olan beyinin ziyaretine geçtik. Hasta olan adama da ceviz olayından hiç bahsetmedik. Ziyaretimizden oldukça mutlu olan yaşı adam ve karısının hayır dualarını alarak oradan ayrıldık.

Aradan geçen yaklaşık bir aylık zaman sonrasında ceviz ağacını hep merak ettim. Ağacın koyu yeşil olan yaprakları önce açık yeşile döndü. Diğer ceviz ağaçlarının yeşili ile kıyaslandığında bu durum açık ve net fark ediliyordu. Sonra Açık olan yeşil şimdilerde biraz sarıya doğru dönüştü.

Anlaşılan çeyrek asırlık ceviz ağacından giderek umut kesiliyor. Ağacın kurtulma ihtimali %15 . Eğer ağaç kurtulursa büyük emekler sonunda kurtulmuş olacak. Eğer ağacı kurtaramazsak ceviz katili kına yakmaya hazırlansın.

Mustafa Nevruz SINACI

DEVLET; HÜKÜMET VE HALK

Bilgi çağının çöküşü ve “bilinç çağı”na geçişin en önemli nedenlerinden biri de; dünya çapında kelimeler ve kavramlar üzerinde oynanan oyun ve bu bağlamında insan hakları, adalet, hukuk ve demokrasi sözcüklerinin anlamsız kılınması ve içlerinin boşaltılmasıdır.

Örneğin: Türkiye Cumhuriyeti ‘Ermeni soykırım yalanı’ konusunda bu kastın kurbanı;

Afganistan, Pakistan, Irak ve pek çok Müslüman ülke de; İnsan hakları ve demokrasi söyleminin mağdurudur. Bunun başlıca üç ana nedeni vardır:

Birincisi: Yenidünya ‘düzen’i peşinde koşan kene, vampir, sülük ve pire türü kan emici (insani değer ve erdemler yönünden mutasyona uğramış ve vahiy ahlakından arınmış) varlıkların içine düştüğü vahşet, şehvet, şöhret, hırs ve ihtiras; Çok öz ve anlamlı bir tanımla, ilâh, silâh ve ilâç tüccarları;

İkincisi: Bunlara, aynı zaaflar ile malul olmaları nedeniyle yardım ve yataklık eden; Milliyet, mensubiyet, insani değer, medeni mefkûre (ilmi dava), hamd, kanaat, şükür, samimi inanç, sevgi-saygı, tolerans, ibadet ve ihlâstan arınmış primitif ve prototip yöneticiler;

Üçüncüsü: Tıpkı kurbağa örneğinde görüldüğü gibi beyni uyuşmuş, içine kapanmış, onursuz ve sorumsuzlaştırılmış, miskin, medeni cesaretten yoksun, bütün insani, milli ve manevi duyguları, asil-aziz ve harsi (kültürel) erdemleri korku, baskı, zulüm, maddi-manevi işkenceler ile bastırılmış pasif-palyatif ‘sürü psikolojisi’ içine sürüklenmiş toplumsal yapı. Bu örnekte halkı idare eden, hâkim ve hükümrân, başına buyruk bir çoban, millet ise icabında azgın köpeklerce korkutulan, hizaya sokulan sürü mesabesindedir.

İşte bütün dünyada siyaset sisteminin tıkanması, kaynakların tükenmesi ve ekolojik sistemin temelden sarsılmasının nedeni budur. Sahipsizlik ve sorumsuzluk... Ortak değerler, toplumsal müşterekler

ve evrensel dengeler konusunda kafa yormamak, bilinç ve bilhassa inisiyatif geliştirmemek. Kurumsal ve bireysel sorumluluk almamak...

Tıpkı fanatik ve cahil softaların ileri sürdüğü bir sapkınlık olan ‘kaderciliğe’ geleceğini, özgürlüğünü, yaşam hakkı ve güvenliğini şuursuzca teslim etmek; Kötülerin bilinçle yürüttükleri “gasp-irtikap ve haksız edinim” mücadelesine iyi insan ve iyi vatandaş olarak kayıtsız kalmak. Bütünüyle gayrimeşru, şiddet, tehdit, baskı, yalan-talan, hırsızlık-yolsuzluk ve özellikle: İnsan hakları, adalet ahlâkı, eşitlik ve hukuk istismarı ile yönetilmeye karşı “meşru direnme” hakkını kullanmamak!..

BİLİNÇ ÇAĞINA DOĞRU

Oysa, başta insanlık tarihinin tek ve yegâne semavi (vahiy kaynaklı) dini olan İslâm; İslâm’ın son peygamberi Hazreti Muhammed’in, bütün zamanları şamil mukaddes Kitabı Kur’an; İlim yolunun kanaat önderleri, dünyanın ‘kendilerini insanlık ve medeniyet davasına’ adanmış örnek ve önder şahsiyetleri, namuslu bilim ve siyaset adamları ve nihayet Türk siyaset ve devlet hayatının aynası; Özgür insanlık âlemi ve davasının ışığı-nihai lideri Mustafa Kemal Atatürk; “Hayatta en hakiki mürşit ilimdir” diyerek yol göstermiştir.

Dünyayı yeniden keşfetmeye gerek yoktur. Bilinçli, kendinde ve farkında olmak yeter.

Tekâmül nazariyesinin esası, her defasında sıfırdan başlamak değil, geline noktadan itibaren alarak ilmin yolunu ve önderlerin ışığını takip etmektir.

Konuyu bu bağlamda ele alacak ve bir yol haritası çizecek olursak!..

MANA VE MUHTEVA OLARAK DEVLET:

Kelime, kavram ve anlam (manâ ve muhteva) olarak devlet, “Siyasi, idari ve merkezi bir teşkilâta sahip, belirli ve müseccel sınırlarla muhkem ve mukayyet, toprakları üzerinde hâkim, halkıyla hür, müstakil, özgür ve hükümlan, (tam bağımsız) ülke;

Üzerindeki insan topluluğunu, mutlak bir adâlet, hukuk, eşitlik ve hakkaniyetle yöneten, refahı tabana yayan, dengeli kalkınan, doğrusal yönde hareket eden, milletin işlerini tam bir dürüstlikle, vukuf, ehliyet ve liyakatle yürüten, insan haklarına sahip ve hukuka saygılı meşru bir hükümetle ‘milli hakimiyet’ tesis etmiş bulunan evrensel bir kurumdur.

Esas olarak devlette kanunlar Anayasa’ ya, Anayasalar ise insana ve insan tabiatına (doğuştan var olan insan haklarına) aykırı olamaz.

Devlet insan için vardır. İnsanlar, halk, millet, yani yurttaşlar tarafından “Namuslu, dürüst, katılımcı, saydam-şeffaf, ilkeli, onurlu, sorumlu, hak-hukuk ve bilumum medeni tasarruflarda mutlak eşitlik esasına dayalı”, özellikle demokrasi ve demokrasinin mutlak mütemmimi (ayrılmaz parçası olan) Cumhuriyetle yönetilmek zorunda ve durumundadır.

Bu insana ve İslâm’a uygun bir toplumsal sözleşmedir.

Toplumsal sözleşmeler kuruluşla birlikte ikame olunur.

Zaman içinde değiştirilmez. Geliştirilir ve mükemmelleştirilir.

İNSAN ODAKLI “ORİJİNAL” DEVLET

Bilinen ve belli olan tarihte ilk kez bu ideolojik tanım ve siyaset felsefesi günümüzden 2500 yıl önce Plâton (Eflâtun) tarafından vâzedilmiş; Bu rejim ve siyaset felsefesinin en ileri ve çağdaş-modern versiyonu ise, Atatürk ilke ve inkılâpları bağlamında “İnsan odaklı” doğru, demokratik ‘İnsani Boyut ve Bilgi Toplumunun ideal rejimi’ “Türk İnkılâbı” (Atatürk’ün kendi deyişi ile) “KEMALİZM” olarak biçimlenmiş devlet-rejim budur.

Günümüzde, orijinal ve objektif bir rejim olan bu yönetim biçimini örnek alan veya uygulayan, (dünyada) gerçek devlet sayısı iki elin parmakları kadar azdır. Yakın ve uzak tarihte ise, ağırlıklı olarak Türk ve İslâm devletleri ile 20.500.000 km²’de yaklaşık 600 yılı mücavir süre ile “huzur iklimi” olarak adâletle hüküm süren Osmanlı örneği ile 1923-1938 dönemi Türkiye Cumhuriyeti gösterilir.

Dünya devleri ve devletlerinin pek çoğu bilime kıyasen çete devletidir.

Bunlar tasallutla tasarruf eder, evrensel hukuk ve adalet ilkelerini tanımazlar.

GİZLENEN REJİM KEMALİZM

Şu anda ülkemizde de Kemalizm maalesef ‘gizlenen rejim’ durumunda olup, 1961’ den itibaren terk edilmiştir. Ancak, AB Komisyonunca onaylanan Ortlander raporunda yer aldığı veçhile batı, Türkiye’nin kesinlikle Atatürk’ü unutmamasını istemektedir. Zira, kapitalist ve emperyalist küresel sermaye, önünde en büyük tehlike olarak “Kemalizm” i görmektedir.

Bu talep ve yaşanan gerçek yönünde biz yine de konuyu irdelemeyi sürdürelim: Devletler, halk tarafından tesis ve idame ettirilen hükümetler eliyle yönetilir. Hükümetlerin mutlak şartı meşruiyettir. Hüküm ve hikmet meşruiyetle mümkündür.

HÜKÜMET VE MEŞRUIYET:

Gücünü sadece ve yalnızca halktan alan ve halka dayanan, kuvvet, kudret ve hakimiyet-hükümlerlik hakkını “halkla birlikte-halk için kullanan”, halkın emrinde ve hizmetinde olan ve bu (hüküm ve hikmet) hakkını; Ulusal ve evrensel hukukun kabul görmüş ilke, norm, standart ve kriterleri muvacehesinde; İlmi değer, manevi mukaddes, milli mefkûre, temel inanç, adet, örf, yerleşik töre, birikim ve gelenekleri doğrultusunda kullanan; Halkın gücü, kudreti, irade ve adâlet ahlâkı “doğrudan milletçe onaylanmış” müşterek hak, hukuk ve menfaatleri tavizsiz-ivazsız bir “kamu ahlâkı dairesinde” yönetme erkidir.

Bu, Türk milleti ve TC devleti bağlamında bir “Kuvâ-i Milliye” veya “Çanakkale” rûhu, nizamı; Yani, halk iktidarı anlamına gelir. Halk iktidarı ‘hak iktidarı’ demektir. Diğer bir anlamda, kamu yönetiminde ‘kamu onayı ve kamu vicdanı’ esastır. Türk milletinin kamu vicdanı: Mustafa Kemal ATATÜRK, O’ nun ilkeleri ve Türk İnkılâbıdır. (devamı var)

DEVLET; HÜKÜMET VE HALK (2) Mustafa Nevruz SINACI CUMHURİYET FAZİLETTİR, ERDEMDİR:

Türk İnkılâbı ‘Cumhuriyet Fazilettir’ ilkesine dayalıdır. Mutlak dürüstlüğü esas alır. Yani; Türk devleti (orijinal Fransızca da ‘bon-sens’ denilen) haklıların güçlülüğü, hak, adalet ve hukukun mutlak hakimiyeti; her türlü ayırma, kayırma, farklılık, üstünlük, imtiyaz ve kanunsuz koruma dışında ‘tam eşitliği’ öngörür. Bilimin, milli birikimin ve insani bilincin gereği olan ‘doğrusal yönde temlik ve tasarrufu’, “En hakiki mürşit ilimdir” ilkesini esas alır.

Türk milleti ve TC devleti, vahşi kapitalizm ve küresel emperyalizme karşıdır. Türkiye, hür, müstakil, hakim ve kendi hukuku ile kaim medeni bir dünya devletidir. Türkiye Cumhuriyeti; Binlerce yıllık devlet geleneğinin gereği; Namuslu bir devlettir.

DEVLETİN NAMUSU:

Yukarda açıklanan usul, esas ve münhasıran “Türk İnkılâbı” çerçevesinde ‘Türk Devleti’ “CUMHURİYET FAZİLETTİR” ilkesi bağlamında kuruludur. Cumhuriyet’in ana ilkelerinden biri de: Haklıların güçlülüğü ilkesidir. Güçlülerin haklılığı değil...

“Fazilet” Türk ve dünya lügatlarında;

“Doğruluk, dürüstlük, değer, meziyet, iyilik, ilim, irfan ve iman itibarı ile yüksek, adalet ve ahlâk-edep sahibi, hürmet ve muhabbete lâayık, saygınlık” anlamına gelir. Tek kelime ile fazilet: Kişisel ve kurumsal bazda namuslu, dürüst ve demokrat olmaktır. Gerçek anlamda namuslu, dürüst ve demokrat olmayanın devlette işi yoktur.

Bu tanımları, günümüzde yaşanan ‘derin’ kavram kargaşasını açıklamak için yaptım.

ASIL MESELE NEDİR:

83 yıllık cumhuriyet tarihini “Hakiki devlet ve namuslu hükümetler” bağlamında büyüteç altına koyduğumuzda ortaya çıkan profil şudur: 1923-1938 dönemi: Tam bir yokluk, yoksulluk ve kıtlıktan; Taban ve tavan arasında makul bir denge korunarak, el ve gönül birliği ve “millet olma” bilinci içinde kalkınma ve gelişme yolunda büyük mesafe alınmış; Kurucu önderi, bütün ayni ve nakdi mal varlığını millete ve milletin kurumlarına bağışlamış, bütün dünyanın saygı duyduğu “kederde ve kıvançta bir” yüksek bir medeniyet bu dönemde yaşanmıştır. Atatürk dönemi, tertemiz ve pırıl pırıl bir dönemdir.

1938-1950: Karşı devrim adına, her şeyin yerle bir, Türk inkılâbınınsa ter-yüz edildiği, ilk yolsuzluk ve suistimallerin uç verdiği, demokrasinin yerini despotluğun aldığı kıtlık ve kâbusların hortladığı karanlık ve kara bir dönem. Kayıp yıllar...

1950-1960 : Türk inkılâbının düştüğü yerden ayağa kalktığı, Atatürk programlarının tekrar, özenle yürürlüğe konduğu, milletçe kalkınma-gelişme, devletçe yükselme ve ‘muasır medeniyet seviyesine ulaşma’ seferberliğinin başladığı ve ülkenin karanlıktan aydınlığa çıkarılarak birinci sınıf bir dünya devleti noktasına yükseldiği, taşındığı harika yıllar.

DİKKAT:

14 Mayıs 1950 seçimlerinde ‘beyaz ihtilâl’ olarak tarihe geçen ve büyük bir halk hareketi ve kuvâ-i milliye ruhuyla “demokrasi zaferi” kazanan parti, halk partisi tarafından “devr-i sabık” yaratmama konusunda uyarılmış, aksi taktirde askeri darbe ile tehdit edilmiş olmakla; DP, demokrasiye geçiş evresi nedeniyle bu şartı kabule mecbur kalmıştır.

DARBE:

27 Mayıs 1960’da, başta halk partililer ile Cumhuriyet, Demokrasi, Atatürk, Adalet, ahlâk ve milli değerler düşmanı, hukuk özürlü dahili ve harici bedhahların iştirak ve işbirliği sonucu yapılan darbe, 10 yıldır yaşanan “asr-ı saadet” dönemini sonlandırdı. Bir değil binlerce “DEVİR-İ SABIK” yaratma ihtirası uğruna kurulan ‘adalet ve hukukun yüz karası, utancı’ güdümlü mahkemelerde binlerce masum insan, memur, müsdahdem, genel müdür, genel kurmay başkanı, bakan, başbakan ve cumhurbaşkanı alçakça sorgulandı ve yargılandı. Nâhak yere üç masum ve müsemma lider hunharca asıldı. Ancak,

örtülü ödenek dahil devletin ve hükümetin bütün hesapları tertemiz çıktı... Devr-i Sabık yaratamadılar. Çünkü devlet bu dönemde Atatürk'ün yolunda ve izinde yürümüştü.

Atatürkçülük, yani 'Kemalizm' ile yalan-talan ve yolsuzluk birleşmezdi. Oysa, müsebbipler 1950'de devri sabık yaratılmamasını şart koşmuşlardı. Çünkü 1938-1950 döneminde devleti yönetenler, reddi miras etmişlerdi. Ortam pisti.

NEREDEN NEREYE:

Emekli Jandarma Kurmay Albay ve dönemin Jandarma Genel Komutanlığı Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanı; Namus ve fazilet timsali büyük insan, gerçek bir Türk Askeri, Kuvva-i Milliye Aziz ERGEN' in "Kırlı Ellerin İttifakı" isimli kitabı yayınlandığı gün bana geldi. Türünün nadir örneklerinden olan bu kitabı; Yukarda irdelediğim siyaset bilimini (Türk inkılâbını) baz alıp, "1960-2006" döneminde olup bitenleri düşünerek büyük bir dikkat ve itina ile satır satır okudum. Başlangıçta vaki açıklama ve tanımlar doğrultusunda mukayeseli bir şekilde inceledim, değerlendirdim.

Daha sonra Kuvvai Milliye Derneği Genel Başkanı Bekir Öztürk, Talât ŞALK (DGM eski, emekli Cumhuriyet Başsavcısı) ile Aziz ERGEN tarafından; Ankara Sürmeli Otel' de yapılan 'tanıtım amaçlı basın toplantısını izledim. Evet, demek artık, 'yeni bir beyaz sayfa daha' açmanın değil; 'iyice kirlenen' son 40 yılın hesabını sormak zamanı gelmişti

"KIRLI ELLERİN İTTİFAKI" ADLI KİTAP

Bahusus toplantıda, Aziz Albayın son derece ağır başlı, temkinli ve (emekli de olsa) temsil ettiği camia ve emekli olduğu kurumun onur ve erdemini düşünerek verdiği cevaplar ile Talât ŞALK' ın açıklamalarını 'bu amaçla' not aldım. Akabinde aldığım önemli notlar ve kitabı bir kenara koyarak, ertesi günden itibaren İnternet, radyolar, yazılı-görsel medya ve televizyonlarda yer alan haber ve programları dikkatle izlemeye başladım.

Acaba, Türkiye'yi sarsacak nitelikteki bu açıklamaların yansıması ne olacaktı?

Halkın tutumu, hükümetin tavrı, başta insan hakları örgütleri olmak üzere, sivil toplum kuruluşlarının ve genelde kamuoyunun tepkileri konusunda ciddi beklentilerim vardı.

Sanki bütün medya harekete geçecek, aziz ve necip Türk halkı ayağa kalkacak, STK' lar (Hrant Dink'in cenazesi ve 301.madde konusunda olduğu gibi) hepten teyakkuz durumuna geçecek, başta Sayın

Cumhurbaşkanı, Devlet Denetleme Kurulu, Başbakan, Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu, Bakanlar ve Bakanlık Teftiş Kurulları derhal işe el koyacak; Dönem itibarıyla kayıp, kaçak, gasp, hırsızlık ve yolsuzlukla hortumlanmış, kitapta açıklanan ‘millete ait’ 500 milyar doların peşine düşerek; ‘DEVLETİN NAMUSUNU” kurtaracaklardı...

Zira, dönemin hayali ihracat komisyonu başkanı ve eski Aksaray milletvekili Mahmut ÖZTÜRK, Manisa eski milletvekili Tefvik DİKER (Anayurt), o gün için vizyondaki “Kurtlar Vadisi” dizisinin yapımcıları, konuyla ilgili başkaca kitaplar yazan yazarlar, dönem içinde konuyla ilgili dizileri yayınlayan gazeteler ve gazeteciler sayesinde (Aziz Albay kadar olmasa bile) yine de ‘harekete geçmeye yetecek kadar’ pislik, kirlilik, hırsızlık, yolsuzluk, yozlaşma, erime ve çürüme ortaya çıkmıştı.

Üstüne üstlük bir de, ‘dokunulmazlara’ ait dosyalar vardı. (devamı var)

TÜYÜ BITMEMİŞ YETİMİN HAKKI

Böylece tüyü bitmemiş yetimin hakkı söke söke geri alınacak, Aziz Türk milletinin alçakça çalınan geleceği kurtarılacak, suçlular yakalanacak, adil mahkemelerde yargılanacak ve kamu vicdanı rahatlatılacaktı. Bu son derece olağan, doğal, masum ve yasal bir beklenti idi. Zira, devlet ve hükümetler bunun için vardı. Hiç olmazsa beyaz enerji dahil, aysbergin dışarıda kalan, görünen bölümü aydınlandı. Kirli eller, kara vicdanlar ve irin dolu yüreklerin sırrı ayândı artık. Devlet varsa (ki, vardır) şimdi harekete geçmeliydi. Zira;

Aziz Ergen’in kitabı, izah ve itirafları bir bakıma rüşvetin, hırsızlığın, hortumculuğun ve devleti kullanarak milleti soymanın aleni belgesi idi. Üstüne üstlük bu güne kadar benzer konularda yayınlanan hatırat, belge, bilgi, kitap ve itirafları da tamamlıyordu. Hazır, Anayasa mahkemesi, yerel mahkemeler ve Cumhuriyet Savcıları da konu üstünde idi.

NELER GÖRDÜK, NELERE ŞAHİT OLDUK

Bir tarafta aleni dolandırıcılıktan yakalanan bakan, diğer tarafta sahtecilik, görevi kötüye kullanma, rüşvet, iltimas, suistimal, nüfuz ticareti gibi yüz kızartıcı suçlarla yargılanan eski bakan ve vekiller; Diğer tarafta, aynı suçlara ilâveten bölücülük, teröre destek, yardım-yataklık ve dahi vatana ihanete kadar varan iddialarla suçlanan, ancak insan onuru, adalet ahlâkı, demokrasi, anayasa’ nın eşitlik ilkesine

aykırı bir biçimde dokunulmazlık zırhı ile korunan ‘milletvekilleri’ vardı.

Hattâ, buna rağmen yalan-talan, soygun ve vurgun bütün şiddeti ile devam etmekte idi. Üstüne üstlük, şimdilerde Türkiye’yi soyanlar ve hortumlayanlar kervanına İMF, AB kurumları, Dünya Bankası ve ülkemizin “Milli İktisat”sınırlarını yok eden “Gümrük Birliği” çeteleri bile vardı. Ülkemizde mafyalar cirit atıyor, organize çıkar örgütleri “Medya-Mafya-Politika” şeytan üçgeninde, rahatça hareket ediyor ve diledikleri gibi faaliyet gösteriyordu. Evet, devlet, hükümet ve halk bütün kurum ve kuruluşları ile harekete geçmeliydi. Şimdi tam zamanı idi. Artık, ‘hiçbir şey eskisi gibi olmamak’ zorundaydı.

AMA HAYRET!..

Alenen suçlanan ve marifetleri deşifre edilen kesimlerden çıt yok. En küçük bir ret, tekzip veya itiraz bahis konusu değil. Mütareke medyası popülizm peşinde. Tutturmuş bir ‘Amerikalı albay nasıl soyuldu’ konusu speküle edip duruyor. Milliyetçi, sağcı ve muhafazakâr yayın organları da, sanki söz birliği etmişçesine “Çuvalın intikamını alan albay” teranesine sarılmakta. Ortada tam bir sağır ve körler diyalogu ‘pandomima’ var.

Tedbir olarak sadece, devletten ve halktan alenen çalınan 300 milyar dolarlık miktarı mücavir olaylar ve saiklerine ilişkin bölüm nedeniyle, “KURTLAR VADİSİ” dizisi kapatıldı.

SUÇ VE CEZA: (ADALET, ÖZGÜRLÜK VE GÜVENLİK)

Öteden beri ve günümüzde yurttaşlarımız mahalle marketlerinden, ülke bakanlarına kadar ulaşan yolsuzluklardan bıkmış, yılmış ve usanmıştır. Sokaklarda gasp, devlette irtikap ve yolsuzluk vardır. Suç patlamıştır. Suçlu rahattır. Yargı, Hukuk, Adalet ve ceza kurumu dumura uğramıştır. Mâşeri vicdanı ATATÜRK olan millet rahatsızdır. Durum kriz boyutunu aşmış, ümitsizlik, güven bunalımı ve buhrana dönüşmeye başlamıştır.

GELECEK VE GERÇEK!..

Oysa, gelecekle ilgili umut ve inanç yaratmak, her türlü yolsuzluğa karşı toplumsal refleks oluşturmak ve doğal stabilizatörleri tekrar hayata geçirmek gerekir. Bu meyanda, Aziz Albay tarafından açıklanan dehşet verici olaylar; Zati şehadetle taraf olunan, vakıaların kamu tarafından sorgulanması, müsebbiplerin yargılanması ve cezalandırılması şarttır. Bunun yanı sıra, 1960’dan günümüze ‘devlet erki kullanılmak ve kuruluşlar istismar edilmek’ suretiyle, siyaset kurumları ve siyasi partiler de alet edilerek yapılan ve boyutları dönem itibarıyla 500 milyar dolarlara varan dehşet verici devasa

soygun, vurgun, yalan ve talan anatomisi ‘keyifle ve korkusuzca’ menfur icraatını sürdürememelidir. Bu soyguna “DUR” demek zamanıdır.

Suç ve suçlu ‘cürüm’ cenneti haline getirilen ülkede namuslu insanlar güvende değil. Suçlular küstah ve acımasız. Masumlar ve mazlumlara korumasız. Yeni TCK ve AB sayesinde suçlulara avukat verilmekte, mağdurlar ise daha da mağdur ve perişan. 1923-1938 ilâ 1950-60 dönemi devlet anlayışı unutulmuş, herkes Atatürkçü, fakat, Atatürkçülük, Kemalizm ve Türk inkılâbından eser yok. Bu ne iki yüzlülük, mürailik ve münâfıklıktır ki; Milliyetçiler, sağcılar, solcular, dinciler dahil bütün kesimlerden hırsız, yolsuz ve hortumcu çıkabilmekte.

Adama (vatandaşa) sorarlar!

Hani ilkelere ne oldu. Hani binlerce yıllık tertemiz Türk medeniyeti !

Bize pırıl pırıl, tertemiz ve berrak bir Cumhuriyet emanet eden Atatürk’e ihanet niye ?

Cemiyetin temeli adâlet ahlâkıdır. Ancak, adaleti kaim olan kanun hukukidir.

Türk inkılâbının amacı kanun devleti değil; Hukuk devletidir. Hukuk devletinde suç cezasız kalmaz. Ceza, suçla mümasil (denk) olmak zorundadır. Ne eksik, ne fazla.

Evet, İnsan elbette özgür bir varlıktır. Lâkin bu, suç işleme özgürlüğünü kapsamaz. Kanun ve kuralları belirleme hakkı, ‘güçlülerin’ değil, haklı-doğru ve dürüstlerindir. Demokrasilerde hırsız, yolsuz, hortumcu, yıkıcı ve bölücü unsurlara; Cezalarını çekip ıslah olmadan “halk içinde” serbestçe dolaşma hakkı tanınmaz.

Hukuk devletinde ‘suç işlemek’ herkes için yasaktır. Mutlak kaide budur.

DEVİRİ SABIK YARATMAK GEREK:

Şimdi tam zamanıdır.

Zira kapımıza tekrar bir ekonomik kriz dayanmıştır.

Bizim yeteri kadar kriz, kaos, bunalım ve buhranımız varken buna dayanamayız.

Millet, meri hükümet, ‘durumdan vazife çıkartarak’ Anayasa Mahkemesi veya yüksek yargı önce cürmün milâdı olan 27 Mayıs’ın hesabını sormalıdır. Bununla birlikte o mâkus günden itibaren bu güne değin yapılan bütün haksızlık, hırsızlık, gasp, irtikap ve yolsuzluğun hesabı muhakeme edilmeli; Ülkemiz, istiklâl ve istikbalimiz aleyhine işleyen AB süreci behemahal durdurulmalı, Gümrük Birliğinden derhal çıkılmalı, devlet “namuslu-dürüst ve demokrat” Atatürk’çü-

Kemalist Cumhuriyet konumuna tekrar çekilerek; 46 yıllık kâbusun kara vicdanlı, kirli el'li ve kansızlar (damarlarında asil kan akmayan) hain, dönme, devşirme, ateist, pagan ve Türklüğünü kaybetmiş insanlık düşmanları sorgulanıp, yargılanarak 'devr-i sabıkları'' yaratılmalıdır.

Temiz devlet ve temiz toplum için bu şarttır. Türkiye'nin kendi kendisi ile yüzleşme ve yönetenlerin halkla hesaplaşması zamanı gelmiştir. Yarın çok geç olabilir.

DEVLETİN MALİ DENİZ:

Bu söylemin doğrusu, haksızlıktan, rüşvet, hırsızlık ve yolsuzluktan bıkmış-bunalmış, bu alt varlıklara karşı illet ve nefretle muzdarip halkımın, kinayeten söylediği bir söz olup;
DOĞRUSU şöyle: "Devletin malı deniz, hırsızlık, haksızlık ve yolsuzluk yapan domuzdur."

Bu manâ ve muhtevada "Domuzlar" devr-i sabıklar olsa gerektir.

Devlet gibi devlet, adam gibi adam olmanın yolu da; Ülkemiz ve devletimizi her tür haksızlık, yolsuzluk, adaletsizlik ve hukuksuzluktan arındırmaktan geçer. Bu konuda fert ve millet olarak günün hükümetine güvenmek isteriz.

<http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com.tr>

İsa KAYACAN

YAZAR MISIN?

Yıllarca Ankara’da üst düzey bürokrat olarak çalışan, emekliliğinden sona İzmir’e gidip yerleşen Milli duyguların harman olduğu kalemlerimizden T. Turan Atasever, 12 bölümünden oluşacak “Sesim” adlı şiir kitabının yayın hazırlığı içinde. Heyecan içinde görünüyor. Bu kitabının önsözünün yazılması için ortaya koyduğu duygularını şiirleştirmiş. Bu şiir şöyle (Ocak 2009),

YAZAR MISIN?

Aziz İsa Kayacan,
Sesimi duyar mısın?,
Bende sonsuz heyecan,
Önsözü yazar mısın?.

Sesimde, hayat çile,
Sizinle gelsin dile,
Güzel görüşün ile,
Önsözü yazar mısın?.

Millet içindir ağrım,
İyileredir çağrım,
Bağrım yanıyor, bağrım,
Önsözü yazar mısın?.

Yıllardır beraberiz,
Bizlerden kalsın iz
En değerli dostum, siz,
Önsözü yazar mısınız?

Gözümün ferî söndü,
Bahar, yaz-kışa döndü,
Ömrümün sonu göründü,
Sen Öz'ü yazar mısınız?.

Arkasından, Ankara'dan Ali Bozkurt'un yine bendenize yazdığı
bir dörtlük var. Anılan dörtlük. (İsa Kayacan hocama):

Atan'dan mı aldın güzel yapını,
Ömer'den mi aldın hukuk tapunu,
Heybemde şiirim çalsam kapını,
Umarım hayır demezsin hocam...

BURDUR'DAN

1-Sosyal hayatımızın her alanında bir yabancılaşmadır sürüyor.
Yurdun dört bucağında adı lügâtımızda geçmeyen türlü mağaza adları.
Migros-Bauhaus-Continentam Armada-Outlet vs. Buna paralel
“Süper-hiper-mega” ile başlayan hiçbir iş yeri yok ki orada yabancı
müzik çalmasın. Birinin olsun beni yanıltmasını umuyorum tez
zamanda. Elin türküsü çağırılıyor alenen, Türk'ün mahallesinde
anlayacağınız. (Osman Erenalp, Yenigün Gazetesi, Burdur,
25.12.2008)

2-Şair ve Yazar Fatma Uçarlar, Isparta'da bir inşaatta yazılı,
“Satılık lûx daire” ilanı görür. İlanın altındaki telefonu arayıp, “ilanda
yazılı lûx kelimesindeki (x) harfinin alfabemizde olmadığı için (x)
yerine (ks) harflerinin konulmasını rica eder, hatırlatır.
Bu ilan – ilandaki yabancı hayranlığını ifade eden yanlışlık 15–20 gün
düzeltilmez. Fatma Uçarlar yeniden telefon eder Lûx kelimesinin, lüks
şeklinde neden değiştirilmediğini sorar. Sonra görülür ki Lûx
kelimesi, Lüks kelimesiyle yer değişmiş ilan “Satılık Lüks daire”
şekline dönüştürülmüştür. Burada ısrarlı izleniş olmasaydı, acaba bu
ilandaki yabancı kelime, Türkçe kelimeyle yer değişebilir miydi?.
(Makale: Yenigün Gazetesi, Burdur, 26.12.2008)

Selma GÜRSEL

TOYGA AŞI

MALZEMESİ: 2-3 porsiyon için,3 yemek kaşığı un yarım kilo katık (süzme yoğurt),1 çay bardağı pirinç (istenilirse yarma),1 yumurta,1 veya 2 kaşık tereyağı,yeterli kadar pul kırmızı biber,yeterli kadar nane.

Yarım kilo katık, 3 yemek kaşığı un,bir çay bardağı pirinç (istenilirse yarma), bir yumurta kırılır su ilave edilerek karıştırılır.

Ateşin üzerine konularak devamlı karıştırılır. Bu karışım devamlı karıştırılmazsa çorba süt kesiği gibi olur.

Kaynayan çorba ocaktan indirildikten sonra,bir miktar tereyağı eritilir,yağın içerisine pul kırmızı biber,nane katılır yağ kızdırılır.

Kızgın yağ karışımı ocaktan indirilen çorba karışımının üzerine dökülür. Bu çorba Çorum'un düğünlerinin birinci yemeğidir. Düğün yemeklerinin üzerine ayrıca yumurta,un ve su ile katıca yoğrulan hamur serçe parmağı kalınlığında uzunca yuvarlanır kalınlığı kadar keskin bıçakla kesilerek kaynar yağda iyice kızartılır. Çorba servis yapılır.

Düğünlerde bu üzerine krakerle beraber yağlı et suyu ile servis yapılır.

Rıza HARDAL

GÖRMEĞE DEĞİYOR ŞU ÇORUM İLİ

Görem dedim bende Çorum ilini.
Derem dedim bahçesini gülünü.
Biraz methedeyim hasbıhalini.
Görmeğe değiyor şu Çorum ili.
Mevsimine göre ürün yetişir.
Dallarında bülbülleri ötüşür.
Nice âşıkları yanar tutuşur.
Görmeğe değiyor şu Çorum ili.
Ankara, Samsun güzergâhında
Fabrika bacaları Köse dağında
Nice insanlar yetiştirmiş bağrında.
Görmeğe değiyor şu Çorum ili.
Esnafı, memuru, çiftçisi, köylü
Güzeli meşhurdur, hep uzun boylu.
Antika olmuştur, araba yaylı.
Görmeğe değiyor şu Çorum ili.
Yükseğinde sıra dağlar kurulur.
Büyük kale ortasında durulur.
Saat kulesinde zaman vurulur.
Görmeğe değiyor şu Çorum ili.
Osmancık'ta Kızılırmak çağlıyor.
İskilip'in ormanları sağlıyor.
Alaca Hattuşaş dilde anılıyor.
Görmeğe değiyor şu Çorum ili.

Alacahöyük müzendir eserin.
Geçtim Ortaköy'e meftun gezerim.
Mecitözü, Kargı,Bayat pazarın.
Görmeğe değiyor şu Çorum ili.
Elli okul yirmi beştir camisi
On ikiye bölmüştür mahallesi
Yüz elliye yükselmiştir nüfusu
Görmeğe değiyor şu Çorum ili.
Reklâmın dağılmış Hattuşaş, Hitit.
Kentlerin, lokantan, folklorun Hitit
RIZA der yer altı eserin Hitit.
Görmeğe değiyor şu Çorum ili.

Cuma TÜRKMEN

IK OLDUM

stersen deli de, ister divane
Yaratana ık oldum yanarım.
Gece, gündüz hayaliyle pervane
Sular durur ben durmaz dönerim.
Baksam u doğaya gelir korkusu
Yaratmı mahlkatın hepsi
Birbirine benzemi yapısı
Rab'bim için ben hepsini severim
Bu nasıl terazi, bu nasıl nizam,
bretini alır semaya bakan
On sekiz bin âlem boşlukta yüzen
te sırrın sahibini ararım
Ummanı deryalar bir başka lem
Binlerce canlısı hep aynı telden
Denizden fıkırır tatlı su yerden
Koymu sırlarını aıp donarım
Herkes yalvarıyor kendi dilince
Yaşar Rab'den nasibini alınca
TüRKMENOğLU herkes cinsi neslince
Bakar,bakar ben Rab'bimi bilirim

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ÇORUMLU 2000

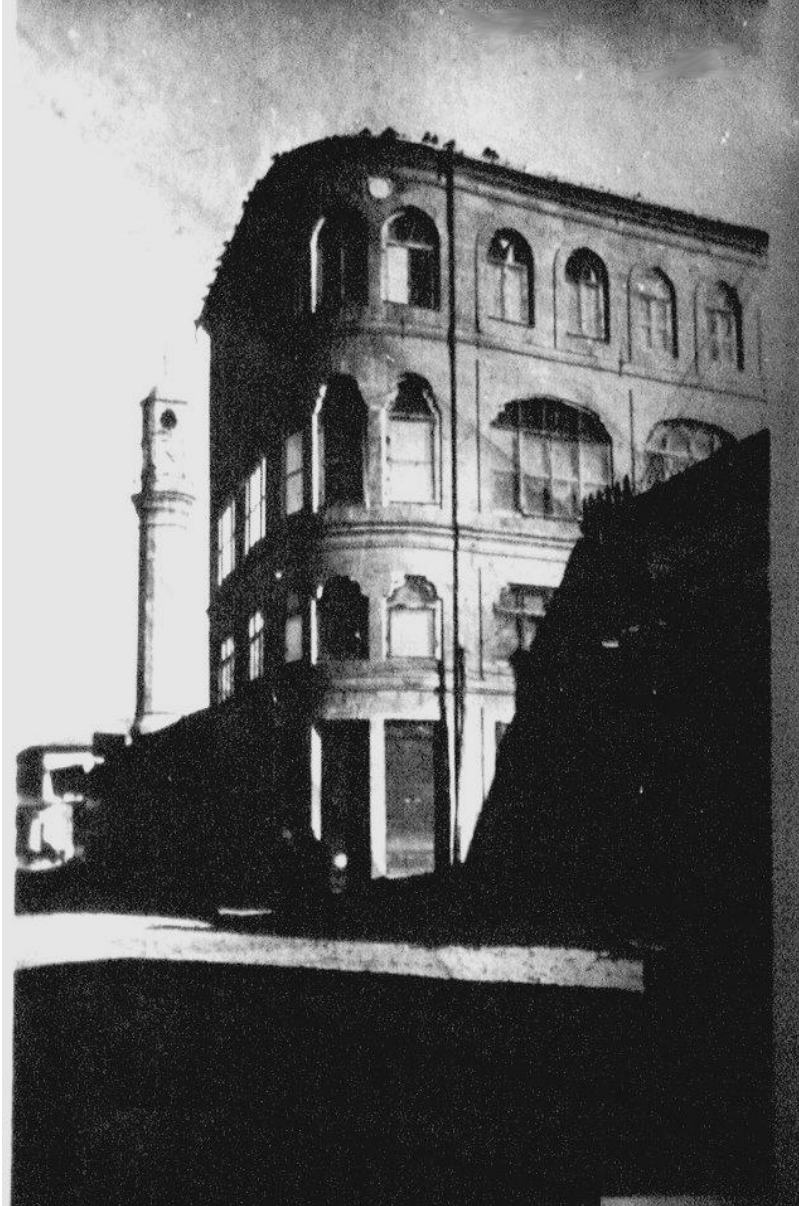

**AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE
EDEBİYAT DERGİSİ**

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 11 SAYI 123 25 Mayıs 2009

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL HER AYIN 15'i ile 26'TISI

Sakin KARAKAŞ OSMANCIK PİDESİ TESCİLLENMELİDİR

Salim SAVCI KADINLAR GÜNÜ

İsmet ÇENESİZ EĞİTİM SİSTEMİMİZ

Tülay BİLGİN SALİM BEY KONAĞI

İsa KAYACAN ŞEMSETTİN KÜZECİ'DEN: IRAK BASIN TARİHİ

Mahir ODABAŞI İNGİLİZCE ÜZERİNE

Mustafa Nevruz SINACI BİLGİ ÇAĞI'NIN (!) BARONLARI

Selma GÜRSEL KARNİBAHAR KIZARTMASI

Cuma TÜRKMEN VAH BANA

Mahmut Selim GÜRSEL

HER AYIN 15'i ile 25'Şİ

İnsanların belirli bir periyodik çok önemli işleri vardır. Benimde belli periyodik ve çalıştığım, başımı kaşıyamadığım belirli günlerim bulunmaktadır.

Her ayın On beşi, Sanal iki dergimiz olan Sarı Çiğdem Şiir Defteri güncellenme ile 25 şî ise Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih ve Edebiyat Dergisi günüdür. Gelen yazıları hazırlar ve on beşi ile on altısı ile çok yoğun günümüdür. Bir ay içinde gelen ve geldiği gün güncellemeye çalıştığım yazarlarımın yazılarının her sayfasına link vermeye ve siteye yükleme günüdür.

Yazarlarımız o 26'tısında yazı yollayabilirlerse bu yazıları gelecek ayın sayısında elimden geldiği kadar sizlere sunmaya çalışmaktayım.

Yazı göndererek yayınlanması için müracaat eden arkadaşlarımız bulunmaktadır. Fakat küçük kurallarımıza uymaya yanaşmamaları onların çalışmalarının burada yayınlanmasına mani oluyor. Tercih onları.

Mayıs Ayı ise bilindiği gibi GÜRSEL YAYINEVİ'NİN kuruluş günüdür. Nice yeni yıllara aylara birlikte ermek dileği ile!

Sakin KARAKAŞ

OSMANCIK PİDESİ TESCİLLENMELİDİR

Pide Türklere has bir damak tadıdır. Önceden hazırlanmış özel malzemelerin hamur içerisine yerleştirildikten sonra kapalı ya da açık olarak pişirilen pidenin sıcak olarak servisi yapılır. Dolayısı ile biz Türklere has olan bu damak tadı yörelerin özeliğine ve kullanılan malzemeye göre küçük çaplı değişiklikler gösterebilir. Bu değişikliklerin yanı sıra yine yöreye göre değişik isimler alabilir. Bu duruma birkaç örnek vermek istiyorum. Karadeniz pidesi, Terme pidesi, Konya pidesi veya etli ekmeği, kır pidesi, Trabzon yağlısı, Osmancık pidesi, Develi cıvıklısı vb. örnekleri çoğaltmak mümkündür.

Bütün bu pidelerin üretimi temelde aynı olsa da lezzet ve yöre açısından küçük farklılıklar gösterir. Üstelik hemen hepsi birer marka olmuştur. Ülkenin metropollerinde, tarihi ve turistik mekanlarında bu markalar sevenleri ile buluşturulmaktadır. Bu pideler içerisinde en en güzel; ancak en mahrum ve mahzun olanı vardır ki o da Osmancık pidesidir.

Osmancık pidesi neden Mahzundur? Cevaplandıralım; Osmancık pidesinin sahibi hemen hemen yok gibidir. Osmancık pidesi tanıtımını yapacak, ustalarını yetiştirecek bir kurumdan yoksundur.

Peki nedir bu Osmancık pidesinin özelliği? Osmancık pidesi genelde kapalı yapılan bir pidedir. Hamuru mayalı olup, asla mayasız hamurdan yapılmaz. Dolayısı ile Osmancık pidesi yumuşaktır. Sert olmaz. Dolayısı ile yaşlı kişilerde gönül rahatlığı ile Osmancık pidesi yiyebilir. Osmancık pidesi ince çekilir ve mayalı olması nedeni ile de el mahareti ile uzatılabilir. Diğer pidelerin aksine soğuduğunda da lezzetinden bir şey kaybetmez. Bu bağlamda Osmancık pidesi soğuk olarak ta tüketilebilir. Osmancık pidesi denildiğinde akla kıymalı soğanlı(kavrulmuş kıyma), çökelekli ve pancarlı pide gelir. Burada anlatmaya çalıştığım içler özel olup ancak Osmancıklı hanımların maharetli elleri ile hazırlanır. Ispanak(pancar) içerisine pişirilmiş

yumurta ve bir miktar kavrulmuş kıymadan oluşan karışımı hazırlamak ancak Osmancık'a özel bir yemek tarzıdır ve ülkenin hiçbir yöresinde böyle bir pide içi yoktur hazırlanmaza ve hazırlanamaz. Dolayısı ile Osmancıklı alışkın olduğu bu lezzeti bulunduğu başka yörelerde aradığında bin bir güçlükle karşılaşır. Zaten aradığını da bulamaz. Hatta çoğu zaman Osmancık pidesine yakın da olsa bir pide hazırlatmaya kalksa pideciye iş tarif etmeye kalkar. Zaten söz konusu pideci de işi yüzüne gözüne bulaştırır.

Bu satırları okuyan pek çok hemşerim inanıyorum ki tespitlerime hak verecek ve hah işte böyle biz de bu sorunlarla karşılaşyoruz. Osmancık pidesini beceremiyorlar. Hamuru hamura benzemiyor. Pideyi ince değil kalın çekiyorlar. Üzerindeki dikişi tutturamıyorlar gibi soruları kendilerine soracaklar.

Yurdun çeşitli yörelerinde görev yaptıktan sonra Osmancık'a döndüm. Sizler gibi bende Osmancık pidesinin farkını ve lezzetini tesbit ettim. Bu arada Osmancık'a gelen eş dost ve akrabalarımın gitmeden önce ısrarla Osmancık pidesi yemek istediklerine şahit oldum. Dolayısı ile yıllar öce Osmancık haber gazetesindeki ve sonra Çorum gazetesindeki köşemde Osmancık pidesi ile ilgili yazılar yazdım. Gördüm ki Osmancık pidesi ile ilgili söz söyleyen çok. Ancak pidein eğitimi patenti vb. konularda ise bir gelişme yok. Görüyorum ki yetkililer bu konuda havanda su dövüyorlar.

Peki Osmancık pidesi ile ilgili neler yapılabilir sıralamaya çalışalım. Öncelikle Osmancık pidesi ile ilgili belediye, esnaf temsilcileri ve ilgili sivil toplum örgütleri temsilcilerinin de yer aldığı bir tanıtma komitesi kurulmalıdır. Osmancık pidesinin tanımı yapılmalıdır. Osmancık'ta pide işi yapanlar hizmet içi eğitimden geçirilmelidir. Pidecilerin tabelaları Osmancık pidecisi kavramı ön plana çıkacak şekilde değiştirilmelidir. Pidecilere günün her saatinde kıymalı(kapalı),çökelekli, pancarlı pide bulundurma zorunluluğu getirilmelidir. Osmancık'ta turizm bölgesi sayılan sahil kenarında bir Osmancık pidecisinin açılması sağlanmalı ve teşvik edilmelidir. Yurdun çeşitli yörelerinde Osmancık pidesi üretimi ve satışı yapan hemşerilerimize ödüller verilmelidir. En önemlisi ivedi olarak Osmancık pidesi tescil ettirilmeli ve Osmancık'ın yöresel lezzeti olarak Türk tarihine geçmesi sağlanmalıdır. Haydi kolay gelsin.

Salim SAVCI

KADINLAR GÜNÜ

Kadın,erkek ayrılığı belki de insanoğlunun dünyaya gelişinden beri vardır. Bu ayrımı dünyada en aza indirenler de Türkler olmuştur.

Eğitim ile öğretimin geri kaldığı ülkelerde bu fark çok büyüktür. Bu farkı görenler;kadınlar gününün kurulmasında öncü olmuştur. Tüm ülkelerde de ilgi görmüştür. Bizde de kadınlar günü kutlanmaktadır. Kim kutluyor dersiniz ? Ekonomik bağımsızlığa erişmiş hanımlarımızdır. Diyelim;kadın erkek eşitliği sağlansın bu kutlamaya da gerek kalmasın. Dilemek kolay yoldur. Uygulamadan bunu yapmak zordur ama,insanoğlu zoru başarabilecek tek varlıktır.

Bu girişten sonra;ülkemizde eski ve yeni kadınlar diye bir ayrım akla gelmektedir. İsterseniz önce,eski kadınlarımızın niteliklerini sıralayalım:

- 1-Evin temel direği olurlar,ağır başlıdırlar.
- 2-Evin içerisinde onların sözü geçer. Ev dışına ait konularda da uyarılarını yaparlar. Sorumluluğu erkeğe bırakırlar.
- 3- Az konuşur,fakat çok dikkatlidirler. Çocukların yanında erkekleriyle iyi örnek olmayı bilirler. Hiçbir şeyi gözlerinden kaçırmazlar.
- 4- Omuzlarına yüklenen yükü bilirler, Fazla yakınmazlar,beklemesini bilirler. Sabırlıdırlar.
- 5- Vefalılardır,güvenirlidirler. Olanaklarına göre gözleri toktur.
- 6- Analıklarının değerini bilirler,dayanıklıdırlar,kolay pes etmezler.
- 7- Haksızlığa tahammülleri yoktur. Evin düzeni ile mutlu olurlar.
- 8- Zamanla kötülükleri unutabilirler. Kendilerine yapılan iyiliklere karşılık vermeyi ihmal etmezler (*)

Bu arada eski kadınların nitelikleri yansıttı. Yeni kadınlarımızın hakkında yemeyelim. Çeşitli yazarlardan görüşler aktaralım. Yeni kadınlarımızın Türk aile sistemine yaraşan niteliklerine önem vermelerini isteyelim. Kim için dersiniz ? Yavrularımı için diye ekleyelim.

Yeni kadınlarımızın özelliklerine ait saptanan görüşleri sıralayalım:

1- Şimdiki kadınlarımız,her şeyden önce toplum içerisinde yerlerini düşünüyorlar.

2- Kendi bakımlarına çok önem verirler. İncecik kalmaya çalışırlar.

3- Giyimlerini ortama göre şık biçimlerde gerçekleştirirler.

4- saçları ile ciltlerinin bakımına çok önem verirler.

5- Bulundukları yerde kendi havalarını dalgalandırmayı bilirler.

6- Bireysel eğitimlerine önem verirler.

7- Erkeklerinin arkalarında olmak yerine yanında olmaya çalışırlar.

8- Ön planda kendilerini tutmasını bilirler.

9- Ekonomik bağımsızlıkları var ise harcamayı severler.

10-Yaşam standartlarına önem verirler.

11- Çevreleriyle aralarına mesafe koymamı bilirler.

12- Güçlükleri göğüslemeyi pek severler.

13- Başkalarından vefa beklemeyi öne almazlar.

14- Geride bıraktıklarıyla hayıflanmayı sevmezler.

15- Tüketim çağına uyumluluk gösterirler.

Yeni kadınlarımızdan vitrin güzeli olmak isteyenleri bu özelliklerin dışında tutmak gerekir.

Eski kadınlar ile yeni kadınlara ait görüşleri aktardık.

Her kadınımızın beğendiklerini öne çıkarmalarını diledik.

Şunu da unutmayalım. Her başarılı erkeğin arkasında bir kadın vardır.

(*)Bu görüşler,çeşitli yazarların saptamalarından alınmıştır.

İsmet ÇENESİZ

EĞİTİM SİSTEMİMİZ;

Eğitimde sistemsizlik yada yanlış sistem en büyük sorunumuzdur. Bu günkü uygulamada eğitim sistemimiz içinde büyük yer tutan ve neredeyse okulların bile önüne geçen dershaneler eğitimde fırsat eşitliği ilkesini ortadan kaldırmaktadır. İmkani olan çocuklar dershaneye giderden imkanı olmayan ailelerin çocukları bundan mahrum kalmaktadır. Bu da eğitim sistemimizin en büyük garabeti olarak önümüzde durmaktadır.

Dershaneler bu günkü haliyle eğitim sistemimiz ve çocuklarımız için büyük bir sorundur. Son yıllarda okullar bile kendilerini dershanelere göre ayarlamaya başladı. Okulların tatil olmasına yakın son birkaç ay okullar boş veriliyor. Çocukların dershanelere daha kolay gidebilmeleri için de okul yöneticileri buna göz yumuyor. Büyük rantların döndüğü, öğrencilerin yarış atı durumuna sokulduğu dershane sistemi ortadan kaldırılmalıdır. Tüm öğrenciler, okullarda, eğitimde fırsat eşitliği ilkesine uygun olarak eğitilmelidirler.

Büyük şehirlerde en prestijli binalar dershane olmuş durumdadır. Bu sektörde 7-8 milyar ytl' lik bir pazarın oluştuğu söyleniyor. Papağan üreten bu büyük dershane sömürüsüne son verilmelidir. İmkani olan aileler ister istemez bu sömürünün bir parçası haline gelirken, imkanı olmayan ailelerde, çocuğum geri kalmasın diye bu sömürünün parçası olmaktadır. Tabi bu yüzden çektikleri sıkıntılar da işin cabasıdır. Dershaneye hiç gidemeyen öğrencileri ise hiç düşünmüyoruz bile.

Ayrıca sabah saat 06- 06.30 da kalkan çocuklar öğleye kadar okulda eğitim görmekte, öğleyin zar zor yenen bir yemek sonrasında ise hemen dershaneye koşmaktadırlar. Akşam saat 8'e kadar süren bu maraton çocuklarda ne kafa ne de beden sağlığı bırakmamaktadır.

Sayın Başbakan Erdoğan ve özellikle Milli eğitim bakanı Hüseyin Çelik'in, dershanelerin kapatılması ve eğitimde okullara

ağırlık verilmesi konusunda demeçleri bulunmaktadır. Bu yönde yapılan çalışmalar bir an önce hayata geçirilmeli ve böylece çocukları ve aileleri zor duruma düşüren, çocukların eğitimine olumlu katkısı olmayan bu düzene son verilmelidir.

Eğitim sistemimizde ki en büyük sorunlardan biri de her gelen hükümet yeni yönetmelikler yapıyor. Hatta bir yılda birkaç defa yönetmelik yenileniyor. Böyle bir eğitim sistemi olur mu ve bu eğitim sistemi başarılı olur mu? Çocuklara daha ilkokul çağlarından itibaren okuma alışkanlığı kazandırılmalıdır. Bu yapılırken bu işin uzmanlarından faydalanılmalıdır. Boş boş gezip, bir gazete, bir kitap okumayı bile külfet sayan çok fazla insanımız var. Bir gazete, bir kitap okuyup yararlı bilgileri almayan insanlar kulaktan dolma bilgilerle kendini yetiştirmeye çalışıyor. Çoğu zaman da yanlış yönlendirmeler sonucu tuzaklara düşüyor ve doğruyu bulana kadar iş işten geçmiş oluyor.

Bu gün itibariyle ülkemizde genel liseler daha ağırlıktadır. Halbuki Avrupa’da bunun tam tersi bir durum söz konusu ve meslek liseleri çoğunluktadır.

Bu gün ki eğitim sistemimizde büyük bir bilgi kirliliği mevcuttur. Bu temizlenmeli. Çocuklarımızı daha ilkokuldan itibaren lüzumsuz bilgilerle donatıyoruz ve Üniversiteye gelene kadar beyinlerinde boş yer bırakmıyoruz. 13 çeşit ders gören çocuklar hiçbir dersi tam olarak öğrenemiyor ve ezber yoluna gidiyor. Bu da hiçbir şey öğrenememiş, öğrendiğini anlamamış bunun yerine ezberlerle eğitim hayatını tamamlamış pratiği olmayan nesiller yetişmesine sebep oluyor.

Çocuklar daha ilkokul 4. sınıftan itibaren yönünü seçmeli ve profesyonel olarak yetenekli olduğu alanlara yönlendirilmedirler. Bilgi kirliliği yaratılmadan çocukların bu yönde eğitilmesi sağlanmalıdır. Liseyi bitiren çocuklar bile ne olduğunu, ne olacağını bilmiyor.

Çocuklarımıza önce insan olmayı, güzel konuşmayı, yeri geldiği zaman da susmayı, dinlemeyi öğretmeliyiz. Saygıyı, sevgiyi, beraber yaşamayı ve hoşgörüyü aşılmalıyız. Neticesi de MUTLULUK OLACAKTIR ELBETTE!

OT: Her ne sebeple olursa olsun yanan ve son günlerde artan orman yangınları ile ilgili olarak geçmişte Orman Bakanlığının açıklamaları vardı, “yanan yerler hemen ağaçlandırılacak” diye. Yakın zamanlarda bu yönde bir açıklama duymuyoruz. Yanan yerlerin süratle ve düzenli olarak ağaçlandırılması başka amaçlarla orman yakanların da amaçlarına ulaşmasının önünde en büyük engel olacaktır.

Saygı ve sevgilerimle!

Tülay BİLGİN

SALİM BEY KONAĞI

Bin sekiz yüzlü yılların sonu bin dokuz yüzlü yılların başı. Çorum'un hatırı sayılan beylerinden Salim Bey Konağının büyük bir avlusu vardı, avlunun içinde büyük bir havuz etrafında özenle dikilmiş çiçeklerle bir cennet bahçesi gibiydi. Çorumun tek ana caddesiydi buda konağın bulunduğu cadde idi. O zamanlar ekin tüccarlığı yapıyordu Çorumun yerli halkı. Çorumun ekin pazarı da bu cadde üzerinde idi. Develere yüklenmiş ekinler getirilir konağın duvarının hemen yanına yığın yapılırdı. Develerin sırtından ekinler indirilince yükü boşaltılmış hayvanlar dinlendirilirdi. Salim Bey Çorumun önde gelen sözcülerindendi misafirleri hiç eksik olmazdı. Konakta bir gün bir tatlı telaşa başladı. İsmet İnönü Çorum'a geliyordu ve Salim beyin misafiri olacaktı.

Hemen hazırlıklar başladı konakta çalışanlar çoktu. Konağın arabacısı, dadısı, hizmetlileri herkesi bir tatlı telaşa almıştı. İsmet Bey Konağa teşrif ettiler. O zamanlar Çorum yeni yeni büyüyordu. Siyaset önemliydi. Şimdinin milletvekili statüsündeydi Salim Bey. İnönü'yle Önemli meseleler görüşüldü, yenildi içildi. O gün bir telaşa daha vardı konakta. Doğum bekleniyordu. İnönü doğan kız bebeğinin ismini ismet konulması istemişti. Bebeğe ismet adı verildi.

Bu misafirlik önemli kararlar alındıktan sonra At arabasıyla Çorum'u gezen İnönü o zaman Çorum'un Anadolu'da önemli şehirlerden biri olacağını vurgulamıştı. Salim beyin kızı Şükran Hanım bu evde başlayan hayat öyküsünü küçük anekdot'larla anlattı.

Milli Bayramlarda sokaklara meşale yakılırdı. Atlı süvarilerin tören geçiti çok güzel olurdu. Atların geçit gösterisinde nal seslerindeki ritim görülmeye değerdi. Meşaleler eşliğinde çok güzel bir görsellik oluştururdu. Şimdi o günleri çok özleyorum. Bu konaktan nişanlanıp Yakın tanıdığı aynı zamanda akrabası olan eşinin konağa gelin gittiğini anlattı. Hatıralar canlanırken bizde o anıları yaşar gibi olduk. Konak ikinci bir kere el değiştirdi ve yine Salim İsminde bir zatı muhterem aldı şu anda onun torunları işletmeciliğini yapıyorlar.

İsa KAYACAN

ŞEMSETTİN KÜZECİ'DEN: IRAK BASIN TARİHİ

Araştırmaya yönelik çalışmalar, inceleme ve değerlendirme sonucu yayınlananlar, gün yüzü görenler daha bir önem taşıyorlar. Bu yayınların kalıcılıkları bir başka biçimde karşımıza çıkıyor.

Kerküklü Şemsettin Küzeci'nin 1869-2009 yılları arasındaki, Irak Basını üzerine yaptığı araştırma Irak Basın Tarihi adıyla 270 sayfayla kitaplaştırıldı. Kitap, Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi'nin 40 ncı yılı kitapları arasında, Başbakanlık Basın-Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü'nün katkılarıyla, bu iki kuruluşun logolarının ön kapakta yer almasıyla yayınlandı.

Bence, gerek İletişim Fakültesi, gerekse Basın-Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü çok önemli ve kalıcı bir yayın çalışmasını daha gerçekleştirmiş oldular.

Kutluyorum efendim.

Şemsettin Küzeci'nin değişik kişilere yönelik bir teşekkürü var ilk sayfalardan birinde. Sonra, Küzeci'nin kısa biyografisi yer alıyor. Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Korkmaz Alemdar'ın önsözü dikkat çekici. Hoca bir yerinde:

- Şemsettin Küzeci Irak'taki gelişmelerin iletişim boyutunu başarıyla incelemiştir. Irak'ta var olan Arap, Kürt, Türkmen ve Süryanilerin 140 yıllık yazılı, görsel, işitsel ve elektronik basın tarihini kapsayan bu kitap aynı zamanda Irak'ın zenginliğini ortaya koyacak nitelikte bir çalışmadır. Diyor.

Irak Basın Tarihi adlı, Şemsettin Küzeci imzalı kitabın içindekiler bölümüne bakıyoruz: Üç bölüm karşımıza çıkıyor. Bu bölümler içinde yer alanlardan;

-Irak'ta Kraliyet döneminde iletişim politikaları (1921-1958),
- Cumhuriyet ve Baas Partisi döneminde kitle iletişimi (1958-2003)

- İşgal sonrası kitle iletişimi ve basın özgürlüğü (2003-2007)

Ekler ara başlığıyla da verilen değişik bilgiler, belgeler dikkat çekmekte kitap içerisinde. Uzunca bir giriş yapılmış. Buradan öğrendiklerimizden; Irak'ta Basın Kanunu 1908 yılında Osmanlı'nın

Meşrutiyet Kanunu'ndan sonra 16 Temmuz 1909'da oluşmuştur. Mart 1954'te çıkan 24 nolu kararla 163 gazete ve derginin imtiyaz hakkı iptal edilmiştir denişi de dikkat çeken cümleler arasında yer alıyor.

Yer yer zengin görüntüler karşımıza çıkarken, yer yer de istatistikî bilgilerle karşılaşılıyor.

Gazeteler, öteki iletişim araçları hakkında bilgi verilirken, mümkün olduğunca detaylandırılarak bilgiler sıralanıyor. Bir örnek sayfa 85'den:

-Türkmeneli Dergisi: ITC Enformasyon; Dairesi tarafından üç ayda bir Türkçe olarak çıkarılan siyasi ve kültürel konuları kapsayan bir dergidir. 2003'den sonra yayını durduruldu. 2007'de yeni kadroyla tekrar yayına başladı. Radyolar, televizyonlar, özel gazete ve dergiler genel bir değerlendirme düzeni içinde sayfalara aktarılan bilgilerle okurların, araştırmacıların karşısına çıkarılıyor.

Şemsettin Küzeci'yle, GÜ. İletişim Fakültesi Dekanlığı ve Basın Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü yetkililerini kutluyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum efendim.

Not: Irak'ta Arapça, Türkçe, Süryanice, Kürtçe yayınlanan gazetelerin ilk sayfalarının görüntülerinden oluşan serginin açılışıyla, Irak Basın Tarihi adlı kitabın tanıtımı, Basın-Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü sergi salonunda 11.06.2009 tarihinde gerçekleştirildi.

Mahir ODABAŞI

İNGİLİZCE ÜZERİNE

Lise yıllarında bir ilkokul, şimdiki adıyla ilköğretim okulu öğretmeninin, okulda gördüğü yabancı dili Fransızca olmasına rağmen, kendi kendine İngilizceyi öğrendiğini ve bize dışardan İngilizce dersine geleceğini duyduk. Kendi daha derse gelmeden namı geldi. Sınıf başkanı; arkadaşlar, İngilizce ye dışardan “my teacher !” diye biri geliyormuş. Derste Türkçe konuşmak yasakmış. Pek başka öğretmenlere benzemiyormuş. Okul müdürü, diğer sınıfa “ çocuklar, her ne kadar okulun resmi müdürü bensem de, gerçek müdürü öğretmeniniz. Ona göre hal ve hareketlerinize dikkat edin demiş !” diye sınıfı uyarıyordu.

Disiplini ve verdiği eğitimle; Osmancık’ta onu tanımayan, namını duymayan kimse yoktu. Dersine girsin girmesin her öğrenci ondan çekinir ve onu görünce yanlış yapmamak için gayri ihtiyari kendini bir daha kontrol ederdi. Bir çok arkadaşımızın ifadesiyle, yıllar geçmesine rağmen onu görünce aynı hassasiyetimiz devam ediyor. Ona olan saygımızdan ötürü. İngilizce dersine kendimizi o kadar kaptırmıştık ki, teneffüslerde bile kendi aramızda İngilizce konuşmaya çalışır ve turist denk gelse de onunla İngilizce konuşsak diye merak ederdik. Bu nedenle, öğrendiğimiz pratik cümleleri unutmamak için küçük kağıtlara not alır ve bunları cebimizde taşırdık.

Bir gün Ankara’dan İlçeye gelmek için otobüse bindim. Elinde harita, sözlük, sırtında çantası olan ve giyimi pek bize benzemeyen biri de arabaya bindi. Herhalde bu turistir diye düşündüm. Bildiğimiz pat sat İngilizcenin heyecanıyla olsa gerek, yardımcı olayım diye hemen kalkıp yanına yanaştım, biletine baktım yanıma oturması gerektiğini görünce, öğrendiğimi uygulama imkanı bulacağım diye sevindim. Hareketlerinden onunda sevindiğini anladım. “

Yavrucuğum, bir dil bilen bir insandır, iki dil bilen iki insandır. İngilizce’yi öğrenin. Çünkü dünya artık küçüldü. Nerede kiminle karşılaşacağınız belli olmaz. Bakarsınız bir toplulukta bir turist bulunur, yardım ister veya konuşma ihtiyacı duyar ama kimse dilinden

anlamaz.” Diyen öğretmenimizin tavsiyesi aklıma geldi. Kendisinin üniversite de okuduğunu, Alman olduğunu ve Bogazkale’yi görmek için gittiğini benim çat pat İngilizce cümlelerime karşılık Alman olmasına rağmen, İngilizce cevap vermeye çalışıyordu. Yan koltukta oturan yolcularda “ yeğen sen dilinden anlıyon her halde, nereliymiş, nereye gidiyormuş sor bakalım !” diye konuşma arasına giriyorlardı. Bende arkadaş Almanmış, Bogazkale’yi görmeye, oralarda araştırma yapmaya gelmiş deyince, tuhaflarına gitti. Bunların işi gücü hiç yok her halde, ta Almanya’dan kalkıp buralara kadar geliyo.Biz Çorumluyuz ama hiç gidip görmedik oraları dediler.

Görevli olarak yıllar önce hacca giden bir arkadaşım anlatmıştı.”Arabistan’a bizi İngiliz hava yollarına ait uçak götürecekti. Yolcular biletteki numaraya göre değil, boş bulduğu yere oturacaktı. Uçağın kapısında görevli hostes içeriye giren hacı adaylarına, “ WELL COME. DO YOU SPEAK ENGLISH ?” diyor ve cevap alamayınca arka taraflardaki koltuklara oturmaları için eliyle işaret ediyordu. Arada bazı tahsilli olan hacı adayları “YES” diyor, ancak peşinden başka bir soru sorduğunda cevap veremediği için, yine uçağın arka taraflarındaki koltuklara oturmak zorunda kalıyorlardı. Sonradan anladık ki, uçağın ön taraflarındaki koltuğa İngilizce bilenleri oturtturmak istiyorlarmış. Her halde ihtiyaç halinde iletişim kurabilmek için. Ama maalesef 450 kişilik uçakta “YES” demekten öteye kimse gidemedi. Anladım ki, uçağın ön koltuğuna oturmak için bile yabancı dil lazım !

Yıllar önce Osmancık İmam –Hatip ve Endüstri Meslek Lisesinde dışardan İngilizce derslerine girerken, öğrencilerime şu örneği verirdim. Çocuklar şöyle düşünün; köyünüz anayol kenarında, yazın sıcağında anneniz- babanızda tarlada çalışıyor. Bu arada yoldan bisikletleriyle iki turist sağa sola bakarak gidiyor birilerini görseler yardım isteyecekler. Baktılar yolun yakında tarlada anne- babanız var. Hemen koşup yanlarına geldiler ve bir şeyler anlatmaya başladılar ama anne- babanız hiç anlamıyor. Babanızın aklına hemen siz geldiniz. Hanım koş bizim çocuğu evden çağır. Onlar okulda İngilizce okuyorlar. Dillerinden ancak o anlar. Ne istiyorlar anlayalım ve yardımcı olalım dedi. Anneniz sizi çağırdı.Koşarak geldiniz. Turistlerde sizi görünce sevindi. Bu herhalde öğrencidir, yabancı dili vardır ve pat satda olsa sıkıntımızı anlatabiliriz diye. Babanız oğlum, konuş bakalım ne sıkıntıları varmış, ne istiyorlar dedi.Sizde “ YES – NO “ dan başka bir cevap verip te iletişim kuramadınız. Baba ben bunların dediğinden bir şey anlamadım. Biz okulda bunları görmedik veya gördük te unuttum dediniz. O zaman babanız size, “ evladım

sen boşuna okumuşun.! ” Der mi??? Der öğretmenim. O halde, bunu dedirtmemek için, sadece İngilizciye göre değil, hayatta lazım olacak tüm derslere, konulara (ilkyardım, sivil savunma..) biraz daha farklı bakalım. Bunun faydasını mutlaka görürüz diye tavsiyelerde bulunurdum.

Bir öğrencim, Rize’nin Ayder yaylasını gezdirirken anlatmıştı.”Hocam, buraya çocuklarla piknik yapmaya gelmiştik. Karşıda da yaşlı bir turist oturmuş kitap okuyordu. Yediklerimizden bir tabak hazırlayıp, liseye giden ve İngilizceyi de seven bir yakınımından gönderdik. Adam o kadar memnun oldu ki anlatamam. Adam Profesörmüş. Çok sıkılmış ama kaplıca hastalığına iyi geliyor diye bir haftadır burada kalıyormuş. Dilinden anlayan kimseyi bulup ta konuşamamış. Öğrenci yakınımınla bir saat konuşmaya çalıştılar ve ayrılırken çıkardı öğrenci yakınımın zorunan yüz dolar para verdi. Ama o yaşlı turist nasıl memnun oldu anlatamam. Sizin derste verdiğiniz örnekler hatırıma geldi dedi.”

Netice olarak, dünya küçüldü. Nerede kiminle karşılaşacağımız belli olmaz. Bu nedenle, yaptığımız işin her şeyini, yapmadığımız işin ise bir şeyini öğrenmekte fayda vardır. Belki o bir şey gün gelir öyle işe yarar ve her şeyin önüne geçer. Yalnız burada şunu da kabul etmek durumundayız. Biz babaların döneminde imkanlar kısıtlı idi ama bunun yanında meşguliyetimiz (gelecek açısından) biraz daha azdı. Şimdi ise imkanlar daha iyi, fakat çocuklarımızın meşguliyetleri, kafaya taktıkları o kadar çok ki, hangi birini sayalım... En iyisi saymaktan vazgeçerek, filozofun güzel bir sözüyle baş başa bırakayım sizleri. “ İnsanları güçlü kılan yedikleri değil, hazmettikleridir. İnsanları zengin kılan kazandıkları değil, muhafaza ettikleridir. İnsanları bilgili kılan diplomaları, sertifikaları değil, ihtiyaç halinde doğru dürüst uyguladıklarıdır !”

Saygılarımla..(25.07.2008)

Mustafa Nevruz SINACI

BİLGİ ÇAĞI'NIN (!) BARONLARI

Vatandaş internette “açık mektup” yayımlamak suretiyle yakınıyor.

“Ben politikacı değilim, olmaya da niyetim yok. Ben zaten politik bile davranmam. Hatta o konuda özellikle beceriksizim. Ama anlatmam, açıklamam gerek. Yapılanların kötü olduğunu ve kötülüğün ağırlığını hissettirebilmek için.. Belki görülür, anlaşılır, fark edilir diye. Bana göre tarih bu günleri asla affetmeyecektir. Çünkü: Bu toplumu adına türban denilen bir kılıçla, kese kanata, yarıp ikiye böldü. "Velev ki siyasi simge, suç mu?" sözleriyle fitili ateşledi. Meseleyi özellikle bir kan davası noktasına getirdi. Söz verdiği gibi kendisinden olmayana da kucaklamak yerine, tokatlamayı tercih etti. Artık kimse birbirini sevmesin, saflar derinleşsin, bıçaklar bilensin istedi. Ettiği her lafla bilerek, isteyerek nefret tohumları ekti.. Öfkeli. Kendinden olmayan herkese yukarıdan bakan tavrı var. Aslında duyduğu korkunç öfkeyi maskeleyerek için öfkeli. Çünkü sevgisiz. Öfke bir hitabet biçimidir, savunması sadece komiklik. ‘Öfke bir hitabet biçimi olsa da asla bir yönetim biçimi olamaz’ gerçeğinden bihaber. İşte bu yüzden her öfkeyle kalktığında zararla oturmakta! Çünkü hırsının sonu yok.

Her yer ve her şey benim olsun, herkes benden olsun istiyor. Kendisinden olmayana tahammül edemiyor, dayanamıyor, eleştirilere katlanamıyor. Bunca yıl şakşakçılara o kadar alışmış ki, AB müzakerelerine gittiğinde elinde koca bir hiç’le dönmesine rağmen “Avrupa Fatihi” manşeti atanlara öylesine güvenmiş, uçağına binenlerin hep kendisini alkışlayacağına o kadar emin ki, en ufak bir eleştiride çığırından çıkıyor, saldırganlaşabiliyor.

Çünkü o, savaşta her şeyin mübah olduğu bir ekolü temsil ediyor; Dini de, dindarlığı da, bir tek kendinden yana olanlara ait sanıyor. Onun için inanmanın tek şartı baş örtmek.

Çalan da, çırpan da, yiye de, yediren de; satan da, sattıran da türbandan yanaysa mesele yok. Her biri bilmem kaç yüz dolarlık has ipek örtüler takmış eşleriyle İslam bir tek onlarınmış gibi

davranıyorlar. Yerine göre ulema kesilip, büyük kalabalıkları saf, samimi, temiz ve yürekten inanan insanları inancından soğutuyor ve İslam'ı kendilerine mal etmeye çalışıyorlar. Ama gerçek şu ki, çok yanlış yapıyor, yapıyorlar.

Çünkü gerçekleri konuşmak yerine mazlum ve mağdur edebiyatına sığınıyor. işler ters gittiğinde ise, o yanık sesiyle, ızan, insaf ve adapla ezilmiş halk kahramanını oynuyor. Eğer ezilen halkın kahramanı olmaksa niyet, kendisi ve şürekâsının gemilerini, villalarını, bitmek bilmeyen dünyalıklarını nasıl açıklıyor? Bu halk bir torba kömüre, iki dize şiire kendisini halk kahramanı yapar diye düşünüyor Çünkü bu halk aç, çaresiz, işsiz ve kimsesiz. Ama ya "Gayri yeter" derse! Bir gün gözü açılır da, o bir torba kömür karşılığı kimlere ne tavizler verildiğini görürse! O bir torba kömür için çekilen peşkeşleri fark ederse. "Neden elektriğe, suya, gaza, yola bu kadar para veriyorum?" diye sorarsa! Benzinin neden çok pahalı diye merak ederse! Hani olur da bir gün gözü açılır da gerçekleri görürse Hiç mi korkmuyorsunuz?

Dedim ya onu tarih affetmeyecek. O ki, adaletten, hukuktan, kul hakkından korkmaz. Ama tarihten korkmalı Çünkü ellerinde Türkiye'nin kanı var. Elllerinde türbanı kılıç yaparak kanatarak, yara yara ortasından ikiye böldüğü Türkiye'nin kanı var. İşte bu yüzden, onu tarih hiç affetmeyecek.” Bu, halktan birinin serzenişi... Mektup internette dolaşıyor okunabilir.

TC ‘karşılıklı sevgi, saygı, anlayış ve barış’ üzerine kurulu bir Halk Devleti’dir.

Atatürk’ün, despotizm, sulta ve zorbalık anlamına gelen ‘devrim’ yerine, toplumsal konsensüs’e dayalı ‘İnkılâp’ı tercih nedeni budur. Kanıtı TBMM’de kazılı “Egemenlik kayıtsız, şartsız Milletindir” vecizesi olup;.Devlet idaresinde “sevgi-saygı, adalet, eşitlik ve hukuk esastır "insani boyut ve bilinçli toplum" Türk halkının hakkı, bir Cumhuriyet projesi ve milletin “muasır medeniyet seviyesini aşma” idealidir. Çünkü, darbelerle dayatılan, “Bundan böyle asla, bir Atatürk çıkartamayacak (pasif, palyatif, bilinçsiz ve paralize) toplum yaratma” emeli güden, sözde “bilgi çağının baronları” fiilen bitmiş ve tükenmiş, ülkemiz ve dünyayı da tükenme noktasına getirmişlerdir. Yukarda açıklanan mektup bir örnek... Hakikat: Türk halkı’ nın sinisini parçalayan ıstırap ve çile, diğer tarafta ‘yalan-talanla’ saltanat süren baronlardır.

"İyi, Namuslu, Dürüst ve Demokrat olan kazansın. Bilerek ve 'bilinçle' KÖTÜ'lere oy verenler ve kötüler kahrolsun." AMİN

<http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com.tr>

Selma GÜRSEL

KARNİBAHAR KIZARTMASI

1 orta boy karnı bahar

2 yumurta

6 yemek kaşığı un

Tuz

Kızartmak için; margarin 150 gram

1 kase yoğurt

Orta boy karnı bahar kökünden kesilerek bölünerek çiçek gibi çıkarılır, bol su altında yıkanır. Tencereye bir miktar su konularak yarım yemek kaşığı tuz atılır ve karnı bahar kaynayan tuzlu suda haşlanır fazla yumuşatılmaz. Haşlanan karnı bahar süzülür biraz soğumaya bırakılır. Bir kaba kırılan iki yumurta çırpılır ve bir kaba da un konulur.

Bir tava da eritilen yağ kızınca soğuyan karnı bahar önce yumurtaya bölünerek una batırılarak tavaya konulur. Karnı baharlar kızartılır.

Kızartılmış karnı bahar istenirse sıcak sıcak servis yapılır. İsteyenler düz yoğurt veya sarımsaklı yoğurt dökülerek yenilir.

Cuma TÜRKMEN

VAH BANA

Koydum teraziye kendi derdimi
Kerhaneden hesap çıktı vah bana.
Bağlamıştım kemendimi,bendimi
Meyhaneden hesap çıktı vah bana

Süt kaşığı sanar idim ben beni,
Kerhanecinin boyadığı har beni
Bana soracaklar ateist seni
Şer haneden hesap çıktı vah bana

Zengin gezinirken pavyonda,barda
Gariban kardeşim yaşamı zorda
Altında,incide,Markta,Dolarda
Darphaneden hesap çıktı vah bana

Anayasa babayasa hep benim
Kumara,faize çevrilmiş yönüm
Kaç tane ilahlı şu benim dinim
Kör haneden hesap çıktı vah bana

Yer yüzünde akan kanda,göz yaşı
İnsanı,doğayı,kurt ile kuşu
TÜRKMENOĞLU bense bitirdim işi
Her haneden hesap çıktı vah bana

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ÇORUMLU 2000

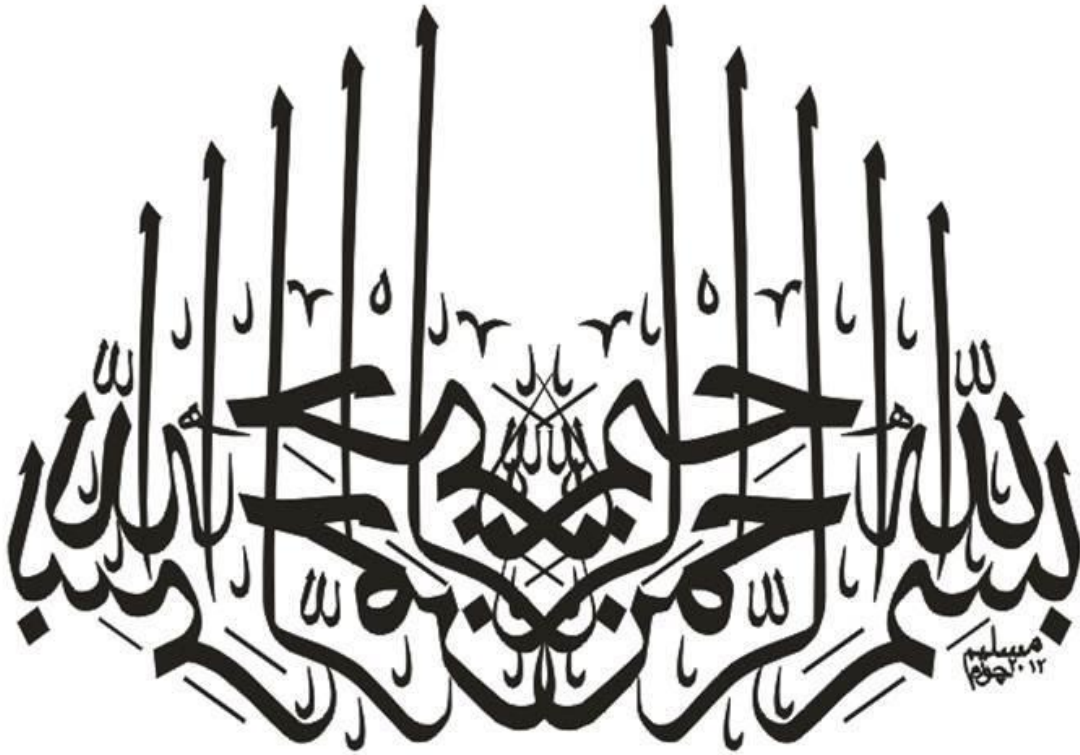

**AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE
EDEBİYAT DERGİSİ**

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 11 SAYI 124 25 Haziran 2009

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT ; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL İNTERNET SAYFALARI TOPLAYICISI
DEĞİLİM

Sakin KARAKAŞ PİRİNÇ,PİRİNÇ,PİRİNÇ

Mahir ODABAŞI TARİHTEN GÜNÜMÜZE TÜRK
YÖNETİMLERİNİN DEPREM AFETLERİNE YAKLAŞIMI

Mustafa Nevruz SINACI AMAN OYUNA GELMEYİN” OYUNU

Hüseyin Hüsnü GÜREL TBMM DİLEKÇE KOMİSYONU
BAŞKANLIĞI’NA ANKARA

İsa KAYACAN HANIM AKÇAY’IN KALEMİNDEKİLERDEN

Selma GÜRSEL TAVUK GÖĞSÜ KAVURMASI

Dilek BİGA ÇEKİP GİDERSEM

Nihat İNCE İSTERİM

Ahmet CANBABA MENDERES ÇIKMAZI

Mahmut Selim GÜRSEL

INTERNET SAYFALARI TOPLAYICISI DEĞİLİM

Dergilerimde; yazılarım kendime ait olup, kendi fikirlerimi yazabildiğim kadar beyanda bulunduğum yerlerdir.

Sanal olarak yayınlanan bu çalışmalarım haricinde de basılmış çalışmalarım bulunmaktadır.

Ayrıca 63 sayısı basılmış olarak bulunan ÇORUMLU 2000 AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT dergimde pek çok çalışmalarımı da yayınladım. Bunlar basılmış olarak arşivlerde bulunmaktadır. Bu dergim basılırken ilk birkaçı hariç o günden bu güne okuyucularına da sanal olarak ta yayınlama mutluluğuna eriştim. Dergimiz halen devam etmekte olup her ayın 15'inde güncellenmektedir. Bu elinizde bulunan sayımız <http://corumlu2000.dergisi.info> 124. sayı olarak sizlerle birlikteliğini sürdürmektedir.

Dergi ve sitelerime girmek için illaki üye olacaksınız diye bir şartımız da bulunmamaktadır. Bütün ziyaretçilere alenen açık olarak okuyucunun istediği an okunmaya açıktır.

Dergilerimize yazı veren arkadaşlar bizzat endi çalışmalarını e-posta veya posta ile bana ulaştırmakta ve bende bazı ufak tefek kişilik hakları ve diğer bazı bana ve yazarıma gelebilecek kısımları kaldırarak yayınlamaktayım. Yazarlarıma ve çizerlerime buradan teşekkür ederken yazı yollayacak arkadaşlarımızın da kendi çalışmalarını corumlu2000mail.com e-postama yollamaları gerekmektedir.

Dergilerimde bulunan çalışmalar herhangi bir siteden alınarak yayınlanmamakta, yazarlarımızın müsaadeleri ve gönderdikleri yazıları yayınlanmaktadır. Bizim dergilerimizden başka yerlerde de yazarlarımızın çalışmalarını yayınlamaları onların en tabii haklarıdır. Bu bilginin de sizlerle paylaşmamım birkaç nedeni bulunmakla birlikte burada bunları yazmama da gerek görmemekteyim.

Yazıyor, çiziyor, çekiyorsanız ve sanal değilseniz sizde davetlisiniz!

Sakin KARAKAŞ

PIRİNÇ, PİRİNÇ, PİRİNÇ

Geçtiğimiz haftalarda “Pirinç Kolonyası” başlıklı yazımı kaleme almıştım. Bu yazım Çorum ve Osmancık’la ilgili iki yerel gazete, bir dergi ve altı web sitesinde yayımlandı. Hatta aradan birkaç hafta geçmesine rağmen bazı web sitelerimiz yazıyı ana sayfadan yayınlamaya devam ettiler. Bu açıdan yazı bini aşkın okuyucu ile buluştu. Yazının içeriği ve verilmek istenen mesaj ile ilgili olumlu ve olumsuz olmak üzere onlarca mesaj aldım.

Kısaca hatırlamak gerekirse yazıda özetle pirinç tüketiminin teşvik edilmesi, ana maddesi pirinç olan alternatif ürünlerin geliştirilmesi, bu bağlamda istihdam alanı yaratılması ve ayrıca bu sayede Osmancık’ın tanıtımının yapılması ile ilgili projeler geliştirilmesini anlatmaya çalıştım.

Elektronik posta adresime gelen mesajların çokluğu ve ilginçliği neticesinde konuyu yeniden ele alma ihtiyacı hissettim. Şöyle ki geçtiğimiz yıllarda “Fındık tanıtım grubu” adındaki bir oluşum “aganigi naganigi” sloganı ile Türkiye’de fındığın tanıtımına yönelik bir reklam kampanyası başlattı. Bu kampanya sayesinde Türkiye’de fındık tüketimi ikiye katlandı. Fındığın faydalarını yediden yetmişe herkes öğrendi. Ana maddesi fındık olan pek çok gıda maddesi gıda sektöründeki yerini aldı.

İşte bütün bu bilgiler ışığında Pirinç tanıtımı ve tüketimini etkileyecek projeler üretebilmek için Pirincin faydaları ile ilgili bir araştırma yapma ihtiyacı hissettim. Yaptığım araştırmalar sonucunda bakınız ne kadar ilginç ve orijinal bilgilere ulaştım.

Nişasta açısından oldukça zengin bir besin olan pirinç, içerdiği kalori miktarı ile de çok iyi bir enerji kaynağıdır. 100 gr. kuru pirinç yaklaşık 360 kalori içerir. Ayrıca, B1, B2, C ve E vitaminleri ile sodyum, magnezyum, potasyum, kalsiyum, demir ve fosfor minerallerini içerir.

Vücut gelişimini destekler. Vücuda enerji verir ve kuvvetlendirir. Doyurucudur ve zihni açar. Hazmı kolaylaştırır.

Vücuttaki fazla suyu çekerek toksit maddelerin uzaklaştırılmasına yardımcı olur. İçeriğinde bulunan kanser önleyici maddeler sayesinde başta bağırsak kanseri olmak üzere kansere karşı koruyucudur. Kandaki kolesterol oranını azaltıcı etkisi ile kalp ve damar hastalıklarına karşı da koruyucudur. Süt ile pişirilip yenirse cinsel gücü artırır. Kaynatılıp suyu cilde sürülür ve kuruyana kadar bekledikten sonra gül suyu ile cilt temizlenirse cilde beyazlık ve canlılık verir. Yüksek tansiyonu ve fazla üre miktarını dengelediği ve ishali kestiği bilinmektedir. Kaynatılması ile elde edilen su ishal kesici olarak kullanılır. Unu, yaraları kurutmak ve temizlemek için kullanılır. İçeriğinde bol miktarda nişasta ve vitaminler vardır. Pirinç kabuğundan tabii phytine elde edilir. Bu madde, gelişmeye yardımcı olur. Vücuda gerekli olan kaloriyi sağlar. Böbreklere faydalıdır. Son zamanlarda Japonya'da yapılan araştırmalar, günde iki kez onar gram pirinç kepeği yenmesinin böbrek taşları oluşumunu engellediğini ortaya koymuştur. Kan şekeri düzeyini sabit tutar. Bunun için pirinç kepeği alımı yeterli olmaktadır. Pirincin lapa olarak yenilmesi, yüzyıllardır geleneksel olarak diyarenin giderilmesinde kullanıla gelmektedir. Kilo düşmek için pirinçle yapılan diyetlerde uzun yıllar boyunca yapılan ilaç tedavisiyle iyileştirilemeyen ve sedef hastalığı yüzünden pullanan deri bölgelerinin temizlendiği gözlemlenmiştir. Ekmeğin içerdiği glütenden ötürü alerji çekenler için pirinç seçenек bir nişastalı besini oluşturur. Bütün bu sağlığını destekleyici önemli etkilerinden ötürü özellikle esmer pirincin diyetimize katılması ve sıkça tüketilmesi uzmanlarca öğütlenmektedir.

Evet; mutfağımızın en önemli besin kaynaklarından olan pirinçle ilgili olarak internet ortamında bu bilgilere ulaştım. Osmancık denildiğinde akla pirinç ve pirinç denildiğinde de akla Osmancık geliyor. Yani Pirinç Osmancık'ta günlük hayatın önemli parçası ve Türk mutfağının baş tacı olmasına rağmen pirinç tarımı ile uğraşanlar ve pirinç üreten memleketler bu emeğin tanıtımını yeteri kadar yapamıyorlar. Pirincin insan sağlığına olan onlarca faydası insanlara yeterince anlatılamıyor.

İşte bu noktada akla “aganigi naganiği” reklamları geliyor. Pirincin aganigi aganigisini anlatmakta başta Osmancık olmak üzere Uzunköprü, Tosya, Boyabat, Kargı, Keşan, Gönen, Bafra, Çarşamba ve Terme kaymakamlıklarının öncülüğündeki ilgili resmi ve sivil kuruluşlar ve belediyelerin oluşturacağı bir tanıtım gurubunun oluşturulmasına kalıyor.

Gönlüm ister ki böyle bir gurubun öncülüğünü ve liderliğini Osmancık kaymakamlığı ve belediyesi yapsın. Neden olmasın?

Mahir ODABAŞI

TARİHTEN GÜNÜMÜZE TÜRK YÖNETİMLERİNİN DEPREM AFETLERİNE YAKLAŞIMI

Elimizdeki bütün bilgiler yazılı tarihin başlangıcından itibaren Anadolu yarımadasının büyük deprem afetlerine maruz kaldığını, önemli yerleşim merkezlerinin bazı durumlarda yerlerinin değiştirilmesine gidildiği veya Denizli yakınlarındaki Pamukkale örneğinde görüldüğü gibi tamamen terk edildiğini öğretmektedir. Çok sayıda insanın başka yerlerde iskan edilmiş olması buna ait düzenleyici kararların ilgili devletlerin en yüksek yönetim düzeyinde alınmış olduğunda bir göstergesi sayılabilir. Örnek olarak 14 Eylül 1509 tarihinde İstanbul'da meydana gelen ve uzun yıllar halk arasında "küçük kıyamet" olarak diye anılan depremden sonra çıkartılan padişah fermanı gösterilebilir. Fermana göre bütün ülkede bir çeşit olağanüstü durum ilan ediliyor, harab olan başkentten yeniden imarı için 50 bin usta görevlendiriliyor. 14 – 60 yaş arasındaki bütün erkeklerin yapılarda çalışması emrediliyor ve evi yıkılan her aile başına 20 altın bağışta bulunuluyordu. Bu fermanın çıkartılmasına müteakip İstanbul'da 6 ayda 2000 yeni bina yapılmıştır. Bu deprem sonrasında basit de olsa bir çeşit hasar tespit çalışmasının yapıldığı anlaşılmaktadır.

Çünkü dolgu zeminler üzerine inşa yapmak yasaklanmış ve taş kagir binaların yerine ahşap boğdadı evlerin yapımı teşvik edilmiştir. Şehir veya ölçeğinde fiziki planların yapımı 19. yüzyılın ikinci yarısında gerçekleşmiştir.

Bu konuda yapılan ilk düzenlemelerden birisi 1848 tarihli ve sadece İstanbul için hazırlanan imar yönetmeliğidir. 1877 tarihinde çıkartılan imar il belediyeler kanunu ülkenin diğer bölgelerinde de şehir şehir belediyeleri kurma imkanı tanımış ve bunlara alt yapı hizmetlerinin yerine getirilmesi için bazı görev ve yetkiler vermiştir.....

Yukarıda sayılan hukuki düzenlemelerin dikkat çekici ortak özelliği hiçbirinin doğal afet zararlarının azaltılmasına yönelik hükümlere yer vermemiş olmasıdır.

Devletin afetlere yaklaşımı uzun yıllar boyunca bunların etkilerinin azaltılması veya önlenmesi yönünde politikalar geliştirmek yerine her afetten sonra bunun sonuçlarının giderilmesi ve meydana gelen zararların tazmini biçiminde olmuştur.

Nitekim Erzincan'da 1939 'da meydana gelen büyük depremten sonra da aynı politika uygulanmış ve sadece Erzincan depremini konu edinen özel bir kanun çıkartılmıştır. Ne var ki bu büyük afeti takiben Türkiye'de o zamana kadar görülmemiş sıklıkta şiddetli yer sarsıntıları meydana gelmiş ve Adapazarı – Hendek ,Tosya- Ladik ile Bolu – Gerede depremleri gibi depremler 4 yıllık bir süre içinde 43.319 kişinin ölümüne , 75 bin insanın yaralanmasına ve 200 bin binanın kullanılamaz hale gelmesine yol açmıştır.

Bu felaket zincirinin sonucunda zamanın hükümetleri afet sonrası hukuki düzenlemelerin yerine afet öncesi fiziki hazırlıklı olmanın gerektiğini idrak etmişler ve 22 Temmuz 1944 tarihinde “Yer Sarsıntılarından Önce ve Sonra Alınacak Tedbirler” adını taşıyan 4623 sayılı kanunu yayınlamışlardır.

Türkiye'de modern manada deprem zararlarının azaltılmasına yönelik çalışmalar bu kanunla başlamıştır, denilebilir. Kanun vatandaşların deprem tehlikesi karşısında can ve mal emniyetini sağlamak, iyi işleyen bir kurtarma, yardım ve geçici barınma sistemi kurmak gibi amaçları hedeflemekteydi. Ülke tarihinde ilk defa merkezi hükümet deprem öncesinde bazı görevlerle yükümlendirilmekteydi.

1945 yılında Bayındırlık Bakanlığı ve bazı üniversitelerin işbirliği ile Türkiye'de ilk defa bir deprem bölgeleri haritası ve bina inşası için şartname hazırlanmıştır. Bugünün anlayışına göre hayli basit sayılabilecek harita iki tür bölge tanımlamaktaydı; bölgelerin ayrılması ise geçmişte gözlenen hasar ölçüsünde yapılmıştı. Deprem şartnamesi ise 1937 İtalyan şartnamesi esas alınarak yapılmıştı. Türkiye'nin sismotekniği hakkındaki bilgilerin gelişmesi, mühendislik sismolojisindeki ilerlemelere paralel olarak harita 1949, 1963, 1972 ve 1996 yıllarında, deprem şartnamesi ise 1949, 1953, 1961, 1968, 1975, 1997, 1998, 2007 yıllarında yenilenmiştir.

Netice olarak; sadece yaptıklarımızdan değil, yapmamız gerekirken ilgisizlik nedeniyle yapmadıklarımızdan da sorumluyuz.

Bu nedenle; olası afetleri afiyette atlatabilmek için, topyekûn olarak hiç deprem olmayacakmış gibi soğukkanlı ama her an deprem olacakmış gibi de daima hazırlıklı olmamız gerekmektedir.

Saygılarımla..(19.12.2008)

Mustafa Nevruz SINACI

AMAN OYUNA GELMEYİN” OYUNU

Aradan günler geçti. Hala köşe bucak ‘hayâsızca’ tartışılıyor. Tokat Reşadiye de 7 erimizin kallesçe şehit edilmesi neymiş? Provokasyon! Peki, kim varmış bu kanlı provokasyonun arkasında?

Dönme, devşirme, açılımcı koza ve kripto güruhu sayıyor: “TSK, Ergenekon, Tikko, Tkpml, İntikam Tugayı” gibi ihtimaller... Ama pkk bu ihtimaller arasında yok!

Yurt çapında karakollar, askeri lojmanlar, araçlar, masum insanlar ve esnafın ekmek kapısı dükkânlarla; Tüm ekonomik varlıklar, sosyal donatılar ve kamu mallarına molotoflu saldırılar düzenleyen, pkk, 7 erin şehit edilmesi cürümünün failleri arasında sayılmak istenmiyor. İllâ başkası aranıyor. Çünkü katil pkk çıkarsa açılım iflas eder.

PROVOKASYON OYUNU

Çok enteresandır, bir taraftan da terör örgütü ile Ergenekon ilişkilendirilmek isteniyor. Ne yaman bir çelişki bu!.. Sapla saman böyle birbirine karışmış durumda...

Örgüt baronu Murat Karayılan, 3 Aralık2009 tarihinde ne demişti?

“Yeni yapılan cezaevi bir ölüm çukuru, nefes alınamayan bir kafes.

Apo’yu imha etmek için oraya koymuşlardır. Bu yaklaşımı bir savaş girişimi olarak görüyoruz. Ciddi bir savaş girişimi...”

Arkasından yurt çapında isyan provaları ve provokasyonlar..

Bu defa da: ”Tepkiler halkın insiyatifidir, önderlik konusunda ben kimseye şöyle, böyle yapın demem. Herkes önderlikle doğrudan bağ içindedir, dolayısıyla herkes önderlik karşısında duyduğu sorumluluğun gereğini yerine getirmektedir” demedi mi?

Kaldı ki pkk Reşadiye’nin sorumluluğunu üstlendi...

İHANETLE DANS

Gerçek provokatör belli oldu. Dahası bir kez daha menfur örgütün ardı-arkası ortalığa döküldü, DTP'nin kapatılması ile iğrenç ayrıntı ve menfur bağlantılar bir, bir ortaya çıktı. AB+ABD = pkk. Elli yıllık amansız düşmanlık, fesat ve tefrika sürecinin doğal sonucu...

Üstelik çok utanç verici bir durum...

Çünkü 31 Temmuz 1959'dan bu güne tam elli yıldır AB kapısında pinekliyoruz!

Eğer, 27 Mayıs mason-misyoner+koza-kripto, peşmerge kalkışması olmasaydı, en geç 1963'de Ortak Pazar (AB) tam üyesi idik. Müteakip sürecin “demokrasi, hak-adalet, hukuk ve insanlık düşmanı, vatan haini” aktörleri utansın!

BAŞ DÜŞMAN AB+ABD

İşte tam bu sıra, terör-tedhiş örgütü yardım, yataklık ve yaltakçılığı, yani, Türk ve Türkiye düşmanlığı tam müseccel, harici bedhaht AB, şer ve şeriklerini kastederek Recep, “AB bizi istemiyorsa baştan söylesin, oyalamasın” demiş. Yuh be, el insaf”.. Talip anlamak istemiyorsa AB istemediklerini nasıl anlatabilir ki!

Üstelik Batı Trakya mezalimine mukabil, patrikhane ve ruhban okulu;

Rum-Yunan soykırımını, iftira ve tefrikalarına rağmen Kıbrıs sorunu;

İğrenç yalan, oyun-düzen ve sahteciliklere karşın Ermeni açılımı!

Üstüne üstlük sözde katılım süreci ve müktesebat gereği; Zinanın suç olmaktan çıkartılmasından tutun, TCK ve CMUK'un, suç örgütleri ve suçlu lehtar, ‘iyi insan ve iyi, namuslu-dürüst vatandaş’ aleyhi yapıya dönüştürülmesine kadar, bir türlü insanlık dışı tasarrufun “insan hakları ve demokrasi adına” dayatma mercii AB değil mi?

Dahası var!.. AB'nin hiçbir ülkesinde demokrasi, hak, adalet, ahlâk ve hukuk yoktur. Bu nedenle: Bizim var olan kete-kullâ demokrasi, birazcık hak, bir miktar adalet ve vaziyeti idare edecek kadar ahlâkınızı da; despotluk-diktatörlük, haksızlık-yolsuzluk, adaletsizlik, ahlâksızlık ve hukuksuzluğa dönüştürmek için “iş bu açılımlar dâhil” elden gelen her türlü menfur dayatma, baskı, zulüm ve çabayı sarf etmektedir.

Buna ve aradan geçen “50 YILA” rağmen halâ “AB” diyenler, Anadolu halkının kendine özgü deyimiyle: “Ya AB köpeği veya

Amerikan uşığı” sayılırlar mı, sayılmazlar mı? Sanırım, buna rağmen AB yanlılarına, Atatürk’ün tanımı olan “dâhili bedhaht” (iç düşman) denilmelidir.

DENİZE DÖKÜLDÜKLERİ YERDEN!...

İhanet şebekeleri Kürt kisvesi ile kalkıştıkları ihanet furyasını en son “denize döküldükleri” yerden ayağa kaldırmak istediler. Bu diyalektik ve tarihi materyalizmin bir çeşit diriliş öğretisi gereğidir. “...düşükleri yerden kalkarlar.”

İzmir faşist mi değil mi, muhabbeti çeşitli platformlarda devam ediyor.

Kasıtlı bir dikkat dağıtma olayı veya komplosu var ortada diyebiliriz.

Bir yanda azılı faşist unsurlar “demokrat ve Kürt” kisvesi ile ahkâm kesiyor.

Diğer tarafta ise “Aman oyuna gelmeyin” diye haykıran, yalvaran, yakaran ve terör-tedhiş tarafına yardım ve yataklık yapan işbirlikçiler:

OYUNA GELMEYİN OYUNU

“Aman ha, buna İzmirli alet olmamalı... “

“Sakin savunma kompleksine girmemeliler...”

“Olgun, ağır, sakın ve vakur olmalıdır...”

“Oyuna gelmemek, tuzağa düşmemek, çoluk-çocuğa uymamak gerek” diyorlar.

AMMA LAKİN’...

DTP kasıtlı olarak gerilla kıyafeti giydirilmiş çocuklar ve zafer işaretleriyle şehir içinde gövde gösterisine kalkışınca ve bu olay Habur’daki rezaletin ertesine rastlayınca beklenir sosyal refleks oluştu... Planlı programlı olmayan ani bir tepki ortaya çıktı.

Kamu malını tahrip, korumasız insanları yaralama, rencide, geniş halk kitlelerini tehditle sindirmeye, korkutmaya yönelik sistemli ajitasyon ve tehlikeli prokasyonlar hız kazanınca, “aman oyuna gelmeyin” diyen “işbirlikçi unsurlar” yüzünden toplumun kimyası bozuldu. Moral ve motivasyonu bozuldu.

OYSA:

Devlet ve hükümet (polis-asker) var olduğu sürece bu ve benzer eylem, teşebbüs ve kalkışmaların asla ve kesinlikle olmaması gerekirdi!.. Zira adalet, emniyet, güvenlik ve huzur, istikrar ve insicam

sağlandığı sürece “hükümet” var demektir. Aksi taktirde meşru bir hükümetin varlığından asla söz edilemez.

Hükümet varsa; Demokrasi, adalet, hukuk, özgürlük ve güvenlik vardır.

Bu unsurlar yoksa, devlet işgal altında veya hükümet acz içinde demektir.

Amaç hem İzmir hem ülkenin diğer yanlarında sosyal refleksi öldürmek...

Terör ve tedhiş örgütüne karşı halkın yurt çapındaki haklı ve doğru öfkesini suçluluk duygusuna dönüştürmek...

Çoğu İzmir’de DTP konvoyunun taşlanmasıyla birkaç gün sonra İdil’de PKK yanlıları öğretmen evini bastı. İnsanlar sabaha kadar ölüm korkusu içine atıldı. İzmir’e faşist diyenlerden tek kelime çıktı mı? Çıkmaz... Çünkü faşist bizatihi kendileri... Çoğu tedhiş örgütü meddahlığıyla geçinen birer zavallı...

Bu hengâme içinde “Basın Türkiye’de ABD’den çok daha özgür” dedi.

Demeye kalmadı ertesi gün Aydınlık dergisi mahkeme kararıyla bir ay kapatıldı.

Sebepler: “Vatanı savunmak suç, bölücülük ve casusluk serbest, Türk ordusuna tasfiye harekâtı” başlıklı yazı.

Anaların gözyaşı halâ dinmedi.

Terör örgütüne verilen rüşvetlerle de dineceğe benzemiyor!

Şu hale nazaran: Açılım süreci neyi gösterdi?

Cevap: “Aman oyuna gelmeyin” oyununu!

“Rica ile merhamet dilenmekle bir devletin onuru kurtarılamaz”

(Atatürk)

<http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com.tr>

Hüseyin Hüsnü GÜREL

TBMM DİLEKÇE KOMİSYONU BAŞKANLIĞI'NA ANKARA

KONU: Marmara Bölgesi ile Erzincan ovasında yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen korkunç afetler ve Erzincan ovasında çok zengin doğalgaz yatağı varlığı Hk.

İLGİ : TBMM Dilekçe Komisyonu Başkanlığının 05.11.2008 / 2396 No'lu Kararı Marmara bölgesi ile Erzincan ovasında deprem hareketi başlamadan önce yeraltından bomba gibi patlama ve gürültülü sesler işitilmektedir. Depremler ile ilgisi olmayan bu patlama seslerinin sebebini hiç kimse araştırmamıştır.

TBMM Dilekçe Komisyonu Başkanlığının ilgideki kararı ile konunun tüm ilgili kurumlara iletildiği gerekçesi ile başka bir işlem yapılamayacağı bildirilmiştir.

Bu konuda yalnız Maden Mühendisleri Odası Başkanlığınca ilgi göstermiş ve Maden Mühendisleri Başkanlığının vatanseverliği ile Yüceliği sergilenmiştir.

Diğer Yetkili ve İlgili Makamlar bu RAPOR da ve 32 yazılı belgede verilen bilgilere itibar etmeden; mahallinde hiçbir soruşturma ve araştırma yapmadan; bu olayları yaşayarak bilen görgü tanıkları ile görüşmeden; masa başında oturarak kafadan sallama, gerçek dışı beylik ifadeler Ülkemiz için fevkalade olan bu konular dışlanmıştır

Bu bilgi ve belgeler <http://www.milliservet.blogspot.com> sitesinde yayınlanmıştır.

Bu RAPOR ve 32 yazılı belge sunulduktan sonra bu konulara ait yeni bilgi ve belgeler elde edilmiştir .Bu yeni bilgiler ve belgeler ışığında tarafımdan düzenlenen YENİ RAPOR ve 34 adet yazılı belge sunulmakta ve konu daha iyi aydınlanmaktadır.

1) Bu YENİ RAPOR un 9. ve 10. sayfalarında açıklandığı gibi doğalgaz patlamaları ve sıvılaşma olayları ile zeminler çok mükemmel şekilde esneme özelliği kazanmaktadır. Zeminlerin çok mükemmel şekilde esnemesi ile deprem hareketleri 50m. gibi çok zayıflamakta ve Zayıflayan deprem hareketleri ile hiçbir önemli hasar olmamaktadır.

Yüce Osmanlı Padişahı II. Beyazıt'ın yaptığı gibi kuyular açmak suretiyle doğalgaz patlamalarından ileri gelen afetler önlendiği takdirde; Marmara Bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında fayların 50 m. gibi dışında olan heryer ve çok geniş alanlar deprem bakımından en güvenli yerler olacak; bu yerlere güven ile çok yüksek inşaatlar yapılacak ve bu yerler çok kıymetlenecektir.

2) Bu YENİ RAPOR un 16. ve 17. sayfalarında açıklandığı gibi; Erzincan ovasında deprem olayı olup biter bitmez Arabistan platosunun itmesi ile bu ovadaki bütün fay çatlakları vana gibi kapanmaktadır İleride 40-50 sene sonra Erzincan ovasında meydana gelecek yeni deprem tarihine kadar doğalgazın dışarıya çıkmasına izin verilmemektedir. Bu sebeple Erzincan ovasındaki doğalgaz yatağı zenginliğini çok mükemmel şekilde korumaktadır. Erzincan ovasında yalnız depremler esnasında 1-2 gün gibi kısa sürede yer altından doğalgazın dışarıya çıkması fevkalade önemli ve çok faydalıdır.

3) 1045 Erzincan depreminden beri günümüzde yaşanan 1939, 1983 ve 1992 depremleri dahil meydana gelen en az 29 Erzincan depremlerinin hepsinde kıyametler koparcasına korkunç afetler meydana geldiği ve her depremde Erzincan ovasında gökte muazzam miktarlarda doğalgaz yandığı halde; bu konuda yalnız 1045 Erzincan depremine ait yazılı belge vardır.

1045 Erzincan depreminde gökte çok muazzam miktarda doğalgazın alevle yanması ile güneş ve ay kan rengine boyandığı anlaşılmaktadır.

4) 1045 Depreminden ve 965 seneden beri ilk defa 1992 Erzincan depreminde karanlık gecede kıpkızıl ortamın meydana geldiği ve Karakaya'da ateş topunun fışkırdığı konusunda Abdülkadir DELİKTAŞ bilgi vererek; Ülkemiz ve Erzincan'a büyük yardım yapmıştır.

DELİKTAŞ; depremler esnasında yeraltından seslerin işitilmesi; alevlenmeler; nur gibi ışıklanmalar; gökyüzünün kızıl renge büründüğü; Erzincan ovasında çok soğuk havanın ısındığı; ovadaki karların eridiği; yüzey arazinin deniz gibi dalgalandığı; ağaçların, ve binaların yana yatıp yatıp kalktığı konularında bilgi vermiş olsaydı; Ülkemize ve Erzincan'a daha çok büyük yardım etmiş olacaktı.

Bu gerçekler ortaya dökülmedikçe bu konulara çareler bulmak mümkün değildir.

5) 1994 yılında depremler ve doğalgaz konularında çok az bilgim vardı. Zamanla bu konularda yeni yeni bilgiler edinmiş bulunuyorum.

Rahmetli Vali Recep YAZICIOĞLU, Erzincan Valiliğinin 18.10.1994 / 459 sayılı yazıları ile bu konularda tarafımdan verilen bilgilerin hepsi doğrulanmıştır. (EK 24)

6)Gökte milyarlarca soba yakıldığında yerdeki karların erimeyeceği düşünülüyöünde;Erzincan ovasında her depremde Ülkemizin yıllık doğalgaz ihtiyacı olan 20 milyar m3 doğalgazdan kat kat daha fazla doğalgazın gökte yandığını kabaca hesap etmek mümkündür.

Bu doğalgaz yatağı ile; Ülkemizin bütün doğalgaz ihtiyacı fazlası ile karşılanacak; Ülkemiz doğalgaz bakımından dışa bağımlılıktan kurtulacak; Mersin Akkuyu da ve Sinop da inşaa edilecek nükleer santrallerinden vazgeçilecek; doğalgaz çok ucuzlayacak; yüz binlerce insana iş imkanı sağlayacak; Ülkemizin ve Erzincan'ın kaderi değişecektir.

Varlığı açıkça ortaya konulan Erzincan ovasındaki bu çok zengin doğalgaz yatağı; T.P.A.O Genel Müdürlüğü ve TUBİTAK Başkanlığınca kabul edilmemektedir. (Ek: 7, 8,17)

TBMM Deprem Araştırma Komisyonu Başkanı İdris GÜLLÜCE televizyonlarda Ülkemizde meydana gelen deprem afetlerini düşündükçe uykularının kaçtığını ve kimyasının bozulduğunu; Deprem Araştırma Komisyonu Başkanlığınca bu afetlere karşı çareler bulmak için büyük çalışmalar yapıldığını ifade etmektedir.

Sözü geçtiğı gibi Yüce Padişahımız II. BEYAZIT; yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen afetleri önlemek için, kuyular açılması gerektiğı hususundaki bilimsel çareyi 501 sene önce keşfetmiş ve bu keşif ile bilim dünyasına ışık tutmuştur.

Bu YENİ RAPORDA 4.5.6 sayfalarda isimleri verilen ve 1992 Erzincan ve 1999 Marmara depremlerini yaşayan Şeker Fabrikaları Genel Müdürlüğü Daire Başkanı Elek. Yük. Müh. Yakup AY, THY İşletmeler Genel Müdürü Orhan BİRDAL, Nihat ALPTEKİN, Zeynel ÇAYIR, Adapazarı Eski Çevre Müdürü Şafak OKTAY; Osman KARA ve Cemil DEMİR ile görüşölür ise; Marmara ve Erzincan depremlerinde meydana gelen olaylar konularındaki gerçekler ve Erzincan ovasındaki çok zengin doğalgaz yatağı varlığı anlaşılacaktır.

Bu görgü tanıkları ile görüşmek istendiğı taktirde; bu konuda yardımcı olunacaktır.

Devamı Gelecek Sayıda

İsa KAYACAN

HANIM AKÇAY'IN KALEMİNDEKİLERDEN

Şairlerimizin, yazarlarımızın, araştırmacılarımızın, kısacası eli kalem tutanların yazdıkları, yayınladıklarından seçtiklerimiz, değerlendirmelerimiz arasında yer vererek mısra ve satırları arasındaki gezintilerimiz gündemdeki, gündemimizdeki yerini koruyor.

Konu, Burdur ve Burdurlu olunca, gündemlerimde değişiklik yapmaktan çekinmediğimi, sakınca görmediğimi herkes biliyor, cümle-alem bunun farkında

HANIM AKÇAY

Burdurlu hemşerilerimizden. Burdur'da Gençlik ve Spor İl Müdürlüğünde çalışan bu hemşerimin şiir ve denemelerinin bulunduğunu, önceki yıllarda kulak misafiri olmuş, duymuştum. Isparta'da Ocak 2008'in ikinci haftasının ortalarında Fatma Uçarlar arkadaşımızın imza gününde, pardon şiir şöleninde yüzyüze geldiğimiz Hanım Akçay kardeşimizden rica ettim.. “şu şiir ve denemelerinden, çalışmalarından gönder” dedim.

21.01.2009 tarihli mektubuyla şiirlerinden ve hikaye denemesinin bazı sayfalarından örnekler gönderdi.

Hanım Akçay kardeşimiz çok mütevazı. Sanki kendisinden başka, ilk yazdıklarını yayınlanmak üzere sağa sola gönderen yok... Yazdıklarını elinden adeta ”zorla” alıyorsunuz...

GERÇEK ÖYLE DEĞİL

Hanım Akçay kardeşimizin şiirleri, öyle elde tutulacak, defter aralarında saklanacak ölçüde zayıf değil.. Şiirin gerçek yolculuğuna çıkan herkes gibi başlangıç duyguları var, şiirin geniş dünyası içinde yer yer görünmeye başlayanlar olarak karşımıza çıkanlar var.

Sen, sessiz sevgi, bekliyorum, sen ve ben, anlamadım seni, tek başıma, dorum gözlüm, canım canım öğretmenim, adını sen koy, içim yanıyor, öyle sevgi başlıklarıyla bize ulaşanlara bakıyoruz.. Hepsi pırıl

pırıl duygularla yazılmış. Önemli mesajların getiricisi bu şiirler. Bir örnek bunlardan:

Severim akşamları görünmez günahlarla,
Akla gelmedik sevgililer akıllarda,
Eve giderken parkelerin üzerinde tek tek,
Çıglık, çıglık yüreğim duymayan kulaklarda.

Üç şiirinin başlığı yok Hanım Akçay'ın. Hani isimsiz insan olmaz ya, başlıksız da şiir olmaz demek yanlış olur mu acaba?. Hanım Akçay'ın öteki şiirlerinden bazı mısraları:

-Anne mutlu olmak istiyorum/Gitme, açılma güzelim/Ölüm içimde, çok yakınımdasın/Bir sessizlik kapladı yüreğimi/Sığınmak istedim limana/Paylaşmayı öğrendim canım öğretmenim senden/Bir kapı açtım/Tek başıma darmadağın olmuşum vd. Bu şiirlerinden aldığımız tek mısralar bile gösteriyor ve bunlardan anlıyoruz ki, Hanım Akçay şiirin ortalarında... Yani başlangıcında değil Tebriklerimizi sunuyoruz efendim. Devam Hanım Akçay kardeşim, hemşerim devam.

BİR KÖY HİKÂYESİ

Hanım Akçay'ın bir hikâye denemesi var. Adının ne olduğunu henüz bilmediğimiz bu hikâye denemesindeki anlatım da, şiirlerindeki anlatım gibi, gelecek için ümit veriyor.

-“Amma ninenin misafirleri gelmişti. Ayaküstü hoş geldin deyip, azda olsa sohbet edip düğüne gittiler”,

-“Kızından evvel şalvarını giydi. Dastarını sıkıca bağladı, elini yüzünü sabunladı. Hem söyleniyor, hem de bir taraftan eğri olan şalvarını düzeltiyordu”.

Gelecek düşünülerek, varılmak istenilen hedeflerin tesbitiyle mümkün olacağına göre, Hanım Akçay'ın düşünüp, plânladıkları var. Bu plânlama çerçevesinde yazdıkları, ortaya koydukları var...Şiir konusunda olduğu gibi, hikâye konusunda da devam bizim gız, Hanım Akçay.

Selma GÜRSEL

TAVUK GÖĞSÜ KAVURMASI

Yarı kilogram kemiği alınmış tavuk göğsü

3 orta büyüklükte domates

4 orta boy yeşil biber

İstenildiği kadar tuz

İki yemek kaşığı sıvı yağ

Kemiği alınmış göğüsler kuşbaşı olarak doğranır.

Tencereye konularak güzelce yıkanır ve süzülür.

Biber ve domatesler iyice yıkanır ve küçük küçük doğranarak bir kenarda bekletilir.

Tencere kısık ateşe konulur ve istenildiği kadar tuz ekilerek ara sıra karıştırılır ve kuşbaşının suyu çekene kadar haşlanır. Kuşbaşının suyu çekilince iki yemek kaşığı sıvı yağı etin üzerinden gezdirilir. Doğranmış domates biber ilave edilerek kısık ateşte suyu çekilene kadar ara sıra karıştırılarak pişirilir.

Sıcak olarak servis yapılır. İstenilirse üzerine karabiber ekilir.

Dilek BiGA

ÇEKİP GİDERSEM

Bağında bülbül ötmez dağda kekliğin
Saksıda gülün bitmez çekip gidersem.
Bir baktım, dönmüştür çarkı feleğin,
Düzde ayağın gülmez çekip gidersem.
Ömrün ecele yetmez, çekip gidersem.

Aşına yağın yetmez, başına aklın
Derde tahammül yetmez çekip gidersem.
Sillesi beter olur, zalime hakkın,
Dünya mahşere döner çekip gidersem.
Işığın yıldızın söner, çekip gidersem.

Gönlüne ferman yetmez, hisse iraden
Hasrete sabır yetmez, çekip gidersem.
Azabı korkunç olur, gaddar cehennem,
Gözlerin cennet görmez, çekip gidersem.
Yaradan seni bilmez çekip gidersem.

Ahmet CANBABA

MENDERES ÇIKMAZI

Sevda türküleri söylerken
Sevgililer fısıltılarla
Aldandım.

Ölüm düştü
Ölümler düştü
Parçalanmış bedenlere
Kahbe bir bombada
Haber soludum.

Görgü tanıkları
Olay yeri
Feryat figan.
Muammer, güler
Gözlerim boşaldı
Hain ve acımasız teröristlere
Lanet okudum.

Korku cam kırıklarında
Darmadağın.
Hırsından kilitlenmiş dil
Ve hırsından kilitlenmiş yumruk
Ve gözyaşından ıslanmış mendil.
Ağıtlar çökmüş gözlere

Acılara sağır ten

27 Temmuz gecesi.
Dağılmış sokaklara korkulu gözler
Kangölüne düşmüş suretler
Damarlarda çürümüş kan
Ölüm sebil.

Can çıkmazına döndü sokak
Teselliye kaçmış üzüntüler
Hain tuzaklara yem.
Zavallılar sürüsü
Bu gün
Utanç duvarına çarpmış.

Amerikan uşağı pkk
Dönekler ordusu yaratmış
Bir habis ur gibi memleketimde.
Burjuvazi
Yaşamda bir devinim
İleri, geri sağ, sol
Orta yol
Oltada yem.

Nihat İNCE

İSTERİM

Bu güzelim güzel yurdu
Mürevveh görmek isterim
Güzel yurdun insanlarıyla
Hep kardeş olmak isterim.

Türk'ün büyük ünlerini
Sevgiyle saygı günlerini
Sevgi kokan güllerini
Beraber dermek isterim.

Büyüğüne saygı duymayı
Babaya sevgi sunmayı
Hep doğru yola gitmeyi
Beraber görmek isterim.

Güzel yurdu sevenleri
Doğru sözler diyenleri
Doğru söyler bilenleri
Birlikte görmek isterim.

NİHAT ülkesini sever
Allah'ın yolundan gider
Düşkünlere yardım eder
Doğruyu görmek isterim
14.07,2007

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ISSN 1301-9945

YIL 11 SAYI 125 25 Temmuz 2009

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL ÇORUM HİTİT FUAR VE FESTİVALİ

Mahmut Selim GÜRSEL ÇOK BİLEN

Üzeyir Lokman ÇAYCI DÜNYA TEZGÂHINDA OYALANIRKEN
GERİYE DÖNÜP BAKMAK GEÇMİYOR İÇİMİZDEN

Mahir ODABAŞI LÜTFEN ‘BURASI TÜRKİYE’ DEMEYİNİZ

Atilla ALPAY MİRAC KANDİLİ VE SIGARA YASAKLARI
KUTLAMASI

Hüseyin Hüsnü GÜREL TBMM DİLEKÇE KOMİSYONU
BAŞKANLIĞI'NA ANKARA -I

Mustafa Nevruz SINACI SİVİL DARBE VE ŞİFRELER

İsa KAYACAN BİYOGRAFİ ZENGİNLİĞİNDEN KÜLTÜR
ZENGİNLİĞİNE

Selma GÜRSEL BEZELYE

Adile TÜRKMEN ÖYLE GİT

Dilek BİGA KÜLLENMEDİ HAL OLDUM

Ahmet CANBABA ACILARA AĞIT

Mahmut Selim GÜRSEL

ÇORUM HİTİT FUAR VE FESTİVALİ

Tanıtım. Çok yanlış bir söz var buna katılmıyorum. “Reklâmın iyisi, kötüsü olmaz” Reklâmın iyisi iyi, kötüsü kötü bilgileri verir.

Söze gelince; İlimizi tanıtalım. Teraneleri bazı özel kutlamalarda söylenir, nutuklar atılır ve o andan sonra bir daha her nedense anılmaz.

Ben demekten hiç haz etmediğim halde kendimce ilimizi tanıtmaktayım.

Birkaç sitemin olduğu sizlerce malumve geçen ay 43820 tekil kişi ziyaret etmiş. Aşağıda bulunan grup üyelerimin toplamının tekilinde biraz fazla!

Gelelim Fuar ve Festival etkinlikleri her ne hikmetse; her yıl daha da sönükleşen ve kimliğini yitiren bir etkinlik daha yaşadık. Bilmiyorum ki söyleyeyim babından etkinliklerden sadece açılışı yapılmadan önce Sanayi Sergisini resimleyerek sitemizde 4 gün resimleri üst dönen bölümde yayınladım. Görenler göndü, görmeyenler ise görmediler. Bazıları da gördükleri halde görmediler. Bütün bun gören veya görmeyen, görmemezlikten gelenler kendileri ile yüzleşmeleri gerekir.

Bildiğiniz gibi:

29. ULUSLARARASI ÇORUM HİTİT FUAR VE FESTİVALİ

Hayırlı ve uğurlu olsun Mahmut Selim GÜRSEL

29. ULUSLARARASI ÇORUM HİTİT FUAR VE FESTİVALİ PROGRAMI

08 TEMMUZ 2009 ÇARŞAMBA

15.00

Atatürk Anıtına Çelenk Sunulması

15.30

Sanayi Fuarı Açılışı

Leblebi Yarışması ve Ödül Töreni

Mehter Gösterisi

Halk Oyunları Gösterisi

17.30

KORTEJ GEÇİŞİ-Gazi Caddesi (Hürriyet Meydanı-Saat Kulesi)

Saygı Duruşu-İstiklal Marşı

Protokol Konuşmaları

Mehter Takımı Geçişi

Halk Oyunları Ekipleri Kortej Geçişi

Esnaf Odaları Kortej Geçişi

ASKF Kortej Geçişi

20.30

Destareensemble Klasik Türk Müziği ve Gösteri Sanatları Topluluğu

Konseri ve Sema Gösterisi (Devlet Tiyatro Salonu)

09 TEMMUZ 2009 PERŞEMBE

10.30

Halk Oyunları ekipler Valilik ziyareti

11.00

Halk Oyunları ekipler Belediye Başkanı ziyareti

12.30

Halk Oyunları Gösterisi (Alaca)

13.00

Hifsad Çorum Fotoğrafları sergisi açılışı (Güzel Sanatlar Galerisi)

14:00

Çocuk Tiyatrosu-Nasrettin Oğlu Seyfettin (Tiyatro Bizbize topluluğu)
(Devlet Tiyatro Salonu)

15.00

Halk oyunları mahalle gösterisi

Yerel Sanaicilar Konserleri - Nergis AY-Özge Arslanbay Yer:

Cumartesi

Pazarı.

17.30

Halk oyunları mahalle gösterisi. Yer Adliye binası yanı.

20.30

HALK KONSERİ (Turhan Kılıçcıoğlu Stadyumu)

Koİbasklı ekibi

Gökhan Ertek

Serap Sapaz

Cemalettin Kurtoğlu

Ferhat Göçer

21.00

Halk oyunları gösterisi (Gazi Caddesi)

Halk oyunları gösterisi (Fuar alanı)

10 TEMMUZ 2009 CUMA

10:00

Halk oyunları Gösterisi (İskilip)

14.00

Çocuk Tiyatrosu Keloğlan Taş Devrinde (Devlet Tiyatro Salonu)

17:00

Âşıklar Şöleni

Şeref Taşlıova - Aşık Borani - Sürmeli Can Kaya - Rıfat Kurdoğlu - Müslüm Koygun (Mahzuni Şerif Parkı)

18.00 - Halk oyunları mahalle gösterisi Yerel Sanatçılar Konserleri

Yer: Mehmetçik Parkı

21.00

Halk oyunları gösterisi (Gazi Caddesi)

Halk oyunları gösterisi (Fuar Alanı)

11 TEMMUZ 2009 CUMARTESİ

10:00

Halk Oyunları Gösterisi (Osmancık)

13.30

Hâkimiyet Gazetesi Leblebikeyfi mizah sayfası Editörü Erdoğan Oruç Karikatür Sergisi. Yer: Devlet Tiyatro Salonu Fuayesi

14.00

Gölge (Talha Bora Öge) Stand- Up gösterisi (Devlet Tiyatro Salonu)

18.00

Halk oyunları mahalle gösterisi.

Yerel Sanatçılar Konserleri Yer: Bosna Parkı

21.00

Halk oyunları gösterisi (Gazi Caddesi)

Halk Oyunları Gösterisi (Fuar Alanı)

12 TEMMUZ 2009 PAZAR

10.00 - Halk Oyunları Gösterisi (Boğazkale Sungurlu Gösterisi)

16.00 - Hitok OtoDrag Yarışları (Fen Lisesi Önü)

Mahmut Selim GÜRSEL

ÇOK BİLEN

Bildiğiniz gibi dergimizin sizlere bilgi verdiği ve sizleri dergi ile ilgili bilgilerin yenilendiğini bildirmeye çalıştığım

Grubumuza her nasılsa kayıt olunmuş bir okuyucumuz beni bazı hatalarımı görerek kendince cevap vermiş. Türkçe kelimeleri kullanmamızı tavsiye eden bu arkadaşın yazısında yazım hataları olduğu gibi; yazdıklarının kaç tanesinin Türkçe olduğundan bile bi-haber olduğu gözükmemektedir. Ayrıca kendisinin yazdıklarını da hiç kontrol etmeden göndermiş.

Aşağıda ismi bizde saklı olarak şöyle yazmış:

19 07 2009 tarihinde Saat 11.20

“Günaydın Çorum Fikir Dergisi yöneticileri,

“İsteğim dışı bana da ulaştırılan iletinize bağlı öbekte biraz gezindim, Türkçe adına. Bir kesit olarak algılayıp dile getireceğim yanlışların düzeltilmesi dileğim var:

“Türkiye’de Emlak”, “Siz de katılın” derken doğru yazmışsınız da, “Sizde katılınız” ve “Sizde bulunmak isterseniz...” derken ‘de’ neden bitişti acaba?

"Bu yaptığınızı Çorumlu yapmaz!.."

Türkçe yazmayı sürdürürken araya bir “subdomain” sıkıştırmanız neden acaba?

Bu bölümü yazanın kendisini ifade etme yeteneğinde bir bellek silinmesi mi oldu?

Bu tümceyi yazanın tam orada da Türkçe düşünmesini salık veririm. Genelde olması gereken konusunda yardımcı olurum ama burada olmayacağım. Madem bir kazanç amaçlı öbek oluşturmuşsunuz, bir de Türkçeyi düzgün kullanan yurttaş istihdam edin ya da görevlendirin. Yine de bir yardım daha yapayım, ‘link’ yerine genel kabul gören ‘ilişim’ sözünü kullanın. Kandil aşkına, Türkçe adına”

İmzası: Sağlık adına sağlıklı düşünüp sağlığa önem veren - Türkçeye çok duyarlı bir araştırmacı, yazar, çevirmen – 2 kitap çevirmeni isimlerini veremeyeceğim reklam olur- M.... Sivil Toplum Birliği Platformu Kurucu ve Eşgüdümçü Başkanı - Tüm Çeviri İşletmeleri Derneği Kurucu Gen Sekreteri, en yaşlı-genç bilgisi - Türkçeyi, havayı, suyu, toprağı, zamanı, enerjiyi akıllı kullanmaya çalışan yurttaş - Not: Bugün ilk iletim size gidiyor; bilin Türkçenin ne kadar önemli olduğunu!..

Bu sağlıklı düşünen, Türkçeye duyarlı” ne yazık ki Türkçe birkaç kelimeden başka yazamayan” bilge arkadaşı buradan REKLAM etmeyi düşünmüyorum “O kendisini bilir” zaten aşağıdaki bölümü de kendisine yazıyı dergimize yükleyince tıklayarak yollayacağım.

Yolladığım cevap:

İnsan kendi hatasını nedense görmezde başkasın hataları ile uğraşır?

1-sizin iletiniz de her nedense bizim goole nin SPAM’A (elektronik posta sağanağı, mesaj sağanağı) bölümüne gelmiş.

2- Fikir Dergisi Yöneticileri yoktur. Yazarları vardır. Yöneticisi sadece benim.

3- İsteğin dışında geldi ise şu an itibarı ile <http://groups.google.com/group/fikir-dergisi> e-posta gönderisinden çıkartılmış bulunmaktasınız. Bunu sizde yapabilirdiniz!

4- Bizim sadece e-posta listemiz yapılanları bilgilendirme için kurulmuştur. <http://groups.google.com/group/fikir-dergisi> ise <http://fikir.dergisi.info> 10. alını tamamlamış bulunmaktadır. Diğer

dokuz sayı yazarlarımızın yazılarını da inceleyebilirsiniz. Üye olma mecburiyeti yoktur.

5-"Bu yaptığınızı Çorumlu yapmaz" Acaba ÇORUMLU size ne yaptı? Çok merak ediyorum! Çokkk İktisatçı, Turizmci Sağlık adına sağlıklı düşünüp sağlığa önem veren ,Türkçeye çok duyarlı bir araştırmacı, yazar, çevirmen, Tüm Çeviri İşletmeleri Derneği Kurucu Gen Sekreteri, en yaşlı-genç bilgisi, Türkçeyi, havayı, suyu, toprağı, zamanı, enerjiyi akıllı kullanmaya çalışan yurttaş vb. imzanız var da ondan sonrum.

6- Domain "etki alanı -tanım kümesi -1) alan, ilgi alanı, 2) tanım alanı (işlev) "olarak çevrilmiştir ki bu kelime ile bağdaşamaz. Domain sadece bir hedeftir. Domaini aldıktan sonra değiştirme imkânınız olamaz. Yönetim alanında ise her türlü düzenlemeleri yapabilinsiniz. İlgi alanı ile de alakası aynı isimleri anlatan pek çok isim veya kelime bulunmaktadır ve subdomain Türkçe karşılığı bana biraz daha kelime bilimcileri düşündürse gerek diyorum

7- SALIK (Ucu zincirli Topuz) her halde SAĞLIK demek istediniz(!)

ÖBEK (Yaş ve yapıları aynı olan kişilerin veya topluluğuna denilir.) Bizim öbeğimiz değil e-posta topluluğumuz vardır ki burada 90 yaşında da 18 yaşında da cinsiyetleri karışık kişiler de bulunmaktadır.

8- LİNG karşılığı olarak verdiğin örneğe insanlar değil “kazlar” bile güler.

9- En önemlisi iki adınız var . Ha sahi unuttum adınızı Türkçe mi?

Hamiş: <http://fikir.dergisi.info> dergimizde adınız verilmeden bu cevabı yayınlayacağım

Mahmut Selim GÜRSEL

Üzeyir Lokman ÇAYCI

DÜNYA TEZGÂHINDA OYALANIRKEN GERİYE DÖNÜP BAKMAK GEÇMİYOR İÇİMİZDEN

Ellerin, ayakların ve kalplerin kontrolden çıktığı bir çağda, ne asa, ne Musa, ne de Kızıldeniz fark ediliyor!

Paranın, çıkarın, makamın ve nefsî arzuların insanları ve değerleri savurduğu bir dönemde ALLAH'I (C.C.) ve Peygâmbri (S.A.) sadece mübarek gecelerde veya günlerde anar olduk Gırtlaktan aşağıya inmeyen dini söylemlerin, iman gerçeklerinin, kendimizi aldatmaktan öteye gitmediğini görüyor ve gözlemliyoruz. Karnı tokların açları görmediği, zenginlerin din kisvesi altında gösterişe yeltendiği, adaletin, vicdanın kavrulduğu zamanımızda, hatalarını ve günahlarını hırslarla besleyen aldanalar topluluğunu desteklemek ya da beslemek yadırganmaz oldu.

Vatan, millet, toprak, bayrak, tarih gibi benzer değerler ve din aşağılanırken melekler hâlâ yerlerindeler. Peygamberimiz (S.A.) hâlâ bazı temiz yüreklere sevgisini belirtircesine ayağa kalkarak selam vermeyi sürdürmektedir.

Siyasetin kararttığı kalplere rağmen Kur'an-ı Kerim nurunu saçmaya devam etmektedir.

Kalp gözleri perdelenenler; nerede ve niçin bulunduklarını ya da düşünmesini bilmeyenler mezarlıklara, kendi çehrelerine, kaybettiklerine, tükettiklerine bakmayı da akıllarının uçlarından geçirmiyorlar. Onlar sadece kendilerini tatmin etme yolunda, bir yerlerde görünerek ya da kendilerine ait olamayanları birilerine vererek ALLAH'I aldatamayacaklarını bilmek zorundadırlar.

Haydi bir ömrünüze sığıştırdıklarınız gibi bir kelimeye sığıştıtarak anlatın kendinizi!

Siz dinin ve hayatın neresindesiniz?

Mahir ODABAŞI

LÜTFEN “BURASI TÜRKİYE” DEMEYİNİZ!

Efendim yazının başlığını okuyunca bu da ne demekmiş, güzel ülkeme “burası Türkiye” demeyecekmişiz de ne diyecekmişiz, dediğinizi duyar gibiyim. Elbette haklısınız ama, benim sözüm Ülkemizde, İlimizde, İlçemizde, köyümüzde kısacası çevremizde ne kadar olumsuzluk görürsek, duyarsak hemen peşinden “burası Türkiye” cümlesini ekliyoruz. Böylece bu yanlışlık, olumsuzluk normal bir davranış gibi algılanmaya başlıyor. Yazılı veya görsel basında da zaman zaman bu yanlışlığa üzülererek şahit oluyoruz. Ev de haber dinlerken, gazete okurken veya sohbet ortamında bir konuyu tartışırken, böyle bir cümleyi duyan o küçük çocuklarımızın bilinç altına Türkiye olumsuzlukların yaşandığı ve gelecekte de yaşanacağı bir ülke imajı yerleşiyor. İsterseniz deneyin, çocukların yanında konuştuğunuz bir konuyu bir iki ay sonra çocuğunuzla tekrar konuşun, muhtemelen o çocuk size burası Türkiye baba diyecektir. Güzel ülkemizin adını, olumsuzluklarla özdeşleştirmeye hiç birimizin hakkı yoktur. Aksine nerede bir güzellik, titizlik, hassasiyet varsa; evet burası Türkiye, elbette böyle olur dememiz daha şık değil mi ? Eminim ki, hepimiz bunu arzu ediyoruz. Olumsuzluklarla beraber kullandığımız burası Türkiye cümlelerinden bazılarını sizlerle paylaşmak istiyorum;

Bir ilçeye bayramda giderken 18 yolcu kapasiteli araca, 28 kişi biniyor kaza ve sağlık açısından çok tehlikelidir diye, müdahale etmeye çalışıyorsunuz, şoförden önce yolcular bayramlarda olur o kadar, bi şey olmaz, burası Türkiye diyor.

Lokanta yemek yiyeceksiniz, garson çorbayı getirirken parmağının ucu çorbanın içine giriyor, değiştirir misiniz dediğinizde önce yanınızdaki arkadaşınız, o kadardan bi şey olmaz burası Türkiye diyor.

Pazardan domates alıyorsunuz, pazarcı poşete koyarken yere bir iki tane düşürüyor ve hemen içine geri koyuyor, değiştirin olmaz diyorsunuz, önce yanınızdaki diğer müşteri o kadar kibar olma, burası Türkiye diyor. Resmi aracın kırmızı ışık ihlali yaptığını görünce, bu kadarda olmaz diyorsunuz, yanınızdaki hemen burası Türkiye diyor.

Olası yangınlarda, depremlerde toplu ölümlerin olmaması için, camilerin kapısının dışarı açılması gerekir diyorsunuz.Önce cemaat bi şey olmaz burası Türkiye diyor.Yangın ihbar cihazına basıyorsunuz, üç dakika çalışması gerekirken, ya üç saniye çalışıyor ya da hiç çalışmıyor, söküp baktığınızda kablo çıkmıyor.Öneminden bahsettiğinizde, haklısınız ama burası Türkiye diyor.

Bir kurumda sıranızı beklerken, duvarda yangın dolabı gözünüze ilişiyor ve merak edip birazda dikkat çekmek için açmaya çalışıyorsunuz ve hemen bir yetkili geliyor ne yapıyorsunuz diye, merak ettim burası ne diye sorduğunuzda havalandırma diyor ve siz ben sivil savunma uzmanıyım deyip, buranın yangın dolabı olduğu ve herkes tarafından kolay görülüp, ihtiyaç halinde kullanılabilmesinin gerektiğini söylediğinizde,uyardığınız için teşekkür edip, gereğini hemen yapacağına burası Türkiye deyip makamına gidiyor.

Bir kuruma gidiyorsunuz, yangın hortumunu açtığınızda su gelmiyor.yetkiliye sorduğunuzda gelmesi lazım diyor ve araştırdığınızda su bağlantısının olmadığını ve hiç denenmediği için bu zamana kadar bilinmediğini görüyorsunuz ve öneminden bahsederken, oradakiler hemen burası Türkiye diyor.

Yoldan insanlar yürüyor, temizlik görevlisi sokakları tozutarak süpürüyor.İkaz edeyim dediğinizde önce yanınızdaki arkadaşınız boş ver burası Türkiye diyor.

Bir esnafa uğradığınızda ulaşılmayacak yerde yangın söndürme cihazı gözünüze ilişiyor ve kullanımını biliyor musunuz diye sorduğunuzda, ruhsat alırken istediler bizde aldık attık oraya bi daha soran olmadı diyor ve siz öneminden bahsettiğinizde burası Türkiye diyor.

Bir yerde olabilecek tehlikeyi önceden görüyor ve dilekçe veriyorsunuz ama dört ay cevap alamıyorsunuz sonra orada uyardığınız olay çocuğunuzun başına geliyor ve bir dilekçe daha veriyorsunuz hemen gereken yapılıyor.Bunu paylaştığınız insanlar haklısınız ama burası Türkiye diyor.

Yolda araçta yangın çıkıyor,50 tane araçtan bir tanesinde yangın söndürme cihazı çıkıyor ama oda boş ve haber spikeri haberi burası Türkiye diye tamamlıyor.

Dışarıda vedalaşıp, araca bindikten sonra tekrar kornaya basılıyor ve bunun çok yanlış olduğunu söylediğinizde, yanınızda Almanya da çalışmış bir işçi, Almanya da olsa yasak ama burası Türkiye diyor.

Düğünlerde müzik sesi son ayar açılıyor,siz evinizde rahatsız oluyorsunuz. Gece yasak saati başladığında , uyardığınızda özür dileyeceği yerde burası Türkiye o kadarcık katlanın diyor.

İnşaatın çevre koruması başlangıçta vardır ama zamanla kaldırılır. Sonra yarısı yola gelecek şekilde birkaç ton demir rast gele bırakılır ve oradan geçen özürlü bir vatandaş zarar görür siz kızar ve eleştirirsiniz ama çevrenizdekiler hemen burası Türkiye der. Araçta yolculuk yaparken yediğimiz bir meyvenin artığını yola atanı görünce kızarız ama yanımızdaki hemen burası Türkiye der.Fırına ekmek almaya gittiğinizde, ustanın hem hamurla meşgul olduğunu hem de sığara içtiğini görünce tepki gösterirsiniz ama patronunda elinde sığara vardır ve burası Türkiye der. Aldığınız ekmeği gazete kağıdına saran bakkalı, sağlık açısından tehlikelidir diye ikaz ettiğinizde, bu zamana kadar bi şey olmadı, burası Türkiye diyor. İhtiyaç halinde kesinlikle özörlölerin, yaşlıların, çocukların kullanamayacağı yangın tahliye merdivenini görünce,bunun bunun mutlaka kullanılabilir duruma getirilmesi gerektiğini anlatmaya çalışıyorsunuz, önce o apartmanda kalan vatandaş burası Türkiye diyor.

Ana cadde üzerine rast gele park eden araçlar nedeniyle,arkada korna çalarak bekleyen otobüsleri, ambulansları göröyorsunuz ve oradaki kalabalık burası Türkiye diyor.

Cadde de yürürken cep telefonuyla yüksek sesle küfürölü konuşan insanları görüyor ve rahatsız oluyorsunuz, yanınızdaki, gülererek burası Türkiye diyor.

Bir afet sonrası dağıtılan yardımlardaki kargaşalığı, izdihamı göröyorsunuz ve üzüölöyorsunuz ama yardımı dağıtan görevlide burası Türkiye diyor.

Acil numaraların çok fazla bir şekilde gereksiz yere meşgul edildiğini öğreniyor ve çevrenizdekileri uyarmaya çalışıyorsunuz ama onlarda burası Türkiye diyor.

Yangın tatbikatında gazetelerden oluşan küçük ateşi söndürmeye çalışıyorsunuz, bazen yangın söndürme cihazı tetiğe bastığınızda - fiss diyor ve çalışmıyor.Öğrenciler bağılıyor.Hocam burası Türkiye diye.

Temennimiz yukarıda bir kısmını saymaya çalıştığımız olumsuzlukların tersine,gördüğümüz her olumlu ve güzel işlerde '' burası Türkiye – elbette en güzeli bizde olur '' diyebilmek . Ne dersiniz, önce eğitimciler olarak hep beraber bunu söylemeye gayret edip, ona göre tüm işlerimizde daha çok hassasiyet göstermeye çalışalım mı ?

Atilla ALPAY

MİRAC KANDİLİ VE SIGARA YASAKLARI KUTLAMASI

Tüm yurtta 19 Haziran tarihinde uygulamaya başlayacak olan yeni sigara yasası ile hemen tüm kapalı alanlarda sigara içme yasağının başlayacağını ve bu suretle içmeyenlerin de rahat nefes alabileceğini belirten Türkiye Yeşilay Cemiyeti Çorum Temsilcisi olarak yasanın hayırlı olmasını diliyorum.

Kanunun yürürlüğe girdiği tarihin aynı zamanda da miraç kandiline rastlamasının çok önemli bir tevafuk yani ilahi rast gelme olduğu ve bu yasa cumhuriyet tarihinin en önemli yasasıdır. Zira otuz dokuz milyon sigara tiryakisi bununla sigaraya elveda demek zorunda kalacaklardır. Onların açısından zor gibi görünse de içmeyen ve temiz hava solumak isteyen geride kalan vatandaşlarımız için bu çok sevindirici bir gelişmedir.

Öte yandan yasanın yürürlüğe girdiği tarih de “Miraç Kandili”ne denk gelmektedir. Bu çok sevindirici aynı zamanda da ilahi bir rast gelmedir. Hele şu mübarek üç aylarda böyle bir yasa vesilesiyle sigarayı bırakmak artık bir vatandaşlık görevi olmalıdır. Zira içilmesi yasaklanan ürün tümüyle yabancı ülkelerin ürettiği ve canımıza kastederek bizi kanser ve kalp hastalıklarına duçar eden kainat çapında korkunç bir zehirdir. Bunlara verilen para ve getirdiği hastalıkların tedavisine ödenen rakamlar korkunçtur. Artık sigarayı bırakmak milli bir görev olmalıdır. Öte yandan içilen bu sigaralar yüksek miktarda alkol ihtiva etmektedir. Bir paket sigarada bir yemek kaşığı alkol vardır. Bu uygulama son yirmi senedir sürdürülmektedir. Devletin ünlü sigara ve içki üretim kurumu Tekel yabancılara satılmıştır ve artık yoktur. Para devlete gitmemekte ve doğruca yabancı zehir tüccarlarının cebine oradan da mermi ve bomba olarak Müslüman kardeşlerimizin üzerine yağmaktadır.

İçinde bulunduğumuz üç aylar tüm kötü alışkanlıklardan arınacağımız ve sonunda da Ramazan’la ihya olacağımız çok kutlu bir zaman dilimidir. İçkiler ve alkol türleri zaten Müslümanlar için haramdır. İçine alkol katılan sigaralarda artık haram sınıfına girmektedir. Bu itibarla hem bu sigara yasası, hem de üç aylar; hem de idrak etmekte olduğumuz miraç kandili münasebetiyle artık bu

zehirden kurtulalım ve bu kötü alışkanlığımızı bırakalım. Hem paramız cebimizde kalsın, hem haram işlemeyelim, hem sağlımızdan ve canımızdan olmayalım, hem de yeni çıkan yasayı çiğnemeyelim.

Bu mübarek günün hürmetine tüm tiryakileri sigaraya ve başka kötü alışkanlıklardan kurtulmaya ve tövbe ederek temiz ve sağlıklı Müminler olmaya çağırıyorum.

Hem yeni Yasamız Milletimize hayırlı olsun ve miraç kandilimizde kutlu olsun.

NOT: Türkiye Yeşilay Derneği'nin yeni Sigara yasasının yürürlüğe girmesi münasebetiyle bugün 20 Temmuz 2009 da Gazi Caddesi eski adliye önünde bir sergi açacaktır. Her yıl dünya sigarayı boykot gününde-31Mayısta-açılan serginin bu yıl yeni sigara yasasının yürürlüğe gireceği tarihte açılması kararlaştırıldı. Türkiye Yeşilay Derneği Çorum Şubesi münasebetiyle yeni Kanun metnini fotokopi olarak dağıtacaklarını, sigarayı bırakmak isteyenlere ücretsiz cd ve broşür vereceklerini ve sigaranın zararlarının anlatan panoları ile halkı bilgilendireceğiz. Tüm Çorumlular sergimize davetlidir.

Atilla ALPAY

Hüseyin Hüsnü GÜREL

TBMM DİLEKÇE KOMİSYONU BAŞKANLIĞI'NA ANKARA

KONU: Marmara Bölgesi ile Erzincan ovasında yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen korkunç afetler ve Erzincan ovasında çok zengin doğalgaz yatağı varlığı Hk.

İLGİ : TBMM Dilekçe Komisyonu Başkanlığının 05.11.2008 / 2396 No'lu Kararı Marmara bölgesi ile Erzincan ovasında deprem hareketi başlamadan önce yeraltından bomba gibi patlama ve gürültülü sesler işitilmektedir. Depremler ile ilgisi olmayan bu patlama seslerinin sebebini hiç kimse araştırmamıştır.

Dünyada yalnız Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında yeraltında kil tabakaları arasında düdüklü tencerele benzer kapalı ortamlarda doğalgaz patlamaları ve suya doygun zeminlerin bulunduğu yerlerde meydana gelen sıvılaşma olayları dünyada benzeri olmayan çok korkunç afetlere sebep olmaktadır.

Deprem hareketleri başlamadan çok kısa süre önce doğalgaz patlamalarından ileri gelen bu afetlerin deprem olayları ile hiçbir ilgisi yoktur.

Doğalgaz patlamaları ve deprem olayları birbirinden farklı ve başka başka olaylardır.

501 sene önce 1509 İstanbul depreminde Yavuz Sultan Selim'in babası Osmanlı Padişahı II. BEYAZIT döneminde dünyanın öküzün boynuzları üstüne oturduğuna ve öküzün boynuzlarını oynatması ile depremlerin meydana geldiği hurafelerine inanılıyordu.

Osmanlı Padişah'ı II. BEYAZIT hurafelere inanmamış İstanbul'un muhtelif yerlerine 400 kuyu kazdırmıştır. Bu kuyular ile yeraltı düdüklü tenceresine 400 delik açılmış; bu kuyular denge bacası görevi yaparak yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen muazzam basınçları ve sıvılaşma olaylarını önlemek suretiyle İstanbul sarsıntılardan az masrafla kurtarmıştır;(EK 13-23).

Osmanlı Padişahı mezardan kalksa; suya doygun zeminlere ulaşacak şekilde; 10–20–50-100 m. gibi az derinlikte ve 80–100 cm.

gibi geniş çaplı kuyular açarak; Marmara bölgesi ile Erzincan şehrini çok korkunç afetlerden çok az masrafla ve kolayca kurtaracaktır. Yeraltı düdüklü tencereleri muazzam büyüklükte olduğundan ufak çaplı artezyen ve sondaj kuyuları bu konuda çok az faydalı olduğundan; kuyuların geniş çaplı açılması gerektir.

Marmara Bölgesinde ve Erzincan ovasında depremler esnasında bazı yerlerden alevler göklere fıskırmakta; etraf nur gibi ışıklanmakta, gökyüzü kızıl renge bürünmekte, Erzincan ovasında gökte alev ile yanan doğalgazın ısısı ile bu ovada trilyonlarca m³ çok soğuk hava ısınmakta, ovadaki karlar erimektedir

Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında yeraltında doğalgaz patlamaları ile kıyametler koparcasına çok korkunç afetlerin meydana geldiği ve Erzincan ovasında çok zengin doğalgaz yatağı varlığı konularında tarafımdan düzenlenen 10.10.2008 tarihli RAPOR ve bu konuda 32 yazılı belge 10.10.2008 tarihli dilekçeler ile Yetkili ve İlgili Makamlara sunulurak; Ülkemiz için fevkalade önemli olan bu konulara ilgi gösterilmesi istenilmiştir.

Devamı Gelecek sayıda

Mustafa Nevruz SINACI

SİVİL DARBE VE ŞİFRELER

Bazı asker kişilerin sivil mahkemelerde yargılanmasına ilişkin, iktidar tarafından, sinsî bir gece yarısı baskını, gizli amaçlara matuf ve AB tarzı yapılan operasyon; Gerçekte oyun'un bir parçası olan çevrelerde "sanal" bir şaşkınlık yarattı.

Bunlar, genellikle adalet ve hukuk tanımayan ve "kanunculuk" yapan kesimlerdir.

Sorsanız; Askeri Yargıtay'ın "Adalet Devletin Temelidir" ilkesi ile Sivil Yargıtay'ın "Adalet Mülkün Temelidir" söylemi arasında ne fark var diye! Hangisi ne anlama gelir, mana, medlul (içerik-muhteva) maksat nedir bilmezler. Yahut merhum Mustafa Muğlalı Paşa utancı dâhil (d...) gibi bilirlerde, işlerine gelmediği için söylemez, doğru dürüst bir lâf da etmezler.

Peki, neden ve niçin? Çünkü adalet, hukuk ve hak 27 Mayıs'la birlikte infaz; Ordu'nun kadim subay ve üst subaylarının kahir ekseriyeti kovulmaktan beter bir biçimde terhis edildi. Yetmedi, askeri okullar boşaltıldı. Koskoca TSK subaysız ve generalsız kaldı. Rivayet değil hakikattir: Cebri terhis yoluyla orduyu terk'e icbar edilenlerin tamamına yakını "Peygamber Ocağı" şuuruna sahip, Mareşal Fevzi ÇAKMAK ekolü'ne dâhil ve beş vakit namaz kılan, imanlı-şuurlu yani aydın, münevver ve mütedeyyin, gerçek Türk ve Müslüman Askerleri idiler. Sonra yapılan yasa düzenlemeleriyle 'askerlik' sıradan bir mesleğe dönüştü. 2300 yıllık sağlam ve sarsılmaz gelenek "inanç, kök ve ırk temeline dayalı" akait ilga edildi.

ESAS MESELE ŞU Kİ:

Alçakça yıkılan demokrasinin hazin enkazı üstüne monte edilen güdümlü ve gayri milli örtülü faşizm, oligarşi ve despotizmin, bundan böyle "halka karşı" korunma ve kollanma ihtiyacı hâsıl olduğu içindir ki; Anti-demokratik amaç ve içerikli pek çok kurum ve kuruluş oluşturuldu. Örneğin 6.04.1914 tarih ve 233 sayılı geçici kanunla kurulu Divan-ı Temyiz-i Askeri de, "Askeri Yargıtay"a dönüştürüldü. Önceleri bu sadece bir kuruldu. Adli (sivil) üyeleri dahi vardı. Sonra,

bir paçavra kadar dahi hukuki değeri olmayan 61 dayatmasıyla kurumlaştı!... .

İLGİNÇ TARİHÇE:

6.04.1914’de, Divan-ı Temyiz-î Askerî adıyla dar çerçeveyi şamil kurulan dairenin görevi; “Savaş Mahkemeleri (Divan-ı Harp) ve disiplin kurullarınca verilen kararları temyizen incelemektir” 6 Eylül 1916 tarih ve 809 sayılı Kanunla kapsam genişletildi. Tek olan temyiz kurulu ikiye çıkarıldı. Ayrıca, bazı yenilikler de getirildi. TC kurulduktan sonra, 20.05.1922 tarih ve 237 sayılı Kanunla mezkûr daire “Askerî Temyiz Mahkemesi” adıyla Ankara da teşkil edildi ve başkanlığına Org. Nihat Anılmış getirildi. 22 Mayıs 1930 tarih ve 1631 sayılı Askerî Muhakeme Usulü Kanununun 284. maddesiyle “Askerî Temyiz Mah.” adı yasallaştı ve 27 Mayıs’a kadar usul ve esasları yürürlükte kaldı.

Bu süreçte “askeri sahada, asker arasında ve münhasıran (sıkıyönetim, olağanüstü hal ve savaş hariç) kapsam içi suçlara ilişkin” geçici Askeri Mahkeme ve disiplin kararlarına temyizen bakılırdı. Diğer bir anlamda ve esas itibarıyla: Yargı usulü tekti ve adli idi Askeri Temyiz sadece özel mahkemeler, disiplin kurulları ve yarısı sivil bir heyetten ibaretti.

Askerî Yargıtay bugünkü adı ve yapısına, 27 Mayıs kalkışmasından sonra, sözde kurucu meclisçe hazırlanan 9.07.1961 kabûl tarihli Anayasa ile kavuştu. 61 Anayasası Askerî Yargıtay’ı yüksek mahkeme olarak düzenledi, 141’inci madde gereği 24.12.1962 tarih ve 127 sayılı Kanunla kaim teşkilât yapısı; 8.7.1972 tarih ve 1600 sayılı Kanunla tekrar düzenlendi. 11.12.1981 tarih ve 2563 sayılı Kanunla MGK bazı değişikliklerle Askeri Yargıtay’ı 1982 Anayasası’nda aynen korundu. Sıkıyönetim mahkemeleri 1991’de kaldırıldı. 27 Mayıs 1993 tarihinde dairelerin üye sayısı altıya; 2001’de, 5 olan Daire sayısı 4’e indirildi. Buna mukabil Dairelerin altı olan üye sayısı yediye yükseltilerek teşkilâtlanma biçimleri tamamlandı.

Gerçek bu..

Yani ikili yargı (çifte standart) sistemi 27 Mayıs ‘dikta rejimi’ damgalı ve halk partisi patentlidir. Kast-ı mahsusla ikame sistem kaht-ı rical’le aslına iblâğ olunamaz!.. Hakikat ve adalet ancak; Umur-u devlet ve siyasette fazilet ile kaim olabilir. Zira TC de, “Egemenlik kayıtsız ve şartsız milletin” olduğu; “milli devlet” ilkesinin hayata geçtiği ve “güç’ü hak’lılar (bizatihi millet) teslim aldığı” takdirde ancak “adalet” hayat bulabilir.

<http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com.tr>

İsa KAYACAN

BIYOĞRAFI ZENGİNLİĞİNDEN KÜLTÜR ZENGİNLİĞİNE

Araştırma ve incelemeler sonucu, ortaya konulanların önem ve anlamı ortaya çıkmalı, kalıcılığı, kalıcılıkları konuşulmalı, gözlenmeli.

İHSAN IŞIK

Bir biyografi zengini, bir kültür zengini olan İhsan Işık, 1952 yılında Diyarbakır'da doğdu. Erzurum Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesini bitirdikten sonra, İstanbul liselerinde edebiyat öğretmenliği yaptı. İstanbul Büyükşehir Belediyesinde ve Başbakanlıkta Danışman olarak çalıştı. Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürü olarak görev yaptı. Yazarlar Sözlüğü, Türkiye Yazarlar Ansiklopedisi (3 cilt), Türkiye Edebiyatçıları Ansiklopedisi (10 cilt), Encyclopedic of Turkish Authors (3 cilt) adlı eserleriyle Türkiye'nin önde gelen biyografi ve ansiklopedi yazarları arasına girdi. Yayınlanan değişik kitapları da bulunan İhsan Işık, Elvan Yayınlarının yöneticiliğini sürdürüyor.

10 CİTLİK BİYOĞRAFI ZENGİNLİĞİ

İhsan Işık 10 ciltlik "Türkiye Edebiyatçıları ve Kültür Adamları Ansiklopedisi"ni yayınladı. 2. baskılı bu ciltler içinde toplam 10 bin 366 yazar hakkında geniş bilgiler yer aldı. Bu serinin 11. cildi bin yeni edebiyatçıyla Nisan 2009'da günyüzü görecek.

İhsan Işık, zor bir çalışmayı sürdürüyor ve sonuçlandırıyor. Bunca isim ve imzalı bilgileri toplayacaksınız, genel bir plan içerisinde biyografilerini şekillendireceksiniz, fotoğraflarıyla sayfalarındaki yerinden, okurlarıyla-araştırmacılarla buluşması, raflardaki yerini almaları için gayret gösterip, nefes almadan çalışacaksınız. İhsan Işık'ın yaptığı iş zor ve sorumluluk isteyen bir hizmet alanıdır. Bu yüzden O'nu kutlamalı, alkışlamalı ve ne kadar yapabiliyorsak, desteklemeliyiz.

Şimdi, 10 ciltlik ansiklopedilerde yer alan, binlerce isim ve imzalardan, ciltler itibariyle bazı isimler, cilt ve sayfa numaralarını vermek istiyorum:

- Rıza Akdemir (cilt 1,s.157-158)

- Aysel Al (cilt 1, f. 228)
- Fakir Baykurt (cilt 2,s.616,17,18,619)
- Mustafa Ceylan (cilt 2,s.835,836)
- Zeki Çelik (cilt 3,s.918)
- H.Rıdvan Congur (cilt 3,s.963,964)
- Melahat Ecevit (cilt 3,s.1138,1139)
- Abdülkadir Güler (cilt 4, s.1515,1516)
- Ayhan İnal (cilt 5, s.1816,17,18,19)
- Hayrettin İvgin (cilt 5,s.1867,1868)
- İsmail Kara (cilt 5, s. 1959)
- İsa Kayacan (cilt 5, s.2102,2103)
- Rasim Köroğlu (cilt 6,s.2278,2279)
- Kaya Özdemir (cilt 7, s.2847)
- Ahmet Tufan Şentürk (cilt 8,s.3339,3341)
- Nail Tan (cilt 8,s.3392,3394)
- Fatma Uçarlar (cilt 9,s.3646,3647)
- Celil Garipoğlu (cilt 10, s.4047)
- Elçin İskenderzade (Bkz. Türk Dünyası Yazarları)

ÜÇ AYRI KİTAP

İhsan Işık aracılığıyla bana ulaşan kitaplar:

- 1- İhsan Işık (şairler–1968–2008, önce söz ettiğim 88 sayfalık, İhsan Işık şiirlerinden oluşan kitap.
- 2- Denizin Estiği Nehir: Güzin Balpetek’in 88 sayfalık şiir kitabı. Elvan Yayınları arasında günyüzü görmüş.
- 3- Bir Yürek İnsan: Zübeyde Gökbulut Sunguroğlu’nun 184 sayfalık şiir kitabı. Elvan Yayınları arasında, okurlarıyla buluşum, buluşturulmuş.

Selma GÜRSEL

BEZELYE

1,5 kilo kabuklu bezelye

200 gram et

1 baş kuru soğan

1 fincan zeytinyağı veya 1 kaşık tereyağı veya margarin

1 yemek kaşığı salça

İstenildiği kadar tuz ve baharat

Kemiksiz et kuşbaşı şeklinde doğranır. Alınan bezelyeler ayıklanarak içleri çıkartılır. Çıkarılan bezelyeler iyice yıkanarak süzgeçten geçirilirler. Bir tencereye et ve kuru soğan doğranır ateşin üzerine konulur. Et biraz ateşte çevrilir üzerine sıvı yağ dökülür istenirse tereyağı veya margarin konulur. Karışım hafif kızarana kadar haşlanır. Salca ilave edilerek karıştırılır bezelyeler bu tencereye ilave edilerek istenilen kadar tuz ve baharat ilave edilir daha önce hazırlanmış olan sıcak su ile bezelyeleri kapatacak kadar su konulur kısık ateşte pişirilerek tabağa alınır etrafına roka, maydanoz gibi yeşilliklerle süslenerek sıcak servis edilir.

Adile TÜRKMEN

ÖYLE GİT

Duydum ki ellere gönül vermişsin
Perişan halimi bil de öyle git.
Kalbime ektiğin gölü,ieği
Kökünden koparıp öyle git.

Tükenmez sanırdım aşkı sevdayı,
Artık neylemeli sensiz dünyayı,
Bendeki mektubu ve hatırayı,
Tenha bir köşede alda öyle git.

Kolay mı unutmak seni yıllarca,
Resmine bakarım efkarlanınca,
Akşamlar yaklaşıp gün kararınca
Gönül havuzuna dal da öyle git.

Olur ki geliriz bir gün yan yana,
Duygular dönüşür bir ağlayana,
Koskoca bir ömür verdim ben sana,
Gözlerime bakıp gl de öyle git.

Dile BİGA

KÜLLENMEDİ HAL OLDUM

Söylenecek yüzlerce söz gururuma set oldu
Dilimden dökülmedi y a yüreğime dert oldu.
Sustuk adımız namert, çok konuşan mert oldu.
Birikmiş, bir yığın gerçek, söylenmedi lal oldu

Her ne yapıp ettiysem, el dilinde laf oldu
Haklı iken mecnun bile deli oldu, saf oldu.
Sanırım biz gibilerin günahları af oldu,
Yem yeşil bir ağaç idim, güllenmedi dal oldu.

Buz dağıyken duygularım, volkan oldu, lal oldu
Demirci narıyken gönlüm, dövülmeden nar oldu.
Tilkiydi ya sözüm ona, bir kargaya av oldu
Okyanuslar akıttım ya küllenmedi hal oldu

Ahmet CANBABA

ACILARA AĞIT

Ömrümüzce gittiğimiz bunca yolun sonunda
Rüyalarımı çaldılar gerçekler bana kaldı
Nasıl bir zamandı buruk aşkı terk ettiğimiz
Ve içimde hırçınlaşan hislerim donakaldı

Yüreğimizde yeşeren fikirler henüz hürdü
Tutsak olan her günümüz nasıl bizce özgürdü
Erken uyandık güneşle geceler kısa sürdü
Acılara ağıt yaktık sevdamız sona kaldı

Kandırılmış yığınlarda ben bir orta direğim
Yarınlarıma umutla bakan halktan bireyim
Nasıl surlarla çevrilmiş, hapsedilmiş yüreğim
Karanlığın gölgesine az daha kana kaldı

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ISSN 1301-9945

YIL 11 SAYI 126 25 Ağustos 2009

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL NE SÖYLERSEN ONU İŞİTİRSİN

Mustafa Nevruz SINACI ÖZÜRCÜLERE YARGI YOLU

İsa KAYACAN MEHMET AKİF ERSOY SEMPOZYUMU
BİLDİRİLERİ KİTAPLAŞTIRILDI

Ahmet CANBABA İYİ NİYET

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU ERTELENMİŞ DÜŞLER'İN ŞAİRİ
ŞEVKİ DİNÇAL

Selma GÜRSEL PATATES KÖFTESİ (Bulgurlu)

Dilek BİGA BU DAMI KADER

Rıza KOÇAK ACI DÜNYA

Mahmut Selim GÜRSEL

NE SÖYLERSEN ONU İŞİTİRSİN

Bana göre yıllar önceydi. Şimdi koskocaman bir fabrikanın bulunduğu alanın eski ve tabii ortamının bozulmadığı günlerdi.

Bir sahil düşününki arkasını 200 metre ötede kale surları gibi sahil boyunca, göz alabildiğine uzanan gümüş renkli ter temiz kumlarla kaplı, denizi çok az bir eğimli tabii bir plajı olan alan.

Yıllardan 1957 bu plajda; baba, anne ve üç çocuk yüzmek ve bir sıcak havadan kurtulmak için bulunuyorlar. Bulundukları alanda bir eski hale harabesinin gölgesinden faydalanıyorlar ve mutlular. Baba 40 yaşında, oğlu ise on yaşlarında. Sohbet ediyorlar baba, oğul. Baba:

- Oğlum ayağa kalkar mısın? .Oğlu ayağa kalkınca:

- Şu ilerideki kayalara doğru bütün gücünle bir söv bakalım!

Oğlu, mahbup. Babasının yanında nasıl sövsün ki. Annesi, babası ve kız kardeşi var. Zaten yapısında ve yetiştirilmesinde de sövmeyi, dövüşmeyi bilen birisi de değil ki. Kızarıp, bozarıyor. Babası ısrar ediyor:

- Söv oğlum! Çocuk kızarak bütün gücü ile kayalara doğru bağırıyor.

- Eşek oğlu eşek! Birkaç saniye sonra kayalardan bir ses geliyor:

- Eşek oğlu eşek! Çocuk şaşıyor. Babası ve annesi gülüyorlar. Küçük kız kardeşte şaşkın. Babası tekrar başka bir şey istiyor:

- Oğlum ! Birde güzel bir kelime bağır mısın? Yeni yetişiyor, karşı cinslerin yeni farkına varan çocuk tereddüt etmeden:

- Seni seviyorum! Diye sesleniyor. Birkaç saniye sonra:

- Seni seviyorum! Cevabı geliyor. Babası oğlunun elinden tutup yanına oturtturarak:

- Oğlum! Bu ses ikilemesine Yankı derler. Yüksek sesle uzaktaki belirli bir yükseklikteki yere bağırırsan sesin sana geri gelir. Sana bir baba nasihati vermek için bunları söylettirdim. “İnsanlarda aynen yankı yapak yükseklikler gibidir. Onlara iyi söylersen sana iyi söz söylerler. Kötü söz söylersen sende kötü söz işitirsin” Bu nasihatimi ölene kadar unutma.

Mustafa Nevruz SINACI

ÖZÜR'CÜLERE YARGI YOLU

Günümüz Türkiye'sinde psikolojik savaş, provokasyon ve dezenformasyon (yanlış, maksatlı, art niyetli bilgilendirme, perdeleme ve menfur amaçlar doğrultusunda yönlendirme) hükmünü tüm şematiyle sürdürmekte. Başta 'sanal âlem', yazılı ve görsel kartel medyası bu işi 50 yıldır aleni bir düşmanlıkla yapıyor. Örnek: 'özellikle' gözden kaçırılan özürçüler...

Hatırlarsanız bu kalkışmaya en ciddi tepki 23.12.2008 tarihinde Hüseyin Türk, Hasan Hüseyin Satır, Sabahat Özgür, M.İnal Kolburan, Hüseyin Erdoğan, Serdar Orhaner ve Kürşat Karacabey'den geldi. Milli tarih şuuruna sahip, onurlu-sorumlu ve mazinin şanlı şehitlerine saygılı bu kardeşlerimiz; Türk Milleti'ni aşağılayan özürçüler hakkında TCK' nun 301/4 maddesi uyarınca koğuşturma ve kamu davası istemiyle "Büyük Türk Milleti'nin tarihine leke sürüp, izzeti nefesine saldırıda bulunan" zanlıların "halkı kin ve düşmanlığa alenen tahrik ve Türk Milleti'ni aşağılama suçlarından yargılanıp cezalandırılmalarını" istemişlerdi...

Basın Savcısı Abdulvahap Yaren başvuruyu inceledi ve 08.01.2009 günü: Türk'lerin Ermenilerden resmen özür dilemesi gerektiğini savunan şüphelilerin, "üzerlerine atfedilen iddiaların içeriğine bakıldığında; kamuoyunda tartışılan güncel beyanlardan olduğu ve demokratik toplumlarda ortaya çıkan düşüncelerin ifadesi niteliğinde bulunduğu, subjektif düşüncenin tüm kamuoyu tarafından benimsenmesinin zaten mümkün olmadığı, bu tür aykırı düşüncelere rağmen, zaten karşı düşüncelerin de kamuoyunda ifade edildiği; Düşünce özgürlüğünü benimseyen demokratik toplumlarda genel kamuoyunun düşüncelerine aykırı ifadelerin suç olarak nitelenmesinin hukukun temel ilkeleri ile bağdaşmayacağı.." gerekçesi ile "özürçüler hakkında soruşturmaya gerek olmadığına" karar verdi.

Akabinde davacı ve şikâyetçiler 29 Ocak 2009 günü Sincan Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığı'na: C. Başsavcılığı'na verilen kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar'a itirazla; "İtirazın kabulü ve zanlılar hakkında kamu davası açılması" isteminde bulundular.

Sincan 1. Ağır Ceza Mahkemesi itirazı kabul edip, Ankara C. Başsavcılığı'na verilen "Ermenilerden Özür Dileme" kampanyasıyla ilgili takipsizlik kararını kaldırdı ve TCK (301 madde) gereği 'izin için' Adalet Bakanı'na başvuruda bulundu. Adalet Bakanı Şahin 4.3.2009 günü istemi kabul ederek, davalıların (zanlıların) yargılanmalarına resmen izin verdi. Böylece yargılama yolu açıldı. Sayın Adalet Bakanı'nı bu takdir ve tasarrufundan dolayı kutluyorum. Her ne kadar bu "takdir hakkı" (301 değiştirilirken) AB'den "vize" nedeni ise de, şu an için kullanma biçimi isabetli ve yerinde oldu. Şimdi 'adil bir yargılama için' gözler Mahkemede.

Milletin inandığı-güvendiği kurumların başında 'bağımsız' Türk Mahkemeleri gelir. Türk Adaleti daima halkın itimadına mazhardır. Oysa: Sözde dost-müttefik ABD eyaletlerinin ekseriyet ile AB'nin tamamında, "Türkler Ermeni soykırımını yapmamıştır" demek resmen yasaktır. TTK eski Başkanı Prof. Dr. Yusuf Halkacoğlu ile İP Genel Başkanı D. Perinçek ile isimleri muhal çokça TC vatandaşı hakkında kesinleşmiş para ve hapis cezası var. Kaldı ki, mezkûr ülkelerde, bu hukuk ve ahlâk dışı müeyyideden dolayı 'Türkiye ve Türklerden özür dilemeyi' hiç kimse, değil telâffuz etmek, insanlar akıllarının ucundan bile geçiremez. Üstüne üstlük, katılmak veya bağlanmak için çırpındığımız AB'de.. O, AB ki, 1580'lerden beri fırsat buldukça Türklere soykırım yapmış, tehcir uygulamış ve DRAKULA namıyla maruf Kazıklı Voyvoda'yı insanlığın utancı soykırım tarihine altın harflerle kazımıştır.

Şimdi Türk kamuoyu ve kamu vicdanı; Adalet Bakanı'nın yargılama izninden ötürü rahat, memnun ve müsterihtir. Artık iş millet-vekil'lerine düşmektedir. Şimdi, damarlarında Türklüğün asil cevherini taşıyan bütün Vekiller bu durumdan cesaret, ders ve ibret alarak, "1876-1923 yılları arası Ermeni, Rum-Yunanlılar tarafından Türk Soykırımını yapıldığına dair" milli mevzuat ve evrensel hukukun temel ilkelerine uygun bir yasa önerisi hazırlayıp: derhal Genel Kurul'a sunmalıdırlar. Elbette, bütün sıcaklığı ve güncel belgeleriyle sabit Srebrenica, B.Hersek, Karabağ ve Irak soykırımları, katliam ve yerel "progrom"ları da hesaba katarak..

Çünkü: İnsan hakları, siyaset ve adalet; hukuki mütekabiliyet üzerine kaimdir.

İsa KAYACAN

MEHMET AKİF ERSOY SEMPOZYUMU BİLDİRİLERİ KİTAPLAŞTIRILDI

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi sanki üç yıllık üniversitedeğil derken, hizmet ve gelişme grafiğinin yüksekliğiyle takdir edip alkışladığımız, bu üniversiteye doğru bakışlarımızı yoğunlaştırdığımızda, gördüklerimizin önemliliği ve gelişmişlik çizgisi bizi hem sevindirdi, hem de düşündürdü.

Gelişmeler güzel. Sevindiriciliği beraberinde getiriyor. Düşündürüşü ise, daha bir gurur verici.

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, birbiri ardına yayınlandığı kalıcı ve geniş kapsamlı kitaplarla göz dolduruyor.

Bunlardan bir yenisi; Uluslararası Mehmet Akif Ersoy Sempozyumu Bildiriler Kitabı adının taşıyıcısı, iki ciltlik geniş kapsamlı yayın karşısında şapka çıkardık. Kutladık, alkışladık.

19, 20, 21 Kasım 2008 tarihlerinde Mehmet Akif Ersoy Üniversitesince düzenlenen Mehmet Akif Ersoy Sempozyumu'na sunulan bildiriler iki cilt halinde pırıl pırıl bir baskıyla kitaplaştırılmış.

Birinci cilt 488 büyük sayfa. İkinci cilt 489 da başlayan 994 de sona eren bir sayfa düzenlemesiyle karşımıza çıkıyor. Editörler: Prof. Gökay Yıldız, Prof.Dr. M.Zeki Yıldırım, Yrd.Doç.Dr. Şevkiye Kazan, Yrd.Doç.Dr.Hülya Yazıcı Okuyan. Sempozyumun Başkanı, Düzenleme Kurulu ve Sekreteryası var. Buralarda görev yapan değerli bilim adamlarımız-isimlerimiz, imzalarımız var.

Birinci ciltte yeralan bildirileriyle katkıda bulunanların sayısı 56. İkinci ciltte bildirileriyle yeralanların sayısı ise 46 olarak görülüyor. Yani toplam 102 bildiri sunulmuş Mehmet Akif Ersoy Sempozyumuna.

Sempozyum açılış konuşmaları çerçevesinde, Rektör Prof.Gökay Yıldız'ın konuşmasında yer alanlardan bir cümle:

-Ulusal birliğimizi güçlendiren, ulusal duygularımızı coşturan İstiklal Marşı'mız, büyük yurt sevgimizi, paylaştığımız ortak değerlerimizi, ortak ülkümüzü anlatan dizeleriyle Türkiye Cumhuriyeti'nin bağımsızlığının en önemli simgelerindendir.

Azerbaycan Milli İlimler Akademisi Nahçıvan Bölümü öğretim üyelerinden Doç. Dr. Lutfiye Asgerzade ‘;Mehmet Akif Ersoy ve Azerbaycan Şairleri başlıklı, adlı bildirisinin bir yerinde:

-Medeniyetin beşiğini İslam dünyası sayan, medeniyetine ve prensiplerine bağlı kalmakla yükselmenin mümkünlüğüne inanan Mehmet Akif milli ahlakı, milli ruh telakki eder, onun iflasını en büyük ölüm sanırdı. diyor.

Süleyman Demirel Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi öğretim üyelerinden Prof.Dr.Menderes Coşkun’un bildirisinden: “Her ne kadar kendi şairliğini kısmen sanat, kısmen tevazu, kısmen de mükemmeliyetçi tavrı gereği bazı manzumelerinde eleştirse de Akif büyük bir şairdir ve güzel şiirleri vardır.”

Uluslararası Mehmet Akif Ersoy Sempozyumu sonunda, iki ‘;Mehmet Akif Denizi ortaya çıkarılmış. Bildirilenlerin getirdikleri ciddi araştırma ve değerlendirmeler sonucu ortaya konulmuş.

Gururumuz Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Burdur’un, Burdurlu’nun geleceğinde önemli bir eğitim-öğretim anıtı olarak yükselmeye devam edecektir. Tebriklerimi, sevgi ve saygılarımı sunuyorum efendim.

Ahmet CANBABA

İYİ NİYET

Efendim bu ozan ‘Zebuni’ Yani Ali fazıl Bozdağ çok iyi niyetli bir arkadaşımızdır. Ozanlar derneğini yeni kurmuş ve aynı zamanda başkanı seçilmişti. Bürosunda kendisini ziyarete gittiğimde, laf döndü dolaştı insanlar iyilik yaptıklarında karşılığını göremiyorlara geldi. Gerçekten de öyleydi.

Efendim bende sırf Ali Fazıl Bozdağ derneğin başkanı diye derneğe üye olmuş bir senelik de aidatını vermiştim. Ocak ayında genel kurula gidecekler beni de başkanlıktan düşürecekler dedi. Zebuni Babanın da bir bildiği vardır demek ki dedim içimden.

-Neden düşürecekler. Dedim.

-Bütün zorluklar aşılmış derneğin kimseye beş kuruş borcu yok. Masrafları cebimden harcadım. Burada toplanıp ardımdan kulis yapıyorlar, sanıyorum beni ekarte edecekler. Dedi. Bende:

-Benim oyum senin. Dedim.

-Sana oy kullandırtmayacaklar ki. Dedi.

-Neden? Dedim.

-Seni geçici üyelikte bırakacaklar. Zebuni yanlısıymışsın. Zaten bir iki oy farkıyla da seçimi alacaklar. Dedi. Dediği gibide oldu. Ben ve benim gibi bir iki arkadaşlar geçici üyelikte kaldı Zebuniyi başkanlıktan düşürdüler. Laf iyilikten açılmışken Zebuniyi hayatında iyi niyetinden dolayı hep çarpmışlar. Öyle bir zaman gelmiş ki artık “kimseye ne bir yardım yapacağım, nede iyilikte bulunacağım” dedi. Dedi ama dediğini kalbi tasdik etmiyordu. Gözleri çok gerilere daldı ve bir anısını anlatmaya başladı.

- Bir kazada postanede çalışan memurdum. O gün sabaha kadar nöbetçiydim. Gece saat birde bir bayanla bir bey geldi. Uzun boylu iyi giyimli bey:

-İstanbul’a telefon edeceğim. Dedi. Bende:

-Telefon etmeden belirli bir ücret ödemeniz gerekmektedir. Dedim. Ya telefon edip de ücret ödmeden giderlerse, onun için önceden belirli bir ücret ödeyip telefon ettikten sonra ne kadar

alacakları ücret kalmışsa konuşulan miktardan çıkarılıp bakiyesi ödenir. Yani postanedeki sistem böyle işlemektedir. Adam:

-Ne kadar ödemem gerekiyor? Dedi

-On milyon! Dedim. Adamda para yoktu demek ki kolundaki saatini çıkarıp bana uzattı.

-Telefon etmek zorundayım, bu altın saat sizde kalsın daha sonra telefonun ücretini getirir saatimi alırım! Dedi. Ben baktım ki adam zor durumda verdiği saat altın, saat öyle sıradan bir saat değil. Daha önceden kendime verdiğim sözleri tutacak adam mıyım sanki ben. Her şey lafta kalıyor.

Baksana adam darda kalmış gel de iyilik etme.

-İnsanlık öldü mü beyefendi kalsın! Dedim.

-Adam asil birine benziyordu birazda buraların yabancısı, kim bilir ne için gelmişti. Yanındaki bayanda oldukça şık, birbirlerine çok yakışmışlardı. Gecenin bu saatinde binde bir insanların işi düşer postaneye. Demek ki bunlarında bir sorunları vardı. Yabancı:

-Olur mu efendim saat kalsın, yarın bana havale para çıkaracaklar o zaman telefon ücretini öder, saatimi de alırım. Dedi.

-Olur mu, olmaz mı. derken onların samimi davranışlarına göre bana sonra öderler diye saatini almadım adamın. Geçmiş gün konuşma ücretleri de üç milyon tuttu. Hani bana ertesi gün ödeyeceklerdi. Bir gün, iki gün, üç gün, beş gün, o da öyle gitti diye düşündüm.

-A hhhh.! Ahmet abii iyi niyetimizden!

Hep böyle çok paralarımız gitti hangi birisini anlatayım ki. Gene bir gün bayram telaşımız vardı. Ankara'ya gideceğim. Bütün yazıhaneleri gezdim o gün için bilet bulamadım çaresizim. Postacılık yaptığım kazadan tayinim Ankara'ya çıktı, orada çalışıyorum. O gün gitmem lazım ki ertesi gün mesaim var yetişeyim. Birazda ne bileyim bize idare taktı bir pundumuzu yakalasınlar ki bizi gene başka bir yere sürsünler.

Zaten Ankara'ya sürgün gittik. Okullar tatile girmiş, ertesi gün bayram. Başka zaman her gün Ankara'ya boş giden otobüslerin o gün akşam gece yirmi dörde kadar bütün biletleri satılmış. Öyle yer ayırtma falan da yok. Bütün biletler birkaç gün öncesinden satılmış.

Çaresizim Ankara istikametinde yolda duruyorum hangi araba geçerse geçsin el kaldırıyorum. Belki biri içlerinden acırda şu garibanı da alalım der. Derken aradan epey bir zaman geçti. Hani umudun kesildiği yerde yeni umutlar doğar. Son model güzel bir araba önümde durdu.

-Nereye? Dedi şoför.

-Ankara! Dedim.

-Hadi atla bende Ankara'ya gidiyorum! Dedi. Büyük bir sevinçle bindim arabaya, keyfime diyecek yoktu. Daha önceden benim gibi bekleyenler beklemekten usanmışlar dağılmışlardı. Hani ne derler bekleyen derviş muradına ermiş diye. Ankara'ya doğru epey bir yol aldık.

-Nasılsınız iyi misiniz? Dedi.

-İyiyim beyim! Dedim. Fazlada bir şey konuşmadık. Yolda benzin istasyonunda durdu. İstasyondaki kafede yemek yiyeceğini söyledi. Beni de davet etti. Benimde üzerimde fazla para yok;

-Sağ olun, teşekkür ederim benim karnım tok. Dedim. Esasında açlıkta hissediyorum. İsmi bilmediğim bey ısrarla:

-Olmaz! Dedi beni kolumdan tutarak. Lütfen bir yemeğimiz nasip olsun daha Ankara'ya kadar yol arkadaşlığımız sürecektir sizinle! Dedi. Bende ister istemez adamlar kafeye gittim, bir güzel doyurdum karnımı. Kendisi ne yediyse bana da onu ısmarladı. Hayatta ne iyi insanlar varmış demek. Ben ne büyük yanlışlığa içindeymişim meğer, herkese iyilik yapmayacağım bundan sonra derken. Bak hiç tanımadığın biri çıkıyor karşına, sana yemek ısmarlıyor. Oradaki garsonlardan gördüğümüz iltifatlardan dolayı adamın tanınmış birisi olduğunu anlamak için falcı olmaya gerek yoktu. Masaya oturduk lokanta sahibinden garsonlara kadar hepside:

-Hoş geldiniz beyim! Dediler adamın halını hatırını sordular. Beraber yemeğimizi yedik, ardından çay getirdiler çayımızı içtik arabasına benzinini aldı. Benzincide bekleyen ve Ankara'ya gidecek başkalarını da aldı arabaya. Hepside:

-Allah razı olsun. Diyordu binenlerin. Çünkü bütün otobüsler dolu geçiyor binmek isteyenlerden ancak üç kişiyi alabilmişti arabasına. İçimden: "Hayır yapmayı çok seviyor bu adam Allah böyle adamları başımızdan eksik etmesin" dedim. Araba Ankara'ya doğru hareket etti. Ben yemek için teşekkür ettim. O:

-Lütfen efendim ne gereği var teşekkürün. Size ne yapsam hakkınızı ödeyemem! dedi.

-Estağfurullah efendim ne hakkım var ki ödeyemeyeceksiniz baksanıza herkese karşı insanlığınızı gösteriyorsunuz. Dedim. O:

-Benim yapım böyle ne yapayım. Dedi. Ben hep kendi kafamdan şimdi benden ödeyemeyeceğim para istese diye düşünürken, Şoföre:

-Önce konuşalım sonra kavga etmeye gerek kalmasın. Ne vereceğiz beyim Ankara'ya kadar? Dedim.

-Bir şey vermen gerekmez! Dedi.

-Olur mu canım. Şimdi senden alsak herkesten de almamız lazım. Hiç birinizden beş kuruş almayacağım. Zaten Ankara'ya gitmek zorundayım. Hep beraber konuşarak gitmişiz çok mu? Dedi. Böyle konuşurken Dikmene gelmişiz farkında değilim. Diğer binenler indiler arabadan baş başa kalmıştık. Artık bundan sonrasını ben eve kadar gidebilirdim.

-Bende bir kenarda ineyim. Dedim. O:

-Nereye gideceksin? dedi. Bende:

-Abidinpaşa. Dedim. Sonra adam gazladı doğru Abidinpaşa. Ben içimden “iyiliğin bu kadarı da olmaz. Ben olsam aynı şeyi yapmam elin tanımadığı birine. Bu devirde gardaş gardaşa yapmaz bu adamın yaptığını” diye düşünürken Abidinpaşaya gelmişiz. Ben:

-Aha şurada ineyim. Dedikçe O:

-Sen evini tarif et hele, buraya kadar getirmişiz ben seni evine bırakmadan gider miyim hiç? Dedi. Evin önüne geldiğimizde:

Bu seferde ben seni bırakmam tövbeler olsun. Acı bir kahvemizi içmeden gitmek olmaz! Dedim. O:

-Peki öyle olsun hadi içelim! Dedi. Dairenin zilini çaldım hanım bizi kapıda karşıladı.

-Hanım misafirimiz var, bu bey beni kazadan Ankara'ya kadar getirdi. Allah razı olsun. Bize bir yol yorgunluğu kahvesi yap ta kendimize gelelim” dedim. Kahvelerimizi içtik ismini bilmediğim şahıs:

-Sen Ali Fazıl Bozdağ değimlisin? Dedi. Bende biraz hayret kesilerek:

-Evet! Dedim.

-Beni tanımadın mı? Dedi. Bende:

-Yook! Dedim.

-Hele bi dikkatli bak! Dedi.

-Valla tanıyamadım beyim! Dedim.

-Ben Hamdi Gül, Hani beş sene önce bir akşam gece saat on ikiyi geçmişti. Postaneden İstanbul'u aramam gerekiyordu. Üzerimde de saatimden başka beş kuruş param yoktu. Telefon ederken ödemem gereken paraya karşılık paramın olmadığını söyleyip saati rehin bırakmak istemiştım de sen:

- Olmaz efendim ben kendimden ödeyim siz bana elinize geçince ödersiniz! Demiştiniz. O günün parasıyla tutan üç milyonluk borcumu da 5 milyon olarak ödemek istiyorum” Dediğinde ancak olayı hatırlamıştım.

-Olur mu Hamdi bey! Kesinlikle almam! Dedim. Alırsın, almazsın derken 5 milyonu komedinin üzerine bıraktı ve başladı o günün akşamından sonrasını anlatmaya.

-Ben fabrikatörüm. O gün geceyi arabada geçeledik. Ertesi gün İstanbul’dan gelen havaleyi aldıktan sonra postaneden seni aradım. Senin nöbetinin bitip gittiğini söylediler. Postanedeki arkadaşlarından hiç biri sana ulaşamayacaklarını söylediler. O akşamki olayda Kayseri’den kazanıza gelirken bir benzin istasyonunda yankesicilere cüzdanımı çaldırdım. İçinde paralarım dövizlerim, kimliklerim vardı. Hepsi gitti. Yanımdaki bayan kız arkadaşım da aksine para yoktu. İstanbul’a telefon edecek kadar bile üstelik. İstanbul’dan havale geldiği zaman ödeyeceğiz dememe rağmen otelin kabul etmemesinden dolayı geceyi arabada geçirdik. Sana karşı borcumdan dolayı vicdanen çok rahatsızdım. Bir tesadüf eseri siz karşıma çıktınız. Önce uzaktan tereddüt ettim. Yakınınıza geldiğimde artık siz olduğunuzdan kesinlikle emindim. Size karşı borcumu ödeyebileceğim bir fırsat çıkmıştı önüme. Senin Ankara’ya gitmende ayrıca memnun etti beni. Bakalım ne zamana kadar sürecek beni tanımaman diye özellikle bekledim. Dedi

Beni evime kadar getirmesi bulması karşısında ne kadar memnun olduğumu anlatıp evden yolcularken böyle dürüst insanlarda varmış demekten kendimi alamadım.

Hala kendisiyle haberleşiriz. Şimdi artık fikrimi değiştirmiştin sen iyilik yap ta varsın el alem kendi kötülükleriyle baş başa kalsın. Çünkü kötülük yapmanın vicdani huzursuzluğu insanı yer bitirir.

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU

ERTELENMİŞ DÜŞLER'İN ŞAİRİ ŞEVKİ DİNÇAL

Senden başka yar bilmem ömür boyu gözüme
Bak de yeter bakarım başım gözüm üstüne
İster aşk denizine ister hicran gölüne
Ak de yeter akarım başım gözüm üstüne

Türk şiirinde bir usta isim Şevki Dinçal. O şiirlerine yüreğini akıtmış, şiirlerini sevgisi ile damıtmış bir şair. Şiirleri ile olduğu kadar, son derece enteresan yaşamı ile de dikkatleri üzerine çekmektedir.

1952 Sivas / Sarkışla doğumlu olan şairimizin, çocukluk yaşamı sokaklarda geçmiş. Bir sokak çocuğu olarak büyüyen ve hayatına kendi elleri ile yön veren, yaşamı herkese ibret olacak bir usta isim. Polis Akademisi'nden 1973 yılında mezun olarak İzmir Emniyet Müdürlüğü'nde komiser yardımcısı olarak göreve başlamış. İzmir-Şanlıurfa-Ankara ve Bursa illerinde Emniyetin çeşitli kademelerinde görev yapmış. 1997-1999 yılları arasında 2 yıl Bilecik İl Emniyet Müdürü olarak çalışmış. Yurt dışında mesleği ile ilgili olarak çeşitli kurs ve seminerlere katılıp, ülkesi için özveri ile çalışıp büyük başarılar göstermiş. Halen Emniyet Genel Müdürlüğü emrinde üst düzey görevini Emniyet Müdürü olarak sürdürmekte, evli ve 1 erkek çocuk babasıdır.

“Ertelenmiş Düşler” şairin en çok ses getiren kitaplarından biridir. O büyük bir ustalıkla kaleme aldığı şiirlerini sevgi ile yoğuruyor, aşk ile dokuyor. Kısacası Şevki Dinçal şiiri iyi biliyor.

“Ertelenmiş Düşler” isimli kitabından, sayfa 60
“Mutluluk” isimli şiirinden.

Tenine kaç çiçek esansı sinmiş
kokladıkça sarhoşluğum ondandır
kaç mehtap sevgiyle aşk ile inmiş
mutluluk yüzüne baktığım andır.

Türk şiirinin beyefendi ismi Şevki Dinçal, yaşamında elde ettiği başarılar kadar, şiirde de son derece başarılı bir isimdir. Yalın dizeleri sevgi, dostluk, barış, özgürlük, doğa izleklerini oluşturuyor. Öznel, güncel olaylar içtenlikle işlenmiş şiirlerinde. Duygular geniş bir yelpazede, bir bir gün ışığına çıkıyor. O şiiri iyi biliyor, güzel nakşediyor kalemiyle. Yer yer karamsar, yer yer iyimser, boyun eğen, kimi kez başkaldıran şiirlerde her şey sevgi için. Beklenti, düş kırıklığı, özlemlerin dile getirilişinde; anılarında, özdeyişlerinde çok şeyin yalan, yalnızca sevginin gerçek olduğunu düşünerek, kapılarınızı karamsarlığa kapatıp sevgiye açıyorsunuz.

“Ben Seni Sevdim Ya” diyen şairimizin bir diğer kitabının adı. Şiirin evreninde dolaşmak ve şiirin içinde yer almak, birbirine çok yakın anlamlar taşıyan iki cümle. Şevki Dinçal için söylenebilecek sözcüklerin en güzelleridir. Çünkü şiirin evrenine ulaşmak için şiirin içinde olmak gerekir. Şairimiz tam isabetli bir noktadadır. Şiirin teması ağırlıklı olarak sevgi, aşk, insan ve doğadır. Sevgi deyince şairde, her türlü sevgi yüreğinde saklıdır ve sevgiyle doludur. Onun aşkı Yunus aşkı gibi yüksek ve derindendir. Suya, yağmura, insana, sanata, doğaya, arkadaşla. Çiçekten böceğe her türlü aşk vardır şiirlerinde. Yani aşk yelpazesi çok geniştir.

“Ben Seni Sevdim Ya” isimli kitabından, sayfa 7

“Ben Seni Sevdim Ya” isimli şiirinden.

Ben seni sevdim ya ötesi yalan
Bilmesen ne olur bilsen ne olur
Alıştı gözlerim akan yaşlara
Silmesen ne olur silsen ne olur

Şiirlerinde yalın Türkçenin mis gibi kokuları tütmede. Arı saf bir şiir dili var. Anlaşılır sözcükler ile şiirler daha da bir güzelleşmiş durumda. O’nun şiirlerini okuyan herkes kendisinden bir parça bulur. O şiirleriyle, anlaşmazlıkla şiirin şiir olacağını savunanlara da yanıt vermiş oluyor. Doğanın kanunu olan aşkı, insanı giz tutarak

sözcüklerde nasıl anlatabilir. Şair o az dille bilinen sözcüklerle ancak anlatılır. O Türk şiirine mührünü basmış usta bir kalem, usta bir şair...

“Ben Seni İki Kişilik Sevdim” şairimizin bir diğer kitabı. Adeta kelimelerle vals yapan, sözcükler arasında ustalıkla köprü oluşturan ve şiirlerine bir mimar edasıyla hükmeden bir şairle karşı karşıyayız. O ne büyük ustalıktır ki; yer yer şiirlerinde sevgiyi sunarken okuyucularına, yer yer bir an da köpürüp kızan bir sevgili olabiliyor. Bu ne büyük bir şiir aşkıdır ki; sevdiklerini şiirlerine konu edebiliyor. Öyle ki oğlu için yazmış olduğu “Sorma Bana Oğlum” isimli şiir bunun için en büyük örnektir.

“Ben Seni İki Kişilik Sevdim” isimli kitabından, sayfa 154,155,156
“Ben Seni İki Kişilik Sevdim” isimli şiirinden.

Ben seni hep iki kişilik sevdim
Düşlerimiz ayrı olsa da gecelerimiz birdi
Gök kubbenin yıldızları altında
Aynı havayı soluyor aynı sulardan içiyorduk
Aynı zaman içinden birlikte geçiyorduk
Hayalinle yatıyor seninle uyuyordum
Aşkımın ötesinden sesini duyuyordum
O ses ki sen uzakta olsan bile yüreğime yakın kaldı
Mutluluğun yolunda
Ben seni hep iki kişilik sevdim

"Söz uçar yazı kalır" demiş atalarımız. Kitap, yazılı bir kaynaktır. Sözle söyledikleriniz unutulabilir, belki hatırlanmaz bile. Ancak, yazılanlar kalıcıdır. Kitap gelecek kuşaklara bırakılabilecek en büyük mirastır bir yazar için. Bundan bin yıl sonra bile bir kitap şairinin adını yaşatır. Çünkü şairler yaşadıkları çağın en büyük tanığıdır. Şevki Dinçal'da çağının en büyük tanığı olarak, geleceğe çok nadide eserler bırakacak bir usta isimdir.

“Aşk Ve Ötesi” Şairimizin bir diğer yapıtının adıdır. Daha önce yukarıda da belirttiğim gibi, aşkı şiirlerine ilmek ilmek dokumuş bir isim Şevki Dinçal. Satır aralarına gizlediği yaşamı onun şiirlerine ışık tutmuş, yol gösterici bir rehberi olmuş. Onca yaşadıklarına rağmen hayata sıkı sıkıya bağlanmış. Her daim hayatta yaşadıklarını kaleme alarak, büyük incelik ve ustalıkla şiire aktarmış.

“Aşk Ve Ötesi” isimli kitabından, sayfa 100

“Ömrü Yoksa Bu Aşkın” isimli şiirinden.

Gece gündüz demeden seni düşünüyorum
Öyle çaresizim ki gönül şaşkın göz şaşkın
Ya gel bitsin hasretim ya da bırak ne olur
Koparılmış gül kadar ömrü yoksa bu aşkın

Hatta ülkemizde okuyan insanımızdan çok yazan insanımızın var olduğunu biliyoruz. Hatta öyle bir toplum olduk ki, okumadan yazar çoğunluğu sağlayan bir toplumda yaşıyoruz. Ancak bu çoğunluk içinde şair ve yazar olarak adını duyurabilmek, gelecek kuşaklara kalıcı eserler bırakabilmek çok zor bir durum. Ne var ki, Şevki Dinçal beyefendi bu zoru çoktan aşmış ve adını Türk Şiirine kabul ettirmiş, kitapları ile gelecek nesillere güzel şiirler bırakabilecek bir şairimizdir.

“Sessiz Sesim” Şevki Dinçal beyefendinin, şiirde ben de varım dediği kitaplarından birinin adıdır. Bu kitabı okurken şiirin ruhani derinliklerinde kaybolmamak mümkün mü?Gönül çağlayanından akıp gelen aşk, sevgi ve her temadaki şiirleri o kadar sıcak ve gizemli ki...O’nu okurken duygu dolu, esrarlı içli aleminin deruni ufuklarında seyrana dalıyor insan. Şair adeta tüm ruhunu şiirlerine dökmüş, yüreğindeki haykırışları okuyucularına sunmuş. Bu kitapta topladığı şiirlerinde dikkatimi çeken bir diğer unsur da, hece ölçüsü ve serbest vezinle yazılmış şiirlerini aynı kitapta toplamış olması idi. Şiirsel yolculukta farklı boyutlara ulaştırıyor okuyucularını. İnanıyorum ki dizelerin sıralanışındaki ahenk ve akış, sizi gözlerinizi kırpmadan devam zorlayacaktır...

“Sessiz Sesim” isimli kitabından, sayfa 125
“Yağmurlar Dursun Sözünde” isimli şiirinden.

Yağmurlar son defa dursun sözünde
Sevgi toprağında çatlasın tohum
Benim için bir kez yansın özünde
Açılan güllerden dem alsın ruhum

Şevki Dinçal beyefendi, yaşadıklarının gölgesinde kalmayıp, kendisi nereye giderse gölgeyi o tarafa yönlendirmiş bir isimdir. Belki de şiirde bu kadar başarılı olmasının sırrı da bu olsa gerek. Çünkü o yaşıyor, yaşadıklarını ilmek ilmek dokuyup şiirle buluşturuyor, sonra da okuyucularına sunuyor. Her şeyden önce büyük bir yürek taşıyor ve o yürek şairimize bu güzel dizeleri yazdırıyor.

“Arayış” diyen şairimiz, bir solukta okunan şiirleri ile başarılı bir yapıt sergiliyor okuyucularına.. Şiirlerinde sevgi ne kadar ağır basarsa, o kadar da duygu çiçekleri gönül bahçesinde açar. Günleri şiire gebe... Şevki Dinçal, şiiri bir arayış içinde olan ve şiirle iletişim kurmak, yaklaşmak, bir şefkat yüreğiyle sığınmak, ısınmak istiyor. Ne kadar güzel...Şiirlerinde bir beklentiyi, sevgiyi, barışı, nefretten uzak kalmayı yeğliyor, daha doğrusu sevgi görüşünün ürünlerini buluyoruz bu kitabında. Bu görüş çok net çıkıyor karşımıza. Hiç zorlanmadan dizeleri yerli yerinde oturtuyor. Hiç sınır tanımadan özgürce dolaşıyor şiir. Yalın, süs-müs yok, duygu dolu dizeler...

“Arayış” isimli kitabından, sayfa 11

“Arayış” isimli şiirinden.

Duydum beni çağıran mutluluğun sesini
Yol yürüdüm iz sürdüm hissettim nefesini
Sevgi şölenlerinde nice aşkla tanıştım
Sabrım o sonsuzluğun kaldırdı peçesini

Sevgili Dinçal; şiiri iyi biliyor. Kendine özgü ve hayat yaşamı içinde sevgi taşıyıcısı oluyor. Yer yer şiirlerinde duygusallığından umutsuzluğa kapılıyor, karamsarlığıyla karşı karşıya kalıyor. Ölü bir beden ya da bir iskelet oluyor. Ama yine de ümidini kaybetmiyor. Genelde sevgiyle nakşediyor şiirlerini. Belli bir başarı çizgisine ulaşmış olması, bize bundan sonra ki çalışmalarının daha da farklı olacağı hakkında umut veriyor...

“Hüzün Sokağında Aşk” sevgili kalem arkadaşım Şevki Dinçal beyefendinin en farklı, göze çarpan yapıtlarından biridir diyebilirim. Bu kitabında her kıta arasına bir motif döşemesi yapılmış, okuyucunun ruha olduğu kadar, göz zevkine de hitap edilmiş... Bilirsiniz ki; bir şairin bütün şiirleri aynı düzeyde olamaz. Bir kitabı bazı şiirler kurtarır; çünkü şair sanatçılık damgasını asıl o şiirlere vurmuştur. Şevki Dinçal beyefendi de; duygulu, içten bir insan ve şair arkadaşımızdır. Onu yakinen tanıyor olmam bana bu satırları yazarken hiç zorlamaya düşmeden yazmama vesile oluyor. Şiirleri umut veriyor ve her an yeni, özgün ürünler doğuracağına inanıyorum...

“Hüzün Sokağında Aşk” isimli kitabından, sayfa 37

Ey hayaller ötesi ey zamanlar öncesi

Senin adınla dolu artık gönül güncesi
Kim bilir sen de bir gün sevmeyi öğrenirsin
Senin de yüreğinden duyulur aşkın sesi

Şiir dostum, sevgili arkadaşım Şevki Dinçal beyefendinin kaleme aldığı şiirlerinde, arı, duru ve yoğun duygular içinde kaleme alınmış olması, her insanın iç dünyasında tezahür edebilen acılar, özlemler, arayışlar, haykırıışlar, baş kaldırırlar göze çarpmakta. Şiirlerinde estetik ve mesaj önemli yer tutmakta. Her insanın yaşayabileceği, hayallerin ve yaşadığı hayat kesitlerinden pasajlar bulmak mümkün. Zaten şiirin kalitesi halkımızın anlayacağı nitelikte olanıdır. Şairimiz de bu dili şiirde ustaca kullanmış. Bu çalışmalarının devamı daha da kalitede eserler çıkartacağının bir işaretidir...

“Mevlanaca” şairin tasavvuf aleminde gezinti yaptıran, son derece güzel şiirlerinin toplandığı kitabının adıdır. Güzel gören, güzel düşünür, güzel yazarmış. Şevki Dinçal da güzellikleri görüp, düşünmüş ve ustaca kaleme almış bir şairimizdir...

Bazı insanlar vardır; uzun yaşamak için değil, doğru yaşamak için çalışıp çabalarlar.

Bazı insanlar vardır; başkaları ile ilgilenir, çok kısa zamanda dost bulur, dost kazanır.

Bazıları da; başkalarının kendisi ile ilgilenmesini bekler ve hayatı boyunca dost bulamaz.

Bunları yazmakla nereye varmak istediğimi, ne demek istediğimi, Şevki Dinçal beyefendiyi benden daha iyi tanıyanlar gayet basit anlamışlardır diye düşünüyorum. İyilik, doğruluk, dost kazanmak, mertlik, kadir bilirlilik ve alçak gönüllülük meziyetlerine şiir kitapları ile doğru yaşamak için çalışıp çabaladığını da bizlere göstermiştir. “Mevlanaca” isimli kitabı ile; sevgi ekmiş, sevgi biçmiş adeta...

“Mevlanaca” isimli kitabından, sayfa 45
“Mevlanaca” isimli şiirinden.

Şu hayatın gözlerine
Bak bakalım Mevlana'ca
Bin ırmağın suyu ol da

Ak bakalım Mevlana'ca

Bu gönül dostunu, mana da ve madde de ayrı ayrı tanımak lazımdır. Mana da tanımak için; şiirlerini okumak, zaten onun ruh alemi içine girmek demek olduğundan pek de zor değildir.

Madde de tanımak için ise; bu kadar da zahmete gerek yok. Ne kadar faal, ne kadar hareketli, ne kadar atılgan olduğunu, bu meziyetleri kadar da insan sevgisi ile dolu olduğunu ve dost olduğunu bilmeyen yoktur herhalde. Hele ki Mevlana üzerine yazılmış bu kadar şiirlerinden sonra ne denilebilir ki!...

“Yokluğa Adanmış Aşk” şairin Eylül 2008 de gün yüzü görmüş bir diğer kitabı. Şiir; insan ve onun içinde yer aldığı toplumun sürekli beslediği, geliştirdiği, birikimlerini kuşaktan kuşağa aktardığı bir sevgi dağarcığı, bir sevgi seli, bir iletişim aracıdır. İnsanlar arasında sevgiyi en güzel anlatan; söz olursa şiir, nağme olursa şarkıdır. Gerçeğin ta kendisi ve evrenseldir. Güzelliği, sevgiyi simgeleyen en etkili iletişim aracıdır şiir. Bu aracı en güzel şekilde kullanan Şevki Dinçal beyefendi ise; aşk' a dair neler adamamış ki şiirlerinde?...

Kendini şiir dünyasına kabul ettirmiş bu usta isim; şiirlerinde neyi konu ediyorsa, okuyucusunun o konunun derinliklerinde adeta kayboluşuna zemin hazırlıyor olması da dikkat çekici bir diğer unsurdur. Şiirin tadını okuyucusuna öyle tattırıyor ki, okuyucu şiirlerinden vazgeçemiyor. Şiir tadını zedelemeyen, serbest ve hece vezniyle harmanladığı şiir kitabında kendi mesajını veriyor okuyucuya sevgili Dinçal. Zaten şiir mesaj demektir... İyi veya kötü mesaj...

“Yokluğa Adanmış Aşk” isimli kitabından, sayfa 122,123

“Yokluğa Adanmış Aşk ” isimli şiirinden.

Ah benim dalgın gönlüm
Dağınık duygularda arama yarını
Rengi ıslak bakışlarla
taşımaz kendini uzağa gözler
Hep aynı düşmez
güne zamanın gölgesinde
Suskunluğu giyinse de

dilde eğlenmez sözler

Şevki Dinçal... Aşk şairi.
Şevki Dinçal... Mevlana şairi.
Şevki Dinçal... Arayışların şairi.
Şevki Dinçal... Ertelenmiş düşlerin şairi.
Şevki Dinçal... Sessiz seslerin şairi.

Daha başka ne söylenebilir ki onun için.... Onu tanımaktan son derece gurur duyduğum sevgili kalem arkadaşımın bu güne kadar yayımlanmış yapıtları ise şunlardır:

Şiir Kitapları
Sır Defteri
Sır Değil Artık
Damladan Deryaya
Rubailer
Ertelenmiş Düşler
Arayış
Aşk ve Ötesi
Sessiz Sesim
Hüzün Sokağında Aşk
Melekler Aşk Acısı Çeker mi
Ben Seni Sevdim Ya
Ben Seni İki Kişilik Sevdim
Mevlanaca
Güncel Anı
İçimizdeki Yarın

Selma GÜRSEL

PATATES KÖFTESİ (Bulgurlu)

5 adet ortaboy patates

1/2 kg orta düğöl

6 sap yeşil soğan

2-3 adet yeşil biber

Bir avuç ayıklanmış maydanoz

1 kaşık domates salçası istenirse biber salçası

Yeterince tuz

İstenildiği kadar Karabiber

İstenildiği kadar pul biber

Bir fincan zeytinyağı

Yarım limon

Patatesler yemeklik gibi soyulur yıkılır ve yemekli gibi doğranarak üzeri kapatılacak kadar su ile haşlanmaya ocağa konulur.

Bir kapta ince bulgur ılık su ile ıslanır.

Yeşillikler yıkanarak doğranarak hazır bekletilir.

Haşlanan patates suyunu çekip haşlanınca kaşıkla güzelce ezilir. Üzerine ıslatılmış ince bulgur katılarak iyice yoğrulmaya başlanır.

Karışımın üzerine tuz, biber, salça, ve yeşillikler de konularak iyice yoğrularak harmanlanır.

Bu karışım elle sıkılarak köfte haline getirilerek servise sunulur.

Dile BİGA

BU DAMI KADER

Vuruldum diyorsun nerede yaran?
Nerede bu yaranı şevkatla saran?
Hiç belli olmuyor akınla karan
Serseri olduysan buda mı kader?

Candan sevdiğinden vurgun yemişsen
Verdiğin her sözden geri dönmüşsen,
Namerti gözünde çok büyütmüşsen
Benzeri olduysan bu da mı kader

İnkarın faydasız gerçek ortada,
Kabul ette bitsin bu oyun burada.
Sen kaderin değil de duygularının da
Esiri olmuşsan bu da mı kader

Rıza KOÇAK

ACI DÜNYA

Kulak verdim şu âleme
Baktım bu âlemde gülen olmamış.
Az çok yaşamış nasibin almış
Ölür insan geri gelen olmamış.

Doyamazsın şu dünyanın tadına
Âşık eder seni burada kadına
Ömrün dolar varmazsın farkına
Ölür insan geri gelen olmamış.

Dünyaya bakarsan bir dipsiz ambar
Kabe'yi yaptırdı Halil Peygamber
Ali'nin yoldaşı Zilfıkar Kamber
Ölür insan geri gelen olmaz

Muhammed Mustafa geldi cihane
Ona da buldular türlü bahane
Zilfıkar verildi Ali Şahane
Ölür insan geri gelen olmaz

Yakup'u ağılattı zaman kardaşı
Kırşehir'de aran Hacıbektaşlı
Kadıncık ananın ekmeği aşlı
Ölür insan geri gelen olmaz

Mülke Süleyman'dı şu Davut oğlu
Neçe evliyaların kanadı kolu
Söylenirde Bolu'da bir Köroğlu

Ölür insan geri gelen olmaz

Herkes der ki şu dünyada ben kalsam
Al yeşil kalemi elime alsam
Nerde kaldı o Zaloğlu Rüstem
Ölür insan geri gelen olmaz

Davut'tu yumrukla demiri düven
Musa'ydı tur dağında koyun güden
Nuh gemisi Cudi Dağına inen
Ölür insan geri gelen olmaz

Hakkın emri dünya böyle kurulmuş
Gelen görür, doğan ölür ürünmüş
Çalışmış dünyada herkes yorulmuş
Ölür insan geri gelen olmaz

RIZA KOÇAK dünya kimseye kalmaz
Irmaklar akar, denizler dolmaz
Nice insanlar yer toprak doymaz
Ölür insan geri gelen olmaz.
23-01-1992

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ÇORUMLU 2000

**AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE
EDEBİYAT DERGİSİ**

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 11 SAYI 127 25 Eylül 2009

*Hazırlayan **Mahmut Selim GÜRSEL** yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL RAMAZAN BAYRAMI 2009

Atilla ALPAY YEŞİLAYDAN MÜFTÜLÜĞE ZİYARET

Mahir ODABAŞI 17 AĞUSTOS DEPREMİ ve
DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

İsa KAYACAN YEKTA GÜNGÖR ÖZDEN'DEN: DÜNDEN
KALAN

Tülay BİLGİN HAYAT SENDROM'U

Hüseyin Hüsnü GÜREL TBMM DİLEKÇE KOMİSYONU
BAŞKANLIĞI'NA ANKARA -III-

Mustafa Nevruz SINACI EREĞLİ ÇÖL OLMASIN!

Sönmez YANARDAĞ TURNALAR GÖÇ EDİYOR!

Üzeyir Lokman ÇAYCI KURMAY ALBAY BEDRETTİN
BİNYILDIRIM

Selma GÜRSEL BULGURAŞI

Rıza KANDAMİR BABAM

Dilek BİGA BU YABANCI KİM

Rıza KOÇAK AYRILIK DERDİ

Mahmut Selim GÜRSEL

RAMAZAN BAYRAMI 2009

Bir Ramazan-ı Şerifi de geride bırakarak Kadir Gecesi ile de mükâfatlandırılan biz Müslümanların bayram ederek yeni bir yaşam ve günlere başlamasının sevincini Ramazan Bayramı ile kutluyoruz.

İnananların mutluluklarını bu gibi gece ve bayramlarla kutlamaları ile yüzlerine ve ruhlarına işler. Eski bayramların şimdiki nesil içinde fazla bir mutluluk ve aile ve akraba kaynaşması olarak gözükmemesi yine biz büyüklerin onlara kötü örnekler olarak bayramları bir yerlere giderek tatil yapma alışkanlığını kazandırmamızdan olsa gerek. Bu bundan sonraki kuşakları nasıl etkileyecek kim bilir?

Bizden önceki kuşakların coşkuları; Kurtuluş Savaşından çıkan kuşak olması dolayısı ile oldukça yüksek olarak anlatılmış olsa da onlarında savaş sonrası Türkiye'nin gelir gider dengesi ile fazla parlak olmaması gerekir. Babamın anlattığı bayramlarda kurulan bayram yerleri ile benim çocukluğumdaki bayram yerleri arasında az çok benzerlik olsa da bu günün bayramlarında hiç kurulmayan bayram yerlerinin eksiklikleri gözükmemektedir.

Zaman içinde pek çok geleneklerimizin yok olması zaman içinde bu güzel dini ve milli geleneklerimizin de yok olması korkusunu her zaman taşımaktayım. Bizim kuşak eski hatalarımızı az çok düzeltmeye çalışsak ta yeni kuşağın artık alıştığı tatili evin haricinde geçirme alışkanlığı başka başka tatil ve bayram kutlamalarına dönüşecektir.

Hepinizi Ramazan Bayramını candan kutlarım.

Atilla ALPAY

YEŞİLAYDAN MÜFTÜLÜĞE ZİYARET

Türkiye Yeşilay Derneği Çorum Şubesi Başkanı ve dernek üyelerden Mustafa Kuzyaka ve Mustafa Özşen de ilimize yeni atanan Müftümüz Ahmet Çelik' e Yeşilay Cd' leri ve afişler takdim ettik. Türkiye Yeşilay Derneği Çorum Şubesi geçtiğimiz gün İl Müftülüğünü ziyaret ettik.

Yeni çıkan sigara ile ilgili dumanız hava sahası projesinin eğitim ve halkı bilgilendirme çalışmalarında İlimiz Müftülüğünün de desteğini Yeşilay Derneği başkanı sıfatı ile istedik. Her türlü madde bağımlılığı ile mücadele de bilhassa gençlerimizin ruh ve beden sağlıklarının korunması ile ilgili çalışmalarında müftülüğümüz mensuplarının ve din adamlarımızın da yardım desteği istedi.

Çorum Şubesi başkanı Atilla Alpay :

“Ziyaretimiz Müftümüze hem hoş geldin demek; hem de yeni çıkan 4207 sayılı yasanın halkımızı bilgilendirme konusunda yardımlarını istemek ;hem de çalışmalarımız hakkında Sayın müftümüzü bilgilendirmek içindir. Özünde hem haramlarla mücadele ; hem de insanımızın ruh ve beden sağlığını tehdit eden sigara ,alkollü içkiler ve buna benzer maddelerle mücadele bulunan bu konular hakkında birlikte bazı projeler yürütebileceğimiz kanaatindeyiz. Zira milli eğitim ve din adamlarımızın desteği olmadan milyonlarca insanımızı ilgilendiren madde bağımlılıkları ile mücadelede mesafe kazanmak mümkün değildir. Başta sigara olmak üzere Alkol, kolalar ,enerji içecekleri, kumar, aids ve diğer zührevi hastalıklar, hatta gençlerimizin ruh ve beden sağlıkları ile insanlarımız imanlarını tehdit eden her ne var ise bütün bunlarla mücadeleyi bir yaşama ve çalışma amacı haline getiren biz Yeşilay mensupları bu mücadelede halkın bilgilendirilmesi noktasında hemen herkesin yardımlarını talep ediyoruz.

Sayın Müftümüzün konular hakkında birlikte çalışma yapabileceğimizi ve projeler üretme imkanı geliştirebileceğimizi ümit ediyor; kendisine ilimize hoş geldin diyor, saygılarımızı sunuyoruz.”

Mahir ODABAŞI

17 AĞUSTOS DEPREMİ ve DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Önce köpekler uyandı.

Uğultu yükseldi, yükseldi yeryüzü çatladı.

17 Ağustos 1999 Salı günü gece saat 03:02'de Marmara 4 Hiroşima şiddetinde 45 saniye sallandı. Dile kolay kocaman 45 saniye. Sanki 45 saat.

Doğdukları şehir yaşadıkları mekan betondan yorgan gibi üzerindeydi şimdi. Dışarıda ne yaşandığını bilmeden kah çığlık atarak, kah taşa, toprağa vurarak seslerini duyurmaya çalıştılar.

Binlerce enkaz altında kalanlardan bir tanesi de 14 yaşındaki Bahar Gürbüz isimli masum kız çocuğu idi.

Afetle beraber facianın boyutlarını görebilmek için, sokağa fırlayan Gölcük 'lü amatör kameraman depremden 15 dakika sonra bu çocuğunun çığlıklarıyla karşılaşınca, hemen kamerasını yere koyup gecenin karanlığın da tahta parçasıyla enkazdan delik açıp, bu kız çocuğunu kurtarmaya çalıştı. Bahar 4 yaşındaki kardeşiyle aynı odada yakalandı depreme. Annesinin ve diğer odada yatan 21 yaşındaki abisinin sesini duyamıyordu. Sadece babasının 'yavrularım neredesiniz?' diye iniltisini duyuyordu. Enkazın altındaki Bahar; durmadan çığlık atıyordu. 'lambayı yak amca! Anne, baba nerdesiniz? Lambayı yakın! Amatör kameraman çaresizlik içerisinde çırpınıyordu. Hiç tanımadığı bir ailenin hayatı şimdi onun elindeydi. 'Kızım her taraf berbat, yıkıldı. Kimse kimseye bakacak durumda değil. Ortalık kıyameti andırıyor. Ne yapayım güzelim. Sabret! Sen yine şanslısın bak ben seni kurtarmak için çalışıyorum.' diye seslendi. Az sonra küçük bir kız çocuğunun başı görüldü. Hemen arkasından ablası çıktı ağlayarak. 'Amca kardeşlerim öldü; ne oluyor amca? Amca annem orda!'

İki bina üst üste çökmüştü. Bahar'ların evinin beşinci katındaki balkonun ampulü zemin katına inmişti. Bahar daha yeni çıktığı bu

korkunç yerden sonra, şimdi de annesini babasını kurtaracaktı. Gencecik bir kızla hiç tanımadığı bir adam hayat kurtarabilmek için hem ağlıyor hem de hırsıyla çalışıyordu. Bahar tam 15 saat sonra anne-babasına kavuştu. Ama pek az çocuk onun kadar şanslıydı.

Dışarı da gün ağardığında ortaya çıkan manzara dehşet vericiydi. Toprak; verimli tarlalar üzerine dikilen çirkin konutların, yok edilen ormanların, işgal edilen ovaların, doldurulan denizlerin intikamını almak istercesine öfkeyle silkinmiş, binicisinden nefret eden bir at gibi üzerindeki her şeyi yere çalmıştı. Yükselen deniz kimi evleri yurtmuş, şirin sahil kasabaları birer batık şehre dönüşmüştü.

Afetin ilk anlarında yetkililerde şoktaydı. Çünkü onlarda afetin bir parçasıydı. Ölü ya da diri tam bir milyon insan vardı enkazın altında. İlk gün beklenen yardım gelmedi. Enkaz altından ölü çıkarılanlar naylon torbalar içerisinde şehrin buz patenine kondu. Belki çoğunun yaşarken buraya hiç yolu düşmemişti. Ama ölümlerinde mezarlığa giderken buz pateninde mola vermekte vardı kaderlerinde. Sonrada evlat kucağı yerine dozerlerle gömüldüler, kamera ışıklarının, el lambalarının aydınlığında kimsesizler mezarlığına. Sessiz, sedasız kefensiz ve duasız. Mezar taşlarına isimleri dahi yazılamadan.

Sağ kalan anne- babalar hastane bahçelerinde yaralı çocukların başında duruyor ve serum taşıyor ve yavrularının acı çektiklerini gördükçe için için eriyordu. En yakınlarını kaybeden doktorlar, acılarını bağına basıp can kurtarmaya çalışıyorlardı. Madenciler, sivil savunmacılar, askerler, gönüllüler. Yardıma geldi ama bu gelenler kimilerini sevindiremedi. Çünkü onlar için çok geçti, sevdiklerini toprağının kara bağına vermeye başlamışlardı bile... Çocuk sesleriyle çınlayan lunapark sanki savaş sonrasını yansıtıyordu. Susmayan ambulans sesleri acılı beyinleri zonklatıyordu. Manevi zararı ölçmek mümkün değil ama maddi zararı Türkiye bütçesinin ¼ kadardı.

İlk ekipler enkaz arasına girdiklerinde yakınları enkaz altında kalanlar, öncelik kapmak için kendilerini vinçlerin önüne attılar. Dünyanın dört bir tarafından yardıma ekipler geldi. 100 yılın en büyük felaketinde 1000 yılın son ve en kapsamlı kurtarma operasyonu başladı. Koca koca apartmanlar kağıttan kule gibi üst üste yıkıldı. Sorumlular, sorunlular hep gündemi meşgul etti.

Özetin özeti : ‘ En iyi okul tecrübedir ama okul masrafı biraz çoktur’ ‘Hayat önce sınav yapar, sonra ders verir!’ der bir düşünür. Aslında biz millet olarak çok defa bu tür sınavlardan geçtik ama bir türlü gerekli dersimizi alıp, yerleşim alanlarının seçiminden, inşaatların temelinden - çatısına kadar gereken hassasiyeti maalesef

gösteremedik. Evet! Gösteremedik. Galiba afet sonrası çok konuştuk ama uygulamada aynı hassasiyeti bir türlü yakalayamadık. Ne olur; 17 Ağustos depreminin, 10 'ncu yıldönümünde amir, memur olarak, sade vatandaş olarak başımızı avuçlarımızın arasına alalım, on yıl önce yaşanan ve televizyonlarda aylarca gösterilen o manzaraları gözümüzün önüne getirelim. Nerede hata yapıyoruz ki bir Japonya'ya göre bizdeki afetin faturası ağır oluyor. Bu faturada benimde payım var mı? Şayet varsa, benim ne yapmam gerekir? Sorusunu vicdanımıza soralım. Herkese mutlaka bir cevap gelecektir. İnanmazsanız deneyin ve gelen cevaba göre geç kalmadan 'karanlığa küfretmek yerine, bir mum yakın – yakın ki; gelecekteki 17 Ağustoslarda Can'lar ölmesin, Canan'lar yanmasın, çocuklar uykusuz kalsın !'

'Ey sorumlu Amca, (!)

17 Ağustostan sonra,

Geceler uyku girmiyor gözüme,

Yatamıyorum artık annemin dizine.

Sen vicdanının sesini hiç duyuyor musun ?

Ben ağlarken, sen yatağında mışıl mışıl uyuyor musun ?

Yoksa hala bana ne sizden deyip, eski usul yürüyor musun ?''

17 Ağustos ve diğer afetlerde ölenleri rahmetle anıyor, hepinize afetsiz afiyet diliyorum. (Mahir Odabaşı- Sivil Savunma Uzmanı – Çorum)

İsa KAYACAN

YEKTA GÜNGÖR ÖZDEN'DEN: DÜNDEN KALAN

Şairler, yazarlar ortaya koyduklarıyla biliniyor, hatırlanıyor...

Yekta Güngör Özden, hukukçu, şair, gazeteci. Araştırmalarıyla dikkat çekiyor... Hangi alanda, hangi konuda değerlendirme, yorum yaparsa yapsın, mutlaka gerçeklerin mutlaka doğruların varlığıyla karşılaşılır, karşılaşırsınız

Yekta Güngör bir yorum adamıdır, isim ve imzasıdır..

Ele aldığı, işlediği, hazırlayıp, şekillendirip, sonuçlandırıp, sayfa ve sütunlara aktardıklarının tümünde ifade etmek istediğimiz gerçeklerle karşılaşırsınız...

DÜNDEN KALAN

Yekta Güngör Özden'in Ocak 2009'da günyüzü gören, seçme şiirlerinin, yeni şiirlerinin yer aldığı bir kitap Dünden Kalan. 96 sayfayla İstanbul'da basılmış, günyüzü görmüş. Kitabın ilk şiiri "Doyamadık" dan;

-Doğal kavşağındayız yaşamın,
Doğumdan ölüme...
Yürüyoruz ağır-aksak,
Ve bölüne... bölüne..

Burada dört mısra, bir anlatım bütünlüğü... Gerçeklerin tümü. Doğuyoruz, yaşamın içindeki varlığımızla, doğumdan ölüme yürüyoruz. Ama bölüne bölüne..Bundan daha güzel bir anlatım, ifade ediş olabilir mi?. Tebriklerimi sunuyorum efendim.

Yekta beyin şiirlerinin başlıkları da , şiirin anlatılmak istenilenin, verilmek istenilenin bütünlüğüyle ilgili ipuçları veriyor. Bunlardan; Özgün aydınlık, Suskunluk, Çözumsuzlük, Eskidi, derin, doğal, bilinmez, Ne oldu bize, Ne yapsak? Değişmez, Yitirdik, Biran gibi. Sayfa 57'deki "Durmayacak" adlı şiirden aktarma yapalım, örneklerimizin doğruluğunu göstermek için:

- Hiç çizilmemiş bir sayfa,
Donduran yokluklarda,

Ağırlığında acıların,
Bekleyişlerin,
Kendi karanlığında.

Yekta Güngör Özden'in adressiz mektupları da vardır. Uzunca ve içi dolu. Bu konuda yazılmış bir mektup 93 ve 94 ncü sayfalarda yeralıyor:

- Yalnız sınıfın değil, okulun en güzel,
Güldükçe yanağında çiçekler açıyordu,
Çevrende belirgindi görkemli sevgi seli,
Eteğin rüzgârlarda kıvılcım saçıyordu.

Ne mektuplaşabildik, ne konuştuk tek sözcük,
Sınıf fotoğraflarında köşelerde kalmışsınız,
Ne de sen ayrılırken vedalaştık, öpüştük,
Şimdi nerelersin, alımlı-çalımlı kız?

Son mısradaki sorunun cevabı biliniyor: “Evlenmişsin-aile kararıyla duydum/Ağladım günler boyu, kara imiş yazgımız/Yürekten, yaşam boyu mutluluk diliyorum/Umarım bir yerlerde bir gün karşılaşırız” şeklindeki temenniyle noktalanıyor efendim. Tebriklerimi, sevgi ve saygılarımı yineliyorum.

Tülay BİLGİN

HAYAT SENDROM’U

Kadınlar kocalarının kıymetini bilirler ve hep Allah başımızdan eksik etmesin diye dualar ederler.

Evin emekçisi kadın bilumum tüm işlerden anlar.

Yemekçisi

Bulaşıkçısı

Süpürgeçisi

Çamaşırcısı

Ütücüsü

Çaycısı

Meyvecisi

Bilumum tamirat işleri

Çocuk bakımı

Çocuk eğitimi

Yıllık temizlik bakım ve onarım

Pazar alış veriş

İç işlerinden sorumlu aile bakanı(tabii ki sözü geçiyorsa)

Erkeğin zaman bulamaması sebebiyle büyük ebeveynlerin işleri de kadına yıkılır. Kendi annesi, babası, kayın valide kayın pederi derken günün rekortmeni kadın her işi yoluna koyar.

Bunların birçoğunu, günlük yapmak zorunda olan kadın yoğun bir çaba sonunda işlerini yoluna koyarak akşama güzel bir sofraya hazırlar. Üzerini değiştirir evin hizmetçisi gitmiş yerine hanfendisi gelmiştir.

Akşam yemeğinde buluşan aile bireylerinin ilk Sendrom’u başlar.

Çocuklardan biri de olsa, damak tadına uygun sofrada yemek bulamaz ve sofraya oturmak istemez.

Babanın çabasıyla zorla yemek yedirilir.

Yemeklerin birçoğuna kusur bulunur. Akşam yemeğinde kadının ilk sarsıntısını yaşar.

Büyük bir maraton sonunda yine hayata devam eder moral verir etrafına gülücükler dağıtır, pozitif sulara yelken açar.

Evin reisi akşama kadar çalışmıştır. Dışarıya çıkıp hava almak ister. Evde sıkılan çocuklar başlar kavga etmeye. Şefkatli yüreğiyle bir sabreder ikincisinde ses denemesiyle herkesi muma çevirir.

Gece reis eve gelir ve kadın harpten çıkmışçasına dinlenmek ister. Birazda eşine nazlanır söylenir.

Akşama kadar ne yaptın da birde dırdır ediyorsun der.

Kadının bütün hayalleri yıkılmıştır. Beğeni ve takdir için gayret eden kadının Uzun koşu maratonunun sonunda şikeyle madalyası elinden alınmıştır.

Yedi şiddetindeki deprem önceleri yıkmaz. Zaman aşımıyla devreleri yanar. İşlevini kaybeder. Bir daha eski halini almaz. Takdir ve beğeniyi karşımızdaki insanlara sunmak çok kolay bir teşekkür ve bir gülümseme yıkımı önler.

Hüseyin Hüsnü GÜREL

TBMM DİLEKÇE KOMİSYONU BAŞKANLIĞI'NA ANKARA

KONU: Marmara Bölgesi ile Erzincan ovasında yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen korkunç afetler ve Erzincan ovasında çok zengin doğalgaz yatağı varlığı Hk.

İLGİ : TBMM Dilekçe Komisyonu Başkanlığının 05.11.2008 / 2396 No'lu Kararı Marmara bölgesi ile Erzincan ovasında deprem hareketi başlamadan önce yeraltından bomba gibi patlama ve gürültülü sesler işitilmektedir. Depremler ile ilgisi olmayan bu patlama seslerinin sebebini hiç kimse araştırmamıştır.

Geçen Sayıdan Devam

NETİCE ve İSTEK

Marmara bölgesiyle Erzincan şehrinde ve ovasında deprem hareketleri başlamadan önce yer altından bomba gibi patlama ve uğultulu gürültülü seslerin işitilmesi sebebini ve Erzincan ovasında depremler esasında gökyüzünün kızıl renge bürünmesi; bu ovada trilyonlarca m³ çok soğuk havanın ısınması ve bu ovada karların erimesi sebebini hiçbir kimse araştırmamış ve ilgilenmemiştir.

Bu konularda yapılacak araştırmalar ile Ülkemize paha biçilmez ölçülerde faydalar sağlanacaktır.

Başta TBMM Deprem Komisyonu Başkanı GÜLLÜ'ce ve bu Komisyonun üyeleri olmak üzere; bütün milletvekillerimizin, bütün partilerimizin, vatandaşlarımızın ve özellikle Marmara depremi ile Erzincan depremlerini yaşayan görgü tanıkları tarafından bu konularda gerekli ilgi gösterildiği takdirde; Marmara Bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında doğalgaz patlamalarından ileri gelen çok korkunç afetlerden kısa zamanda çok az masrafla ve kolayca kurtulmak mümkün olacak ve Ülkemize Erzincan ovasındaki çok zengin doğalgaz yatağı kazandırılacaktır.

Bu nedenle; iş bu dilekçem ile sunulan RAPOR ve eklerinin incelenip, değerlendirilmesini ve bu konulardaki görüşlerimin açıklanması için; Komisyon oturumuna davet olunmamı ve süreç hakkında bilgilendirilmemi arz ederim.

Bu konulara ilgi gösterilmez ise; Marmara Bölgesi ile Erzincan şehri ve ovası kendi kaderleri ile baş başa kalacak ve Ülkemiz de Erzincan ovasındaki çok zengin doğal gaz yatağından mahrum olacaktır.

Bu konularda yanlış, yalan, uyduruk bilgi verenler; şiddetli şekilde cezalandırılmalıdır.

Gereğini emir ve müsaadelerinize arz ederim.

Saygılarımla,

Hüseyin Hüsnü GÜREL İnş. Yük. Müh. (İTÜ-1953)

ÖNEMLİ NOT: İş bu başvuru/dilekçe ve ekleri 28 Aralık 2010 Salı günü, TBMM; Dilekçe Komisyonu Başkanlığı'na (gelen evrak) "7086" numara ile elden teslim edilmiştir.

MARMARA BÖLGESİ İLE ERZİNCAN ŞEHRİ VE OVASINDA YERALTI DOĞALGAZ PATLAMALARINDAN İLERİ GELEN AFETLER VE ERZİNCAN OVASINDA DOĞALGAZ YATAĞI KONUSUNDA YENİ RAPOR

Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında deprem hareketleri başlamadan kısa süre önce yeraltında doğalgaz patlamaları kıyametler koparcasına çok korkunç afetlere sebep olmakta ve Erzincan ovasında çok zengin doğalgaz yatağı bulunmaktadır.

MARMARA BÖLGESİ İLE ERZİNCAN ŞEHRİ VE OVASINDA DEPREM HAREKETLERİ BAŞLAMADAN KISA SÜRE ÖNCE YERALTINDAN BOMBA GİBİ PATLAMA VE UĞULTULU SESLER İŞİTİLMEKTEDİR

Dünyada yalnız Marmara Bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında deprem hareketleri başlamadan çok kısa süre önce yeraltından yüzeye yakın derinliklerde bomba gibi patlama ve uğultulu gürültülü sesler işitilmektedir.

Sesin hızı deprem hareketi hızından 15.000 defa daha küçük ve sesin hızı çok tembeldir. Hızı tembel olan seslerin deprem hareketi başlamadan önce işitilmesi fizik yasalarına aykırı düştüğü halde; bu olayın sebebini hiçbir kimse araştırmamış ve ilgi göstermemiştir.

Devamı Gelecek Sayıda

Mustafa Nevruz SINACI

EREĞLİ ÇÖL OLMASIN!

Konya'nın Ereğli ilçesi 1980'lere kadar hayalleri zorlayacak harikulâde bir güzellikte idi. Yöresel tabirle dere, akar, çay ve arklarla kılcal damarlar gibi örülmüş son derece verimli, işsizlik sorunu olmayan, insanları sağlıklı, neşeli, huzurlu-mutlu, nüktedan, gelecekte umutlu hayat dolu yemyeşil, cennetsi bir efsane şehir vardı. Sonra mı? Okuyunuz lütfen!...

Ülkemiz ve dünyanın en güzel şehirlerinden biri olan (Konya) Ereğli'nin en önemli ACİL ve güncel sorununa değerli ilgi ve dikkatlerinizi çekmek istiyorum...

Bilindiği üzere Ereğli en az 5000 yıllık kadim bir yerleşim merkezidir. 1985'e kadar şehirden geçen akarsu ve Roma İmparatorluğu zamanında açıldığı bilinen "toprak kanallar" (Ereğli ağzında "arklar") sayesinde İç Anadolu'nun yemyeşil, mümbit, masalsı ve cennetsi bir yöresiydi. Öyle ki, "Yeşil Ereğli" den bereket fışkırır, taşı toprağı değer üretir, insanları sağlık, mutluluk, refah, zenginlik ve barış içinde yaşarlardı.

Zira, ilçeye hayat veren ve insanlara bolluk ve bereket bahşeden ark, akar ve dereleri (can suyu) vardı. Rivayete göre İvriz'den fışkıran bu su, Hazreti Ali (RA) tarafından, asırlar önce, susuzluktan kıvranan bölge halkına mucize kabilinden bir armağandır. Dolayısıyla Ereğli, Selçuklu ve Osmanlı döneminde yaklaşık 500 yıl Mekke'ye vakıflık yapmış olup; kaynaklar ve halk arasında yaygın anlatımlara göre Zemzem suyunun yeryüzündeki ikinci zuhuru Ereğli'dedir ve "Erkili" efsanesine konu pınarın burada olduğu bilinir. Yani Ereğli, aynı zamanda kutsiyet izafe edilen bir yerdir.. Bazı seneler, Bahar ve Sonbahar aylarında gelen seller, bazen de 'mirav' ların su dağıtım rejiminde yarattığı sorunlar nedeniyle; 1970' lerde İvriz Barajı Ereğlililerin rüyası haline geldi. O dönem politikacıları "baraj" vaat ederek oy isterlerdi. Sonuçta beklenen oldu. 1985'te İvriz Barajı açıldı. Ama inanılmaz (haksız ve hukuka aykırı) cebri bir kararla Ereğli'nin ana dere, akar ve arklarından akan "can suyu" birdenbire kesiliverdi. Önce, binlerce yıllık, Ereğli'ye hayat veren, gençlerin

yüzdüğü, tarla, bağ-bahçe, güzelim ağaçlık alan ve çayırların sulandığı, sıcak yaz günlerinde ailelerin piknik yaparak çevresinde dinlendiği, hayat ve bereket kaynağı, binlerce emsalsiz güzellikle birlikte akarlar, ark'lar ve dereler kurudu, hâttâ, zamanla üstleri kapatıldı. Dolduruldu. Asfaltlandı...

Sonrada, “Yeşil Ereğli” kubbe de bir hoş seda veya mazide muhteşem bir hatıra gibi gözler önünden silinmeye, yok olmaya, kuraklığın pençesinde ıstırapla kıvranmaya, için için ölmeye ve çölleşmeye başladı! ...2008 de, geline durumu özetleyecek olursak::

Türkiye'nin en lezzetli sebze ve meyvelerinin yetiştiği bağ ve bahçeler kurudu. Son 5-6 yılda, Türkiye çapında haber olan toz fırtınaları oluşmaya ve yoğunlaşmaya başladı. Bu fırtınalar esnasında insanlar evlerine sığınmak, bir yerlere saklanmak ve kapanmak, kimi daireler ve hastaneler boşaltılmak zorunda kaldı. Henüz çağa iken meyveler, olgunlaşmadan çeşit çeşit sebzeler 'çok hazin ve içler acısı bir manzara sergileyerek' susuzluktan dallarda kurudu. Yer altı su seviyesi 8-10m de iken 80-100 m ye indi, Ortalama yıllık yağış can suyu kesilmeden önceki 23 yılda 315 mm iken sonraki 23 yılda 287 mm oldu (% 8,9 azaldı); yeşil alanlar kuruduğu, meyvelik, selvilik ve söğütlükler kesildiği, yeşil örtü yok edildiği için yağmur bulutları ‘yağmura’ dönüşmeden Ereğli’yi terk etmeye başladı. Ortalama sıcaklık arttı. Eko sistem bozuldu. Mevsimler özellik, tazelik ve güzelliklerini yitirdi. Eski Bahar'lar ve efsanevi (şairane) Sonbahar'lar kalmadı. Kış'lar çok kurak, inadına soğuk ve çekilmez-dayanılmaz, tahammül edilmez hale geldi. Ereğli'nin gülen yüzünün yerini, sert ve haşin, acımasız ve zalim doğa koşulları aldı. Dünyanın sayılı sulak alanları ve kuş cennetlerinden biri olan meşhur Ereğli Sazlıkları (Akgöl)'ün alanı 21500hk dan 3000hk a indi, geçmişte önemli sayıda üreyen özel kuş türlerine artık rastlanmamaktadır. Hayaller, eski fotoğraflar ve hafızalarda yaşayan güzellikler yok oldu. Ereğli resmen ve fiilen çölleşme başladı...

Bu çevre ve doğa katliamının sorumlusu, sanıldığı gibi İvriz Barajı değildir. Yanlış ve bilinçsiz, haksız ve hukuksuz uygulanan su yönetim planıdır. Halen geri dönüş mümkündür. Kayıplar telâfi edilebilir ve şehir tekrar kazanılabilir. Velew ki, kurtarılmak istensin!..

Gerçekte ülkemizin ekolojik denge sorunu çok büyük. Yerine göre çok kritik ve telâfi edilemez boyutlara dayanmış durumda. Eko sistem çekilmekte, çökmekte, iklim değişmekte, onursuz-sorumsuz, cahil ve bencil ‘beton yığınları dikmeyi kalkınma sanan’ şehir eşkıyaları ve çıkar odaklı neo-yönetim unsurları yüzünden Türkiye, acil-vahim bir doğa felâketiyle karşı karşıya gelmiş bulunmaktadır..

İşte, Konya'nın Ereğli ilçesi de bu kritik yerleşim ve yaşam alanlarından biri..

Ancak önce genel duruma, AB ve dünya ya 'mukayeseli bir bakışla' göz atmak gerek.

Dünya'da 'başka Türkiye yok' söylemi ne anlama gelmektedir? Şöyle bakalım bir.:

"Tüm Avrupa'da 12 bin çeşit bitki türü var. Türkiye'de bu rakam 9000., Dünyada her yıl 16 milyon hektar orman alanı yanmakta. (82 Nijerya kadar) Son 30 yılda dünya orman örtüsünün beşte biri yok oldu. Yetişmiş bir ağaç günde 17 kişinin oksijen ihtiyacını karşılıyor ve 22.5 kilogram karbondioksiti absorbe ediyor. Sadece dünya kâğıt tüketiminin yarısı geri kazanılabilse, yılda 8 milyon hektar orman alanı korunabilir. Günümüzde dünya dakikada 21 hektar orman alanı kaybediyor. Böylece fert başına her yıl doğaya 7 ağaç

borçlanmaktayız. Çünkü bir yıl içinde kullandığımız kâğıt- kartonlar ve ayrıca yaşamsal ihtiyaçlarımız için 7 adet ağaç tüketmekteyiz. Bir Avrupalı yılda ortalama 300 kg. kâğıt ve kâğıt ürünü tüketmekte.

Dünyada her yıl kâğıt tüketiminin yarısı geri kazanılsa Türkiye büyüklüğünde bir ormanlık alan yok olmaktan kurtarılabilir.

Bunu asırlar öncesinden gören Fatih Sultan Mehmet ne demiş?

"Ormanlarımdan bir yaş dal kesenin, başını keserim" Ya İslâm'ın son Peygamberi Hz. Muhammed? "Kıyametin koptuğunu görsen dâhi, mutlaka bir fidan dik!" Ve bir Çin atasözü: "Herkes kendi kapısının önünü temizlerse şehirler tertemiz olur" Sonuçta eko sistemle barışıklık anlamına gelen 'çevre koruma' olgusu, bireysel görev ve sorumlulukla başlayıp, tüm ülke ve arz'ı içine alan 'evrensel' duyarlılığı zorunlu kılmaktadır. İnsan'a düşen görev önce ruhsal, sonra bedensel ve buna paralel çevre temizliğidir. Çevrecilik sadece 'temiz tutma' anlamına gelmez. Aynı zamanda ekolojik sistem, denge ve değerleri 'doğal ortamda' koruma, kollama, iyileştirme ve geliştirme anlamını taşır.

Ki, başta Ereğli olmak üzere, ülkemizde pek çok yörenin sorunu korumasızlık; Yasa dışı edinim, kanunsuz temlik-tasarruf, Soygun-vurgun, rant kaygısı ve imar yolsuzluklarıdır. . Dolayısıyla hemen harekete geçilmez ise Ereğli çok yakında çöl olacaktır.

Unutmayın ki başlayan çölleşme 'acil önlem alınmadığı takdirde' hızlanarak artacak ve "acil önlem alınmaması halinde" çok geç olacaktır. Artık bekleyecek vakit mi var? Bu kötü gidişe son verilmez ise, uzun vadede Ereğli'yi bekleyen diğer tehlike, şimdi tahminen 925 m (can suyu kesilmeden önce tahminen 975m) olan

yeraltı su seviyesinin, Tuz Gölü seviyesinin (905 m) altına düşmesi halinde ova köylerinde ilelebet tarım yapılamaması ihtimalidir.

EREĞLİ İÇİN; ACİL ÖNLEM ve ÖNERİLER:

DSİ, Belediye ve Özel İdare işbirliğinde İvriz Barajı'nın su yönetim planı acilen ve derhal değiştirilerek Ereğli' ye can suyu yeniden verilmelidir. Bu halk için 'doğal bir hak', DSİ ve Belediye için asli görev, tarihi vebal ve ivedi sorumluluktur. Akarlar ve binlerce yıllık, "ark"lar tekrar açılmalıdır; (açma, temizleme ve dönüştürme işlemi günümüz teknolojisiyle kolaylıkla mümkündür, çok kısa sürede gerçekleştirilebilir) Ayrıca, 1965'lerde Göztepe'de olduğu gibi; yerel potansiyel, Ordu, Okul-Öğrenci ve TEMA gibi kuruluşların desteği alınarak ve halkla işbirliği yapılarak, bütünüyle Tont ve Toros yamaçları mutlaka ağaçlandırılmalıdır.

Aslında mesele bu kadar basit, kolay ve ucuz olmakla; Yeşil Ereğli'nin çöl olmasını önlemek, eski güzelliklere, yemyeşil ve bereketli topraklara tekrar kavuşmak sadece sahiplik, duyarlık ve sorumluluk gerektirmektedir. Burada duyarlık, bilinçli-sorumlu takipçilik halka; şehir medyasına; 29 Mart adaylarına; Görev ve sorumluluksa, başta Çevre-Orman Bakanı, DSİ Genel Müdürü, Kaymakam ve Belediye Başkanı'na düşmekte. Şimdi "Sosyal sorumluluk ve bilinç" zamanıdır. Yeşil Ereğli'nin çöl olmaması dileğiyle, iyi, sağlıklı ve mutlu günler...

<http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com.tr>

TURNALAR GÖÇ EDİYOR!

Çorum Kuş Gözlem Topluluğu Başkanı Anadolu Lisesi Coğrafya Öğretmeni ÇORUM

2.Aralık Cuma Günü, sabah iki saatlik dersimi tamamlayıp, öğleden sonraki zamanımı Ayarık Bağlarında ağaçların kış bakımları ile ilgilenmeye ayırdım.

Birden- uzun süredir -duymaya hasret kaldığım O müthiş çığlıkları ile üç ayrı sürü halinde 60 Turna belirdi gökyüzünde. Kuzeydoğudan, Güney batıya doğru göç ediyorlardı. Geçen yıl Nisan ayında ters yönde göç ederlerken Ayarık Bağları'nın yaramaz kızıl şahinleri dalmıştı aralarına. Hemen bir daire oluşturup, savunmaya geçtiler kısa süre sonra şahinler uzaklaştı, yanlarından.(Bu kızıl şahin milleti öyle örgütlü mücadeleye gelemiyor, kargalar karşısında da madara olup, hemen mücadele alanını terk ediyorlar.

Bir kez daha kızıl şahin saldırısı olacak mı? Üç ayrı sürüde dikkat çekecek bir şeyler var mı? Bir taraftan bunları düşünüp bir taraftan da; üç ayrı sürüdeki turnaları sayarken-nice sonra geldi aklıma arabanın torpidosundaki dürbününe koşmak, ama o zamana kadar dağların ardında kaybolup gitti, Turnalar.

Ne yalan söyleyeyim, bunca yılın kuş gözlemcisiyim. Turnaların göçünün, Aralık ayına sarktığına hiç şahit olmamıştım. Normalde, akşam eve gittiğimde bu gözlemimin sonuçlarını “Türkiye deki Kuş Gözlemcilerin” internette oluşturduğu “”kuş gözlem veri tabanı “kuşbank ’a” girmem gerekti. Adam sende dedim, kim inanır bu vakitte Turnaların göçtüğüne!

3.Aralık Cumartesi günü, bizim Turnalar Gölünyazı da konaklamadılar, bu kez. Konaklamazlar elbette! Gölünyazı, birkaç yıl öncesinde tel örgülerle çevrilmiş, Göl çevresinde avlanmanın yasak olduğunu belirten tabeladaki uyarının dikkate alındığı bir koruma alanı değil, artık. Gölünyazı yı koruyan tel örgü, birkaç yerinden kopartılmış, gölde pet şişeler yüzüyor. Belliki, insanlar yasağa uymayıp, göl alanına giriyorlar, telleri aşyp. Bırakın Turnaların konaklamasını, gölde yıl boyu göç etmeden yaşayan kızılboyunlu

batağan, gri balıkçıl, angıt, sakarmeke, yeşilbaş ördeklerde ortalıkta görünmüyor.

Gölünyazı da konaklamadıklarına göre Anadolu nun içlerine doğru yolculuklarına devam ediyor, Turnalar. Mutlaka yorgun ve açlar. Böylesine kalabalık bir sürünün konaklayacakları bir sulak alanda yok, yakınlarda. Acaba, Kayseri ye, Sultansazlığı'na ulaştılar mı? Merakımı yenemeyip, internette “kuşbank” kayıtlarına baktım,3.Aralık'ın.

Evet, Kayserili kuş gözlemci arkadaşlar, benden daha cesaretli çıktı, kayıt konusunda.

Bizim Turnalar bir gün sonra Sultansazlığı'na ulaşmışlar ve Kayseri'deki ERKUŞ(Erciyes Kuş Gözlem Topluluğu) üyeleri ilk kez bu kadar geç gelen konuklarını “kuşbank” kayıtlarına geçmişler.

Turnaların, Sultansazlığı na ulaşması, beni mutlu etti, hüznüm ise Gölünyazı'ya....Bir kaç yıl öncesine kadar, Türkiye'de ve Dünya da nesli tehlike altında olan pek çok kuş türüne ev sahipliği yapan – özellikle korunmaya başladıktan sonra- hem tür hem de sayı olarak Türkiye'de örnek sulakalanlardan biri olmaya başlayan Gölünyazı'da bu yıl Turnalar konaklamadı.

Onlar, birkaç gün daha Sultansazlığında-Kayseri'de- dinlenecek, beslenecek daha sonra Adana(Akyatan) dan İsrail e oradan da Nil Deltasına ulaşacaklar, gelecek bahar'a kadar. Sonra, tersine göç başlayacak.

Büyüklerimiz, kendi dönemlerinde hasat zamanına denk gelen Turna göçünü hayranlıkla izler, onlar adına türküler yakarlarmış. Son yıllarda, insan kaynaklı çok yönlü kirliliğin sonucu oluşan **Küresel Isınma**, ara mevsimler olan ilkbahar ve sonbaharı ortadan kaldırdı, neredeyse. Kuşlar, göç zamanlarını değiştirdi, bugün için, yarın son kalan birkaç tanesi belki başka ülkelere göçecek! Ya bizler? Hızla ve çok yönlü olarak kirlenen bu havayı bu toprakları bırakıp nerelere gideceğiz?

Selamlar

Üzeyir Lokman ÇAYCI

KURMAY ALBAY BEDRETTİN BİNYILDIRIM

20.12.1973 Perşembe

BU MERT ADAM BENİM DAYIMDI

Annem Fatma Mürşide ÇAYCI dayım Kurmay Albay Bedrettin Binyıldırım Doğu Menzil Komutanlığında görev yaparken Kayseri'ye ziyaret için gitmişti. Ben dönüşte anlattıklarının hepsini burada nakletmeyeceğim. İnsan hayatının etrafında dolaşan büyücüler ya da kıskançlıklar bir kıskaç gibi ileride ne gibi engellere ya da takozlara zemin hazırlayacak bunu irdeleme iradesinin birilerinde yokluğunu söyleyeceğim sadece. Sevgi önüne konulanlar simsiyah ve belirsizlikler içinse eğer. Ucu koltuk değneklerine dayanarak yürüme zorluklarına kadar uzanır. Çocukların “Bugün cumartesi; Balık! Balık! Balık!” şeklindeki masum ve sevinçli anlarının unutulmadığı gibi, bunlar da unutulmuyor.

Yıllar geçti. Bedrettin Binyıldırım'la bir sabah Beşiktaş'ta buluştuk. Orada Adalet Partisi ilçe başkanı da olan Kadir Şeker'in “Şark Lokantası” ve “Şeker Piliç” isimlerini taşıyan iki iş yeri vardı. O sırada ben ev arıyordum. Dayım Bedrettin Binyıldırım'ın Kadir Şeker'le tanıştırmasıyla kiralık bir evi de bulmuş oldum. Ayrıca benim projelerimi çizebileceğim masa, ders çalışabileceğim sobalı bir yer de bana gösterildi. Dayım:

-Yeğenim daha olmazsa bu partiye üye ol, okulundan mezun oluncaya kadar da derslerine burada çalışırsın» dedi.

Fotoğraf arkası :
Erzurum - 30.09.1947

Sevgili Ağabeyim Bay Fikri'ye, Pembe Halacığma
ve Fatma Kardeşime saygılarımla.

3. ordu Kurmay Başkanı yaveri Bedrettin Binyıldırım

Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'ne bağlı Uygulamalı Endüstri Sanatları Yüksek Okulu'nda tahsil gördüğüm sırada okul müdürü Endüstri Grafiği dersi öğretmenimiz de olan Prof. Namık Bayık'dı. Bölüm başkanımız Prof. Önder Küçükerman, stürüktür dersi öğretmenimiz Ertel Ayaydın, sanat tarihi dersimize Prof. Nermin Sinemoğlu, Endüstri tasarım tarihine Prof. Sadi Öziş vb. öğretmenlerimiz giriyordu. Öğretmenlerimizin her birisi çok değerli kişilerdi.

Dayımla görüşmemden bir gün sonra, müdür muavinimiz ve birinci sınıfta Edebiyat derslerimize de girmiş olan Sabit Ayasbeyoğlu beni odasına çağırdı. Bana önce bir şey söyleyeceğini söyledi. «Senin herhalde Göztepe'de oturan bir dayın var... Kurmay Albay?...» dedi. Ben de : «Evet... » dedim. «O dün ölmüş... Eşi ve çocukları bugün senin gelmeni istiyorlar...» dedi. Ben bu haberden sonra bayılmışım. Okulumuzun bitişiğinde bulunan Mimarlık Yüksek Okulundan doktor çağırmışlar. Neyse ayıldıktan sonra yola koyuldum. Gittiğim de dayımın cenazesinin kaldırıldığını öğrendim. Yengem Hikmet Binyıldırım beni bir gün önce yani dayımın öldüğü gün aradıklarını söyledi. Orada akrabamız olan Seniha Hanım teyze de vardı.

Ben gelmeden önce acaba teyp kasetleri içerisinde dayım Kurmay Albay Bedrettin Binyıldırım'ın sesi var mı? diye araştırmışlar... Tesadüf ya, dayım bir yılbaşı gecesinde o zamanki TRT Genel Müdürü Musa Öğün'ü telefonla aramış. Bulamayınca orada bulunan görevliye hitaben : «Musa Bey'e salam söyleyin. Ben Kurmay Albay Bedrettin Binyıldırım... Televizyon yayınlarından dolayı kendisiyle görüşmek istemiştim. Biz Rusya'da mı yaşıyoruz? İngiltere'de mi yaşıyoruz? Amerika'da mı yaşıyoruz? Hani bizim kendi müziğimiz? Bu sözlerimi kendisine iletin!» Açık unutulmuş teyple, kasete bu sözler kaydedilmiş. Bana o gün bu sözler dinlettirildi.

İ. Bedrettin BİNYILDIRIM ve kardeşi Mehmet Resai BİNYILDIRIM
Fotoğraf arkası :

Çok kıymetli Enişteciğim,
Halamın, senin abim ile birlikte ellerinizden öpmeye geldik.
Abim ablamın gözlerinden ben de ellerinden, yeğenlerimizin de
gözlerinden öperiz.

26 Mart 1954

Mehmet Resai Binyıldırım

ŞİİRLERİ

Gerek Hikmet Hanım'a duyduğu yakınlık, gerekse annesi Hatice Hanım'ın aşkına olumsuz bakması onu şiir yazmaya itti. Askeri Okulda göstereceği başarılarına aşkının destek olacağını haykırdı. Hatta sevgisini ön plana alarak "Sana" diye seslendi :

SANA

İstemem; gözlerin gülmesin bana
Sana layık olan bir asker değilsem!...

28.IX.1937

İ. Bedrettin

Sevgilisine ilk hitabını da şiirleştirerek ona yakınlığını katmerleştirdi. Hikmet Hanım da ona iyi cilve yaparak karşılık verdi. Yer yer ondan uzaktaymış gibi görünerek kendine iyice yakınlaşmasına zemin hazırladı...

TEMENNİ

"Ona ilk hitabım"

Ben ki, sessiz, habersiz gönül bağladım size,
Şimdi ne zaman dalsam, derim gözlerinize
Birdenbire ruhumu çılgın arzular sarar
Atılmak ister gibi karanlık bir denize!...

Düşündüğüm sizsiniz her gün her gece şimdi
Bu dünyada saadet siz demek bence şimdi
Ruhunuz eş olmazmış diyorlar, benim gibi
Size yalnız gönlünü veren bir gence şimdi?!...

Aczimi anlasam da yolumdan dönmem geri
Tuttunuz can köşemde hükmedecek bir yeri.
Bir kere gözlerime baksanız anlardınız
Sizin için kalbimde canlanan emelleri...

Bedrettin BİNYILDIRIM
Maltepe’de yankılananlar hatıra defterine yansdı.

HATIRALAR
Yine bir zincir gibi kalbime düzüldünüz
Dimağıma ok gibi batan ey hatıralar...
Geçmiş maceralarınızla kalbime gömüldünüz
Benliğimi kurt gibi kemiren hatıralar!...

Maltepe, 2/3.III.1938
İ. Bedrettin BİNYILDIRIM

KALSIN MI?
"Onun için"
İçimde, ilk gördüğüm günden açılan yara,
Tam gönlümde beliren sızıyla kanasın mı?
Üzerini acıyla hayalle sara sara,
Hakikate bürünüp halâ kapanmasın mı ?

İlaçsız yaralarım gününü bekler gibi,
Ben de öyle sabırsız günlerimi bekledim.
Sende görünmedin ki, beyaz melekler gibi,
Dertlerimin üstüne biraz daha ekledin!...

Bana söz ver sevgilim, bekletme beni sakın,
Şu zavallı saf kalbim sözüne incinsin mi?
Şimdi sana pek uzak, gönlüme daha yakın
İçimdeki o yara durmadan kanasın mı?...

Bedrettin BİNYILDIRIM
Bor - 01.08.1937
Gerek Hikmet Hanım’ın cilveleri gerekse Annesi Hatice Hanım’ın
baskıları onu zaman zaman ümitsizliklerin içine itti.

BU AKŞAM

Ufukta solarken kızıl çiçekler,
ürperen dallarda ölürken rüzgâr
Dedim ki, dönmeyecekler
İçimde bu akşam garip bir his var!...

Ürperen dallarda ölürken rüzgâr
Bilmem ki, ümitten niçin uzaktım?...
İçimde bu akşam garip bir his var!
Uzanan yollara hasretle baktım!...
Bedrettin BİNYILDIRIM

SAÇLARININ RENGİ

Kumral ipekten gibi akşamın solan rengi,
Neden bu gün herkesin canına can katıyor?
Her gün akşam gibi kır servilerin ahengi,
Dinle bak senin için ne kahkaha atıyor?...

Bak saçının rengine büründü al ufuklar
Güneş bile saçını önüne yaydı bu gün
Akşamın kokusundan süründü al ufuklar
Ay parlak ışığını gönlüme yaydı bu gün!...

İ. Bedrettin BİNYILDIRIM

İstanbul - 26.10.1936

2669 9/4

Kendi ölümünü düşündürerek sevgilisine göndermeler yaptı... Ölümün dahi ondan kendisini koparamayacağını duyurdu.

"H" SANA VASIYET

Sana vasiyetim bu, ölürsem de gam yeme
Ben giderken arkamdan sakın ağlayım deme...
Senden ayrı değilim, geçsem bile ademe,
Hayalimi karşında dikilmiş bulacaksın!...

Uçsun ufuklarında bulutlar yığın yığın,
Gölgesinde yattığım o viran mezarlığın,

Meyus olursan eğer yine aşkıma sığın
Baş ucunda ruhumu dikilmiş bulacaksın!...
İ. Bedrettin BİNYILDIRIM

YALNIZ SANA
Hayalinle uğraştım kimsesiz gecelerde
İnanki aşksız kalan ruhum derinden ağlar...
Kanatçığı kopmuş kuş gibi yerlere düşen,
Muammalı her sözün dertle kalbimi dağlar!...
Elem artık yaraşmaz, neşe yakışır bana
Taptım senin aşkına, taparım "yalnız sana"!...
İ. Bedrettin BİNYILDIRIM

Annesiyle sevgilisi arasında bulunduğu çaresizliği ifade etti...
ANNEME VE ONA!
On sekiz ay var ki senden ayrırım,
Şu dertli kalbimi hasretim dağlar...
Neşeli geçmedi hiç bir tek ayım
Kalbimin içinde bir bülbül ağlar!...

O dertli bülbül de ötmedi bir gün,
Yanardı hasretle belki de her gün.
Birleşirde eğer bizler de bir gün,
Bu defa da kalbim sevinçten ağlar!...
İ. Bedrettin BİNYILDIRIM

Duygularıyla kendine bir yol aradı... Ayşe ile kıskandırmayı denedi.

AYŞE'YE VEDA
Ayşe, benim kalbimin güneşidir,
O; ne bir Çin güzeli, ne de bir Afrika zencisidir.

O benim hayatımdır, o benim eşimdir,
Ayşem, benim köyümün en güzel incisidir.

Ayrılrken öpmüştüm, o pâk alnını,
Örüyordu o zaman, o güzel saçlarını!...

Ayşe benimdir, benim gülümdür,
O çağlar aşkımın şen bülbülüdür!...
İ. Bedrettin BİNYILDIRIM
İstanbul - 11.11.1936

SANA

Hiç bir zaman usanmam, seni sevmekle inan
İnan hiç bir an kanmam, gözlerine bakmakla...
Kıyamet derler olmaz, ne olur ki olmakla,
Mahvolsam da aldırmam vazgeçmem senden inan!...
Ebediyen mahvolmaz bende bu yüksek iman
Terlese de yorulmaz, yolunda bu asker inan!...
İ. Bedrettin BİNYILDIRIM

Duyguları düşlerini şekillendiren bir aşk hikâyesine dönüştü.
Kendisini vereme yakalanmış ve yatağa düşmüş gibi hissetti.
Gördüğüm bir rüyanın hikâyesidir...

"H" İÇİN...

"Sevgilime hitaben"

Ağlayarak uyandım

Yine kalbim yanıyor ufukların rengiyle,

Senelerin hasreti bu akşamda dinecek.

Değişiyor güneşler yerlerini dengiyle

Çünkü, bu gün göklerden başka bir nur inecek...

Mevsimleri yenerek işte sana kavuştum,

Biraz sonra gözlerim gözlerine dalacak

Bir zamanlar hayale hapsedilmiş bir kuştum,

Şimdi artık o günler, hep mazide kalacak!...

- Anneciğim izin ver, sevgilimi göreyim

Kalbimdeki ateşle ona çelenk öreyim?...

Bir kaç günlük hayatım bu akşamda sararsın!...

Anne! şimdi gideyim... bırak sonra ağlarsın!?...

İşte ben gidiyorum.

- Sana, dur... dur diyorum...

Gençliğini öldürdün bir çılgının peşinde
Söyle oğlum, sen bana, ne kazandın eşinde?...
Bir sevgi mi, veremle bu gün seni öldüren,
Güneş gibi parlayan, gözlerini söndüren?!...
- Evet anne bir kadın benliğini kemiren...

- Oğlum, sen bir çiçektin, bir kız bu gün soldurdu,
Benliğini kuruttu, kanına zehir doldurdu...

Melek gibi uyurken bile bile gelen kanı
Dudağının üstünde, titrediği her zaman
Ona "lanet" diyorum, lanet olsun o kıza
Gözleriyle aldatıp, sevgi çalan hırsıza...

- Anne, artık söyleme, ben her şeye alıştım
Ben de, bu gün yaşayan ölümlere karıştım.
Uzaklardan seyretmek, öpmek onu gözümle,
Anne, bu da yasak mı, söyle bütün özünle?!...

- Bu arzun beni yensin,
Çünkü, benim varlığım, emellerim hep sensin,
Seni görmek mükedder, sana vermek çok keder
Bu zavallı anneni belki bir gün yok eder...
Haydi oğlum dürbünle sevgiline eyi bak,
Son olarak başına uzaktan bir çelenk tak?!...

- Çok lütfkârsın anne,
Parçalansın veremden ciğerlerim, ona ne
Nedir ona, varlığım ihtirası önünde,
Dün altından bir taçtım bu gün hiçim gönlünde.
Belki, şimdi orada kahkahalar atıyor,
Belki şimdi, kalbinde başka bir genç yatıyor...
Son olarak göreyim, artık ona son olsun
Açılmamış aşkıma bu gün hicranlar dolsun...
Gözlerimden kıskandığımı, hayatımla andığımı,
O kız artık yalnız, yapa yalnız gidiyor.
Ah! ya Rabbim gidiyor, sevgisine kandığımı
Bir günlük hayatımı bana haram ediyor...
Unutmuş o da artık, o da unutmuş beni,
Aramıyor gözleri eski şen günlerimizi,
İşitmiyor "ah!" ile inlediğim her demi,
Siliniyor gözümde ümidimde son izi!...
Bu gecede gülmedim, yandım ah! Tanrım yandım,
Hikmet için bu gün de ağlayarak uyandım!...

İ. Bedrettin BİNYILDIRIM

Bor, 15.08.1937

«Hakiki asker vatanına olan sevgisi gibi sevgilisini de kalbinde yaşatır!

Bedrettin Binyıldırım

İstanbul'da 12.10.1937 tarihinde aksettirilen bir şiirin boyutları oldukça farklı :

KULELİLER

I

Ne çapkın Kuleliler
Yollarda kız beklerler
Biraz fırsat bulunca
Hemen buse isterler...

II

Çok fiyaka yaparlar
Rugan kemer takarlar
Bir mafevk görünce
Sertçe selam çakarlar...

III

Bol paça giyerler
Şapkayı yana eğerler.
Bir güzel kız görünce
Pek çapkınca gülerler...

IV

Sokulsam hep yanına
Atılsam kucağına
O mağrur dudakların
Deyse dudaklarıma...

V

Biri bana yâr olsa
Aşkımın benzi solsa.
O kuvvetli kolları
Belime kemer olsa...

VI

Dinle beni Kuleli
Ey ruhumun emeli

Kaynıyor hep kanımız
Sizi sevdik seveli!...

İstanbul, Kandilli Kız Lisesi 11'inci sınıf talebelerinden N° 306
Melâhat
Bedrettin Binyıldırım kendisine verilen bu şiiri de defterine kaydeder.
Ve cevabı da gecikmez...

KANDİLLİ KIZ LİSESİNE BİZDEN CEVAP

I
Bize «çapkın» dediniz
Bunda kusur ettiniz.
Bol paça giymekle
Bize «külhan» dediniz...

II
Sizden bize yâr olmaz
Siz için benzimiz solmaz
Almak için bir buse
Günlerce yalvarılmaz...

III
Gel deseniz geliriz
Sevginizi biliriz.
Verirseniz bir buse
Memnuniyetle öperiz...

IV
Saçlarınız bukleli
Gözleriniz sürmeli
Dilinizden hiç düşmez
Sevdiğiniz Kuleli...
Kuleli Askeri Lisesi Talebelerinden Bedrettin Binyıldırım

Maltepe'den mezun olduktan sonra yazdığı bir şiirle örnekler vererek
mesleğinin önemine ve kutsallığına işaret eder...

TÜRK SUBAYI
«Saygılarımla size»
Heyecana getirmek maksadıyla kalbinizi

Anlatmak istiyorum size mesleğimizi
İlk sözde söylüyorum Türk'ün karşılığını;
Türk, «asker» demektir ateşlidir onun kanı
Asker olan bu ulusun çekirdeği subaydır,
Onun yalnız biricik tek düşüncesi vardır.
O da : Her zaman yükselmek, yükseltmek fikridir,
Kalbinde yanan, vatan, millet ateşidir.
Herkesin gözü var bu dinç subaylarımızda
Yanmıyor vatanın aşkı, çünkü kanlarında
Cesaret, kahramanlık hep Türk subaylarında,
Bedeldir tek bir tanesi bütün cihana da...
İsterseniz bir parça tarihe bakalım
Ulu önderimizi göz önüne alalım...
Çarpışırken düşmanla Çanakkale'de
Bir mermi patladı kalbinin üzerinde...
Bir feryat işitildi etraftakilerden
O heybetli vücudunu çevirerek arkadan
«Sus asker duymasın bağırmanın her yandan»
Diyerek sakinledi heyecanlı kalpleri
Ve uzatarak elini bağırıyordu : «İleri!»
Olur mu bundan büyük mertlik o soğukkanlılık
Vatanın uğrunda budur, en yüksek canlılık!...
Anlatayım ikinci bir misal daha size:
İzmir'de Yunanlılar çıkmıştı önümüze,
«Venizelos yaşasın eğildik size»
Diye bağkırtmak isterken hain düşman bize...
Fakat; bunu hiçbir Türk kabul etmemişti
İşte miralay Fethi Bey, «bağıraramam» demişti.
Bunu duyan Yunanlı yerinden sıçramıştı
Süngüsünü göğsüne, kalbine saplamıştı!...
Onlar hep vatanın mert subaylarıdır,
Atatürk, İnönü en ön saflardadır!...
Anladınız mı «Türk Subayının» kıymetini,
Vatan uğrunda her an gösterir mertliğini...
Şimdi size bağırarak söylüyorum ben de
Maltepe'den mezun olarak hem de
Olacağız ateşli Türk subayı ilerde!...
Son sözümde söylüyorum, şunu unutmayın:
Zafer Türk Subay ve askerindedir anlayın...
Eğer anlatabildimse mevzuumu sizlere
Hürmetle eğiliyorum önünüzde yerlere!...

Bedrettin Binyıldırım

Annesine hitaben yazdığı bir şiirle içinde bulunduğu anı yansıtmaya çalışır...

ANNE

Daima peşinde çılgınca gezdim,
Ezildim, üzüldüm, canımdan bezdim.
Sen bana derdin de, inanmazdım,
Anladım sevda yalanmış anne!...

Keşke saçlarını öpmez olaydım,
Varımı, yoğumu vermez olaydım
Keşke el koynuna girmez olaydım,
Kıskançlık ölümünden yamanmış anne!...

Kâh dilim varmaz kahpe demeğe,
Yıllarca kahrını çekmişim neye...
Sonra, gece gündüz sevgilim diye
Bağrıma bastığım yılanmış anne!...
Bedrettin Binyıldırım

ONA

Hatıralardan...

38 yılının uzun bir kış gecesi
Etrafı bürümüştü karanlığın perdesi...
Uzun uzun düşünürken gurbetin acısını
İşitir gibiydim yine ben o şakrak sesi!...

Biraz sonra gözlerim ta enginlere,
Gönlüm yine uçuyor, uçuyor mazilere!...
Gençliğim mi koşuyor bir hayal arkasında,
Halbuki gençliğim varıyor tarihlere!

O genç ki bir zaman durmadan çağlamıştı,
Ayrılık ateşiyle ta içten ağlamıştı;
Ilık bir yaz gecesi mehtaplı bir günde
Öperek ellerini; artık vedalaşmıştı!...

Şimdi artık bu hayal bir rüya oluyor,
Unutulan sevgili yabancı mı oluyor?!...
Feryatla inle gönül, feryat et sen gene
Acıyla geçti zaten 17 sene!...
İ. Bedrettin Binyıldırım
15 Ocak 1938

Bir askerin hakiki aşkı «vatanıdır!»
Zaruret içinde asker şahsi menfaat ve ihtiraslarını vatani duyguları için
feda etmelidir!...
Asker; iradesini ve hürriyetini vatanına bağışlayan adamdır. «Atatürk»
gibi...

Bedrettin Binyıldırım
DEVAM EDECEK

Selma GÜRSEL

BULGURAŞI

MALZEMESİ: 5-6 porsiyon için.1

Orta baş kuru soğan,

Bir yemek kaşığı tereyağı veya 2 yemek kaşığı sıvı yağ,

Bir yemek kaşığı salça veya büyük bir domates, istenirse hem domates hem salça kullanılabilir

5 yemek kaşığı kıyma,

6 su bardağı su,

1 su bardağı bulgur, gereği kadar tuz.

Soğanlar ince olarak doğranır. Tencereye bir kaşık tereyağı konulur.

Üç kaşık kavrulmuş ya da çiğ kıyma konulur. Kıyma ve sagan ölünceye kadar kavrulur.

Yarım kaşık salça veya mevsimiyse domates doğranır. İstenirse hem domates hem salça kullanılabilir

Beş bardak soğuk su ile bu karışım kaynatılır. Kaynayan suyun üzerine bir bardak Bulgur konularak pişene kadar beklenir Pişen aş sıcak, sıcak servis yapılır.

Rıza KANDEMİR

BABAM

Çarşıya gelirken dört yana bakmış
Secde de omzuna ağırlar çökmüş
Duadan sonra derin of çekmiş
Gözlerim yollarda, gelsene babam!

Hekimler derdine derman aramış.
Adresi veriyor benzi solarmış.
Azrail pençeyi derine salmış,
Dindi sızılının, gelsene babam!

Başındaki baran imiş, kış imiş.
Azeler boşalmış, beden üşümüş.
Bu dünyanın malı, mülkü boş imiş.
Uyanıp uykudan, gelsene babam!

Akarken pınarlar dolmuyor testi
KUL RIZA senden de umudu kesti
Ayrılık rüzgarı evimde esti,
Gülerek karşıdan gelsene babam!

Dile BİGA

BU YABANCI KİM

Kül olmuş gönlümün yıkık şehrinde
Yolunu kaybetmiş bu yabancı kim
Bu gözler bu bakışlar, aman Allah'ım
Şimşekler çaktıran bu yabancı kim

Bir titreme aldı,tüm bedenimi
Mazide bıraktı bütün derdimi
Bir anda kapladı yorgun kalbimi,
Kalbimde koşturan bu yabancı kim

Hayal mi Allah'ım, rüyada mıyım
Yoksa dumanı olmayan yangınamıyım
Şimdi bir delice sevdadamıyım
Yolunu kaybetmiş bu yabancı kim

Rıza KOÇAK

AYRILIK DERDİ

Aşağıdan gelir boz atlı Hızır
Nerede çağırısam orada hazır
Elinde defteri geliyor vezir
Ayrılık derdinin dermanı nedir?

Bağrıma basayım kayayı, taşı.
Gözümünden akıttım kan ile yaşı
Urum diyarında Hacı Bektaş'ı
Ayrılık derdinin dermanı nedir?

Dünyayı sorarsan bir dipsiz ambar
Ali'nin yoldaşı Zülfikar, Kamber
Kabe'yi yaptırdı Halil Peygamber
Ayrılık derdinin dermanı nedir?

Gökyüzünde saf saf olmuş melekler
Yalvaralım kabul olsun dilekler
Cennet'in bekçisi huri melekler
Ayrılık derdinin dermanı nedir?

Bana küsmüş derler kime küseyim?
Ak gerdanın sevgisinde buseyim.
Kerbela'da Şehit oldu Hüseyin
Ayrılık derdinin dermanı nedir?

ŞIK okuryazar ağdan karadan.
Kötülüğü kaldıralım aradan
Sini beni yaratmış yaratan
Ayrılık derdinin dermanı nedir?
17 Ağustos 2008

 **MAHMUT SELİM
GÜRSEL** **GÜRSEL
YAYINEVİ
ÇORUM**

 ÇORUMLU 2000 **AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE
EDEBİYAT DERGİSİ** **ISSN 1301-9945**

ISSN 1301-9945

YIL 11 SAYI 128 25 Ekim 2009

*Hazırlayan **Mahmut Selim GÜRSEL** yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL CUMHURİYET BAYRAMI

Müslüm TUNABOYLU ANADOLU BOZKIRINDA
UNUTULMAYAN EĞİTİM KURUMLARI KÖY ENSTİTÜLERİ

Sena ÖZKAŞ SİGARA'NIN GERÇEK YÜZÜ

Atilla ALPAY YEŞİLAY HAFTASINDA SİGARAYI BIRAKTI

Mahir ODABAŞI OLMAZ, EN FAZLA BİR DAKİKA VERİRİM

İsa KAYACAN YAŞLILIK, TANRININ İNSANLARA ÖDÜLÜ

Hüseyin Hüsnü GÜREL TBMM DİLEKÇE KOMİSYONU
BAŞKANLIĞI'NA ANKARA -VI-

Mustafa Nevruz SINACI GLADYO-OLİGARK, BARONLAR ve
HÜKÜMET

Üzeyir Lokman ÇAYCI BU MERT ADAM BENİM DAYIMDI

Ahmet CANBABA ŞÖFÖR HİKAYELERİ (Röntgenci)

Selma GÜRSEL YARMA AŞI

Dilek BİGA BİR KERE AŞAĞI BAKMAZ BU DÜNYA

Rıza HARDAL YAŞLILIK

Mehmet KARADAĞ TEMİZ TOPLUM İSTİYORUZ!

Mahmut Selim GÜRSEL

CUMHURİYET BAYRAMI

Türk Tarihinin en önemli günlerinden birisi olan 29 Ekim 1923'te Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin Cumhuriyeti ilan etmesi dolayısı ile kutlandığı, Türkiye'nin önemli Resmî Bayramlarından olan “Cumhuriyet Bayramı” dır.

Mustafa Kemal Paşa, Osmanlı Hükümeti tarafından görevlendirilerek, Anadolu bölgesinde düzeni sağlaması için Osmanlı Devleti'nin onayı ile kırık dökük bir gemi ile, 19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıktı. Anadolu'da bulunan askeri kuvvetleri ve dağıtılmış Türk askeri birliklerini kontrol amacı ve Türk birliğini korumak için kongreler düzenledi.

23 Nisan 1920 günü Ankara'da Büyük Millet Meclisi'nde toplandı. Meclis, Mustafa Kemal Paşa'yı "Meclis Başkanı" olarak seçti. Mustafa Kemal Paşa'nın önderliğinde Büyük Millet Meclisi, Kurtuluş Savaşı'nı başlattı. Halk ve düzenli ordular düşmana karşı savaş verdiler, omuz omuza mücadele ettiler.

Kurtuluş Savaşı zaferle bitmesinden itibaren 1 Kasım 1922'de Türkiye Büyük Millet Meclisi “Saltanatı Lağvetti”. Padişah Vahdettin "Vatan Haini" ilan edildi ve yurdu terk etti. 24 Temmuz 1923 tarihinde, Lozan şehrinde, Lozan Üniversitesi'nde, Türkiye Büyük Millet Meclisi temsilcileri ile İngiltere, Fransa, İtalya, Japonya, Yunanistan, Romanya, Bulgaristan, Portekiz, Belçika, SSCB ve Yugoslavya temsilcileri tarafından Lozan Barış Antlaşması imzalanmıştır.

Bu antlaşma ile yeni bir devletin temelleri atılmıştır. Fakat Devletin yönetim biçimi henüz belirlenmemiştir. Bu topraklarda kurulmuş olan Vatan nöbetini Selçuklu Türk İmparatorluğunun dağılmasına yakın zamanda kurulan Osman oğulları Beyliği kurulmuştur. Bu beyliğin devamı olan Osmanlı İmparatorluğu'nun da süresini doldurması ve dağılması ile birleşen ve işgal devletlerine karşı kazanılan Türk Ulusal Kurtuluş Savaşı sonrası, Mustafa Kemal Atatürk'ün önderliğinde Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından;

Türkiye Devleti'nin Misakı Milli sınırları içinde bir Cumhuriyet olduğu 29 Ekim 1923 tarihinde ilan edilmiştir.

Hepimiz bu bayrama sahip çıkacak vatan evlatlarını yetiştirmek ile görevliyiz. Bu vatanı bize emanet eden Atatürk'ün “Gençliğe Hitabını” sık sık okumalı ve gençlere ne demek istediğini anlatmalıyız. Bu Vatan binlerce yıldır Türk egemenliğinde kalmış ve ilelebet de Türk egemenliği'nde kalacaktır.

“Ne Mutlu Türküm Diyene” diyen Mustafa Kemal Atatürk'ün çizdiği yoldan bizleri saptırmak isteyen bedbahtların çıkacağı ve kişilerin ülkeyi satacağını ve düşmanın çizmeleri ile çiğneneceğini gören kişi yine yanılmamıştır.

Arkadaş; Yurdunu yabancıya çiğnetme. Ülkeni başka adlarla bölgelere ayırma çabalarına karşı çık. Bu ülke senin ülken sahip çık.

29 Ekim Bayramınızı kutlar ülkemizin ve bizim nicelerine ermesini dilerim.

Müslüm TUNABOYLU

ANADOLU BOZKIRINDA UNUTULMAYAN EĞİTİM KURUMLARI KÖY ENSTİTÜLERİ

Adından da anlaşılacağı gibi Köy Enstitüleri köyler için kurulmuş bir Eğitim ve Öğretim kurumudur. Burada yalnız köy çocukları eğitim ve öğretim görecektir sonra da köyüne dönerek kendisine verilen bilgi ve beceriler doğrultusunda çalışmalar yapacaktır. Köy Enstitüleri duyulan bir zorunluluk sonucudur ki ülkenin 21 yerleşim biriminde kurulmuştur. Bu eğitim yuvalarına ilkokuldan mezun olan bozkırın çocukları alınmaktadır. İlk yıllar bu uygulama yapılırken, her nedense birkaç yıl sonra uygulama sistemi değiştirilmeye başlanmıştır. Yalnız köy ilkokulundan mezun olan çocukların bu okullara gittiğini gören bazı açıkgozler kentsel alandan kırsal alana bir yıllığına taşınarak köy çocuklarının kontenjanını daraltmak istemişlerdir. Bu girişim giderek daha da değiştirilerek ilkokuldan mezun olan çocukların bu okullarda okutulmasına başlanmıştır.

Bir zorunluluk sonucu Köy Enstitülerinin kurulması ile ülkenin dört bir yanında okuma-yazma olayları arzulanandan daha çabuk gelişmiş, Anadolu insanı okuyup yazmaya başlamıştır. Kısaca bozkırdaki aile oğlundan gelen mektubu köy katibinin köye gelmesini beklemekten kurtarılmıştır. Ama ne yazık ki bugün bile ülkede okuma yazma bilmeyen binlerce insan bulunmaktadır. Bazı eğitim kurumlarının okuma-yazma kursları açtığına tanık olunmaktadır.

Köy Enstitüleri'nde köy çocuklarının günlük hareketlerini bir değerlendirmeye tabi tutarsak, okulda her türlü işçilik bulunmakta, öğrenciler becerilerine göre bu iş dallarına ayrılarak eğitim görmeleri sağlanmaktadır. Enstitülerde yalnız kültür dersleri değil iş eğitimine de ağırlık verilmiştir.

İkinci Dünya Savaşı öncesinde askerde onbaşı ve çavuş olan gençlerin, altı aylık bir kurstan sonra köylere eğitmen olarak gönderilmeleri ile başlayan eğitim seferberliğine 1944 yılı 17

Nisan’ında TBMM de kabul edilen bir yasa ile kurulan Köy Enstitüleri damgasını vurmuştu.

İlk yıllar çadırlarda başlayan eğitim öğretim çalışmaları giderek köy çocuklarının çabaları ile çadırlardan modern binalara taşınmasına neden olmuştur.

Enstitülerin tarım alanlarında hemen her türlü tahıl,sebze,meyve yetiştiriliyordu.Mutfakta hep okul tarım alanlarında üretilen sebze.meyveler değerlendiriliyor, satın alma olayı çok nadir oluyordu. Enstitülerin mutfak olayında devlete herhangi bir yükü bulunmuyordu. Öğrenciler okul tarım alanlarında yetişen sebzelerden usanmış olmalı ki okul müdürüne olayı bir kart büyüklüğünde ki kağıda yazılan: ÖĞLE KABAK AKŞAM KABAK MÜDÜR BEY BUNUN BİR ÇARESİNE BAK” sözleri dikkatini çekmiş olacak ki bir sabah toplantısında okul müdürü :

Çocuklar bir savaşın ortasındayız.elimizdeki olanakları kullanarak devlete fazla yük olmaktan kurtuluyoruz.Ama ben size bir söz vereyim ..Bundan böyle günde iki kez değil bir kez kabak yemeği yiyeceksiniz.Öğrenci topluluğu ile müdürde söylediklerine gülmüştü. Bunları neden aktardığımı bende pek anlayamıyorum. Ancak bir şey hiç aklımdan çıkmıyor. O kadar sıkıntıların karşısında kalmamıza rağmen idareye yada yönetime karşı her hangi bir yıpratıcı, incitici,zorlayıcı davranışta bulunulmamıştır.Okul idaresi ile öğrenciler arasında öğle bir bağ vardı ki bu bağ koparacak yeni bir güç oluşturulmamış,yada oluşturulamamıştır.Köy Enstitülerinde görev almış yöneticiden tutunda en alt kademedeki uzmanlara kadar unutulmaz bir eğitim ve öğretim kadrosu kurulmuştur.Bu kadroların kuruluşunda İlköğretim Genel Müdürlüğü’ne getirilen İsmail Hakkı Tonguç’un imzasını görürüz.

Köy Enstitüleri’nin genç Türkiye Cumhuriyeti’nin ilke ve devrimlerinin Ankara’dan Anadolu Bozkırına dek uzanmasında unutulmayan katkılarda bulunmuştur.Yapılanları küçümseyen bir gurup Köy Enstitülerinin kuruluşunda karşıt görüşler bulunmuş ancak bunların eğitim ve öğretimde herhangi bir etkinliği olmamıştır. Köy Enstitülerinde verilen bilgi ve becerilerle köy çocukları beş yıl sonra köylerine öğretmen olarak döndüklerinde karşılaştıkları bazı idari konularda okul yönetiminden destek görmüşlerdir.

1940 lı yılların ilk yarısında ülkede meydana gelen depremlerde Köy Enstitüsü’ndeki öğrencilerden oluşturulan küçük guruplarla enstitü bölgesindeki köylerde yapı onarım ve yapımlarında görev almışlardır. Olayın en güzel örneği Samsun Ladik Akpınar Köy Enstitüsü’nde deprem sonrasında komşu Köy Enstitülerinden gelen

öğrencilerin yaptıkları tahta barakalarla 1945 yılında bizzat tanışan ve 1947 de bu okuldan mezun olarak bozkırda görev alan bir kişiyim. Öğrenciler guruplar halinde okulun tuğla ocaklarına giderek burada toprağı tuğlaya dönüştürölüşüne dek olan evrelerinde isteyerek görev almışlardır. Tuğla ocağında ki çalışmaların o denemde ekonomiye olan katkısı unutulamaz.Köy Enstitülerinin gelişip büyümesinde tuğla ocaklarının bir damgasının bulunduğunu söylersek yanılmış olmayız.

Ülkenin yirmiyi aşkın yerinde kurularak faaliyetini sürdüren Köy Enstitüleri'nin Anadolu insanının bilgi becerisinin artmasında etken olduğu bir gerçektir.Köy çocukları okullardan bozkırdaki köylere dönünce köylerin çehreleri birkaç yıl içersinde her bakımdan değişmiştir.Ne yazık ki bozkırda yeni filizlenen fidanlar çok geçmeden günün iktidarınca kurutulmaya başlandı.

Köy Enstitüleri'nden mezun olan köy çocuklarının bir bölümü yine okul yönetimlerince belirlenerek Hasanoğlan Köy Enstitüsü'de kurulan Yüksek Köy Enstitüsüne aktarılaraq yüksek öğrenim görmeleri sağlandı.Bu öğrencilerin Türk yazım hayatında unutulmayan eserlerini görmekteyiz.Bu yazılı eserler bundan böyle genç kuşak tarafından incelenmeli ve gereğı yapılmalıdır diye düşünüyorum.

Köy Enstitüleri bölgelerinde tarımın tüm dallarını modernleştirmede de önemli görevleri üstlenmiştir.Sanatın hemen tüm dalları bu dönemde kırsal alana dek ulaştırılmıştır.Enstitüde verilen bilgi ve beceriler ile donatılan öğretmenler kırsal da etkin olmaya başlamışlar,bozkırda tarımın dışında ufak atölyelerin kurulduğunu görüyoruz.O dönemde çiftçi saban demirinin onarımı için kentsel alana taşınmaktan kurtarılmıştır.Okulların hemen bitişiğinde kurulan işliklerde öğretmenin sanat dalına göre etkinliğini görmek mümkündür.

Eğitimin yanında öğreniminde etkin olabilmesi için Köy Enstitülerin de kütüphaneler ve kitaplıklar kurulmuş,Bozkırın Çocukları Dünya Klasikleri ile tanıştırılmıştır.Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel'in eğitim seferberliğine olan katkısı hafızalardan silinemeyecektir. Ama ne yazıktır ki o güzelim dünya klasikleri kitaplıklardan ve kütüphanelerden alınarak katledilmişlerdir.Dünyanın çoğu ülkesinde klasik eser katliamı o günün koşulları ile kınanmıştır.

Köy Enstitüler'inde spor faaliyetleri hemen tüm dallarda yapılmaktaydı.Milli Bayramlarda törenlere illerde ve ilçelerde katılan enstitü öğrencilerinin etkinleri gösteriliyor, bu öğrenciler kırsal alanla kentsel alanın birbirine yaklaşımını sağlıyordu.19 Mayıs Gençlik ve

Spor Bayramı törenleri için öğrenciler en azından onbeş günlük bir çalışma ile becerilerini sergileme olanağı buluyordu.

Köy Enstitülerinde köy öğretmeni dışında köy sağlık memurları da yetiştirildi. Bu sağlık memurları faaliyetleri için görevlendirildikleri köylere giderek bizzat ilk sağlık müdahalelerini yapabiliyorlardı. Sayıları az olan sağlık memurlarının köylerdeki hizmetleri küçümsenecek cinsinden değildi. O dönemde görülen görevliler arasında Köy Enstitüsünden mezun olan sağlık memurları Sıtma Savaşında kırsal alanda en etkin olan kamu görevlileriydi.

Son yıllarda Köy Enstitüleri'nin adından sık, sık bahsedilmekte, bazı kamu kurum ve kuruluşlarınca düzenlenen toplantılarda bu Eğitim ve Öğretim yuvalarının kapatılmasının büyük bir yanılğı olduğu vurgulanmaktadır.

“Cumhuriyet'in kuruluşundan sonra Büyük Atatürk'ün emirleri doğrultusunda köy eğitimcileri ile başlayan okuma-yazma seferberliği Köy Enstitüleri'nden mezun olan köy çocuklarının sayesinde gerçekleştirilmiştir. Türk Halkı bundan böyle, Köy Enstitüleri'nin Cumhuriyetimizin gelişip güçlenmesinde ki görevini hiçbir zaman unutmayacaktır.

Köy Enstitüleri'nin kuruluşunda ve daha sonraki dönemlerde görev alan tüm yönetici ve öğretim görevlilerini, kuruluş yıldönümü nedeniyle bir kez daha şükranla anar saygılarımı sunarım.

Sena ÖZKAŞ

SİGARA'NIN GERÇEK YÜZÜ

YEŞİLAY GÖNÜLLÜSÜ

DUMLUPINAR İLKÖĞRETİM OKULU 7/C 2660

Bilindiği gibi içinde bulunduğumuz 1-7 mart 2009 tarihi Yeşilay Haftasıdır. Günümüzden 89 yıl önce kurulmuş ve Bakanlar Kurulu kararı ile topluma yararlı derneklerden kabul edilmiştir.Yeşilay'ın temel görevi insanları bilhassa gençleri Sigara ; alkol ve bağımlılık yapan her türlü maddenin zararlarından korumaktır.

Bunun için eğitim faaliyetleri düzenler, okullarda seminerler ve konferanslar verir,hapishanelere ve askeri birliklere gider, yurtları ve sivil toplum kuruluşlarını ziyaret eder; film gösterileri yapar , broşür ve cd dağıtır, sergiler açar...

Her yıl ülkemizde yüz binlerce cana ve milyonlarca maddi kayba yol açan sigara orta çağdaki veba salgınından sonra 21. Yüzyılın en tehlikeli hastalığıdır.

Bunu alkol, uyuşturucu , enerji içecekleri ve benzerleri takip eder.Günümüzden elli yıl önce üretilen Türk Sigaraları artık yapılmamaktadır. Zira bu sigaraların yerini artık yaşıtlarımın dahi üzerinde bağımlılık yapan yabancı sigaralar almıştır. Sigara kullanmak ve gömlek cebinde bulundurmak adeta bir gelir göstergesi sayılmış ve moda olmuştur. Halbuki bu süslü ve şık sigaraların içerisinde genleriyle oynanmış, radyoaktif hormonlarla beslenmiş ve kimyasal gübrelerle yetiştirilmiş aslında tabiatta olmayan , laboratuarlarda üretilmiş yabancı tütünler mevcuttur.Bu tütünler fabrikalarda ince ince kıyılır, nemlendirilir, sonra da üzerlerine kakao, etil alkol ve toz şeker katılarak daha da zehirli hale getirilir. Bir de bunlara ilaveten formülünü kimsenin bilmediği soslar katılmış ve bağımlılıkları artırılmıştır.

Sigara içenlerde içmeyenlere göre kalp krizi ,damar tıkanıklığı , kanserler, erken yaşlanma ve erken ölümler daha çabuk gerçekleşir.sigara içen insanların bir çoğu zengin değildir. Fiyatı pahalı olmasına rağmen dar gelirli aileler'de paket paket sigara tüketilmektedir. Sigaranın içinde bulunan bağımlılık yapan maddeler veya kimyasallar üreticinin yararına olmasına rağmen tiryakilerin de sonunu hazırlar.Bu yüzden sigaraya başlayan bir insanın bırakması tıbbi yardım almadan çok zordur.Sigara içenlerin sayısı gün geçtikçe artarken , hayatını kaybedenlerin sayısı da artar.

Sigarayı başlama yaşı ilkokullara kadar inmiştir. Bunun sebebi hem çevremizdeki tiryakiler hem de tv ve medyadır. Amaçları insanları ve bilhassa yaşatılarımızı etkilemektir. Sigara paketlerinin üzerinde birtakım uyarıcı yazılar vardır.(Sigara öldürür, sigara sizlere ve çevrenizdekilere zararlar verir, sigarayı bırakmak ölümcül kalp ve akciğer hastalıkları riskini azaltır gibi...)

Paketlere bunların yazmasına rağmen geleceklerini düşünmeden neşeliyken, ağlarken veya gülerken büyük bir zevkle içerler. Hatta sigaranın rahatlattığını, kendilerine iyi geldiğini bile düşünürler.

Sizlerden bu Yeşilay haftası münasebetiyle ricamız; bilhassa bizlerin küçük kardeşlerimizin yanında sigara içmemeniz mümkünse bu kötü alışkanlığı artık bırakmanızdır. Zira bizler de bu dumanlı atmosferi soluyarak pasif içici oluyor ve sizlerden çok daha fazla etkileniyoruz. Öte yandan aylık bütçemizin önemli bir kısmı sigaraya; ülkemizin bütçesinin büyük bir kısmı da sağlık harcamalarına gidiyor.

İnsanlar iyiliği de kötülüğü de kendilerine yaparlar. Nasıl başlarsak öyle gideriz. Bu nedenle bağımlık yapan zararlı maddelerden uzak duralım.

Hem kendimize hem de çevremizdekilere zarar vermeyelim. Zira içinde bulunduğumuz durum artık büyük bir felaketten ibarettir!

Saygılarımızla!

Atilla ALPAY

YEŞİLAY HAFTASINDA SİGARAYI BIRAKTI

Yeni yol mahallesi Gazi sokakta işyeri sahibi olan 42 yaşındaki Kemal Öztürk de Yeşilay haftası dolayısıyla sigarayı bırakanlar kervanına katıldı. Türkiye Yeşilay Derneği Yeşilay Çorum şubesi tarafından sigarayı bırakması dolayısıyla kendisine şükran belgesi verilerek , tebrik edilen ve bilgisayar hizmetleri veren bir müessesenin sahibi olan Kemal Öztürk yirmi yıldır sigara içtiğini belirterek şunları söyledi :

“Yıllardır zararlarını bu kadar bilmeden sigara içiyordum. Pek de fazla içtiğim söylenemezdi ama her an artırabilirdim. Geçtiğimiz aylarda Yeşilay Başkanımız Atilla Alpay ile tanıştım. İşyerime gelerek bana ve yanımda çalışan gençlere kısa bir konuşma yaptı ve sinevizyon görüntüleri ile bizi bilgilendirdi. O sırada epeydir fark etmediğim zararlarını resim ve filmlerden görüp öğrendim. Epey canım sıkıldı. Fakat o anda bu işten kurtulmak için gün bu gündür dedim ve son paketimi Atilla ağabeye vererek bu işe son verdim. Bırakalı dört gün oldu . Biraz zorlanıyorum ama sağlıklı ve uzun ömürlü yaşamaya da alışacağım. Kimler bırakmadı ki. Ben mi bırakamayacağım. Bu zehrin esiri olarak hem ömrümden yirmi yılı kaybedeceğim ve birde maddi ve manevi büyük kayıplara uğrayacağım. Artık geri dönüş yok. Beni kimse başlatamaz. Dumanını yel ve parasını da el almayacak. Hem sağlıklı olacağım hem de param cebimde kalacak. Bu krizde bütün esnaf arkadaşlara tavsiye ediyorum.

Bunu herkes bırakabilir.

Herkese sağlık ve mutluluklar temenni ediyor ve Yeşilay haftası münasebetiyle sigarayı bırakmalarını sağlıklı bir yaşamı tatmalarını diliyorum.”

Mahir ODABAŞI

OLMAZ, EN FAZLA BİR DAKİKA VERİRİM!

Üç şey geri gelmez.

Söylenen söz, atılan ok, geçen zaman.

Zaman çok kıymetlidir.

Ama maalesef ekseri çoğunluğumuz bunun kadri kıymetini pek bilmeyiz veya en verimli zamanlarımızı, boşu boşuna harcarız da haberimiz bile olmaz. Bazılarımız zamanı geçiremeyip onu öldürmek için çalışırken, bazılarımıza da zaman yetmez. Öğrencilik yıllarımdan beri hep kızarım. Planlanan programların, etkinliklerin tam vaktinde başlamayıp ta gecikmeli başlayanlarına. Hele birde tam başlayacak derken ses sisteminde, bilgisayarda aksamalar olmasına veya belirlenen saatten sonra, üçlü priz, ara kablo vb. aranmasına tabiri caizse fittırırım. Bu nedenle olsa gerek; beni tanıyanlar bilir, bana bağlı olarak planlanan programlara öğrencide, öğretmende, idarecide olsa en az beş on dakika önce orada hazır bulunmaya çalışırım.

Bir kişi dahi olsa önce gelene nezaketsizlik yapmış olmamak adına. Geçen yıl tüm ilçelerde, okul idarecilerine seminer verirken hep erken gittim ve çoğunlukla ben katılımcıları bekledim. En son Sungurlu ilçemiz kalmıştı. Ona da ben gecikmeli katıldım. Nasıl olsa bu katılımcılarda geç gelir diye. Birde ne göreyim İlçe Milli Eğitim Şube Müdürümüz Abdülkadir ŞAHİN ve tüm katılımcılar on dakika önce salonu doldurmuş ve programın başlamasını bekliyorlar. Tabi böyle bir durumda bana düşen başka yerde geciken programları bahane etmeden samimi bir özür dilemek. Bende onu yaptım. Kendi kendime demek ‘‘bir yerde görülen aksaklık her tarafta geçerli olmuyormuş ‘‘ diye düşündüm.

Birçok kitabı bulunan, kitaplarında genelde Avrupa’dan örnekler veren bir yazar konferans vermek üzere yıllar önce Osmancığa gelmiş ve salon tamamen dolmuştu. Yazar kürsüye çıkıp konuşmaya başladı. Bu arada kamera çekimi için yan tarafta bir görevli hazırlık yapıyordu. Program öncesi salona uğramamış olacak ki, bu hazırlık fişiydi, ara kablosuydu derken bir türlü bitmedi ve yarım saati buldu. Bu durum hem konuşmacının hem de dinleyicilerin dikkatini

dağıtıyordu. Yazar dayanamadı ve sonunda bakın arkadaşlar; ‘ben Türkiye dışında da konferanslara katılıyorum. Arkadaşımız yarım saattir kamerasını ayarlayamadı. Halbuki çekim yapılacaksa, görevli arkadaşımız konuşmacı kürsüye çıkmadan hazırlıklarını bitirmiş olmalıydı. Avrupa ile aramızdaki en basit fark bu işte ‘ demişti.

Gazetede, dergide, kitapta Japonlarla ilgili ne görsem, mutlaka okumaya çalışır ve aynı zamanda ilgimi çeken hususları unutmuyayım diye ajandama hemen not alırım. İşte bunlardan bir tanesini sizlerle paylaşmak istiyorum. Japonya’dan bir mühendis bir vesile ile çomar barajının bulunduğu yere gelir. Öğle saatlerine doğru yanındaki Türk arkadaşına yemek kaçta diye sorar. Arkadaşı saat 12.30’ da der. Japon mühendis o halde şehre ne kadar zamanda gideriz der. Arkadaşı 5- 10 dakika da diye cevap verir. Japon mühendis olmaz, en fazla bir dakika verebilirim! Çünkü beş ile on dakika arasında yüzde yüz fark var der. Bize göre beş on dakika, hatta yarım saate kadar normal sayılır itiraz dahi etmeyiz.

Bazen bir araca binmeden şoföre, ne zaman hareket edeceksiniz diye, bazen de bir öğrenci veya vatandaş olarak işimizi, sıkıntımızı, hastalığımızı arz etmek için kapısında beklediğimiz yetkilinin dışarı çıktığını görünce ne zaman geri geleceksiniz sorusunu yöneltir ve cevap olarak ‘hemen’ kelimesini alırız.

Sonra bir bakarız ki hemenler dakikalar sürüverir. O zaman sorarız kendimize hemen acaba kaç dakika eder.

Bazen konferans, sosyal etkinlik, veli toplantısı veya düğün, sünnet için davetiye gelir. Eğer siz bu konularda hassas birisi iseniz en az beş dakika önce gider yerinize oturursunuz. Sağa sola bakarsınız salonun büyük çoğunluğu boş veya katılması beklenenler henüz iştirak etmemiştir. Veya ekseri çoğunluğumuz nasıl olsa salonun dolması beklenir ve program on onbeş dakika sonra başlar düşüncesiyle gecikmeli iştirak eder. Bu arada program sorumluları başlatsa salonda beklenen kalabalık yok, konu bölünecek başlatmazsa davetiyede belirtilen saate göre gelenlere nezaketsizlik olacak velhasıl iki arada bir derede kalır.

Netice olarak, dünden ders alıp, yarını iyi planlamak ve mevcut zamanımızı en verimli şekilde ve israf etmeden kullanmak adına, bu çerçevede şöyle bir kamuoyu oluşmasının zamanı geldi de geçiyor diye düşünüyorum. Konferans, sosyal etkinlik, açılış, gezi, veli toplantısı, düğün vb. faaliyetler olduğunda katılımcı az veya çok olsun mutlaka belirtilen saatte başlamalı. Eğer bende, o programa katılacaksam nasıl olsa başkaları da geç gelir veya gecikmeli başlar

fikrinden uzaklaşıp vaktinde orada hazır bulunmalıyım. İnanıyorum ki, insanlar bunu kısa sürede benimseyecek, katılacağı programlara vaktinde iştirak etmek için titizlik gösterecektir. İnanmazsanız bir deneyin.

Gezi programı düzenliyorsunuz katılımcılara duyurduğunuz saatte hiç beklemeden aracı hareket ettirin, geç kalan bir iki kişi katılamasın. Bu da çevrede duyulsun. Bir başka programda tüm katılımcılar vaktinden önce orada bulunur. Kimse kimseyi beklemek durumunda kalmaz.” Büyük işleri başarmak, küçük işleri ciddiye almakla başlar !” Vaktinde başlayacak programlarda buluşmak dileğiyle... (08.07.2008)

İsa KAYACAN

YAŞLILIK, TANRININ İNSANLARA ÖDÜLÜ

Yaşlılıkla ilgili değerlendirmeler farklılıkla karşımıza çıkıyor. Kimisi, “yaşlılık, sağlıklı olduğu takdirde, olgunluğun, tecrübelerin bütünlüğünü oluşturur, ortaya koyar” derken, kimisi, “yaşlılık zordur. Ne yapılırsa, gençlikte yapılmalıdır” diye kestirip atıyor.

Denemeleri ve şiirleriyle dikkat çeken bir kamu görevlisi, hem de başarılı bir kamu görevlisi Aytekin Aydın’dan bir “mektup” aldım.. Yaşlılıkla ilgili görüşleri dikkat çekiciydi, farklılık netliği ve görüntüsü getiriyordu. İlginç bulduğum Aytekin Aydın’ın yaşlılık yaklaşımını aşağıya alıyorum efendim:

YAŞLILIK

Yaşlılık, bana göre, Tanrının insana verdiği bir ödüldür. Nasıl mı?:

Dünyaya gelen insan hastalıklardan, kazalardan ve yaşamın her türlü zorluklarından bedenini ve ruhunu koruyarak. 60–70 yaşına geliyor. Yüzünde derin çizgiler, kırışıklıklar oluşuyor, saçlar beyazlaşıyor. Acaba neden?. Bunların bir anlamı yok mu?.

Bir insan istesede 15 yaşında saçları beyazlayıp, yüzünde derin çizgiler oluşamaz. Farzedelim böyle bir şey oldu. Toplumdaki herkes onunla dalga geçer. Ona kimse saygı duymaz. Çünkü, o yüzündeki derin çizgileri ve beyaz saçları hak etmemiştir. Onlara sahip olması için en az bir 50 yıl beklemesi gerekecektir.

O derin çizgiler, beyaz saçlar, Tanrının o kişiye teşekkürüdür.

Yaşlı ve ünlü bir tiyatro sanatçısına bir doktor arkadaşı, estetik ameliyat öneriyor. Ve sanatçı inanılmaz bir tepki göstererek doktora şöyle diyor:

-“Siz ne diyorsunuz doktor bey. Ben o derin çizgilere, o beyaz saçlara sahip olmak için tam 70 yıl bekledim. Şimdi siz benden, hayatımın 70 yılını alıp yok etmek istiyorsunuz. Buna hakkınız yok, kesinlikle ameliyat olmuyorum”. İşte böyle..

Bana göre, Tanrı yaşlı bir insana şöyle diyordur:

-“Benim sana verdiğim emanetimi, bedenini ve ruhunu tam 70 yıldır, hayatın tüm zorluklarına, kazalara, hastalıklara, acılara rağmen

korudun, bu yaşa geldin. Bende senin yüzünde her birinde binlerce anlamı olan derin çizgiler oluşturdum. Saçlarını beyaz aklarla doldurdum. Bunları gören insanlar, sana hayranlık ve saygı duyacaklardır. Çünkü o insanların bir çoğu, senin bazen hüzünlenecek baktığın o kırışmış yüze, o beyaz saçlara sahip olmadan bu dünyadan ayrılacaklar. Çünkü sen özelsin. Sen gençliğin ne olduğunu biliyorsun ama onlar yaşlılığın ne olduğunu bilmiyorlar”.. Tüm yaşlılara sesleniyorum: Siz dünyamızın renkli bahar çiçekleri gibi güzel, onlar kadar hassassınız. Tecrübelerinizle, erdemliklerinizle, çorak dünyamızın çiçekleri, tatlı bilgeler, kahramanlar iyi ki varsınız.

Hepinize çok uzun ve sağlıklı ömürler diliyorum. Sizden bir ricam var: Biraz bekleyip, beni de aranıza alır mısınız? Sevgilerimle, (Aytekin Aydın, Ocak 2009-Ankara).

İSA KAYACAN (2)

Soğukta kalmış gibi,

Titriyor yazın senin.

Yüz kitabın sahibi,

Alında yazın senin.

Sevindirir garibi,

Kışında yazın senin

Mustafa CEYLAN (Ankara, 19,5,1999)

GÜNÜN SÖZÜ: Denetim, eğitimin önemli bir ayağıdır. (Recep Yiğit)

Hüseyin Hüsnü GÜREL

TBMM DİLEKÇE KOMİSYONU BAŞKANLIĞI'NA ANKARA

KONU: Marmara Bölgesi ile Erzincan ovasında yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen korkunç afetler ve Erzincan ovasında çok zengin doğalgaz yatağı varlığı Hk.

İLGİ : TBMM Dilekçe Komisyonu Başkanlığının 05.11.2008 / 2396 No'lu Kararı Marmara bölgesi ile Erzincan ovasında deprem hareketi başlamadan önce yeraltından bomba gibi patlama ve gürültülü sesler işitilmektedir. Depremler ile ilgisi olmayan bu patlama seslerinin sebebini hiç kimse araştırmamıştır.

Geçen Sayıdan Devam

**MARMARA BÖLGESİ İLE ERZİNCAN OVASINDA
DEPREMLER BAŞLAMADAN ÖNCE YERALTINDA
DOĞALGAZ PATLAMALARI KIYAMETLER KOPARCASINA
ÇOK KORKUNÇ AFETLERE SEBEP OLMAKTADIR**

Dünyada yalnız Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında yeraltında kil tabakaları arasında muazzam büyüklükteki düdüklü tencerelere benzer ortamlarda sıvılaşmaya müsait suya doygun zeminler ile doğalgaz yan yana ve beraberce bir arada bulunmaktadır. Bu yeraltı düdüklü tencerelerinin gövdeleri ile bu gövdelerden ayrılan kolları onlarca ve yüzlerce Km. gibi uzaklara kadar ulaşabilmektedir. Bu yeraltı düdüklü tencereleri yüzlerce ve binlerce Km² gibi çok geniş alanları kapsayabilmektedir.

Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında yeraltında bomba gibi patlama ve uğultulu sesleri işitildikten kısa bir süre sonra; yüzey arazi deniz gibi dalgalanmakta;, binalar yana yatıp yatıp kalkarak ve burğu gibi bükülerek paramparça olmakta; Marmara denizinde doğalgaz patlamaları ile sular havaya savrulmakta; kıyılardan sular geri çekildikten sonra çok büyük Tsunami dalgaları meydana gelmektedir... Yeraltında doğalgaz patlamaları ve bu patlamalardan ileri gelen canavarlar şiddetindeki sıvılaşma olayları kıyametler koparcasına çok korkunç afetlerin meydana gelmesine sebep olmaktadır.

Yeraltında, doğalgaz patlaması ve deprem olayları birbirinden farklıdır;

Doğalgaz patlamalarından ileri gelen bu afetlerin deprem olayları ile hiçbir ilgisi yoktur. Yeraltı düdüklü tenceresinin içinde herhangi bir yerinde doğalgaz patlaması ile meydana gelen muazzam basınçlar ve canavarlar kudretindeki sıvılaşma olayı; suya doymuş zeminlerin devam ettiği her yere ve yüzlerce Km. gibi uzaklara anında ulaşmaktadır. Bu yerlerde de zeminler aşağıdan yukarı itilerek benzer şekilde çok korkunç afetler meydana gelmektedir.

Yalova'da bulunan suya doymuş zeminler Adapazarı ve Kaynaşlı gibi yerlere kadar devam ediyorsa; Yalova'da doğalgaz patlaması ile Adapazarı ve Kaynaşlı gibi yerlerde de benzer şekilde korkunç afetler meydana gelmektedir.

MARMARA BÖLGESİ İLE ERZİNCAN OVASINDA YERALTINDA DOĞALGAZ BULUNMAKTADIR

Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında depremler esnasında bazı yerlerden alevler göklere yükselmekte; etraf nur gibi ışıklanmakta; gökyüzü kırmızı renge bürünmektedir.

Depremler esnasında gökte Doğalgaz'ın alevle yanması ısısı ile Erzincan Ovasında trilyonlarca m³ çok sıcak hava ısınmakta ve ovadaki karlar erimektedir. Erzincan ovasındaki bu doğalgazın muazzam miktarda olduğu açıkça belli olmaktadır.

ERZİNCAN OVASINDA ÇOK ZENGİN DOĞALGAZ YATAĞI BULUNMAKTADIR

Depremler esnasında Erzincan ovasında bulutların üstünde gökte doğalgazın alevle yanması ile; gökyüzü kırmızı renge bürünmekte; 1045 Erzincan depreminde olduğu gibi gökte doğalgazın alev ile yanması ile güneş ve ayın kan rengine boyandığı anlaşılmakta ve gökte alev ile yanan doğalgazın ısısı ile Erzincan ovasında donmuş karlar erimektedir. (EK: 9)

Trilyonlarca m³ çok soğuk havayı ısıtan ve ovadaki karları eriten doğalgaz miktarını hesap ile bulmak mümkündür. Bu hesap yapıldığında; her depremde Erzincan ovasında Ülkemizin yıllık doğalgaz ihtiyacı olan 20 milyar m³ doğalgazdan kat kat daha fazla doğalgazın alevle yandığı hesaplanmaktadır.

Erzincan ovasında gökte milyarlarca soba yakıldığında bu ovadaki karların eriyemeyeceği düşünülürse; her deprem esnasında Erzincan ovasında muazzam miktarda doğalgazın yandığını kabaca hesap etmek mümkündür.

Depremler esnasında Erzincan ovasındaki faylardan çıkan yeraltı suları, artezyen ve sondaj suları ısınmadığına ve kaynar sular

akmadığına göre; Erzincan ovasında trilyonlarca m³ çok soğuk havayı ısıtan ve donmuş karları eriten ısı enerjisinin gökte doğalgazın alevle yanmasından ileri geldiği; kesin şekilde belli olmaktadır. Melekler veya Huriler Erzincan ovasındaki trilyonlarca m³ soğuk havayı ısıtmamakta ve ovadaki donmuş karları eritmemektedir.

Bu doğalgaz yatağı ile Ülkemizin bütün doğalgaz ihtiyacı fazlası ile karşılanacak; Ülkemiz doğalgaz bakımından dışa bağımlılıktan kurtulacak; Mersin Akkuyu'da ve Sinop da inşa edilecek nükleer enerji santrallerinden vazgeçilecek; yüzbinlerce iş imlanı sağlanacak; doğalgaz ve elektrik fiyatları çok ucuzlayacak ve Ülkemiz ile Erzincan'ın kaderi değişecektir.

MARMARA BÖLGESİ İLE ERZİNCAN ŞEHRİNDE VE OVASINDA, YERALTI DOĞALGAZ PATLAMALARI İLE KORKUNÇ AFETLERİN MEYDANA GELDİĞİ VE ERZİNCAN OVASINDA ÇOK ZENGİN DOĞALGAZ YATAĞI VARLIĞI KONULARINDA YETKİLİ VE İLGİLİ MAKAMLARA BİLGİ VERİLMİŞTİR.

Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında deprem hareketleri başlamadan çok kısa süre önce yeraltında doğalgaz patlamaları ile ve bu patlamalardan ileri gelen sıvılaşma olayları ile kıyametler koparcasına çok korkunç afetlerin meydana geldiği;, deprem hareketi başlamadan önce yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen bu korkunç afetlerin deprem olayı ile hiçbir ilgisi olamadığı; depremleri önlemek mümkün olmadığı halde; yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen bu afetlerin çeşitli teknik önlemler ile önlenebileceği ve Erzincan ovasında çok zengin doğalgaz yatağı varlığı konularında tarafımdan düzenlenen 20.10.2008 tarihli RAPOR da ve bu konulardaki gerçekleri ortaya koyan 32 yazılı belgede; bu konudaki gerçekler açık ve belirgin şekilde ortaya konulmuştur.

Bu RAPOR ve 32 yazılı belge 20.10.2008 tarihli dilekçeler ile; Yetkili ve İlgili Makamlara sunulur; bu konulara ilgi gösterilmesi ve yardım edilmesi istenilmiştir.

TBMM. Dilekçe Komisyonu Başkanlığının 05.11.2008/2396 No'lu kararı ile konunun tüm kurumlara iletildiği gerekçesi ile başka işlem yapılmayacağı tarafıma bildirilmiştir .

Bu konuda yalnız Maden Mühendisleri Odasıyla ilgi göstermiş ve Maden Mühendisleri Odası Başkanlığı vatanseverliğini ve Yüceliğini göstermiştir (EK 2).

Maden Mühendisleri Odası Başkanlığı dışındaki diğer Yetkili ve ilgili Makamlar;, 10.10.2008 tarihli RAPOR da ve 32 yazılı belgede

verilen bilgilere hiçbir itibar etmeden; mahallinde hiçbir soruşturma ve araştırma yapmadan; bu olayları yaşayan görgü tanıkları ile görüşmeden; masa başında oturarak; kafadan sallama beylik gerçek dışı bilgiler verilerek; Ülkemiz için fevkalade önemli olan bu konular dışlanmıştır.

Bundaki bilgiler <http://www.milliservet.blogspot.com> WEB sitesinde yayınlanmıştır. Bu RAPOR düzenlendikten sonra yeni bilgiler ve belgeler elde edilmiştir. Bu yeni bilgiler ve belgeler ışığında bu YENİ RAPOR ve 34 yazılı belge düzenlenerek; bu konudaki gerçekler daha açık ve belirgin şekilde ortaya dökülmüştür.

TBMM. Dilekçe Komisyonu Başkanlığının 05.11.2008/2396 No'lu kararı ile konunun tüm kurumlara iletildiği gerekçesi ile başka işlem yapılmayacağı tarafıma bildirilmiştir.)

Bu konuda yalnız Maden Mühendisleri Odasıyla ilgili göstermiş ve Maden Mühendisleri Odası Başkanlığı vatanseverliğini ve Yüceliğini göstermiştir.

Maden Mühendisleri Odası Başkanlığı dışındaki diğer Yetkili ve ilgili Makamlar; 10.10.2008 tarihli RAPOR da ve 32 yazılı belgede verilen bilgilere hiçbir itibar etmeden; mahallinde hiçbir soruşturma ve araştırma yapmadan; bu olayları yaşayan görgü tanıkları ile görüşmeden; masa başında oturarak; kafadan sallama beylik gerçek dışı bilgiler verilerek; Ülkemiz için fevkalade önemli olan bu konular dışlanmıştır.

Bundaki bilgiler <http://www.milliservet.blogspot.com> WEB sitesinde yayınlanmıştır. Bu RAPOR düzenlendikten sonra yeni bilgiler ve belgeler elde edilmiştir. Bu yeni bilgiler ve belgeler ışığında bu YENİ RAPOR ve 34 yazılı belge düzenlenerek; bu konudaki gerçekler daha açık ve belirgin şekilde ortaya dökülmüştür.

Devamı Gelecek sayıda

Mustafa Nevruz SINACI

GLADYO-OLİGARK, BARONLAR ve HÜKÜMET

Bilindiği üzere Gladyo, Oligark ve Baronlar uluslar arası mafya kuruluşları, organize çete, yerel mafya ve ülkede faaliyet gösteren bilumum kirli-karanlık, menfur işlerle iştigal suç örgütlerinin tartışmasız sahibi, hamisi ve enternasyonal uzantılarıdır. Menşei her ne olursa olsun, ülkemizde yaşanan bütün adaletsizlik, hukuksuzluk, rüşvet-iltimas, hak gaspı, yasa dışı edinim, hırsızlık ve yolsuzluğun yuvalandığı lâğım kanalının karanlık kapısı sonunda bunlara çıkar. Diğer bir anlamda milli devlet düşmanı, siyaset simsarı ve din tüccarı kesimlerin hamisi de bunlardır, anası da, babası da... Anarşi, terör, tedhiş ve menfur tehditlerin de...

Halka ve ülkeye Allah rızası için hizmet sevdası için çırpınan namuslu insanların, fazilet anlamında siyaset, meşru ve yasal hükümetlerin de baş belası bunlardır.

Bilumum kirli, karanlık, insanlık aleyhine, menfur ve meş'um işlerin hamisi de...

Burada çok yakın tarihli bir itiraftan yola çıkarak konuyu derinleştirmek istiyorum:

AKP'nin (!) Ankara Büyük Şehir belediye başkanı Melih Gökçek 19 Şubat 2009 günü konuk olduğu bir programda; "Gladyo ile mücadele ediyoruz. Ne pahasına olursa olsun iki büyük şehirden birini alarak AKP'yi sarsmak ve 29 Mart'tan sonra erken seçime zorlamak istiyorlar" kabilinden bir lâf etti. Melih'in karşısına dikilmiş 8-10 sorgucu, bu çok ciddi ifade veya itirafı önemsemedi, ciddiye alıp üzerinde bile durmadılar..

Aslında benzer sözler AKP kurmayları tarafından 6 yıldır söylenip durmakta.

Meselâ, Adalet Bakanı iken Cemil Çiçek'in "Hükümet olmak yetmiyor. Size, halka söz verip vaat ettiklerinizi yaptırmıyorlar... Çoğu kez eliniz kolunuz bağlanıyor" demişti. Bu ve buna benzer olmak üzere TBMM kürsüsü, özel ortam ve medya önünde 'tıpkı bir itiraf ve halka şikâyet (acz-sızlanma) gibi' söylenmiş yüzlerce yakınma var.

Bu minvalde en komik örnek Yıldırım Akbulut zamanında yaşandı.

Gönüllü Kültür Teşekkülleri Birliği'nin Kocatepe Konferans Salonunda yapılan bir toplantısında'yız. Kösüde Başbakan Yıldırım Akbulut, ben de İKO Genel Başkanı ve delege sıfatıyla orada bulunuyorum. Devlet ricalinin ekseriyeti ve bakanların yarısından fazlası da orada.. Sayın Akbulut hükümet işlerinden ve öñü alınamayan ÷lke sorunlarından öylesine sızlandı, yakındı, şikâyetlendi ki, dayanamadım ve ayağa kalkarak doğrudan bir soru sordum:

- Sayın konuşmacı, ÷lke sorunlarını büyük vukufla ve fakat derin bir yakınma ile dile getiriyorsunuz. Bu iyi. Fakat burada bir hususun açıklılığa kavuşması gerek!...

- Nedir o?...

- Bu elim safahat sürecinde 'acaba' başbakan ne yapmaktadır? Akbulut hiç tereddüt etmeden derhal cevap verdi:

- BEN BAŞBAKAN'M!....

Bu konuşma, her ne kadar salonda gülüşme, söyleşme, sitemkâr alkışlar ve Akbulut'un fark edilir biçimde şaşkınlık, mahcubiyet ve kızarmasına neden oldu ise de maksadına ulaştı.

Başkaca diyecek söz bulamayan Akbulut, bir yandan notlarını toparlayıp, acele hazır olanları selamlayıp kürsüden indi.

O sırada Manisa (eski) Milletvekili Vehbi SINMAZ; "Şikâyet zayıflıktır" diyordu...

DEMEM O Kİ;

İcranın şikâyet, yakınma ve sızlanmaya hakkı yoktur. Hükümet, hükmetmektir.

Yürütmenin miyarı (ölçüsü) adalet, hakkaniyet ve hukuktur. Hüküm adalet iledir.

Adalet, Atatürk ilkeleri, Türk İnkılâbı, Kurucu Unsur, Anayasa ve Kanun esaslarıdır.

Melih veya bir başkası 'gladyo baronlarına karşı mücadele veriyoruz" derse, adama sorarlar: "Eğer bu devlette hükümet (yürütme) yasama ve yargı varsa, gladyo ve baronlar niye var?, hükümet adalet, hukuk ve hakkaniyetle hükmediyorsa, ortalık neden zanlı, suçlu ve suç örgütleriyle dolu?, bütün güç, kurum ve kuruluşlarıyla devlet, (hükümet) anarşi, terör, tedhiş, organize çete ve diğer hırsız-yolsuz güruhun üstüne gidemiyorsa; Ya acz içinde zaaflla malül veya "tencere dibin kara, seninki benden kara" misal 'kendinden yana' çekinceleri var demek değil midir? Üstelik 'herkese lâzım olan adalet' niçin? Suçlular üzerinde Demokles'in kılıcı,

namuslu, dürüst, onurlu-sorumlu yurttaşlar için himmet ve hamiyet olarak var edilmez? .

Örneğin: Kemal Kılıçdaroğlu'nun ortaya çıkardığı ve AKP genel başkan yardımcısı Şaban Dişli'nin istifasıyla sonuçlanan 'anlaşma', diğeri Vatan Gazetesi'nin ortaya çıkardığı ve CHP Genel Sekreter Yardımcısı Mehmet Sevigen'e ait 'anlaşma' ve Sevigen'in istifası..

Ya sonrası?

Bunlar yargılandı mı? Sorgulandı mı? Vekil sıfatları ellerinden alındı mı?

Hayır, hayır... Peki, neden ve niçin?

Hiç 'kürsü masuniyetini' aşan dokunulmazlık olur mu?

Asil'in kullanamadığı bir yetki, nasıl olur da vekil'e verilebilir?

Üstelik, milletvekili istifasının 'genel kurul onayına' bağlı olması ne garabet!..

Asil'in istifası tek taraflı bir kurum iken!...

Bu bağlamda tam bir iftira, itiraf, fesat, hesaplaşma kampanyasına dönen seçim sath-ı maili!.. Ya tam da bu ortama denk gelen ve Türkiye'yi teğet geçtiği iddia olunan küresel kriz? Gün be gün bir aile faciası, cinnet, intihar, soygun-vurgun ve yolsuzluk haberleriyle tırmanan gerilim.. Zenginler ve fakirler arasında giderek büyüyen uçurum.. Devasa boyutlara varan yolsuzluk, onursuzluk ve soysuzluk ekonomisi.. Eşitlik, hak, adalet ve tam rekabet ilkelerine aykırı takipsiz, denetimsiz, serbest (!) piyasa ekonomisi... Gelişmelere paralel giderek artan cehalet, yoksulluk, halkı iliklerine kadar sömüren (tam gaz giden) yolsuzluk, fahiş piyasa, hırs ve ihtirasa ne demeli? Ortalık kene, sülük, bit-pire, vampir, domuz ve akrep kaynıyor.

Müthiş bir gelir adaletsizliği, maaş-ücret düşüklüğü, onur kırıcı-insanlık dışı sefalet, fakrû zaruret ve milletin % 95'inin yaşadığı garip guraba hali neden? Devletin tapusu fert, fert bu milletin nüfus kâğıdı değil mi? Yoksa nedir?

İşte bunun sebebi; Yukarda bahse konu baronlar, koza, kripto, oligark ve gladyo...

Peki, Allah aşkına hani 'hükmeden güç' yani, hükümet nerede? Dağda eşkıya kol geziyor, Mehmetçik kalleşçe kurşunlanıyor; Ordu nerede?

Allahın günü evler, iş hanları, dükkânlar ve mağazalar soyuluyor; Şehirlerde anarşi, terör, tedhiş, baskı, zulüm ve işkence kol geziyor, taciz-tecavüz diz boyu; Polis nerede?

Siyaset şirketleri 'millet iradesinin' yerine kendilerini koyup aday belirliyor; Köşe başlarını tutan ve Belediyelerde yuvalanan amansız

şehir eşkıyaları vatandaşları fahiş fiyat, fahiş kâr, rüşvet-iltimas, ayırma-kayıрма, yandaş-yoldaş saltanatı, görevi kötüye kullanma, ihmal ve suiistimalle Ermeni, Yunan veya Rum'un değil, 'kendi öz milletinin' milletin anasını ağlatıyor; Anayasanın amir hükmü ve Cumhuriyetin çimentosu adalet ve hukuk ilkelerine rağmen birileri ortaya çıkıp: Kürtçe anadil olarak okutulsun, TBMM ve devlet dairelerinde konuşulsun; Ermenilerden özü dilensin ve soykırım (yalanı-iftirası) tanınsın... diyebiliyor!..

SORUYORUZ: Adalet ve Hukuk nerede?

Memlekette hikmetle/adaletle hükmeden meşru bir hükümet varsa, oligark, gladyo ve baronların (gladyatörlerin) ne işi var? Bence mesele çok vahim ve derindir. Topyekün acil bir temizlik, aklanma, ayıklanma, toplumsal bir yüzleşme ve hesaplaşma zorunlu hale gelmiştir.

Bu vebal ve sorumluluk mevcut partilerin tamamına aittir.

Biline ki, esas suçlu, zorunlu hale gelen bu ayıklanma, arınma ve ulusal temizlikten kaçan ve kıvırtandır. Herkes tez elden evinin önünü süpürmeli, eteklerindeki taşı dökmeli ve hiç olmazsa bu seçim sath-ı mailinde bu yüzleşme ve hesaplaşma gerçekleştirilerek bütün bataklıklar kurutulmalıdır. Yanlış anlaşılmasın. Lâğım üzerine 'BEYAZ SAYFA' değil!...

<http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com.tr>

Üzeyir Lokman ÇAYCI

BU MERT ADAM BENİM DAYIMDI

Annem Fatma Mürşide ÇAYCI dayım Kurmay Albay Bedrettin Binyıldırım Doğu Menzil Komutanlığında görev yaparken Kayseri'ye ziyaret için gitmişti. Ben dönüşte anlattıklarının hepsini burada nakletmeyeceğim. İnsan hayatının etrafında dolaşan büyücüler ya da kıskançlıklar bir kısıkaç gibi ileride ne gibi engellere ya da takozlara zemin hazırlayacak bunu irdeleme iradesinin birilerinde yokluğunu söyleyeceğim sadece. Sevgi önüne konulanlar simsiyah ve belirsizlikler içinse eğer. Ucu koltuk değneklerine dayanarak yürüme zorluklarına kadar uzanır. Çocukların “Bugün cumartesi; Balık! Balık! Balık!” şeklindeki masum ve sevinçli anlarının unutulmadığı gibi, bunlar da unutulmuyor.

Yıllar geçti. Bedrettin Binyıldırım'la bir sabah Beşiktaş'ta buluştuk. Orada Adalet Partisi ilçe başkanı da olan Kadir Şeker'in “Şark Lokantası” ve “Şeker Piliç” isimlerini taşıyan iki iş yeri vardı. O sırada ben ev arıyordum. Dayım Bedrettin Binyıldırım'ın Kadir Şeker'le tanıştırmasıyla kiralık bir evi de bulmuş oldum. Ayrıca benim projelerimi çizebileceğim masa, ders çalışabileceğim sobalı bir yer de bana gösterildi. Dayım:

-Yeğenim daha olmazsa bu partiye üye ol, okulundan mezun oluncaya kadar da derslerine burada çalışırsın» dedi.

ÖĞRETMEN SÜRURİ BİNYILDIRIM

1897 yılında Bor'da doğan Öğretmen Süruri'nin babasının adı Hacı Mehmet Efendi, annesinin adı da Fatma idi. İlk evliliğini Hüseyin Efendi ve Esme Hanımın kızları Bor doğumlu Naziver Hanımla yaptı. İkinci evliliğini ise Raşit Efendi ve Aliye Hanımın kızları Bor doğumlu Nuriye Hanım ile yaptı. Üçüncü evliliğini ise Mehmet Efendi ve Habibe Hanımın kızları Filibe doğumlu Hatice Hanım ile yaptı.

Hatice Hanımla yaptığı evlilikten yedi çocukları oldu. İlk çocukları İsmet Bedrettin Binyıldırım'ın her ne kadar doğum yeri sonradan nüfus kayıtlarına Üsküdar olarak geçse de 10.02.1919 tarihinde Tarbaz'da (Darboğaz) doğduğu bir gerçektir. Bu bizzat kendi tarafından hatıra defterlerinde el yazısıyla doğrulandığı gibi bizzat annesi Hatice Binyıldırım tarafından da bana ve anneme de bahsedilmiştir. İki yıl sonra yani 1921 tarihinde ikinci çocukları Sadettin dünyaya gelmiş ve 05.03.1927 tarihinde vefat etmiştir.

Üçüncü çocukları 1922 tarihinde dünyaya gelince ona Öğretmen Süruri annesinin ismini de ekleyerek Fatma Mürşide ismini vermiştir. Dördüncü çocukları Feriha Asiye ise 11.03.1926 tarihinde doğmuştur. Beşinci çocukları Hasibe Mine de 12.04.1930 tarihinde doğmuştur. Altıncı çocukları Mehmet Resai de 18.04.1931 tarihinde dünyaya gelmiştir. Yedinci çocukları Mehriban Münire 01.10.1933 tarihinde doğmuş ve henüz bir buçuk yaşına girmeden 17.01.1935 tarihinde babası Öğretmen Süruri'yi kaybetmiştir.

Öğretmen Süruri'nin babası Hacı Mehmet Efendi, Bor'da eski bakanlardan Haydar Özalp'ın bağına yakın, Bentkavak denilen bölgede bulunan bağına rahatça giren bir hırsızın çaldığı üzümlerle çıkamadığını şehir merkezindeki evinden manen fark edebilecek bir inanç düzeyinde olduğu olayın şahitleri tarafından dile getirilmiştir. Bunlardan biri de Mehmet ÖNOĞLU'dur. Öğretmen Süruri'nin babası Hacı Mehmet Efendi, babası Abdi Hoca gibi saygıyla anılan insanlar arasında olduğuna dair bize kadar çeşitli bilgiler ulaşmıştır. Çocukların en büyüğü olan Bedrettin Binyıldırım Harp okulunu bitirdikten sonra öğretmen Hikmet Hanımla evlenerek amacına ulaştı.

Evliliğin ilk yıllarından itibaren eşini baskılarıyla ister istemez kardeşlerinden ve annesinden uzaklaşmak zorunda kaldı...

Hatice Hanım altı çocuğuna kocası Öğretmen Süruri'nin yokluğunu hissettirmemek için kollarını sıvadı. Sanki o varmış gibi elleriyle kış ekmeği yapmak için büyük bir leğen içerisinde tek başına hamur yoğurdu. Bu sırada büyük kızı Fatma 13 yaşındaydı. Kocasının zamanında evlerinden hiç çıkmayan ak gün dostu akrabalarını ya da dostlarını kendisine yardım etmeleri için çağırdı. Ama hiç kimse gelmedi. Bütün kapılar yüzüne kapanmıştı. Ağlayarak kızı Fatma'ya :

-Baban öldükten sonra herkes bizim yüzümüze kapılarını kapadı. Kızım Allah yardımcımız olsun! Hamur kurumadan ben sana oklavayla tahta üzerinde hamur nasıl açılır öğreteyim, sen aç ben pişireyim. Dedi. Fatma annesinin gözyaşlarını dindirmek için :

-Anneciğim yeter ki sen ağlama, ben elimden ne gelirse yaparım. Kardeşlerim uyanmadan istersen hemen işe başlayalım. Dedi. Bu sırada dış kapıya elle vurulduğunu hisseden Hatice Hanım koşarak kapıyı açtı. Orta yaşlarda, başörtülü, üzerinde yeşil hırkası olan şalvarlı bir bayan içeriye girdi :

-Hatice Hanım ekmek yapmak için bir hanım aradığınızı duydum. Bu sebeple size yardımcı olmaya geldim. Hatice Hanım sevinçten gözyaşlarını tutamadı. Kendisi tandır başına geçti. Fatma'nın önüne bir ekmek tahtası, gelen hanımın önünde de bir diğer ekmek tahtası koydu. Bu tahtaların altlarına kasnak ve elek konularak yükseltildi. Oklavalardan yuvarlandıkça açılan yufkalar bir taraftan da pişiriliyordu. Burcu burcu ekmek kokusu etrafa yayıldı. Bir saat sonra, gelen hanım tandır başına geçti. Hatice Hanımla yer değiştirmişlerdi. Fazla sürmemişti. Yufkalar üst üste yığın haline gelmiş ve iş bitmişti.

Hatice Hanım sevincinden ağlayarak gelen hanıma para ve yiyecekler vermek için kilere indi. Büyük kızı Fatma'ya seslendi :

-Bize yardıma gelen hanımı sakın bırakma. Ben gelinceye kadar gitmesin kızım. Ben geliyorum! diye bağırdı. Hanım yukarıya giderken Fatma da onunla konuşuyordu:

-Teyze annem senin beklemeni istiyor. Tam kapıyı açtıkları sırada Hatice Hanım elindeki yiyeceklerle yetiştı:

-Hanım siz nerede oturuyorsunuz? Diye sordu. Hanım:

-Hatice Hanım şu ilerde Hüsniye Hanım'ın evinin karşısında oturuyorum. Ben bir şey istemek için gelmedim. Yani Allah rızası için geldim. Dedi. Hatice Hanım ayakkabılarını giydi. Hanım dışarı çıkarken elindekilerle o da çıktı. Bayan upuzun ve geniş Karaca Mahallesiinde kaşla göz arasında ortadan kaybolmuştu. Koşarak Hüsniye Hanım'ın evine gitti. Evinin karşısında tek bir ev dahi yoktu. Hüsniye Hanım'ın evinin kapısını çaldı. Hüsniye Hanım kapıyı açar açmaz, Hatice Hanım'ı karşısında görünce:

-Hayır ola! Oldukça telaşlısın. Ellerindekiler de ne? Bir şey mi oldu Hatice Hanım? Diye sordu. Hatice Hanım başından geçenleri anlattı:

-Çok zor durumdaydım. Bize ekmek yapmak için bir bayan yardıma geldi. Bu bayan sizin evin karşısında evinin olduğunu, söyledi. Sonra kaşla göz arasında kayboldu. Dedi. Hüsniye Hanım:

-Bizim evin karşısında sadece bir yatır var. Yani bir evliya. Sen zor durumda olduğun için o sana yardıma gelmiş olabilir Hatice Hanım. Dedi.

Bedrettin Binyıldırım zaman zaman kardeşleriyle ve annesiyle birliktelikler yaşasa bile annesi tuvalette iken kapı üzerinden eşine fark ettirmeden para atması, içinde bulunduğu halleri yansıttı.

Kızların en büyüğü olan Fatma Mürşide halasının oğlu Fikri Çaycı ile evlendirildi. Fatma Mürşide evden ayrılacağı sırada Hatice Hanım kulağına şu sözleri fısıldadı :

-Kızım biliyorsun maddi durumumuz iyi değil. Üzerinde bulunan iç fanılanı çıkar da git. Sana kocan alır! Hiç olmazsa kardeşlerinden biri fanilasız kalmasın! Bu sözlerinden sonra Fatma Mürşide önce annesine sarıldı sonra gözyaşlarını tutamadı. Annesinin isteğini de yerine getirerek iç fanilasını kardeşi Feriha'ya verdi. Bu

sırada hepsi birden hıçkırıklarla ağlamaya koyuldular. Bu manzara hayatları boyunca hiçbirinin aklından çıkmadı.

«ÖĞRETMEN SÜRURİ BİNYILDIRIM İLKOKULU» İSMİNİ NEDEN KALDIRDILAR?

Yıllar sonra Kayseri Doğu Menzil Komutanlığı'nda görev yaparken, Kurmay Albay İ. Bedrettin BİNYILDIRIM'in gayretleriyle Niğde Valisi'nin de bulunduğu bir törenle önce Bor Şehit Nuri Pamir Ortaokulu'nun bahçesine kendi eliyle getirdiği bir Atatürk büstünün konulması sağlandı. Sonra babasının görev yaptığı Darboğaz Köyü ilkokuluna getirdiği plaketle "Öğretmen Sürurî BİNYILDIRIM İlkokulu" adı verildi. Okul bahçesinde de kendi elleriyle götürdüğü Atatürk büstünün bir kaide üzerinde inşa ettirilerek açılışı yapıldı. O zaman ben de oradaydım.

Daha sonra bunu hazmedemeyen bazı güçler, adı geçen okuldan bu "Öğretmen Süruri BİNYILDIRIM İlkokulu" tabelasını kaldırdılar. Kaldırmakla kalmadılar, duvarlarda yer alan resim ve tarihi belgeleyen çerçeveli panoyu da indirdiler. Atatürk tarafından istiklal madalyasıyla ödüllendirilen ve vatansever bir ruhla bölgeye hizmet etmiş olan kahraman bir kişinin ismini kaldırmak için bugüne kadar hiçbir açıklama yapılmamıştır. Yetkililerden veya bu vefasızlığı yapanlardan veya yaptırımlardan haklı olarak bir izahat bekliyoruz...

Ne yazık ki tarihe sırt dönmek, gerçeklerin gizlenmesine yeterli olamadı. Tarih mecmualarına akseden hakikatler istense de istenmese de Öğretmen Süruri'nin açtığı bir yolda o yöreyi aydınlatmaya devam etti... Bunu sonsuza kadar da devam ettirecek ışıklar da asla sönmeyecektir.

1965'li yıllarda Niğde Halkevi Başkanlığı tarafından yayınlanan ve sorumlu müdürlüğünü Zühtü Şahinöcer'in yaptığı Yeni Niğde Gazetesi'nde tefrika halinde «Cumhuriyet, Tarihi safhaları ve Türkiye Cumhuriyeti'nin Kuruluşundaki Ruh» başlığıyla «Kurmay Albay Bedrettin Binyıldırım» imzasıyla yazıları yayınlandı. (Bir yazısının yer aldığı 27 Nisan 1965 tarihli, o zaman 10 kuruşa satılan, 3887 sayılı

Yeni Niğde Gazetesi arşivimizde bulunmaktadır) Kendisinin Kayseri’de görev yaparken babasıyla ilgili Osmanlıca kayıtların Türkçe’ye çevrilmesi konusunda araştırma yaptığını da biliyoruz. Ancak topladığı belgelerin ya da bu konuda yaptığı çalışmaların hangi safhada ve nerede olduğunu ne yazık ki bilemiyoruz.

Hatice Binyıldırım 02.03.1976 tarihinde Almanya’da görevli olan oğlu Mehmet Resai Binyıldırım’ın evinde vefat etti.

DESTEKLER VE MEKTUPLAR

Kurmay Albay Bedrettin Binyıldırım’ın oğlu Turgay Binyıldırım : Çok etkilendiğimi söylemek isterim. Bilgilerin aktarılmasında emeği geçen herkese en derin teşekkürlerimi sunmak istiyorum. «Şanlı tarihimizin cesur mücadelesinde yer alan olaylar ve kişiler asla unutulmamalı ve sonraki nesillere de aynı heyecan ile aktarılmalı» diye düşünüyorum. Sevgi ve saygılarımla.

İstiklal Tekin : «Ben Darboğazlı bir Emekli öğretmenim aynı zamanda babam da öğretmen olup, öğretmen Süruri ilkokulundan mezun oldum. Aynı zamanda babam da bu okulda yıllarca görev yaptı. Sitenizi büyük bir özveri sonucu buldum. Öğretmen Süruri bey hakkında kasabamızda faaliyetini yürüten <http://www.tarbaz.com> sitesindeki adıma ayrılan sayfada yazı yazmak ve sizinde belirttiğiniz ismin kaldırılması hakkında yerel gazetelere haber oluşturmak üzere araştırma yapmaktayım. Merhum öğretmen Süruri Bey hakkında mail adresime geniş bilgi verirseniz çok memnun olurum(İstiklal madalyasını ve teşekkür yazısının resimleri gibi) gerekli yardımı yapacağınız umuduyla saygı ve sevgilerimi sunarım.»

Senem Karakuş : «Merhaba. Ben de Öğretmen Süruri ilk öğretim okulundan mezun oldum. »

Emrullah Karakuş : «Merhaba. Nasılsınız? Resimleri çok beğendim. Ben de Öğretmen Süruri ilk öğretim okulundan mezun oldum.(Kasımpaşa) »

İbrahim SAYGI : «Selam. Ben CİHAN Haber Ajansı Niğde Muhabiriyim. Dedenizle ilgili bir haber yapmak istiyorum. Bilgiler topladım. Buradaki resimleri de kullanarak haber oluşturmak istiyorum. En yakın zamanda bana ulaşabilerseniz memnun olurum. saygılarımla.»

Ömer Fethi Gürer : «Bor Şehri kitabım 625 sayfa ama görüyorum ki daha yazacak çok bilgi var. İlgi ile sitedeki bilgileri okudum.»

Necla Köksal : Merhaba. Okul ödevim : «Cumhuriyetin ve öğretmenlerin ülkemiz için önemi» Bu konu hakkında bilgi verirseniz sevinirim. Teşekkür ederim.

Ali Barış Yayla : «Siteye girerken böyle bir kahramanlık hikayesi okuyacağımı bilmiyordum. Bir öğretmen olarak yapılan haksızlığın karşındayım.Çalışmanızı tebrik eder,başarılar dilerim.»

Oğuzhan Akın : Gerçekten de çok güzel şeyler yazmışsınız. Ben Pozantı'lıyım ve şu an Makedonya'dayım "Nasıl bakarsan öyle görürsün" BSN
Mehmet ÖNOĞLU

28.08.2004 tarihinde Bor'da Mehmet ÖNOĞLU ile evinde görüştim. Dedem Öğretmen Süruri'yi ve bizim çevremizi yakından tanıyan kişilerden biriydi.
İlçemiz esnaflarından Ahmet Önoğlu'nun da babası olan Mehmet ÖNOĞLU, 05.05.1911 tarihinde Bor'da Karaca Mahallesi'nde doğdu. (28.08.2004 tarihinde 83 yaşında) Ve dedem Öğretmen Süruri Binyıldırım gibi uzun yıllar aynı mahallede oturdular.

Mehmet ÖNOĞLU : "Süruri Binyıldırım Bey'i yakından tanıyordum. Onun önünden saygısızlık yapmamak için biz hiç geçemezdik. Hatta yanında konuşamazdık bile. Çok değerli bir şahsiyet idi. Ali Efendi Hoca vardı... bir de ona, çok hürmet

gösterirdik. Şimdi yeni nesil ata, baba, komşu ve akrabalarını hiç tanımıyor. Ortalıktan saygı ve sevgi kalktı yani. Süruri öğretmendi. Abdi Hoca dedesi mi babası mı? bilemem... İnayet Hanım, Narazan köyünden kocası vardı... Kaç çocuğu var bilemiyorum. Bedrettin Bey benden büyüktü. Bedrettin Beyle met oynardık, aşık oynardık! Çok uyanıktı...

1978’de sen işkence çekerken ben çok ağladım. Sabah olsun akşam olsun komşularımızla biz birbirimizi yataktan kaldırarak, oturur yarenlik ederdik. Mısır patlatır, üzüm, dut kurusu, yerdik, limonlu çay içerdik, ıhlamur çayı içerdik... Hoşaf içerdik buz gibi. Hevenk üzümü yerdik. Ortaya konulanları şenlikli bir hava içerisinde yer ve içerdik.

Hüsniye Hanım ile komşu idik! Cenazesi Ankara’da toprağa gömülürken, ben de toprak attım kürekle.

Bizim birader hasta idi, oraya gitmiştim. Mustafa Çalapkulu’yu gördüm. «Burada ne arıyorsun?» dedim. Bana : Hüsniye Hanım’ın oğlu Muhlis’i gördüm. Hüsniye Hanım’ın öldüğünü duydum. Çok şişmandı, iyice zayıflamış... 15 gün hastanede yatmış... Ağabeyim aynı hastanede yatıyordu. Ağabeyim Reşit Efendi de o zaman öldü. Yemeniciydi.» Kızı Melahat ne olduğunu biliyormuş! Hüsniye Hanım’ın ilk kocası kaymakammış. Oğlu Muhlis de ondan olmuş!

Çocukluk orada öylece kaldı. Bedrettin sonra bizi hiç aramadı! Kayabaşında hapishanenin önünden aşağıya doğru kışın yol buz kaplardı... Biz de orada kayardık... Süruri iri yapılıydı. Büyüklerin önünden geçilmezdi. Ali Efendi Hoca vardı, onun önünden de geçmezdik! Eski Türkçe’yi iyi bilirdi. Atatürk zamanında öğretmen oldu. Birbirimize çok yardım ederdik. Ben 14 – 15 yaşına kadar dirilden yapılma entari giydim.

Babam et alsa eve gizlice getirirdi, fakir fukara görmesin diye... Herkes et alamazdı. 1000 cevizi 70 kuruşa satardık o zamanlar. Hatta satamazdık evimize geri getirirdik... 7 ceviz ağacımız vardı... Her birinin farklı meyveleri vardı. Şeker armudunun kilosunu 25 kuruşa satamazdık. Yaz mevsiminde yaylacı olarak gelen Adanalılar satın

alırlardı daha çok! Ben 12 – 13 yaşımıdaydım. 6 okka bir batmandı...
Şimdi 8 kilo bir batman oldu.

Bu anlatılanlardan sonra Ahmet Önoğlu'nun sözünü bir kez daha
tekrarlamak da fayda var, diyorum : "Çocukluk orada, öylece kaldı."

Bugün için ülkemizde hizmet veren her Türk öğretmenin
kalbinde Öğretmen Süruri Binyıldırım'dan, Her Türk subayının
kalbinde de Kurmay Albay Bedrettin Binyıldırım'dan ışıklar ve izler
vardır.

Paris, 02.05.2009

<http://site.mynet.com/birsen.binyildirim/tarih/index.htm>

http://www.habercem.com/blog_detay.asp?id=2275

<http://monsite.wanadoo.fr/SEVGI/>

<http://uzeyircayci.sitemynet.com/fleur/index.htm>

<http://www.artmajeur.com/serap/>

Not : «Çukurova Kahramanları ve Öğretmen Süruri» başlığıyla
başladığım yazılarımı, oldukça uzun olması sebebiyle «Kurmay Albay
Bedrettin Binyıldırım» başlıklı bölümünü özetleyerek ayırmak
zorunda kaldım.

«Çukurova Kahramanları ve Öğretmen Süruri» başlıklı yazılarımı bir
kitapta toplamak istiyorum. Bunun için sponsor ya da yayınevlerinin
desteğini bekliyorum.

Bu konuda destek olacaklara Şu andan itibaren teşekkür ediyorum.

Ahmet CANBABA

ŞÖFÖR HİKAYELERİ (Röntgenci)

Zengin bir ailenin iki çocuğundan biriydi Mahmut. Yeni yetmelerin ilk sevgililerini bir baykuş ılığında gecenin tatlı hatıralarını yaşatmışsa kim unutabilir o ilk aşkını. Geleceğē boş bakan gözlerle ufukta, bir çizgi gibi yakaladığı hayali mutluluğū, yaşanmamış hayata dair heyecanı kimi yerde bir acı anı gibi saklıyordu içinde. O içindeki ütöpic sevgilisini de hiçbir an aklından çıkaramazdı. Bir gizli hastalığın oluşmasının baş mimarıydı çevresindeki arkadaşları. Böyle bir başı boşlukta kendisine kimsede söz geçiremezdi. Anasının sözünden çıkmayan bir babası vardı. Arkadaşları Mahmut’la babasının arasını açmayı çok severlerdi. Mahmut’un babası bir sefarette çalışıyordu. Şöförler uzaktan Mahmut’un babasını gördüklerinde’ sabah, sabah gene ev(ossuruk)havalandırmaya gidiyor’ derlerdi. Süleyman amca iş dönüşünde oğlu Mahmut’u sorarsa şayet, duraktakiler:

”Oooo Süleyman amca o şimdi kim bilir nerede içiyordur, bir iki iş aldı mı Mahmut için yeter, aslan gibi arkasında sen varsın “ derlerdi . Süleyman içinden kızdığını belli etmeden başını sağa, sola sallayıp o kızgınlıkla eve gittiğinde, ‘oğlunu koruduğū için’ karısı Hamiyet hanımla da münakaşa ederdi. Mahmut’un taksicilik yaptığı senelerde Gaziosmanpaşa’ya ‘yes’ mahallesi derlerdi. Adım başı Amerikalılar otururdu o muhitte. O muhitte çalışan hizmetçilerin hepside İngilizce konuşur olmuştu. Dinamik ve genç görüntüleriyle kendilerini naza çekerler, yeri geldiğinde sosyetenin büyük ve seçkin isimlerinin katıldığı kokteyllerde vazife alırlar, konukların pembe halılar üzerinden yürüyerek girdikleri mekanda kokteylin mönüsündeki uzak doğuya ait yiyecekleri çaktırmadan tadarlardı. Şöförlerinin de tavladıkları birçok güzel hizmetçiler vardı. Sevgilisi olan şöförlere Amerikan içkisi ve sigarası getirirlerdi. Türk ailelerinin çocukları onların çöplüğüne atılan oyuncaklarla sevinir, Amerikalıların işe yaramayan okunmuş kitaplarını almak için çoğū kez çocuklar kavga yaparlardı. Hatta çöplükler bile paylaşılmıştı. Hiç kimse kendi evine yakın çöplükleri başkalarına karıştırmazlardı.

Taksi müşterilerinin çoğu Amerikalılardı. Çoğu kez sent verirlerdi, dolar verirlerdi.

Süleyman amca Mahmut'u çok okusun istemişti ama olmadı. Oğlunun ısrarı üzerine 1958 model bir pontiyac otomobil almıştı. Ama Allah'ı var Mahmut arabasına çok iyi bakardı. Süleyman amca miras zenginiydi, oldukça mülayim bir yapısı vardı. Mahmut babasını parmaklarının ucunda oynatsa da yeni alınan otomobilden dolayı bir baba baskısı altına girmişti. Baba baskısından bıktığı içinde için takside hep gece çalışmayı seviyordu. Gündüz taksisini bir şoföre veriyor gecede kendisi kullanıyordu. Tabi babası gece yorgun, argın oğlunu takip edecek değil ya. Mahmut'ta istediği gibi hareket ediyordu.

Mahmut gece bir iş alsın, dönüşünü muhakkak herhangi bir evin ılık yanan penceresinden bakıp evin içersini röntgenler, geçte olsa öyle durağa gelirdi. Gözlerden de ırak olduğu için Süleyman amca da oğlunu dürüst çalışıyor bilirdi. Gene bir gün iş dönüşü durağa gelirken bir binanın en üst katındaki odalardan birinin penceresinden odanın lambasının yandığını görür. Gecenin saat ikisinde ışığın yanması Mahmut'u heyecanlandırır. Öyle ya insanlar bir şey yapmasalar ılık boşu boşuna yanmaz ki. Arabasını görünmeyecek bir şekilde zulaya çeker. Dairenin yanan penceresinin tam karşısı hizasına gelen servi ağacının gövdesine tırmanmaya başlar. En üst katın ışığından başka binada hiçbir ılık yanmamaktadır. Bitişikteki kabası bitmiş inşaatın bekçisi bile çoktan uyumuştur. Gece karanlığındaki sessizlikte kendi soluk alışının sesini ve birde ara sıra bastığında kırılan dalların çıtırtılarını duymaktaydı.

Röntgencilik sanki Mahmut'un ikinci mesleğiydi. Başka ağaçlara tırmanmak kolaydı ama böyle ulu bir servi ağacına ilk defa tırmanacaktı. Tehlikeli bile olsa bir şey görme heyecanı, içindeki korkuyu bastırıyordu. Ağacın gövdesinden çıkan dallar oldukça kırılkan ve narindi. Çoğu kez tuttuğu dal elinde kalmakta, kırılan dalların çıkıntıları zorda olsa ayaklarına basamak oluyordu. Dördüncü katın hizasına vardığında, Gördüğü manzara muhteşemdi. erotizmin kuşatmasından kurtulamayan bir bayan git gide ufalan hafifleyen giysilerin darlığından hap solmuş uzuvlarının dışarıya fırlayacakmış gibi taşmaları karşısında kendini zaptedemeyen eşinin hırslı sarmaş dolaşın da sonsuz bir haz yaşıyordu. Biraz cilveli nazlı ve çekingen davranışları adeta eşini çıldırtıyordu. Sevdiği bir çiçeğin ilk tomurcuğunu verdiği bir andı sanki karşısındaki eşine karşı duruşu. Sanki orijinal lezzetle eşine sunulmuş bir aşk tanrıçası gibi hissediyordu kendini bayan.

Mahmut'un bastığı çatal dal arasında sıkışan ayaklarının yorgunluğu bir acıyla kendisini uyarır. Ayağını dinlendirme ihtiyacını hisseder. Diğer ayağını bastığı çatal arasına koymak için yorgun ayağını kaldırdığında bütün yükü diğer ayağına verdiğinden, gövdesinin ağırlığını çekemeyen dal kırılır Mahmut hızla aşağı doğru düşmeye başlar. İşte ne olduysa bu düşüşte olmuştu. Kurtulmak için her tuttuğu dal elinde kalmaktadır. Gövdesinin ağırlığını taşıyamayan dallar kırılıyor , Mahmut'un düşüşünü yavaşlatıyor ama engelleyemiyordu.

Genç evliler duydukları gürültü üzerine, üzerlerine sardıkları bir çarşafı yatak odalarının balkonuna açılan kapıdan balkona çıktıklarında birisinin ağaçtan düştüğünü görmüşlerdi. Kendilerinin röntgenlendiklerini bilmediklerinden, hırsız zannedip, gece karanlığında, avazlarının çıktıkları kadar “hırsız kaçıyor, kimsecikler yok mu? aşağıda hırsız var.” diye birkaç sefer bağıldılar. Gece karanlıkta yankılanan sesi kimin duyduklarını bilemediler ama kavak ağacının dibinde acıdan kıvranan birinin silüetini belli, belirsiz gördüler. Giyinik vaziyette olmadıklarından bağırmaktan da öte bir şey yapamadılar.

Mahmut korkunun verdiği paniklemeyle düştüğü yerden kalkıp üstünü silker. Yırtılan üstünü başını gözü görmez, çeşitli yerlerine batan dalların sıyrık ve kanatmalarındaki acıyı bile hissetmez. Bitişik inşaatın tahta perdelerine tırmanır kendini inşaatın bahçesine atar. Yeter ki röntgenlediği binanın bahçesinde olmasın, yeter ki orada yakalanmasın. Ama şanssızlıklar Mahmut'u orada da rahat bırakmayacaktır. Atladığı yeri görmez gece vakti. Oysa atladığı yer bir kireç kuyusudur. İnşaat için açılmış ve söndürülmüş kireçle dolu bir yer. Üzeri kaymak bağlamış ve derinlere doğru git gide katılaştan kirecin içersine neredeyse dizkapaklarına kadar gömülmüştür.

Gece geç saatlerde kadının çığlıklarını duyan bekçide uyanmış, kum yığınlarının ardındaki kireç kuyusundaki Mahmut'u görmüştür bir karartı halinde. Mahmut'un yanına kadar gelen bekçi elinde koca bir kalasla, Mahmut'un karşısına dikilip ,“hadi bakalım buradan nereye kaçacaksın” der. Mahmut bekçiye “Yav arkadaş beni tanımadın mı?. Ben pontiyacın sahibi Mahmut. Hani seni iş dönüşü yolda, belde alırım ya. Hatırlamadın mı.? Süleyman'ın oğlu Mahmut'um “deyince bekçi elindeki kalası bırakıp el fenerini Mahmut'un yüzüne tutar ve ancak Mahmut'u tanır. Mahmut'a:

”Yav Mahmut abi senin ne işin var burada” deyip Mahmut'u ellerinden tutarak çeker, çıkartır kuyudan.

Mahmut bazı geceler bira alır, bekçinin yanına uğrar beraber bira içerlerdi. Mahmut'un tavladığı Amerikalıların yanında çalışan bayan arkadaşına beraber kalsınlar diye kendi yerini vermişti birkaç kez bekçi. Onun için Mahmut abisini çok severdi.

Başına böyle haller de geldiğinde elbette ki yardımcı da olacaktı. Mahmut çoğu kez kimi akşam rakı, kimi akşam bira alıp, bekçiyle içtiklerinde bekçiye konuşturur, hangi dairede kim oturuyor, hangi dairede yollu var, hangi si güzel, iş verir bekçiye konuşturup dinlerdi. Mahmut ne zamandır o daireyi göz hapsine almıştı . Her gecede aynı dairenin ışığı yanmaz ya, ama gözetlediği dairenin ışıkları her gece yanıyordu. İşte Mahmut'u gözetlemeye çeken nedenlerin başında da bu merakı vardı.

Kuyudan diz kapaklarına kadar kirece batmış bir vaziyette çıkan Mahmut'un üzerine tazyikli hortumla su tutan bekçi tahta perdedeki aralıktan bitişik binanın aydınlatma ışıklarının yandığını ve kapıdan iki kişinin düşen ağacın altına kadar gelip yere serilmiş servi dallarını ve yapraklarını bir birlerine gösterip, biraz duyulacak bir sesle,"İşte hırsızın çıktığı ağaç, bitişik inşaata bir soralım bakalım" dediklerinde bekçi Mahmut'a: "aman abi hemen saklan" deyip Mahmutu inşaattaki kendi odasına göndermişti.

Bitişik binadan gelen iki kişi bekçiye bir gürültü duyup duymadığını sorduklarında bekçi de gürültü duyup onun üzerine uyandığını söyler. Guya hırsızı kovalamıştır ama yakalayamamıştır. Gelenler tatmin olduklarından bekçiye teşekkür edip oradan ayrılırlar.

Mahmut bekçiden aldığı pantolonu giyer ve açık bir büfeden aldığı rakıyı bekçiyle beraber içmeye koyulurlar. Mahmut bekçinin ısrarı üzerine olayı anlatır. İşte bu korku üzerine Mahmut bir daha röntgencilik yapmayacağına dair bekçinin yanında kendi kendine söz verir. Yaptığı işin kötü olduğunu acı bir deneyle kendiside anlamıştır. Mahmut bu sözü acaba ne kadar tutacaktı. Sabah bekçiden aldığı kıyafetlerle eve gittiğinde babası çoktan işine gitmişti. Yırtılmış gömlek ve pantolonlarının eksikliğini bir hayli anası babası sordu ama Mahmut bir sır gibi ölene kadar kimseye söylemedi.

Selma GÜRSEL

YARMAAŞI

MALZEMESİ: 2- 3 porsiyon için,
bir bardak yarma(Çekilmiş aşurelik)

2 kaşık tereyağı,

1 baş soğan,

2 kaşık kakırdak,bir miktar pul biber,

Yarma; altı bardak suda haşlanır.

Haşlanan yarmanın üzerine tereyağı istenilirse kuru soğan ve kakırdak veyahut kıyma konulur. Pul biber ilave edilerek çorbanın üzerine kızgın olarak dökülür ve servis yapılır.

Dile BİGA

BİR KERE AŞAĞI BAKMAZ BU DÜNYA

Çilede cömerttir sevgide cimri
Payına düşeni vermez hani ya!
Bana gelince mi tutuyor kibri,
Sürünüp gezeni, görmez bu dünya.

Terazisi yok ki; adalet koysun
Kefesi haksızı çekmez hani ya!
Al beni deye aç gözün doysun,
Mazlumun yüzüne gülmez bu dünya

Sana gönül vermek küllüm hataymış,
Uğrunda ölmekte değmez hani ya!
Kendim gibi sandım burnun kaftaymış,
Bir kere aşağı bakmaz hani ya.

Rıza HARDAL

YAŞLILIK

Ağardı saçlarım, dişim döküldü.
Altmışa ermeden belim büküldü
Çoluk çocuk etrafımdan çekildi
Aman ne zor imiş canım yaşlılık

Benim tutuldu da sular akıyor
Yaşlı diye yar yüzüne bakmıyor
Güllere sam vurulmuş artık kokmuyor
Aman ne zor imiş canım yaşlılık

Babam yaşamadı anam genç öldü
Dedem torununun torunun gördü
Bütün organlarım çalışmaz oldu
Aman ne zor imiş canım yaşlılık

Sigara içmedim, içki içmedim.
Çok sıkıntı çektim ama göçmedim
Kendim yaşlandım da gönlüm geçmedi
Aman ne zor imiş canım yaşlılık

Bir baş idim üç tane ayak oldum
Her ne yaptım ise kendim bilmedim
Gençlik elden gitti sarardım soldum
Aman ne zor imiş canım yaşlılık

Bir zamanlar sürülerim var idi
Sam vurdu da gazelciğim çürüdü
Koyun kuzu meleşerek gelirdi

Aman ne zor imiş canım yaşlılık

Yaşlanırsan kimse bakmaz yüzüne
Güvenmeyin oğlan ile kızına
Kara toprak çeker bir top bez inene
Aman ne zor imiş canım yaşlılık

RIZA der yaşlılığı getirdim dile
Bülbül figan eder bahçede güle
Gençlik elden gitti kal güle güle
Aman ne zor imiş canım yaşlılık
11/02/2005 Yenişehir Bursa

Mehmet KARADAĞ

TEMİZ TOPLUM İSTİYORUZ!

Kimler geldi ise başa
Su kattılar pişmiş aşı
Uğraş verdik eyvah boşa
Temiz toplum istiyoruz!

Özü, sözü gerçek olsun
Gören gözü mercek olsun
Kalbi zengin güleç olsun
Temiz toplum istiyoruz!

Arsız, hırsız cana yetti
Talan, yalan, rüşvet gitti
Yemek için büyük sattı
Temiz toplum istiyoruz!

Öksüz evlat görme köyü
Olmaz böyle halkın beyi
Yağma ettiler her şeyi
Temiz toplum istiyoruz!

Yalan söze camla bizi
Dertler dolu dizi, dizi
Yeter halkım açın gözü
Temiz toplum istiyoruz!

KARADAĞIM çakma yeter
Bozuk düzen etti beter
Bu dertleri doğru çeker
Temiz toplum istiyoruz!
08/11/2002

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ÇORUMLU 2000

**AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE
EDEBİYAT DERGİSİ**

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 11 SAYI 129 25 Kasım 2009

*Hazırlayan **Mahmut Selim GÜRSEL** yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL BİR DAĞIN ARKASINDA BİR DAĞ
DAHA VAR

Müslüm TUNABOYLU NEDEN 10 KASIMLAR

Mahir ODABAŞI ARABALARIN ÖN KOLTUKLARINA KİMLER
OTURMALI

İsa KAYACAN MUSTAFA KEMAL ATATÜRK İÇİN,
YABANCILARIN SÖYLEDİKLERİNDEN

Atilla ALPAY YEŞİLAY İLİM YAYMA'DA

İsa KAYACAN YUSUF ERKAN'DAN BURDUR GEZİ REHBERİ

Hüseyin Hüsnü GÜREL TBMM DİLEKÇE KOMİSYONU
BAŞKANLIĞI'NA ANKARA -V-

Mustafa Nevruz SINACI EZELİ DÜŞMANLA RAKS

Ahmet CANBABA İŞTE ÖYLE BİRİ

Selma GÜRSEL AŞURE

Dilek BİGA BAHANE

Yaşan KILIÇ DOST FAKİRLİK

Mahmut Selim GÜRSEL

BİR DAĞIN ARKASINDA BİR DAĞ DAHA VAR

Bir dağın arkasında bir dağ daha bulunduğunu hepimiz biliriz. Yazılan yazıların arkasından başka yazıların da gelmesi normaldir.

Benim sizlerden birkaç sayı gecikmem, elde olmayan, gözükmeyen, akla gelmeyen yenilikleri evimize alma çabasında bulunmamızdan ötürüdür.

Bizde yeni yakıt için evimizi, eşyamızı toz ve toprak içerisinde bırakarak yeni teknolojinin evimize konuk olmasını sağladık. Bu yüzden sizlerden biraz uzak kaldık.

Yapılan işleri pek çoğunuz görmüş ve geçirmişsinizdir. Burada tekrar etmek istemesem de belki sizlerin geçen yıldan yaptığınız bu işlevleri unutmuş olma ihtimali ile tekrarlamak gerekli olduğunu düşünüyorum.

İlk önce apartmanımızda karar almak için birkaç kere toplantı yapıldı. Sonra merkezi sistem veya ferdi sistem tartışmaları apartman meclisinde güne geldi. Neyse ki bizim apartman çabuk karar vererek ferdi ısınma olan kombi sistemini seçti. Başkan araştırdı, sordu, teklif aldı ve bir firmaya apartman iç gaz borusu kolonlarını yaptırma iznini verdi. İki üç gün süren bir çalışma sonucunda apartman içi yapıldı. Tabi bu iki üç gün çalışma süresi olarak geçen zaman dilimi fiili çalışmayı kapsamaktadır. Yoksa apartman içindeki çalışma yaklaşık on beş gün sürdü.

İkinci olarak ferdi gayretlerimizle kendi evimizin içinin tesisatını yaptırmak için ayrı ayrı kişilerden bilgi ve teklif aldık. Ben de sordum, soruşturdum ve sonunda apartmanın iç gaz borusu kolonlarını yapan firmaya yaptırıldı.

Önce evin içinde bulunan eşyalarımızı gaz ve kalorifer tesisatının uğramadığı bölümlere yığdık, üzerlerini naylonla kapladık ki yapılacak duvar remle ve kaynak işlerinden bir nebze eşyalarımızı kendimizce sakınmış olduk. Gaz ve tesisat borularının yapımı yaklaşık iki gün sürdü. Evin içinin yerleşmesi ve temizlenmesi ise kaç gün sürdüğünü ne siz sorun ne de ben söyleyeyim.

Bizler bazılarının verdikleri kararlar doğrultusunda önceleri yaktığımız linyitten olduk ve ithal kok diyerek ülkemizde petrokokları yaktık. Sonrada bu ithal kömür işi fiyatları alıp başını gittiğinden yeni bir yakıt olarak doğalgaza geçtik. Bu son iki yakıtımız da maalesef dışarıdan gelen yakıtlar olduğu için, hep parasını dışarıya vermek zorunda kaldık. Kömürlerimizin çıkartılıp işletilmesi bırakıldı. İç piyasada çıkartan ve tüketen toplum aynı olduğundan bazılarının bunlardan maddi açıdan faydalanma imkânları olmadı. Bu dışa bağımlı yakıtlardan birkaç faydalananın oyuncağı olundu.

Başlıkta söylediğim gibi “BİR DAĞIN ARKASINDA BİR DAĞ DAHA VAR” birkaç sene sonra başka yakıtlarla karşılaşmamız ve bize daha temiz hava hikâyeleri ile empoze edilmeleri kaçınılmaz gözükmektedir.

Müslüm TUNABOYLU

NEDEN 10 KASIMLAR

Bugün 10 Kasım 2009, günlerden Salı. Ulusumuzun kurtarıcısı, Cumhuriyetimizin kurtarıcısı Mustafa Kemal Atatürk'ü 10 kasım 1938 Perşembe günü saatler 9'u beş gece kaybettik. Hayatı boyunca rahat bir gün yada saat yaşamayan, hep ulusu için düşünen, onu dünyanın olumsuz koşullarından kurtararak mutluluğa kavuşturabilme çabasını gösteren o yüce insan elbette unutulmamalı.

Onu kaybettiğimiz gün daha sekiz ya da dokuz yaşlarındaydım. Yağmurlu bir gündü, okullar açılalı çok olmamıştı, mevsimi önce yaşayan ağaçların sarı yaprakları okulumuzun yolunu süslediği günlerde onları eze, eze yeni bir şeyler öğrenmek için koşarak gittiğimiz okulumuza, o irfan dolu yuvamıza öğle yemeğini yedikten sonra döndüğümüzde okul bahçesinde değil okulun girişindeki büyük salon da toplanmıştık. Hemen tüm arkadaşlarımızın giysileri ıslanmıştı, ama bu ıslaklık bizim hiç ama hiç umurumuzda değildi. Biz okulumuza gelmiştik ve tören sonrasın da derslere girmek için sınıflara koşar adımlarla dolarak öğretmenimizi bekleyecektik. Hemen her gün aynı yaşamın içinde olduğumuzdan bugün salonda ki toplantıya bir anlam verememiştik. Beynimiz henüz küçüktü her olup biteni henüz anlayamıyor değerlendiremiyorduk. Öğretmenlerimizin neşesi her gün ki gibi yoktu. Onların bu durgunluğuna bir anlam veremiyorduk.

Gözlerimiz henüz kapısı kapalı olan öğretmenler odasından okul müdürümüz çıkmamış, onu bekliyorduk. Koca salon iki yüz ya da daha fazla bir öğrenci gurubu ile dolmuştu. Yere iğne düşmeyecek bir kalabalıkta, öğretmenlerimizin bir kısmı salonda henüz yerlerini almışlardı ki, müdür kapıda görüldü. O da çok durgun bir ortam içersinde önce salona ve bize bir göz gezdirdi. Üşümüştünüzdür çocuklar sizi fazla bekletmek istemem bu ıslak elbiselerinizle dedikten sonra gözlerinin yaşlandığını, sesinin titrediğini algılayarak, olanları

kendisinden öğrenmek istiyorduk. Müdürümüz öğretmenlerimize göre biraz kıdemli yani yaşlıydı.

Çocuklar size bir üzücü haberi vermek zorundayım. Dedi ve gözlerinden yaşlar akmaya başlamıştı. Titrek bir sesle, "ULUSUMUZUN KURTARICISI; DEVLETİMİZİN KURUCUSU GAZİ MUSTAFA KEMAL ATATÜRK'Ü " bugün sabah saat dokusu beş gece kaybettik. Ulusumuzun başı sağ olsun diyebildi. Müdürümüzden sonra öğretmenlerimizden birisi Atatürk hakkında dilinin döndüğü kadar yüreğinin el verdiği süreç içinde o büyük insanı bize birkaç satır sözcüklerle anlatmaya çalıştı. Saygı duruşu ile sonuçlanan tören sonrasında dersliklere sıra ile girerek sıralarımızda ki yerimizi aldık. Salonda söylenenlerden olduğunca etkilenmiştik. Öğretmenimiz kapıda görünür görünmez ayağa kalkarak onu tüm sınıf olarak selamlamıştık. Oturun çocuklar, masasının bulunduğu yerde yerini alan öğretmenimiz bize o büyük insanın hayat hikâyesini bizim anlayabileceğimiz sözcüklerle süsleyerek anlattı ders boyunca. Derslikte sobalar yanmıştı. Dışarısı yağmurlu olduğu için okul müdürü hizmetlilere sobaları biz evden okula dönmezden önce yaktırmış, dersliklerin ısınmasını sağlamıştı. Dördüncü ders sonuna kadar giysilerimizdeki ıslaklıklar kalmamış, derslikte buharlaşmıştı.

O günleri hatırlayalım hep birlikte. Bugün ulaştığımız teknoloji ile hayal edemediğimiz haberleşme olanaklarına sahip olduk. 10 Kasım 1938 de Atatürk'ün ölüm haberi çok kısa bir süre içinde tüm yurda iletilmişti. Anımsadığım kadarı ile köyler o günlerde birbirine paralel bağlanmış telefonlara sahipti. Bakır devreler o dönem mevcut değildi. Ama devlet her yerleşim biriminde bir telefon bulundurmayı o yokluğa rağmen sağlamıştı. İşte onun için " DEVLETİN ELİ KOLU UZUN " sözü o dönemlerden günümüze ulaşmıştır.

10 Kasım 1938 de okur-yazar sayımız çok azdı, bugün ise okumamış-yazmamışlarımız azdır. Genç cumhuriyetin kısa dönemde ülkemizde neleri gerçekleştirdiğini Atatürk'ün 10.yıl nutkunu kendi sesinden dinledikten sonra O'nun izinden gitmeye bir kez daha karar vermek zorundayız diyor okurlarımı selamlıyorum.

Mahir ODABAŞI

ARABALARIN ÖN KOLTUKLARINA KİMLER OTURMALI ?

Anadolu’da genelde örf ve adet olarak otomobillerin ön koltuklarına büyükler oturur. Yani kayınpeder, kayınvalide vs...Tabi işin saygı, hürmet penceresinden baktığımızda belki doğrudur.Ancak çok yaşlı büyüklerimizin aracın ön koltuğuna oturmasının sivil savunma, trafik açısından değerlendirdiğimizde karşımıza baı olumsuz hususların çıkabileceğini düşünüyorum.

Bir okulda seminer verirken bir bayan öğretmenimiz hocam benim kayınvalide benden önce otomobilin ön koltuğunu oğlunun yanını hemen kapıyor. Eşimde bir şey diyemiyor dedi. Bende ileri derece de yaşlı mı yani dikkat eksikliği var mı diye sordum. Evet dedi. O zaman şu örneği veriyorum, bunu eşine anlat herhalde fikri değişir dedim. Örneğin; yakınınızın tayini Sivas İline çıktı. Sizde Çorum’dan kalkıp aile boyu il defa Sivas’a ziyaretine gideceksiniz. Eşiniz otomobili kullanıyor, yaşlı kayınpederiniz, kayınvalideniz yanında oturuyor.Sizlerde arka koltukta oturuyorsunuz. Dağ başına kış gelir / İnsan başına iş gelir hesabı araç yolda arıza yaptı veya küçük bir kaza yaptınız..Gece saat 02.00 civarı .Ortalık zifiri karanlık ve ormanlık. Bir yer, bir gökyüzü gözüküyor. Eyvah şimdi ne yaparız dağın başında diye endişelenmeye başladınız. Birden 156 Jandarma’dan yardım istemek aklınıza geldi. Aradınız, kendinizi tanıttınız, talebinizi ilettiniz.156 yerinizi tarif etmenizi istedi. Siz aracı kullanırken sağa sola pek dikkat etmediniz. Bu nedenle, yanınızda oturan yaşlı annenize, babanıza yolda en son neleri (fabrika, kilometre levhası, köy vs.) gördüğünü sordunuz. Onlarda arabaya oturur oturmaz uyuduğu için; ‘oğlum bilmiyorum ki, ben uyumuşum hiç hatırlamıyorum’ dedi. Arka koltukta oturan eşinize sordunuz, oda arka koltukta olduğu için pek dikkat etmemiş. Netice olarak sizin yerinizi 156 görevlilerine tarif etmeniz pek mümkün olamayacaktır. Ama ön koltukta oturan ‘gören değil, bakan olursa’ bulundukları yeri tarif ederken, tahmini 10 dakika önce tuğla fabrikası görmüştüm veya Sivas 41 km yazıyordu gibi bilgi verebilirse 156 yardımı daha erken

ulaştırabilir dedim. O bayan öğretmen hocam ne olur, bu örneği tüm okullarda anlat belki eşim duyarda artık ön koltuğa benim oturmamın gerektiğini söyler! dedi. Bende tamam ama SENDE GELECEKTE KAYINVALİDE OLDUĞUNDA, ARKA KOLTUĞA GEÇMEYİ UNUTMA dedim...

Geçmiş yıllarda, İzmir'den Erzincan'a giden yolcu otobüsünün freni boşalınca, şoför panikle eyvah fren boşaldı diye panikledi. Ön koltukta oturan yolcu, bilinçli olacak ki sakın panik yapma ben 155 polis imdadı arıyorum dedi. Acil 155 polis imdattan yardım istendi. Yol düz olduğu için hemen sıkıntı yaşanmadı. Bu arada Polis acilen olay mahalline gelerek tali yolları kapattı. Gerekli uyarıları yaparak güvenlik tedbirlerini aldı. Yani yolu boşalttı. Otobüs frensiz olarak 10 – 15 km yol gitti. Yokuşa gelince hız düştü ve bu arada şoför otobüsü hafif yolun kenarına vurarak durdurmayı başardı. Araçta hasar meydana geldi ama 38 yolcunun burnu bile kanamadı.

Ankara'dan – Samsun istikametine giden bir otomobilin Çorum şeker fabrikasının yakınlarında frenin boşaldığını düşünelim. 155 Polis imdadı arayıp ulaşamazsa muhtemelen ilk kavşakta kaza yapar. (corum.meb.gov.tr Internet sitesinden alo-110-112-155... acil yardım başlıklı yazımıza bakınız) Ancak 155 polis imdada ulaşırsa yardım isterse, (seyyar ekiplerinde olması nedeniyle) polis tüm trafik ışıklarının yeşil yanmasını sağlayabilir. Ana yoldaki diğer sürücülerini uyarır ve tali yolları trafiğe kapatırsa, o freni tutmayan otomobil yol bomboş olduğu için frensiz olarak baraj yol ayırımına kadar kaza yapmadan gidebilir. Neticede kimsenin burnu kanamaz.

Yıllar önce Çorum hacılarının başında din görevlisi olarak bulunan arkadaşım anlatmıştı. Suudi Arabistan'a gitmek için, havaalanında İngiliz uçağına binmek için hazırlanıyoruz. Uçağın Kapısında hostes bizleri 'Well come !' diyerek içeri alıyor. Koltuk numarası yok, hacılar boş bulduğu koltuğa oturuyor. Yalnız ön tarafta birkaç tane koltuk boş duruyor. Oraya oturmak için yönelen yolculara 'Well come, do you speak English?' sorusunu ilave ediyorlar. Bende oraya yönelince aynı soruyu bana da sordular. Bende ilkokuldan liseyi bitirinceye kadar yıllarca okuduğum İngilizce dersine dayanarak hemen bir 'yes' deyip koltuğa oturabileceğimi zannettim. Fakat o kadarda kolay değilmiş. Çünkü peşinden bir soru daha sordu. Bizim cevap 'yes – no' dan öteye gidemeyince en arka tarafı gösterdi. 450 kişilik hacı kafilisine hep aynı soru soruldu. Neticemi cevap veren çıkmayınca, en son binen hacıları oturtturmak zorunda kaldılar. Bu durum karşısında, yıllarca İngilizce dersi görüpte birkaç pratik cümle konuşamadığıma çok ama çok üzüldüm.

Bu ilginç örnekte görüldüğü üzere, demek ki ihtiyaç halinde yolcularla iletişimi daha rahat kurabilmek için İngilizce bilenleri özel koltuğa oturtuyorlar. Bizlerde de keşke otobüslerin 1-2-3-4 numaralı koltuklarına oturacak yolcularda hassasiyet gösterilse. Çünkü buraya doksan yaşındaki yaşlı dedemde oturuyor, otuz yaşındaki akli dengesi yerinde olmayan vatandaşa oturuyor. İhtiyaç halinde bu yolcuların şoföre yardımcı olabilmesi mümkün değildir. Hatta geçmiş yıllarda akli dengesi yerinde olmayan bir vatandaşın şoförün kaza yapmasına sebep olduğunu basından öğrendik.

Özetin özeti: En iyi okul tecrübedir. Fakat okul masrafı biraz çoktur. Hele birde telafisi mümkün olamayacak masraf çıkarsa Kazaların eksik olmadığı günümüzde; hepinize kazasız, belasız yolculuk, afetsiz afiyet diliyorum. Saygılarımla. (07.04.2009)

İsa KAYACAN

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK İÇİN, YABANCILARIN SÖYLEDİKLERİNDEN:

Türkiye Cumhuriyetinin kurucusu, Yüce Atatürk için, yabancılardan neler söylediğiyle ilgili kısa bir araştırma ve değerlendirme yapalım efendim:

1- O, Atatürk Türkiye'yi kurmakla bütün dünya uluslarına Müslümanların seslerini duyuracak kudrette olduğunu ispat etti. (Muhammed Ali Cinnah, Pakistan'ın kurucusu, Milliyet Gazetesi, 10 Kasım 1954)

2- Türkiye tarihi, bugün, her zamandan çok Batı ve Avrupa tarihinden ayrılmaz bir durumdadır; Atatürk'ün bu yöndeki gayretleri sonuçsuz kalmamıştır. (Charles De Gaulle Neden – Fransa Devlet Başkanı, Vatan Gazetesi, 10 Kasım 1963)

3- Kemal Atatürk yalnız bu yüz yılın en büyük liderlerinden biri değildir. Biz Pakistan'da O'nu, gelmiş, geçmiş bütün çağların en büyük adamlarından biri olarak görüyoruz (Eyüp Han, Pakistan Devlet Başkanı-Cumhuriyet Gazetesi, 10 Kasım 1963)

4- Yakın ve Orta Doğu'da ilk Cumhuriyet, doğuşunu O'na borçludur. Bu cumhuriyet, birçok ulusun milli özgürlük savaşlarına ışık tutmuştur. Atatürk'ün yönetimindeki Türkiye'nin uluslararası otoritesi yükselmiş ve ülkesi dünya siyasetinde önemli bir rol oynamaya başlamıştır. (Nikita S. Ruşçef-Sovyetler Birliği Başkanı-Milliyet Gazetesi, 10 Kasım 1963)

5- Atatürk adı insana bu yüzyılın büyük insanlarından birinin tarihi başarılarını, Türk ulusuna ilham veren önderliğini, modern dünyayı anlayışındaki ileri görüşlülüğü ve bir askeri önder olarak kudret ve cesaretini hatırlatmaktadır. (John F. Kennedy-ABD Başkanı, Hürriyet Gazetesi, 10 Kasım 1963)

6- Kemal Atatürk veya bizim O'nu o zamanlar tanıdığımız ismiyle Kemal Paşa, gençlik günlerimde benim kahramanımdı. Büyük devrimlerini okuduğum zaman çok duygulandım. Türkiye'yi modernleştirme yolunda Atatürk'ün giriştiği genel çabayı büyük bir takdirle karşıladım. O'nun en büyük hayranları arasında bulunmakta

devam ediyorum (Jawaharlal Nehru, Hindistan Başbakanı, Gazeteler, 10 Kasım 1963)

7- Yüzyıllar nadir olarak dahi yetiştirir. Şu talihsizliğimize bakın ki, o büyük dahi çağımızda Türk Milletine nasip oldu. (Lody George-İngiltere Başbakanı, 1922, K.Atatürk ve Milli Mücadele T. 1958-S.508),

8- Savaşta Türkiye'yi kurtaran, savaştan sonra da Türk ulusunu yeniden diriltten Atatürk'ün ölümü, yalnız yurdu için değil, Avrupa için de en büyük kayıptır. (Winston Churchill-İngiltere Başbakanı, Tan Gazetesi 18 Aralık 1938)

9- Mustafa Kemal sosyalist değildi. Fakat görülüyor ki iyi bir teşkilatçı, yüksek anlayışlı, ilerici, iyi düşünceli ve akıllı bir önderdir. O, soygunculara karşı İstiklâl Savaşı yapıyor. (Lenin, Rus İhtilâli Lideri, 1921- Tek Adam 1964,S.378)

10- Paşa, size nasıl hayran olmayayım? Ben Fransa'da laik bir hükümet kurmuştum. Bu hükümeti Papa'nın Paris'teki temsilcisinin yardımı ile papazlar devirdi. Siz ise bir Halife'yi kovdunuz ve gerçek anlamıyla laik bir devlet kurdunuz. Siz, bu taassup içinde laikliği bu topluma nasıl kabul ettirdiniz? (Edouard Herriot-Fransa eski Başbakanı-1933-Yazılmayan Yönleriyle Atatürk,1963, 5.62)

11- Kemal Atatürk için daimi bir anıt tesisi münasebetiyle Türkiye'ye tebriklerimi arz ile gurur duyuyorum. O'nun gösterdiği yolda yürüyen büyük ulusunuz çok önemli başarılar elde etmiştir.(Dwight D.Eisenhower- ABD Başkanı, Anıtkabir Özel Defteri'nden, 1953)

12- Sakarya Savaşı, Sakarya Zaferi, yirmi yaşımın en kuvvetli hatırası olmuştur. O zamanlar kendi kendime diyordum: Acaba ben de ulusumu böylesine seferber edemez miyim, onun ruhuna bu kurtarıcı hamleyi, bu dizgin tanımaz ihtirası aşılayamaz mıyım? (Habib Burgiba-Tunus Devlet Başkanı, Cumhuriyet Gazetesi, 26 Mart 1965)

Atilla ALPAY

YEŞİLAY İLİM YAYMA'DA

İlim Yayma Cemiyeti Çorum Yurdunda Türkiye Yeşilay derneği Çorum Şubesi Başkanı Attila Alpay; gençleri zararlı maddeler konusunda bilgilendirdi.

Yurdumuzda gün geçtikçe artan sigara bağımlılığı başta olmak üzere gençlerimizin ruh ve beden sağlığını etkileyen her türlü madde bağımlılığı üzerinde de duran Yeşilay şubesi başkanı Alpay; bu tür konferanslarında dinleyicilerini sigara içmekle itham etmediğini ; bilakis gençlerimizi yarınların geleceği olarak gördüğünü ve bilgilendirmek için bu tür davetlere gittiğini de belirterek :

“Burası bir paratoner gibi gençlerimizi her türlü tehlikeden kurtaran ve koruyan bir cemiyet çatısıdır. Bu itibarla biz bu tür yerleri diğer toplu öğrenci kurumlarından farklı görmekteyiz. Zira bir misyonu temsil eden gençler burada barınır ve eğitilirler. Bu itibarla bizde üzerimize düşeni yapmaya geldik. Sevgili genç kardeşlerimizi her yıl olduğu gibi bu yılda bilgilendirdik. Onları da gelecekte zararlı maddelerle mücadelede yanımızda görmek istiyor; Türk İslam toplumunu tehdit eden unsurlarla mücadele de birlikte çalışmaya gerekirse savaşmaya davet ediyoruz.

Bizi bu gece buraya davet eden kıymetli eğitimcilerimize ve yurt müdürlüğüne sonsuz şükranlarımızı sunuyor; tüm öğrenci kardeşlerimize başarılar ve sağlıklar diliyoruz.”

İsa KAYACAN

YUSUF ERKAN'DAN BURDUR GEZİ REHBERİ

Araştırma ve incelemeye yönelik, çalışma-edebiyat alanındaki noktadan yapılan çıkışlar, hareket noktalarıyla ortaya konulanların zorlukları vardır.

Hemşehrim Yusuf Erkan, uzun bir Burdur araştırma ve incelemesinden sonra; 600 sayfalık, “Zamanın Ötesinden Burdur Gezi Rehberi” adlı kitabını, İstanbul’da, Birleşmiş Yazarlar Şairler ve Bestekarlar Derneği yayınları arasında günyüzü görmesini sağladı.

Geride bıraktığımız 2008 yılının son aylarında gerçekleştirilen basım çalışmasıyla, Burdurluların, Burdur severlerin ve kültürel çalışmaların içinde bulunanların hizmetine sunulan anılan kitabın önsözü Yusuf Erkan imzasını taşıyor. Uzunca olan önsözün biryerinde Yusuf Erkan;

-“Burdur’un tanıtılması, turizmde daha fazla pay alması, ekonomisinin gelişmesi ve bir arada Burdur insanının bilinçlenmesine, katkıda bulunmasında küçücük bir adım olarak niteleyebileceğim bu çalışmayı babam Bayram Erkan ve annem Azime Erkan olmak üzere tüm Burdurlulara ithaf ediyorum” diyor. Bu cümleler, önsözün sonunda yer alıyor efendim. Düzeltelim.

İçindekiler bölümlerinin ana başlıkları; Burdur, adının kökeni, araştırmalar, tarihçe kalıntıları, Burdur Müzesi, Burdur’daki Müze Evler, Camiler, Türbeler, hamamlar, çeşmeler, kütüphaneler, kiliseler, Burdur’daki arkeolojik kazılar, Yakın dönemdeki yüzey araştırmaları,

-Burdur’dan yurtdışına kaçırılan önemli eserler, Burdur’da bulunan eserlerin sergilendiği müzeler, Burdur’da neolitik dönem, Burdur’un neolitik dönem özellikleri, Burdur’un höyükleri,

- Frigya, Frigya kentleri, Lykia-Lykia kentleri, Pisidia, Pisidia Kentleri, Burdur’daki Nekropoller, Burdur’daki hanlar, Turizm, doğal güzellikler, mağaralar, içmeler, göller, kanyonlar, orman içi dinlenme yerleri, yaylalar, anıt ağaçlar, önemli bitki alanları, Burdur Faunası, rehber, geleneksel şenlikler, geleneksel sanatlar, Burdur mutfağı, vd.

Yusuf Erkan, Burdur'un turizm açısından önemli bir fotoğrafını çekmiş, bu fotoğrafın kareleri içinde neler var onların değerlendirilişini başarılı bir şekilde ortaya koymuş, sayfalara aktarmış. Yine kitap içindeki fotoğrafları, kendi fotoğrafları, Valilik arşivi ve ötekiler şeklinde sayfalara aktarılmış.

Bunları anlatırken, naklederken, ifade olarak sayfaya aktarırken, Burdurlu olduğum için, Yusuf Erkan'ın bu çalışmasından dolayı gururlandığımı da bir pay çıkarma ifadesi olarak kaydedeyim efendim.

Yusuf Erkan: 1970 yılında Burdur iline bağlı Gölhisar ilçesinin Evciler köyünde doğdu. 1998 yılında Gazi Üniversitesi, Ticaret ve Turizm Eğitim Fakültesi "Konaklama İşletmeciliği" bölümünden mezun oldu. Halen İstanbul'da "Otelcilik ve Turizm Meslek Grubu" öğretmenini olarak görev yapıyor. Yusuf Erkan, Burdur'u Burdur folklorunu enine-boyuna incelemeye devam ediyor.

Hazırlamakta olduğum "Burdur Destanı"ndan: Yusuf Erkan: İstanbul'da yaşayan/Turizm eğitimi alan/Zamanın ötesinden/Burdur'u araştıran/Yayınlarla kitaplaştıran/Yusuf Erkan benim.. Bensiz olmaz.

Hüseyin Hüsnü GÜREL

TBMM DİLEKÇE KOMİSYONU BAŞKANLIĞI'NA ANKARA

KONU: Marmara Bölgesi ile Erzincan ovasında yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen korkunç afetler ve Erzincan ovasında çok zengin doğalgaz yatağı varlığı Hk.

İLGİ : TBMM Dilekçe Komisyonu Başkanlığının 05.11.2008 / 2396 No'lu Kararı Marmara bölgesi ile Erzincan ovasında deprem hareketi başlamadan önce yeraltından bomba gibi patlama ve gürültülü sesler işitilmektedir. Depremler ile ilgisi olmayan bu patlama seslerinin sebebini hiç kimse araştırmamıştır.

Geçen sayıdan devam

ERZİNCAN OVASINDA DEPREMLER ESNASINDA MEYDANA GELEN OLAYLAR VE GÖKTE DOĞALGAZIN ALEV İLE YANDIĞI KONUSUNDA YAZILI BELGELER VE GÖRGÜ TANIKLARI VARDIR

1) 965 sene önce 1045 Erzincan depreminden bugüne kadar günümüzde yaşanan 1939,1983. ve 1992 depremleri dahil Erzincan da en az 29 deprem meydana gelmiş ve her depremde kıyametler koparcasına çok korkunç afetler meydana geldiği ve her depremde gökte muazzam miktarlarda doğalgaz alevle yandığı halde; bu depremlerden yalnız 1045 depremine ait yazılı belge vardır.

2)1045 Depreminden beri ilk defa Abdülkadir Deliktaş 1992 Erzincan depreminde karanlık gece vaktinde kıpkızıl ışık ortamının meydana geldiği ve Karakaya köyünde yeraltı ateş topunun fişkırdığı konusunda bilgi vererek Ülkemize ve Erzincan'a çok büyük yardım etmiştir.

1045 Erzincan depreminde gökte doğalgazın alev ile yanması ile güneş ve ay kan rengine boyandığı anlaşılmaktadır.

Abdülkadir DELİKTAŞ; 1992 Erzincan depreminde;, deprem hareketi başlamadan önce; yeraltından bomba gibi patlama ve uğultulu gürültülü sesler işitildiği; bazı yerlerden alevlerin göklere yükseldiği; etrafın nur gibi ışıklandığı yüzey arazinin deniz gibi dalgalandığı; ağaçların ve binaların yana yatıp yatıp kalktıkları, depremi gecesinde

Erzincan ovasında gökyüzünün saatlerce ve günlerce kızıl renge büründüğü; Erzincan ovasında çok soğuk havanın ısındığı; sabaha kadar hava çok ısındığından paltoların çıkarıldığı, ovadaki karların eridiği konusunda bilgi vermiş olsaydı Ülkemize ve Erzincan'a daha çok yardım etmiş olurdu.

3)TBMM Deprem Komisyonu Başkanı İdris GÜLLÜCE; televizyon açık oturumlarında ve medyada; Ülkemizde meydana gelen depremleri düşündükçe; uykularının kaçtığını ve kimyasının bozulduğunu; depremlere çareler bulmak için TBMM Deprem Araştırma Komisyonu tarafından çok büyük çalışmalar yapıldığı konusunda bilgi vermektedir.

Başkan Güllüce'nin ve Deprem Komisyonu üyelerinin depremlere karşı çareler bulmak için gösterdikleri büyük ilgi ve çalışmalar takdirle ve şükranla karşılanmaktadır. Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen kıyametler koparcasına çok korkunç afetlerin meydana geldiğini ve Erzincan ovasındaki çok zengin doğalgaz yatağını düşündükçe benim de sabahlara kadar uykularım kaçmaktadır.

4) Başkan GÜLLÜCE bu YENİ RAPOR da sayfa 4,5,6 da isimleri verilen ve 1992 Erzincan depremini yaşayan Şeker Fabrikaları Genel Müdürlüğü Daire Başkanı elek. Yük. Mühendis Yakup AY, THY İşlemler Genel Müdürü Orhan BİRDAL; Nihat ALPTEKİN ve Zeynel ÇAYIR ile görüşülür ise;, Marmara Bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında yeraltından bomba gibi patlama gürültülü sesler işittikten sonra depremin başladığını; yüzey arazinin deniz gibi dalgalandığını; ağaçların ve binaların yana yatıp, yatıp kalktığını; bazı yerlerden alevlerin göklere yükseldiğini; etrafın nur gibi aydınlandığını; gökyüzünün kızıl renge büründüğünü. deprem gecesi Erzincan ovasında çok soğuk havanın ısındığı; ovadaki donmuş karların eridiği bu nedenler ile Erzincan ovasında çok zengin doğalgaz yatağı varlığını ve Başkan AY tarafından depremlerden 8 dakika önce depremlerin meydana geleceği konusunda fevkalade önemli keşif yapıldığı konularındaki gerçekler anlaşılabacaktır.

Bu YENİ RAPOR da isimleri verilen ve 1999 Marmara depremini yaşayan Adapazarı Eski Çevre Müdürü Bayan Şafak OKTAY, Cemil DEMİR ve Osman KARA ile görüşüldüğünde 1999 Marmara depremlerinde; yeraltından bomba gibi patlama ve gürültülü sesler işittikten sonra depremin başladığını; bazı yerlerden alevlerin göklere yükseldiği; etrafın nur gibi aydınlandığı; Sapanca gölüne petrol dökülmüş gibi göl yüzünün alev ile yandığını; yüzey arazinin deniz

gibi dalgalandığı; binaların yana yatıp, yatıp kalkarak ve horoz gibi kafa kafaya dövüştükleri konusundaki gerçekler anlaşılacaktır.

Marmara ve Erzincan depremlerini yaşamış olan sokaktan geçen hamal efendiler dâhil binlerce ve on binlerce görgü tanıklarından da bu gerçekler konusunda bilgi edinmek mümkündür.

5) Yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen sıvılaşma olayları ile fay olmayan yerde DDY rayını bükülmekte; 1894 depreminde faylardan 25-30 Km. uzakta bulunan İstanbul Anbarlı da fay olmayan yerde zemin yarılarak 3 Km. boyunda çatlak açılmakta ve Adapazarında faylardan daha fazla hasar meydana gelmekte ve doğalgaz patlamalarından ileri gelen sıvılaşma olaylarının canavarlar kudretinde olduğu belli olmaktadır.

En şiddetli depremlere dayanıklı inşaatların DDY rayını büken canavarlar kudretindeki sıvılaşma olayına dayanması mümkün değildir.

Bu sebep ile yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen korkunç afetlere karşı icap edecek gerekli önlem alınması

Devamı Gelecek Sayıda

Mustafa Nevruz SINACI

EZELİ DÜŞMANLA RAKS

Siz, Drakula kimdir, nedir, bilir misiniz?

Drakula, Ulah (Germen) asıllı prens III. Vlad (Voyvoda)'dır.

Türkleri alçakça-kalleşçe, canlı-canlı kazığa geçirerek veya vücutlarına kazık çakarak katleden; Korumasız bebek, çocuk, ihtiyar ve kadınlara yönelik mezalimi sayesinde adı tarihe “Kazıklı Voyvoda” olarak yazılan, vampirleşen ilk yarasa türüdür. Karanlık Batı ve her batılı ferdin iliklerine kadar sinmiş Türk-İslâm düşmanlığının en iğrenç örneklerinden biri olan III. Vlad Dracula (Tepeş) kara büyü okulu Scholomance'da öğrendiği büyüler sayesinde ölüm'den korunmuş (1431-1476) döneme damgasını vuran terör-tedhiş ve iğrenç suçlarından olsa gerek yaşarken Vampir'e dönüşmüştür. Goethe gibi İblis'e köle olunca dünyayı ele geçirme ve kana bulama sevdasına düşmüş; Fakat, dünyayı bu karanlık, kirli-kanlı el (crna ruka) ve kâbustan Osmanlı kurtarmış ve kafası kesilerek cehennemin dibine havale edilmiştir.

Papa II. Urbanus ve Türk (Müslüman) Kemiklerinden Kilise.

Peki, ya Çek Cumhuriyeti'nde Sedelik'e giden var mı?

Gittiyse “Türk ve Müslüman” kemiklerinden mamul kiliseyi görmüşsünüzdür...

Evet, Çek cumhuriyetinin Sedelik kentinde çok korkunç bir kilise var. Adına Kilise denilen bu şeytan tapınağının inşaat malzemesi ne tahta, ne taş ve beton, ne de demir, Tapınak tepeden-temele Türk (Müslüman) kanı ve kemiklerinden mamul.... 1218'lerin sapık papa'sı II. Urbanus haçlı savaşlarında öldürülen Müslüman naaşlarını gurur ve övünme aracı olarak Sedelik'e getirtmiş ve kemiklerinden kilise inşasını emretmiş. Papa'nın isteği üzerine 40.000 Türk'ün mübarek kemikleri derdest edilerek, bu menfur (kirli-kanlı, vahşi ve insanlık dışı yaratığın) emri yerine getirilmiş. Bu iki örnek, Müslümanlara hayâsızca saldıran ve ‘terörist’ diye iftira eden AB ironisi, iblis damarı, kanı-kimyası bozuk haçlı zihniyetinin gerçek yüzü ve tarihi hakikatini açıklayıp, “bizdeki mukallit, gaflet, hıyanet ve dalalet

erbabına” hatırlatmak içindir. Tarihleri kan-kâbus, terör-tedhiş ve lânetle kazınmış sürülere medeni denilemez.

ŞOK RAPOR:

"Ermeniler 2 milyon Osmanlı'yı öldürdü" (ABD, 22 June 2009)

ABD Başkanı Ronald Reagan'ın hukuk danışmanlığını yapan Bruce Fein, sözde Ermeni soykırımını iddialarını değerlendirdi ve Ermenilerin bu iddialarının son derece asılsız olduğunu belirterek: "Reagan'ın başkan olduğu 1981'de bu konu, Beyaz Saray tarafından araştırıldı. Sonuçta Ermenilerin 2 milyon Müslüman Osmanlı'yı katlettiği ortaya çıktı. Ermeni iddialarının asılsız olduğu belgelendi. Bu nedenle Ermeniler, kendi arşivlerini açmıyor, çünkü bu gerçeğin ortaya çıkmasından korkuyorlar..." dedi ve açıklamalarını şöyle sürdürdü:

"Osmanlı İmparatorluğu'nun azınlıklara karşı 'müthiş' sayılabilecek bir hoşgörü, özen ve özveri gösterdiği gerçeğini unutmamak gerekir. Azınlıklar, kendi dini özgürlüklerini ve hayatlarını son derece rahat bir şekilde sürdürdü. Ermeni terör çeteleri I. Dünya Savaşı sırasında Fransa ve Rusya ile birlikte Osmanlıları öldürdü. Bu rakamın 2 milyon civarında olduğu bir gerçek olarak belgelendi. Ermeni kayıplarının ise 500 bin civarında olduğu aynı araştırmalarla kanıtlandı. Ancak burada asıl önemli konu, Ermenilerin ihanetidir. Osmanlı da kendisini savundu. Özellikle ABD'de yaşayan Ermeniler, soykırım yalanı ile büyük getiri sağlıyor. ABD yönetimi de büyük paralar döndüğü için Ermenileri karşısına almak istemiyor. Ermeniler ısrarla kendi arşivlerini açmıyor. Çünkü yıllardır soykırım yalanı ile dönen getirimi kaybetmek istemiyorlar. Arşivler açıldığı anda gerçek ortaya çıkacak."

Mesele şu ki; Hiç kimse, kiminle dans ettiğinin farkında bile değil. Ülkemizde 7 yıldır vahim bir 'bilinç kaybı ve milli şuur erozyonu' yaşanıyor. Elli yıldır gaflet, dalâlet ve hıyanet hâkim! Bu nedenle "açılım" namına sahneye konulanların vahşi, alçak, hain ve kalles batı'nın 'Türk açılımı', namı diğer 'Şark Mesele'sinden' başka bir şey olmadığı idrak edilemiyor!...

Yani yönetim, gaflet-dalalet ve hıyanet içinde değilse, Yunan Temyiz Mahkemesinin Kıbrıs kararı ile ABD'den mezkûr belgeyi alsın ve müzakere masalarına koysun bakalım.

<http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com.tr>

Ahmet CANBABA

İŞTE ÖYLE BİRİ

Önümüzde trafik lambaları kırmızı yanıyordu durduk. Sahipsiz şiirler gibi tedirgin birazdan bizi talan edecek bir fırtınanın içine düşeceğimizin farkında olmadan durduk. Bir metre uzağımızda hemen solumuzda da ekip arabası her zaman durduğu yerde orta refüjde ki yerini almış bekliyordu. Bizi polis arabasına yabancı kılan bir şey mi vardı, bilemiyoruz.

Eee e haliyle insan o saate yanı başında polis arabası ve biri içinde biride dışında olmak üzere iki polis memuru olduğunu görünce kendini güvende hissediyor sanmasına rağmen gene de bu saatte kalmanın tedirginliği var. En azından o geceye kadar öyle sanırdık. Daha birkaç saniye beklemiştik ki dilsiz ve sağır olan üstelik çirkin düşleri içinde saklı olmasına rağmen huzursuzca şirretinin dışı vuruşuyla (o an numara yaptığını anlayamadığımız) bir simitçi bozması polislerin olduğu taraftan direksiyonda olan eşimin yanına doğru yaklaştı ve camı tıklattı sertçe, boş meydanlara sahip çıkan birisinin edasıyla, kirlilikten keçe gibi olmuş saçları ve uzun kirli tırnakları arasından tezgahındaki simidi işaret etti eliyle.

Adamın simit satmak istediğini düşünen eşim: almayacağız dercesine iki eliyle ellerini yukarı kaldırarak işaret etti. Simitçi kendisinin ne yapmak istediğini karşı tarafa anlatamamanın verdiği sinirlilikle tezgahdaki simidi göstermeyi bırakıp biraz üşüdüğünü belirtmek için kollarını kendi iki beline dolayarak ve aynı zamanda yüzünü ekşiterek üşüdüğünü belirtmeye çalıştığında camı kapalı otomobilin içindeki bayan kendisini kucaklanmak gibi bir şeyin yapacağını anlayarak eşinin yanında bu nasıl bir küstahlık diye düşündüğü bir sırada adam bu defa sigara istediğini belirtmek için elini sigara içer gibi ağzına götürdü.

Eşim yine aynı hareketle iki ellerini yukarıya kaldırarak istemediğini belirtti. ben direksiyonun başındayım bu normal bir

insan olmasa gerek baksana laftan anlamıyor, bunu adam değil yaratık olarak belirtmek gerekiyor. Sokak aralarındaki boş asfalt kenarlarını park alanları olarak gören sokak eşkıyaları arabanızı park etmek istediğinizde de karşınıza çıkıverirdi. Yaratık arabanın arkasına doğru ilerlerken işaret parmağını kaldırıp ben size şimdi gösteririm der gibi salladı, önce arabaya tükürdü ve cama bir yumruk attı. Gece geç saatte tüm gürültüler uyumuş, etraftaki sessizliği yaratığın yarattığı gürültü bozuyordu.

Gene bir takım el ve kol hareketleri yaptıktan sonrada bir tekme attı arabaya. Artık bu kadar hakareti hazmedemeyen eşim arabadan indi “ne yapıyorsun sen” diye seslendi o: “he bebebe ha bübeee” diye bir takım anlaşılmaz kelimelerle bağırıp ahrazlığın verdiği konuşamama hareketini el ve kol hareketlerine döküp parr, parr deyip eşimin üzerine doğru giderken, eşim derhal yüzü bize dönük olan polis memuruna doğru iki adım attı içindeki korkusunu ve sessiz çığlıklarını duymayan polislerin karşısında bir iki dakikalık duraksadı. ‘Acaba polisler bir şey söylerler miydi kendisine’ diye düşündü. Sonrada hiçbir şey söylemeyen polislere karşı “görmüyor musunuz adam arabama tükürüyor, tekmeliyor, müdahale etmeyecek misiniz?

Bu arada ben arabanın içinden açık olan camdan duyuyor ve görüyorum olanı biteni. Sanki polis adamın yaptıklarını göz ardı edin, adamın anlamsız davranışlarına anlam katmayarak bırakın öylece bir mesele çıkarmayın def olun gidin gibi bir hali vardı. Hani böyle bir durumda arabayı terk edip inmemek gerekir ya bende arabadan inmeden ‘du bakalım noolecek’ hikayesi gibi düşünürken adam iki eliyle eşimi itekledi. Böyle durumlarda ben hala sabrımı sabırsızlığa döndürmeden onların amaçlarına hizmet etmemek için arabada beklemeyi tercih ediyordum.

Amaç zaten arabadan herkesi indirmek ve ardından soygunu gerçekleştirmek gibi bir bayat numaranın içinde olabilirler diye düşündüm. İlk olarak polisin tepkisi karşısında şaşkına döndük. Hani Adana’da da asfaltın kenarına karısını yatırmış, elinde bıçakla karısını rasgele bıçaklayan bir caniyi polisler seyrediyordu, adam yaklaşanlara bıçak sallayıp “gelmeyin keserim ha doğrarım sizi” deyip herkesi ve bu arada polisleri de korkutup boynuna karısına bıçak saplıyordu ya işte oradaki polisten farkı yoktu bu polisinde.

Demek ki hepsine aman ha vatandaşla soyguncu arasına girip canınızı tehlikeye atmayın mı demişlerdi.

Polis eşime “bak genç kardeşim çekip gitmezseniz adamın davranışları katlanarak büyür, sonra müdahale etsem ne olacak? Aydınliğa yol vermeyen kararlar verirse yetkililer, herkes başka kulvarlarda koşarsa, suçlular salıverilip ikide bir karşımıza çıkarsa, adamlar suç işlerken daha sonraki işleyeceği suçları da yedeğinde taşımaya devam ederse ben ne yapabilirim? Aha tutanak tuttum diyelim.

Siz şikayetçi olacaksınız adamın raporu varsa biz bir gün nezarette yatırırız devlet adamı alıp iki gün yemek yedirecek, barındıracak, savcılık takipsizlik kararı verecek, sonra adam gene buraya gelecek. Biz burada sürekli görev yapıyoruz biz o zaman bu adama söz geçirebilir miyiz adam bizi de hiç saymaz.

Eşim:

“eee ne yapacağız o zaman?”

Polis “binin arabanıza gidin . Elde kaldıramazsın bunlara. Dalaşmaya gelmez. Bıçak çıkarır saplar maazallah.”

Anlayamadığım şu :

Bu dilsiz ve sağır yaratık yapacağını yaptı ve can kulağıyla polisin arkasından uzanıp muhabbeti dinlemeye koyuldu. Acaba polis yaratığın söyleyemediği yada rolü gereği dile getiremediği tehdidini bize iletmekle mi görevliydi.

Polis:

“Zaten trafiği de tıkıyorsunuz lütfen aracınızı çekiniz ‘bu arada saat gecenin 01 i ve bizden başka tek araba polisin refüjdeki arabasıydı’

Eşim hemen arabaya döndü ve kıvrak bir manevrayla arabamızı polis otosunun yanına güzelce yerleştirdi. Ve yine indi. Bu arada dayanamayarak bende arabadan indim. iki araç arasında bizim hususi aracımız ve polis arabası vardı, konuşmamız kaldığı yerden devam etmeye başladı. Bu arada trafik polisi olan ilerdeki iki polis memurunun yanına koşarak gitti yanına bir polis

memuru daha geldi. Bildiğimiz düz polis bu. Düz polis diye bir şey olur mu demeyin oluyor işte. 2. polis kül rengi bakışlarının içersinden kolay baş edebileceklere çıkışmanın kendilerinde yarattığı rahatlıkla;

“Ne yapıyorsunuz siz? dedi. bizim başka bir şey yapmadığımız ortada iken bizim yüreğimizdeki diklenişin yağm alandığını hissetmek ve bizi kolayca teslim almak veya, beynimizin haksızlıklara karşı döşenmiş mayınlarının tetikçisi olabilirlerdi. Bizim patlamamız, bizi suçlu konumuna düşürecek faktörlerin başında gelmekteydi. “Aracınızı buraya koyamazsınız. Burası yaya yolu . Ceza yazmak zorunda kalırım.” dedi. polis yapacağı hamlesini yapmıştı.

İçimden ya sabır çektim ve “Polis bey bir şey yapmayacak mısınız? Bu şerefi olmayan yaratık görenlerde acıtasyon yaratıp insanların vicdanlarını kendi sistemiyle soyamaya gece bu yoldan geçenlere illallah dedirtmeye, buralarda dolanıp huzur kaçırmaya devam mı edecek?”

İşte o an yaratık her şeyi duyuyor, anlıyor ve konuşamıyor ama üzerime yürümeye yelteniyor, bu üzerime yürümeye yeltenmek için kendisinde bulacağı gücü polislerden almış olmalı ki böyle bir davranışın içine girmişti . Hayatın ve sistemin düzensizliğinden vurgun yemiş biri gibi hissettim kendimi geri çekilerek sendeledim. Yaratık elindeki tezgahı havalandırdı. Şimdi ben biraz daha çileme teslim olmuş, ateşe dönüşmemiş içimdeki kıvılcımı tutuşturmak üzereydim ki Eşim yaratığın havalandırdığı tezgahını tuttu.

Şimdi donduruyorum görüntüyü. Bir tarafta tezgahtan sakınmış ama karşı bir hamle yapmak üzere kendi içindeki öfkeleri ateşleyecek birinin durumu, diğer taraftan iki trafik polisi, heyecanlı gözlerle bizi seyrediyor ama diğer taraf tanda karşı saldırıya geçmiş birinin kendi yüklerini hafifletmenin verdiği rahatlıkla gizliden bir oh çekmeleri. Gene sağır dilsiz ama her şeyi duyan, polislerin biz bir şey yapamayız endişesinden bir kat daha bizim karşımıza güçlenerek çıkmış adeta canavarlaşmış , bağıırp

çağırabilen karşısındaki suçsuzu feveranlarıyla suçlu düşürebilen, küfredebilen, bomboş havaya kalkmış vurmaya duran tezgahıyla simitçi kılığına girmiş sapık bir yaratık. Geç saatte evine giderken kırmızı ışıktaki durma gafletinde bulunan ve simitçinin tezgahını tutmuş eşim. Gözlerdeki bu enstantaneyi bizim haricimizdekiler başka bir çekimle size sunarlar biliyorum.

Ama biliyorum ki manzaraya sizde hayret etmişsinizdir. Şayet sizde bizim anlattığımızın dışında bizimde görmediğimiz bir görüntü yakalamışsanız biliniz ki bu memlekette şaşırma yeteneğini kaybedenlerdensiniz. Ben hala şaşkınlık içindeyim ve eşim soruyor

“ Polis bey şimdi ben bu adamın kafasını kırsam ne olur?

Düz polis:

“Sizi tutuklamak zorunda kalırım. Eğer bu adama bir şey yaparsanız onu adam yerine koyarlar siz de nezarete kalırsınız bu gece.”

“Peki karşı koymazsak bizim kafamızı kıracak? Bir zahmet o zaman bizi de adam yerine koyacak mısınız?” diyorum. O kişi çekip gidiyor.

Düz polis

“Ben zaten bir şey görmedim arada çalılar vardı .”

Sonra bizde çekip gidiyoruz.

Selma GÜRSEL

AŞURE

MALZEMESİ: 2 su bardağı Bütün yarma, 1çay bardağı kuru fasulye, 1çay bardağı nohut,2 su bardağı şeker(İstenirse 1 su bardağı kara pekmez),istenildiği kadar,kuru üzüm,incir,ceviz içi,portakal vb. İstenilirse tarçın,yeteri kadar su

Türkiye'nin her tarafında yapılan milli bir tatlımızdır. Aşure;daha çok “Aşure Günü” pişirmekle beraber,Çorum evlerinde sık sık tatlı yerine pişirilir. Pekmez veya şeker tatlandırıcı olarak kullanılır.

Önceden haşlanılan kuru fasulye,ıslatılarak hazırlanmış nohut,bütün yarma ile kuru üzüm,incir gibi çerezlerle beraber pişirilir. Soğuk veya sıcak servis yapılır. Servis yapılırken üzerine tarçın ve dövülmüş ceviz serpilir

Dile BİGA

BAHANE

Her gün biraz daha uzaksın benden
Bu hasret bu özlem hep vardı zaten..
Kendimi zor tuttum seni dinlerken
Gözünden süzülen seller bahane.

Kader diye di ye di ye geldik bu hale
Yalanların bence hepsi bahane
Anlattı her şeyi o iki cümle
Seviyorum diyen diller bahane.

Gördük işte döndük yine en başa
Ne değişti sanki kaderden başka
Sevmek yetse ömrüm gitmezdi boşa
Ayrılık estiren yeller bahane.

Yaşar KILIÇ

DOST FAKİRLİK

Fakirlik dostumla doğdum tanıştım,
Peşimsire gezip durur fakirlik.
Fakirliğe kardeş gibi alıştım,
Gönül diyarına varır fakirlik.
Sevgi ile aşkı ben onda buldum.
Yolu çıktım,bazen yarıda kaldım.
Bazen yolum kesti,bazen de güldüm.
Beni kollarına alır fakirlik.
Ağlayanla ağlar,gülersen güler
Merttir;hatır nedir hepsini bilir.
YAŞAR hep yaşamaz,bir gün de ölür
Artık başkasını bulur fakirlik.
10.05.1976

**MAHmut SELİM
GÜRSEL**

ISSN 1301-9945

YIL 11 SAYI 130 25 Aralık 2009

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL YILBAŞLARI VE TAKVİMLER

Mustafa Nevruz SINACI ŞİMDİ NE YAPMALI

Mahmut Selim GÜRSEL YAZARIMIZ İHSAN TOMBUŞ'U
KAYBETTİK

İsa KAYACAN GÜLAYE RAZYEVA'DAN: ATATÜRK'Ü
GÖRÜREM

Sakin KARAKAŞ ÖĞRETMEN OLMAK

Hüseyin Hüsnü GÜREL TBMM DİLEKÇE KOMİSYONU
BAŞKANLIĞI'NA ANKARA -VI-

Mustafa Nevruz SINACI TABİATIN LANETİ VE GDO TEPKİSİ

Atilla ALPAY ALKOLİZM VE GENÇLİĞİMİZ

Ahmet CANBABA SOSYETE KAZIM

Selma GÜRSEL ERİŞTE

Ahmet CANBABA SEN OLMADAN

Dilek BİGA BİR AŞKA AİT

Rıza KANDAMİR şAHİM EYVALLAH EYVALLAH!

Mahmut Selim GÜRSEL

YILBAŞLARI VE TAKVİMLER

İnsanlar zaman dilimlerinden olan yılların bitiş ve başlangıç anlarını bilmeleri ve takvimlerin gerçekliliğinin oluşumunu sağlamaları için bir bitiş gününe ve birde başlama gününe ihtiyaç duymuşlardır. Bu biten gün ile başlayan gün dilimlerini çeşitli şekillerde de kutlamalar ile gelenekselleştirmişlerdir.

Hicri Takvim Müslümanların gördükleri baskılar bir yerden başka bir yere göç etmesine verilen isimdir. Hazreti Ömer zamanında kabul edilen Hicri takvim Müslüman ülkeleri tarafından resmi veya gayri resmi olarak kullanılmaktadır.

Hicri Takvim 12 kameri aya göre düzenlendiğinden 354 güne denk gelir. Hicri Takvimde yılbaşı Muharrem ayının 1'inde gerçekleşir. Hicri Takvim Miladi takvime göre yılbaşı her yıl 11 gün önce gerçekleşir. Miladi takvime göre kutlanan bayram ve dirini günler devamlı on bir gün önceye gelir. 2009 yılında Miladi Yılbaşı 14 Aralık 2009 gününe denk gelmektedir.

Jülyen Takvimine göre 1 Ocak; Ancak en büyük 12 Doğu Ortodoks Kilisesinin sekizi, iki tarihin aynı güne geldiği Güncellenmiş Jülyen Takvimini benimsemiştirler, Doğu Ortodoks Kilisesi'nde yılbaşı (İsa'nın sünnet yıldönümüne de denk gelen) 14 Ocak'da kutlanır. Doğu Ortodoks Kiliseler, Hristiyanlıkta monofizit görüşe sahip olup, 451 yılında yapılan Kadıköy Konsili'nin kararlarını tanımayarak ayrılan doğu kiliselerine denir.

Miladî takvim ya da Gregoryen takvimi, Jülyen takviminin yerine Papa XIII. Gregory tarafından yaptırılan takvim. Milad'ı tarih başlangıcı ve Dünya'nın Güneş etrafındaki dönüş süresi olan 365 gün 6 saatlik zamanı "1 yıl" olarak kabul eder. Dünyada en yaygın olarak kullanılan takvimdir. Türkiye de kullanılan Gregoryen Takvim'inin yılın ilk resmi günüdür.

Ülkemiz dede Yanlış bilinen ağaç süsleme ve hediyeleşme gibi aktiviteler yılbaşında değil, Noel'de gerçekleştirilir. Bir Hristiyan

bayramı olan ve İsa'nın doğuşunu kutlayan Noel'den tamamen ayrı olarak kutlanır. Ancak bazı ülkelerde Noel ve Yılbaşı tatilleri birleştirilir. Ülkemizde yaşadığı bilinen Noel Baba diye adlandırılan Nicholas (Noel Baba) günümüzden 1700 yıl kadar önce, Akdeniz kıyısındaki Patara/Ovagelemit'inde doğmuş. Hayatı boyunca da, Patara'nın yakınındaki Mira/Demre'de yaşamış Babasından kalan servetle yoksullara yardım etmiş ve ünü yayılır. Bir anlatıda da: Nicholaos hacı olmak üzere Kudüs'e gider. Geri dönüşünde fırtınaya tutulan gemiyi dualarıyla batmaktan kurtarır, ayrıca denize düşerek boğulan bir denizciyi de diriltir. O günden sonra Aziz Nicholaos denizcilerin de koruyucu azizi olarak kabul edilmiştir.

Roşasana İbranice yeni yıl Musevi yılbaşısıdır. İbrani Takvimine göre, Tışri ayının ilk ve ikinci günü, Yılbaşı olarak kabul edilmektedir. Hamursuz Bayramı'ndan 163 gün sonra kutlanır. Roşasana'nın kutlandığı gün yıldan yıla değişmektedir.

Musevi takvimine göre yılbaşısıdır ve dünyanın her yerindeki Museviler tarafından bayram olarak kutlanır. İki gün süren bayram boyunca ailece yemekler yenilir Havra (sinagog)'da bayram'ın ikinci sabahı senenin iyi geçmesini dilemenin sembolü olarak koç boynuzundan yapılan Şofar isimli çalgı çalınır. Roşasana'nın kutlandığı gün boyunca Yahudilerin haftalık tatil günü olan Şabbat günü yani cumartesi günü olan yasaklar geçerlidir.

İran takviminde yılbaşı Norous (Nevruz) olarak anılır ve ilkbaharın başında kutlanır (20 veya 21 Mart).

Çin yılbaşı her yıl ilk kameri ayının yeni Ay gününde kutlanır, ki bu da kabaca ilkbahara denk gelir. Çin'de yılın en önemli bayramı konumundadır. Tam tarihi, Miladi takvime göre 21 Ocak ile 21 Şubat arasına düşer. 12 Hayvanlı Takvimi Dìzhī veya Shíèrzhī; Japonca: Jūnishi veya Eto, Çin kökenli olup Asya'da yaygın olarak kullanılmış takvim, aynı zamanda bir sistem olarak bilinmektedir. 12 yılın 5 katı olan 60 yıllık devreleri ile Göktürkler, Uygur Türkleri, Tuna Bulgarları, İdil Bulgarları da kullandıkları bilinmektedir.

Tayland, Kamboçya ve Laos'da yılbaşı 13 Nisan'dan 15 Nisan'a kadar kutlanır. Özellikle Tayland' bu kutlama su dökerek gerçekleşir.

Sümerliler astronomide de gelişmişlerdir. Burçları ilk Sümerler bulmuştur ve günümüze değin gelmiştir. Artıklı ve doğru bir takvim kullanmışlar, bir ayı 30, bir yılı 360 gün olarak hesaplamışlardır. Ayrıca güneş saatini icat etmişlerdir. Dünyada ilk kez ay yılı hesabına dayanan takvimi Sümerliler bulmuşlardır.

Mayaların 2012 tarihinde son bulan takvimleri ile de bu günlerde pek çok yazı ve kitap yayınlanmıştır.

Kısaca; insanlar yaşadıkları yerlerde güneş, ay ve yıldızları inceleyerek kendi tespitleri ile çeşitle takvimler hazırlamışlardır. Bu takvimlerin en önemli hazırlanma sebebi de bezlenme ile ilgili olan tarım için gerekli bilgilerin ne zamanlar içinde yapılmasının önemi ve zamanın tespitinden doğmuştur.

Bu vesile ile Hicri ve Miladi yıl başlarının ülkemize ve bizlere hayır getirmesini dilerim.

Mustafa Nevruz SINACI

ŞİMDİ NE YAPMALI?

Dünya, yıllardır Türk milleti'nin yaşadığı felaketlerin boyut ve hacminden habersiz.

Öyle ki, bölücü unsurlar ile ülkemiz üzerinde menfur emel ve çıkar hesapları olanlar 'Tehcir' i dahi soykırım olarak niteleme çabası içindeler. Üstelik bu tür haber ve yorumlar bütünüyle yanlı, objektif ve tarafsız değil. Şu an için, ilhamını karanlık güçlerden alan 'aydın' bir kesim özürçülerin yargılanmasından son derece kaygılı ve rahatsız.

Ancak bilinmelidir ki bunun, arsızca ve hâyasızca iddia ettikleri fikir özgürlüğüyle bir alakası yok. Soykırımı algılama, milli etik ve etnisite ile alakası var. Bunlar gerçek amaçlarını gizleyerek "fikir özgürlüğü" demagojisi yapıyorlar. Dertleri bu değil!. Türkçe konuştukları ve Ermenilerce Türklere uygulanan "belgelerle sabit" vahşet, ihanet ve soykırımı iyi bildikleri halde sözde soykırımı inanmaya, savunmaya ve lehte propaganda yapmaya çalışmak, ya kör cahillere, ya da soyu belirsiz hainlere mahsustur..

Hani Başbakan sıfatıyla bunlara verdiği bir cevap var ya;
"Her halde soykırımı bunların dedeleri yapmış ki, özür diliyorlar!"

"mükemmel" bir cevap.. Doğruluğunu görmek için lütfen bu makalede isimleri verilen ve mezkûr sitelerinde mahfuz kimseleri bir araştırın!. Aralarından nesebi Ermeni, Rum-Yunan ve Sabetaistlere dayanmayan kaç kişi çıkacak acaba?... Konuyu Atatürk'ün 'etnik köken'lerle ilgili vecizesi ile derinleştirmek istiyorum. "Ben ülkemde iş başına gelecek insanın soyuna, sop' una bakmam, ancak ihanetlerini gördüğüm vakit damarlarındaki kanına bakarım."

Yanlış anlaşılmasın. TC'de hiç kimsenin etnik kök filan gözettiği yok.

Davos'tan sonra sanal olarak yaratılan Yahudi karşıtlığı da uydurma, yalan.

Dünya da azınlık hukuku'nun asli unsur haklarından ileri olduğu tek ülke Türkiyedir. Bakmayın adları Türk'çe olduğu halde, soydan bozuk Ermeni, Rum-Yunan haymatloslarına; Bunların ar damarları

çatlak, kanları kirli. Sürekli Kürt sorunu, soykırım, demokratik hak, özgürlük, güvenlik deyip demagoji yaparlar. Oysa gerçekte bütün değerleri yozlaştıran, ortamı karıştıran, anarşi, terör-tedhişe çanak tutan, yardım ve yataklık eden işte bunlardır. Organize suç örgütlerinin mimar ve müsebbipleri, bilumum soygun-vurgun olaylarının suçluları da!

Gerçek odur ki, tarih boyunca Türk devletlerine asla ‘Türk’ ihanet etmemiştir.

Ülkesi ve milletine ihanet eden de görülmemiştir. Türk “azınlık” olduğu ülkede bile namuslu, dürüst ve merttir. Yaşadığı devletin yasalarına uyar, yasaklarına riayet eder. Ülke insanlarına saygı duyar. Zulme maruz kaldığında anayasa ve hukuk yolundan hakkını arar. Baskı, cebir ve şiddetle karşılık bulursa; Yunanistan, Bulgaristan, eski Yugoslavya, Kıbrıs, Musul Vilâyeti (Kerkük) D. Türkistan ve diğer Türk esaret (azınlık ve tasallut) bölgelerinde olduğu gibi ‘medeni ve insani’ hakları uğruna açıkça, insanca, mertçe mücadele verir.

Netice de Türk budur. Türk böyledir!.. Türk büyüktür... Bunlar kadar alçalmaz!..

Peki; bunların neresi Türk Allah aşkına? Batılı Tarihçi illâ ortaya bir fitne-fesat, iftira katar. Bu sözde tarihçiler, her ne kadar Türk’ten hain göstermeye çabalarlarsa da, bu kesinlikle yalandır. İftiradır. Hele ki yazarın adı Türk’s e kansızdır! Bu tahrifçiler şüphesiz dönme, devşirme veya soydan gayrisahihtir. Meselâ, Ermeni asıllı yerli lobilerle müştereken kökü dışarıda ‘diaspora’ca yürütülen sözde Kürt sorunu ve soykırım iftirasına bir bakalım: Baştan söyleyeyim Türkiye’de asla bir Kürt sorunu yok. Var diyenleri bir bir araştırın, soruşturun altından mutlak surette Ermeni, Rum ve Yunan dönmesi çıktığını göreceksiniz.

Dahası; “1915’te Ermeni’lerinin maruz kaldığı büyük felâket’e duyarsız kalınmasını, bunun inkâr edilmesini vicdanım kabul etmiyor. Bu adaletsizliği reddediyor, kendi payıma Ermeni kardeşlerimin duygu ve acılarını paylaşıyor, onlardan özür diliyorum” diye, hıyanet kokulu bir metne imza atarak; 16.12.2008’de ‘Türk Milleti adına’ ve TC’de: “Ermeni’lere soykırım yaptık onlardan özür dileyelim” savıyla başı çeken isimleri de analiz edin.

Açıkça ifade ettikleri şekilde, öç alma, hıyanet, haset ve düşmanlıkla kıvranan hain bir kitle ile karşılaşacaksınız. Üstelik bunlar bizden para kazanan kişiler. Menfur siyasi görüşleri bizi ilgilendirmiyor. Kimi bunların yazılarını sever, şarkılarından hoşlanabilir. Güzel gibi görünen fakat en hafif ifadesiyle gülünç

bahanelerle aymazlar ve ihanet kalkışmacılarına para kazandırmayı sürdürebilirler. Onlardan biriyle söyleşi yapanlar da çıkabilir.

Bu bir Türklük onuru ve insanlık derecesi sorunudur.

Böyle düşünenler aslında çok yanılıyor ve aldanıyorlar.

Doğrusu: bunları, böyle düşünenleri ve bu ‘gibileri’ millet olarak çevremizden atmak hayatımızdan çıkartmak, dışlamak, insanlık adına memur, zorunlu ve sorumlu olduğumuz demokratik tepkimizi göstermek, bedhahları cemiyet, devlet, siyasi, sosyal ve sanat hayatımızdan silmek gerekir.

“Ermeni’lere soykırım yaptık onlardan özür dileyelim” savıyla ‘başı çeken” isimler ve sürdürülen kampanyalar <http://www.ozurdiliyoruz.com> adresinden görülebilir.

Lütfen kendinize gelin. Uyumayın!.. Bilinçlenin, farkında olun!

Özgürlük, huzur ve güvenlik alanımızı daraltan, insan hakları, adalet ahlâkı, hukuk ve demokrasiyi dumura uğratan, anarşi-terör ve tedhişe çanak tutan, rüşvet alan-veren, hırsızlık, yolsuzluk, gasp-irtikap, görevi kötüye kullanma, kaçakçılık, kayıt dışılık, aleni istismar ve suiistimallerle malul “takip, denetim, kontrol ve şeffaflıktan” ödün kopan, ulusal veya uluslar arası denetimden şiddetle kaçan güruhun tamamı benzer tandansta düşünen, frekansları pek farklı olmayan, mütemmimleri “Türk, Türkiye, Milli Devlet, Hak-Adalet, Hukuk, İnsanlık ve İslâm düşmanı” organize çıkar (anarşi, terör ve tedhiş) örgüt furyalarından müteşekkildir.

Başta Türk milleti aleyhine kirli kumpaslara taraf ihanet şebekeleri olmak üzere; yukarıda nitelik ve nicelikleri açıklanan bütün zanlı, fiili ve potansiyel suçlulardan devleti arındırmak, “her kim olursa olsun” hedef kitle bazında zan altındaki bu menfur topluluktan “iyilik, doğruluk, namuskârlık, dürüstlük ve erdemlilik adına” toplumda şüphe, şaibe, korku ve tereddüt uyandıran herkesi ve her kesimi hesaba çekmek, suçluları bulmak, şiddetle men ve cezalandırmak, çevremizden dışlamak zorundayız.

Bu devlet, hükümet ve birey için görevdir. Hedef kitle sadece “özürçüler” değildir. Yanlış anlaşılmasın. Onlar zaten bağımsız yargı ve Türk adaleti önünde hesap verecekler.

MESELE: Bunlar ve benzerlerinden “ADAY OLANLARA” asla oy vermemektir.

Türk Milleti bir yandan bu “emsal” davaya taraf olmak, sahip çıkmak; Diğer taraftan yukarıda evsafi açıklanan ve eylemleri tanımlanan “hırsız-yolsuz-yalan-talan” takımından ülkeyi, siyaseti, STK, parti, iktisadi sektör ve kurumları kurtarmak için elinden geleni

her şeyi yapmak zorundadır. Bu bir insanlık ve vatandaşlık görevidir. Sosyal sorumluluktur.

SONUÇ: Türk, Kürt, aleni Ermeni, Rum, Müslim veya Gayrimüslim; Asli unsur veya azınlık, her kim olursa olsun: Namuslu-dürüst, onurlu-sorumlu, hakkıyla üreten ve helâlinden tüketen herkes bizim kardeşimiz, yurttaşımız, sevgili ve değerli; Birinci sınıf vatandaşımızdır.

AMA!.. Suç odağı, organize terör ve çıkar örgüt zanlısı, kumar borcu-diyet borcu olan yalancı-talancı, şüpheli-şaiBELİ, rüşvetçi-iltimasçı, hortumcu ve suiistimal güruhu asla!. Bunlar Türk milletini alçakça sömüren keneler, sülük ve domuzlar mesabesinde olup; yandaş, yoldaş ve yol arkadaşları dâhil insanlık ve millet düşmanındırlar.

ŞİMDİ TAM ZAMANIDIR: 29 Mart'ta bir yerel (genel) seçim var ve bu seçimde yukarda tanımlanan tür'lerin büyük bölümü halkın önüne "ADAY" sıfatıyla çıkacak. Dikkat ediniz lütfen!.. Bu adayların hiç biri "Egemenlik Kayıtsız Şartsız Milletindir" umdesine uygun olarak milletçe belirlenmedi. Gayrisini millet düşünmeli,OY'unu tam bir vatandaşlık şuuru ile 'BİLİNÇLE' kullanmalı ve siyasi mevtalar ile politik-ACI'ları ebediyen sandığa gömmelidir. Biline...

Mahmut Selim GÜRSEL

YAZARIMIZ İHSAN TOMBUŞ'U KAYBETTİK

,Çorum'un köklü ailelerinden icra memuru Elvan Efendi'nin torunu, Çorum Belediye Başkanlarından Nazmi Tombuş'un oğlu olan "İhsan TOMBUŞ" 1923 Yılında Çorum'da doğmuş, ilkokulu Çorum'da okuduktan sonra, ortaokulu Robert Kolejinde, liseyi Ankara kolejinde tamamlamıştır.

1948 yılında İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinden mezun olduktan ve askerlik görevini yaptıktan sonra, 1950 yılında Çorum'da avukatlığa başlamış, aynı yıl Demokrat Parti saflarında politikaya atılmıştır.

1961-1977 yılları arasında üç dönem Adalet Partisinden, bir dönem Demokratik Partiden bir dönem de 1983 yılında Anavatan Partisinden olmak üzere toplam beş dönem, Çorum Milletvekili seçilen İhsan Tombuş, 1971 yılında Amerika Birleşik Devletlerinde nüfus aile planlaması konulu bir seminere katılmış, 1971-1981 yılları arasında Devlet Yatırım Bankası Yönetim Kurulu Üyeliği yapmış, 1975-1976-1977 ve 1984-1985 yıllarında Avrupa Konseyi Üyeliğinde bulunmuştur. Çorum Belediye Başkanlarından Nazmi Tombuş'un oğlu olan "İhsan TOMBUŞ" 1923 Yılında Çorum'da doğmuş, ilkokulu Çorum'da okuduktan sonra, ortaokulu Robert Kolejinde, liseyi Ankara kolejinde tamamlamıştır.

1948 yılında İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinden mezun olduktan ve askerlik görevini yaptıktan sonra, 1950 yılında Çorum'da avukatlığa başlamış, aynı yıl Demokrat Parti saflarında politikaya atılmıştır.

1961-1977 yılları arasında üç dönem Adalet Partisinden, bir dönem Demokratik Partiden bir dönem de 1983 yılında Anavatan Partisinden olmak üzere toplam beş dönem,Çorum milletvekili seçilen İhsan Tombuş, 1971 yılında Amerika Birleşik Devletlerinde nüfus aile planlaması konulu bir seminere katılmış, 1971-1981 yılları arasında Devlet Yatırım Bankası Yönetim Kurulu Üyeliği yapmış, 1975-1976-1977 ve 1984-1985 yıllarında Avrupa Konseyi Üyeliğinde

bulunmuştur. 1950 yılında Çorum'da avukatlığa başlamış, aynı yıl Demokrat Parti saflarında politikaya atılmıştır. 1961-1977 yılları arasında üç dönem Adalet Partisinden, bir dönem Demokratik Partiden bir dönem de 1983 yılında Anavatan Partisinden olmak üzere toplam beş dönem, Çorum milletvekili seçilen İhsan Tombuş, 1971 yılında Amerika Birleşik Devletlerinde nüfus aile planlaması konulu bir seminere katılmış, 1971-1981 yılları arasında Devlet Yatırım Bankası Yönetim Kurulu Üyeliği yapmış, 1975-1976-1977 ve 1984-1985 yıllarında Avrupa Konseyi Üyeliğinde bulunmuştur.

1997'de "Politikada 41 Yıl", 2001'de "Ben Kimim?" adlı iki anı kitabı yazmış, 2003'te gerçek bir olayı incelediği "Ankara Cinayeti"ni, 2005'te de "Çırağan Baskını" adlı tarihi romanı yayınlamıştır.

07/11/ 2009 tarihinde Ankara'da vefat eden yazarımız Türkiye Büyük Millet Meclisinde yapılan törenden sonra cenazesi Çorum'a getirilerek 09/11/2009 tarihinde Ulu camide kılınan cenaze namazından sonra Çorum ulu Mezara defnedilmiştir.

Ailesine, yazar arkadaşlarımıza baş sağlığı dilerim.

İngilizce bilen Tombuş, iki çocuk babasıdır. .Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih ve Edebiyat Dergimizde <http://corumlu2000aylik.dergisi.info> ile Sarı Çiğdem Şiir Defteri'nde <http://saricigdemsiir.dergisi.info> ve Aylık Şiir Antolojisi Dergisi'nde <http://ayliksiirantolojisi.dergisi.info> çalışmaları yayınlanmıştır.

İsa KAYACAN

GÜLAYE RAZYEVA'DAN: ATATÜRK'Ü GÖRÜREM

Azerbaycan'ın başkenti Bakü'den gelen şair, şaire ve yazarlarımızın sesleri, kitapları, yayınları... Bunlardan bir yenisi, Gülaye Rızyeva-Şınıklı'ya ait. "Atatürkü Görürem" adlı 99 sayfalık şiir kitabı efendim.

Kitabın redaktörü: Sirius Azadi, Operatörü: Ayşegül Abdülkerimova, Dizgi: Arda Grafik Planet, Cavidan Elbars imzalarıyla karşımıza çıkıyor.

Gülaye hanım bu kitabında değişik şiirleriyle Türkiye, Atatürk sevgisini dile getiriyor. Atatürk şahsiyetinin büyüklüğünden ve ölmezliğinden söz ediyor, yola çıkıyor Türkiye/Azerbaycan kardeşliğinden, Mevlana yüceliğinden, hareket ederek kalbinde, ruhunda duyduğu sevgilerini mısralara döküyor.

"Bitip tükenmeyen sevgilerin sahibi" olarak bilinen Gülaye Rızyeva-Şınıklı'yla Ankara'da, Altındağda Şiir Akşamları programı çerçevesinde tanışma fırsatı buldum.

Atatürk ve Türkiye sevgisiyle dolu olduğunu, yayınladığı "Atatürkü Görürem" adlı kitabıyla daha açık ve net anlama, görme gerçeğiyle karşılaşmam beni sevindirdi, mutlu etti.

"Atatürkü Görürem" adlı kitabın sunuş ve önsöz mahiyetinde yazılanlar, "Redaktordan", "Türk Türkü goşdu" ve "Hazine köprüsü" başlıklarıyla verilmiş. Bunlardan:

- "Salam Azerbaycan şiirinin hususi bir yeri var. O öteki şiirlerinde olduğu gibi, Deyir ki Salam Azerbaycan şiiriyle, hiç kimsenin demediği, diyemediği yalnız şahsına ait tarzda vatan sevgisini mukaddesleştiriyor" (Sirius Azadi),

- "Düzüm düzüm sıralanan bu satırlar, Garabağ ağrılı, Tebriz hazretli, Kerkük, Çanakkale yanlığıdır. Sarıkamış çölündeki şehid ruhunun masım bakışıdır. Bir ana laylasının ışığında sizinle söz dünyasında görüşdük" Telman Dejelli)

- "Gülaye hanım düşünür ki, Mustafa Kemal Atatürk dünyanın bir çok ülkelerine, milletlerine örnek olarak, yalnız öz milletinin değil,

bütün insanlığın azaldığını arzulayan büyük bir lider idi” (İmami Şövkət Ebülfezi gızı).

Azerbaycan yazıçılar ve jurnalistler birliklerinin üyesi, şaire Gülaye Şınıklı, “Taleyimin laylaları” adlı şiir albümleriyle de dikkat çekiyor. Bu albümlerde yeralan şiirleri Azerbaycan’ın tanınmış sanatçıları tarafından seslendirilmeye devam ediliyor efendim.

Kitabın adı olan “Atatürkü Görürem” adlı şiir 37, 38, 39, 40 ve 41 nci sayfalarda yeralıyor. Bu şiirden:

Aşkımızın aynasında,
Atatürkü görürem.
Azadlık dünyasında,
Atatürkü görürem.

Gülayeyem, sözümle,
Hep özünü-özümle,
Hakkı gören gözümle,
Atatürkü görürem..

Gülaye hanım Atatürkü böyle görüyor.. Ya bizim Türkiye’de bazı zeka özürleri nasıl görüyor? Anlayan var mı? Tebrikler Gülaye hanım, tebrikler.

Sakin KARAKAŞ

ÖĞRETMEN OLMAK

Bir tutkudur öğretmen olmak. Bir sanattır; Toplumu nakış nakış dokumak. Ekmek gibi aş gibi gece gündüz demeden vatan için çalışmaktır. Öğretmen olmak, bilim ve teknolojinin aydınlığında koşturmaktır, paylaşmaktır. Verdikçe çoğalmak, paylaştıkça kucaklamaktır.

Öğretmen olmak; dik durmaktır. Öğretmen olmak, şereftir, namustur, haysiyettir. Bir öğretmenler gününde bir demet çiçek beklemek ve aldığı anda mutluluktan bir kaç damla gözyaşı dökmektir.

Öğretmen olmak; ilimdir, irfandır, medeniyettir. Öğretmen olmak kökünü bilmek, geçmişine sövmemektir. Geçmişten geleceğe köprü olmaktır. Öğretmen olmak, kökü mazide kalan atı olmaktır. Öğretmen olmak Mustafa Kemalleri, Enver paşaları ve Abdülhamitleri bir arada sevebilmektir.

Gri bir kartonu beyaz çiçeğe dönüştürebilmektir öğretmen olmak. Umuttur, yarındır ve örnek olmaktır öğretmen olmak. Düzgün konuşmaktır, argo sözler kullanmamaktır, kendini yenilemek, okumak ve araştırmaktır öğretmen olmak. Yenilikçi olmak ve her gün yeni olmaktır öğretmen olmak.

Engin bir hoşgörüdür öğretmen olmak, Yunus Emre'den, Dede Korkut'tan, Hacıbektaş-ı Veli'den ve Mevlana'dan ilham almaktır.

Bir şiiirdir öğretmen olmak; Fuzulileri, Necip Fazılları ve Nazım Hikmetleri aynı anda sevebilmektir. Vatanı sevmektir; birleştirmektir, Öğretmen olmak, Ilgaz dağlarında bir pınar başında yudum yudum sevdalar içmektir. Bir bulut gibi süzülmeKtir Kızılırmak boylarından Altaylara doğru allı turna misali uçmaktır. Sivas dağlarına ve Hazer sularına türkü yakmaktır. Öğretmen olmak, üzümleri kurumuş Kerkük bağlarına, Karabağ'a ve Doğu Türkistan için gözyaşı dökmektir.

Öğretmen olmak, damarındaki kanı bayrak, yüreğindeki canı vatan bilmektir. Her gün sabahın alacasında Ne Mutlu Türküm Diyene diye haykıran genç gözlere Türküm demenin ırkçılık değil haysiyet,

onur ve gurur olduğunu, şeref olduğunu anlatmaktır. Ne Mutlu Türküm demenin Fatih Sultan Mehmet'leri, Alparslan'ları ve Mustafa Kemal'leri anlamak olduğunu anlatmaktır. Türklük kavramının vatanın mayası ve ana unsuru olduğunu vurgulamaktır.

Sivil bir güçtür öğretmen olmak, dargınlık değil saygınlıktır, yılmınlık değil atılganlıktır, eğrilik değil doğruluktur. Öğretmek uğruna kışı yağmuru, karı, fırtınayı, tozu ve dumanı unutmaktır.

Her şeye rağmen gülümsemek ve hayata umutla bakmaktır öğretmen olmak. Sınıfa girdiğinizde sorunlarınızı unutmaktır. Size özenerek bakan çiçeklere umut olmaktır.

Yiğitliktir, öğretmen olmak; yürekli olmaktır. Beyninizle yüreğinizi bir arada ustaca kullanabilmektir. Aydınlatmaktır; Örnek olmak ve örnek yaşamaktır öğretmen olmak. Cehaletle savaşmak ve karanlığın üzerine güneş gibi doğmaktır öğretmen olmak.

Duru bir Türkçedir öğretmen olmak, Türkçe duymak, Türkçe hissetmek, Türkçe konuşmak ve diline sımsıkı sarılmaktır. Kültürlü olmaktır öğretmen olmak, her şeyi bilmektir, kültürünü yaşatmaktır.

Bir öğretmenler gününde hatırlanmaktır öğretmen olmak. Görev yaptığın cennet vatan köşesinde Abdi hocaları, Rahmi hocaları, Cemal hocaları, Mehmet Özbekleri saygıyla anmak ve ruhlarına bir Fatiha okumaktır.

Hüseyin Hüsnü GÜREL

TBMM DİLEKÇE KOMİSYONU BAŞKANLIĞI'NA ANKARA

KONU: Marmara Bölgesi ile Erzincan ovasında yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen korkunç afetler ve Erzincan ovasında çok zengin doğalgaz yatağı varlığı Hk.

İLGİ : TBMM Dilekçe Komisyonu Başkanlığının 05.11.2008 / 2396 No'lu Kararı Marmara bölgesi ile Erzincan ovasında deprem hareketi başlamadan önce yeraltından bomba gibi patlama ve gürültülü sesler işitilmektedir. Depremler ile ilgisi olmayan bu patlama seslerinin sebebini hiç kimse araştırmamıştır.

Geçen Sayıdan Devam

MARMARA BÖLGESİ İLE ERZİNCAN DEPREMLERİNİ YAŞAYAN BAZI GÖRGÜ TANIKLARINCA AÇIKLANAN ÇOK ÖNEMLİ BAZI BİLGİLER

Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında depremleri yaşayarak bilen bazı görgü tanıkları aşağıda gösterilen bazı çok önemli bilgiler vermektedir. Görgü tanıklarınca verilen bu bilgiler ile; Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen kıyametler koparcasına çok korkunç afetlerin meydana geldiği ve Erzincan ovasındaki çok zengin doğalgaz yatağı varlığı; hakkındaki gerçekler açık ve belirgin şekilde ortaya konulmaktadır.

1) Yakup AY Şeker Fabrikaları Genel Müdürlüğü Daire Başkanı : 1992 Erzincan deprem hareketi başlamadan 1 saat önce; havanın - 11,3°C soğuk olduğunu; bizzat kendisinin ölçtüğünü; Fabrika lokalinde otururken elektrik bantlarından cızırtı şeklinde sesler işitildiğini; bu buatlardan şerareler halinde ufak kıvılcımlar çıktığını; dışarıda rüzgâr yok iken; elektrik buatlardan ses işitilmesine ve kıvılcımlı şerareler meydana gelmesi sebebini anlamadıklarını; 8 dakika kadar sonra depremin başladığını; deprem hareketi başlamadan önce yeraltından uğultulu gürültülü sesleri işittikten sonra depremin başladığını; etrafın sis ile kaplandığını, gökyüzünün kızıl renge büründüğünü; yüzey arazinin deniz gibi dalgalandığını; ağaçların ve binaların yana yatıp, yatıp kalkarak kafa kafaya geldiklerini; sabaha

kadar çok soğuk havanın ısındığını; arazinin donunun çözülerek çamurlaştığı konusunda fevkalade önemli bilgiler verilmiştir.

1992 Deprem gecesi Erzincan ovasında çok soğuk havanın en az 20-25 derece sıcaklığa kadar ısınması ile sabaha karşı paltolar çıkarılmıştır.

Deprem gecesi hava -11,3 C° gibi çok soğuk havadan 20-25 C° gibi sıcak havaya ulaşması için havanın en az 30-35 C° ısınmış olduğu anlaşılmaktadır. Erzincan ovasında deprem gecesi çok soğuk havayı 30-35 C° kadar gibi sıcaklığa melekler veya huriler ısıtmamıştır.

Depremler başlamadan 5 saniye önce İstanbul da deprem meydana geleceğinin bilinmesi için çok büyük masraflar yapılarak deprem istasyonları kurulmaktadır. Başkan AY; deprem başlamadan 8 dakika önce; elektrik buatlarından cızırtı seslerinin işitildiğini ve bu buatlardan şerare şeklinde ufak kıvılcımlar meydana geldiğini ilk defa keşfetmiş ve bilim dünyasına ve insanlığa paha biçilmez ölçüde yardımcı olmuştur. Başkan AY'IN ismi altın harfler ile tarihe yazılacak; altından heykeli yapılacak ve kendileri saygı ile anılacaktır.

2) Orhan BİRDAL THY. İşletmeler Genel Müdürü :

1992 Erzincan depremi akşamı çok soğuk havada arkadaşı ile donmuş karları çiğneyerek camiye giderken aniden sam rüzgârı gibi yüzlerini yakacak sıcaklıkta rüzgârın estiğini;, ayaklarının altındaki donmuş karların erimeye başladığını; çok soğuk havada sıcak rüzgârın esmesine akıl erdiremedikleri ve yarım saat sonra cami de iken depremin başladığı konusunda enteresan bilgi vermektedir.

3) Nihat ALPTEKİN Çayırılı Eski Belediye Başkanı : 1992 Erzincan depreminde bomba gibi patlama sesleri işittikten ve etrafın nur gibi aydınlandıktan sonra depremin başladığı; şehrin koyu renkte sis ile kaplandığına; gökyüzünün kızıl renge büründüğü, soğuk havanın sabaha kadar çok ısındığı ve ovadaki donmuş karların eridiği konusunda bilgi vermektedir.

4) Zeynel ÇAYIR: 1939 Erzincan depreminde annesinin ovanın güneyindeki Sultanseydi yönünden kızıl renkli alevlerin göklere yükseldiğini; birçok kimsenin 1939 depreminde yerden yükselen bu alevleri gördüğünü; 1992 depreminde bizzat kendisinin yeraltında bomba gibi patlama ve uğultulu sesler işittikten sonra depremin başladığını; etrafın kesif sis ile kaplandığını; Gökyüzünün kızıl renge büründüğünü; deprem gecesi sabaha kadar hava çok ısındığından ovadaki karların eridiği konusunda bilgi vermektedir.

5) Abdülkadir DELİKTAŞ: 1992 Depreminde camiden dışarı çıktığında karanlık gece yatsı vakti Erzincan ovasında kıpkızıl bir ışık

ortamına herkesin şahit olduğu;, yatsı vakti karanlığında bu kızılığın normal bir kızılığın olmadığı; Karakaya'da fıskıran büyük alev topunu görenler olduğu konusunda bilgi vererek Ülkemize ve Erzincan'a çok büyük ölçüde yardım etmektedir.

Abdülkadir DELİKTAŞ Erzincan da deprem hareketleri başlamadan kısa süre önce; yeraltından bomba gibi patlama ve gürültülü sesler işitildiği; yüzey arazinin deniz gibi dalgalandığı; ağaçların ve binaların yana yatıp, yatıp kalktıkları;, deprem akşamı hava çok soğuk olduğu halde; sabaha kadar havanın ısındığı; hava çok ısındığı için sabaha karşı paltoların çıkarıldığı ve Erzincan ovasındaki karların eridiği konusunda bilgileri de verilmiş olsaydı; Ülkemize ve Erzincan'a daha fazla yardım etmiş olacaktı.

Erzincan şehrinde ve ovasında depremleri yaşayan sokaktan geçen hamal efendiler dahil; binlerce ve on binlerce görgü tanığı bu konularda bilgi sahibi bulunmaktadır. Bu görgü tanıkları yaşamış oldukları bu olayların fevkalade önemli olduğunu bilmedikleri ve bu konularda değerlendirme yapamadıkları için; bu konulardaki gerçekler gizli kalmaktadır.

6) Şafak OKTAY Ziraat Yük. Müh. Adapazarı Çevre Müdürü: 1999 Marmara depremini Adapazarı'ndan 1,5 Km dışında geçirdiğini; çok büyük gürültüler işittiğini; yeraltından çıkan alevlerin 4 katlı apartman katı yüksekliğinde yükseldiğini; kuyulardan kum kaynadığı Bayan OKTAY;, depremde sonra Sapanca'ya gittiğinde; deprem esnasında Sapanca gölünün yarılarak göklere havaya yükseldiği ve Sapanca gölünün üstüne petrol dökülmüş gibi alev ile yandığı konusunda çok enteresan açıklama yapmaktadır (EK 28,29). İstanbul'a çok yakın olan Adapazarı'nda ve Sapanca gölünde depremler esnasında yerden alevlerin göklere yükselmesi; yeraltından çok büyük gürültüler işitilmesi ve Sapanca gölüne petrol dökülmüş gibi bu göl yüzünün alev ile yanması olaylarının üniversitelerimizce ve bilim adamlarınca henüz bilinmemesi Ülkemiz için çok acı gerçektir. Bayan OKTAY; bu konudaki gerçekleri ortaya dökmek sureti ile; Ülkemize ve bilim dünyasına ışık tutmakta ve üniversitelerimiz ile bilim adamlarına uyarı yapmaktadır.

7) Osman KARA: 1999 Marmara depreminde Adapazarı'nda güneyden patlama ve gürültüler işitildiğini; elektrik direklerinin yana yatıp yatıp kalktığını; binaların kafa kafaya horoz gibi dövuştüğü konusunda bilgi vermektedir.

8) Cemil DEMİR : 1999 Marmara depreminde Yalova da yeraltında bomba gibi patlama ve uğultulu gürültülü sesler işitildikten ve yüzey arazi deniz gibi dalgalandıktan, ağaçlar ve binalar yana

yatıp, yatıp kalktıktan sonra deprem hareketinin başladığı konusunda bilgi vermektedir.

9) Bağ-Kur İl Müdürü Yusuf BAYDAŞ:1992 Erzincan depreminde yeraltından bomba gibi patlama ve uğultulu gürültüler olduğunu; 4 katlı Selimoğlu iş hanının asfalt yolu öpercesine 2 defa yana yatıp, yatıp kalkarak parçalandığı; asfalt yolların metrelerce yükselip alçaldığı konusunda bilgi vermektedir

10) Ev hanımı Makbule ŞENGÜL: 1992 Erzincan depreminde şehre 2 km. uzaktaki Geçit köyünde akşam gezmesine giderken; Kırıklar tepesinde bomba gibi patlama sesleri işittiğini; bu tepeden çıkan alevlerin göklere yükseldiğini; Erzincan şehri tarafından sis bulutunun kendisine doğru geldiği için çok korktuğunu; elektrik direklerinin yana yatıp, yatıp kalktığını; bu olaylardan sonra deprem hareketinin başladığı konusunda bilgi vermektedir.

11) Kurutilek Köyü Muhtarı Dursun SAK: 1983 Erzincan depreminde bomba gibi patlama ve uğultulu, gürültülü sesler duyduğunu; nur gibi ışıklanmadan sonra depremin başladığı; atmosferin sis bulutu ile kaplandığı konusunda bilgi vermektedir. Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında depremle esnasında yeraltından çıkan bu sis; kavitasyon hidrolik olayından ileri gelmektedir. Yeraltından çıkan bu sisin ısı ile hiçbir ilgisi yoktur. Bu sis sıcak olmayıp soğuktur.

12) Dr. Cihangir ARISAN: 1992 Depreminde yeraltında gürültülü sesler işittiğini; yerden havaya doğru alevlerin yükseldiğini; nur gibi ışıklanma olduğunu; binaların yana yatıp, yatıp kalktıktan sonra depremlerin başladığı konusunda bilgi vermektedir.

13) Şoför Rafet GÜNER: 1983 Erzincan depreminden 2 gün sonra Cebesoy istasyonunda; Fırat nehrinin kıyısında katran gibi petrol maddesinin akıp gittiği konusunda bilgi vermektedir.

Depremlerde Erzincan ovasından çıkarak Fırat nehrinden katran gibi petrol maddesi günlerce akıp gittiği halde; ilgili Kurumların, Üniversitelerimizin ve bilim adamlarının bu gerçeği henüz bilmemesi Ülkemiz için çok büyük acı gerçektir.

14) Seteref SÜRÜCÜ: 1992 Depreminde Erzincan şehrinden daha yüksekte bulunan Günebakan köyünde ova tarafından bomba gibi patlama sesleri işiterek ve nur gibi ışıklanma meydana geldiğini görerek çok korktuğu için eve kaçtığını; eve girdikten sonra depremin başladığı konusunda bilgi vermektedir.

15) Şakir KARART İl Çevre Müdürü: 1992 Erzincan depreminde yeraltından çok kuvvetli patlama sesleri işitildiğini; alevlerin göklere yükseldiğini, her yerin nur gibi ışıklandığını, yüzey

arazinin deniz gibi dalgalandığını, ağaçlar ile binaların yana yatıp, yatıp kalktığını; bu olaylardan sonra depremin başladığını;, gece olmasına rağmen gökyüzünün kızıl renge büründüğü; bu olayları yaşayan birçok görgü tanığı bulunduğu konusunda bilgi vermektedir.

16) Metin ÇÖREKÇİ Eski Veteriner Müdürü: 1992 Erzincan depreminin ertesi günü akşam saatlerinde nur gibi ışıktan sonra; ufak şiddette depremin meydana geldiğini; depremden birkaç gün sonra Fırat kıyısında katran gibi petrol maddesinin tortusunu arkadaşı ile gördükleri konusunda bilgi vermektedir.

17) Habip BUDAK Akyazı Köyü Eski Muhtarı: 1983 Erzincan depreminde nur gibi ışıktan ve yeraltından muazzam patlama sesleri işittikten sonra deprem hareketinin başladığını, etrafın gündüz gibi ışıktığını; yüzey arazinin deniz gibi dalgalandığını; binaların yana yatıp, yatıp kalktığı konusunda bilgi vermektedir.

18) Ali DOĞAN 1992 Depreminde Erzincan Çağlayan Girlevik köyünde deprem gecesini hava çok ısındığından en az 1.30 m. kalınlığındaki karın sabaha kadar eridiği konusunda bilgi vermektedir.

19) Şoför Kemal DİNÇ 1992 Erzincan depreminde yeraltından bomba gibi patlama sesleri işitildikten sonra deprem hareketinin başladığını; hava çok soğuk iken depremden kısa bir süre sonra havanın çok ısındığı ve donmuş karların eridiği konusunda bilgi vermektedir.

Devamı gelecek Sayıda

Mustafa Nevruz SINACI

TABIATIN LANETİ VE GDO TEPKİSİ

Kimsenin aklına gelmez ve “hayati önemi haiz olmasına rağmen” kamuoyu ve halkın gündemine girmezken; 2009 yılı Kasım ayı başında Tarım Bakanlığı’nın ilgili yasa’dan önce, yönetmeliğini yayınladığı GDO (Genetiği Değiştirilmiş Organizma) konusu ‘umulmadık bir biçimde” patlama yaptı ve “şok etkisiyle” gündeme oturdu.

Bu, ‘genelde dünya; özelde vatan, insan, toprak, bayrak ve doğa (çevre) sevgisinin ne anlama geldiğini ve ne demek olduğunu?’ bilenler, rasgele değil, ‘bilinçle-inançla’ yaşayan, başka deyişle ‘diğerkâm’ insanlar için çok önemli, sevindirici ve ümit verici bir gelişmedir.

İnşallah bu mücadele sonuç alınıncaya ve halkımıza yönelik kimyasal-biyolojik savaş unsurları def edilinceye kadar, azim, irade, bilim ve kararlılıkla sürer...

Bu ‘bilinçlenme ve kutsal olan yaşamı koruma” savaşının sürmesi zorunludur.. .

ÇÜNKÜ: “Dünya Sağlık Örgütü verilerine göre; hızla çoğalan, çeşitlenen ve artan hastalıkların % 72’sinin kaynağının besinler ve beslenmeye bağlanmakta olduğu” kritik bir dönemde konu, son derece önemli, dolayısıyla güncel olması çok doğru, yerinde ve isabetli....

TABIATIN LANETİ

Ancak, yıllardır amansız hastalıklara neden olan, insanları zayıf düşüren, dirençlerini (antikor özelliğini) kıran, madden-manen büyük zaaf, bedensel-ruhsal hasar ve tahribata neden olan hormonlar ile; Yahudi tekelinde kronik kanser misali; ‘kimyasal-biyolojik savaş’ unsurları bağlamında ülkemizi saran, insanlarımız, ürünlerimiz, tarım-toprak, su ve ziraatimizi alçakça sabote edip, olumsuz etkileyen tohum konusu ilişkilendirilerek birlikte ele alınmalı ve işlenmeliydi.

Maalesef öyle olmadı. Ama buna da şükür.

Lütfen hatırlamaya çalışınız! Aziz Nesin ne demişti?

“Bu ülkede yaşayanların yüzde 60’ı geri zekâlı ve aptal!..”

Aziz Usta bunu söylemeye söyledi, mahkemelik de oldu ama sebebini söylememekle çok büyük bir haksızlık yaptı millete. İşin garibi soran da olmadı. Ama biz, şahsen sormamış olsak da, soranları ve cevabını alanları bulduk, bildik, öğrendik..

Sebebi: 1963 (Amerikan yardımı süt tozu ile bedenlen zehirlenme ve sözde barış gönüllüsü ajan provokatörler tarafından beyin yıkama günleri)'den günümüze giderek yoğunlaşan-yaygınlaşan (kimyasal-biyolojik saldırı) hormonlu gıdalar!

İlk izin verenlerin, Atatürk'ün kurduğu (Tohum, fidan, hayvan vd) Islah İstasyonlarını kapatanların ve et, süt, meyve, sebze 'besin-gıda maddesi" namına ne varsa hepsi dahil içine hormon katanların Allah belasını versin!... Usul ve furuğlarına, dahili bedhah (iç düşmanlar) ve harici patronlarına lânet olsun. Sözde bilim adına bunlara arka çıkanların tamamına da...

GDO VE HORMON TEPKİSİ

Hormonlu gıda ve GDO katkılı ürünler, antikor oluşumunu önlemekte ve hastalıklara karşı vücut direncini sıfırlamaktadır. Bu nedenle, DSÖ verilerinin de açıkça gösterdiği gibi dünyada hastalıklar hızla artmakta, Tıp bu artış karşısında aciz kalmakta, milletlerim milli gelir ve servetlerinin en büyük bölümü ise bu durumda sağlığa gitmektedir. Sağlık ve ilâç sektörü ise, büyük ölçüde virüs üreticilerinin elindedir. Yani GDO, suni tohum ve hormon imalatçıların; Yani, İlâh, İlâç ve Silâh tüccarı vampirlerin elinde...

BİR KAÇ ÖRNEK:

1. Ülkemizin sağlık (sektör, ilâç, alet-edevat, teknik donanım ve tahkim) harcamaları toplamı 50 milyar Dolar/YIL olup; Sosyal Güvenlik yatırım, prim ve idame harcamaları buna dâhil değildir. Üstelik bu 50 milyar dolar tutarındaki miktar bütünüyle gâvura gitmektedir.

2. Yabancı sigara üretim ve satışından önce ülkemizde "sigaradan ve sigaraya bağlı" hastalıklardan ölenlerin sayısı yılda ortalama 15-20 bin iken; Şimdi bu rakam yılda 120 bin kişiye ulaşmıştır. GDO, programlı tohum ve hormon kaynaklı ölüm ve hastalık sayısında ise akıllara durgunluk veren bir artış vardır. Bunu anlamak için 1963-2009 dönemine ait "nüfus ile mukayeseli" hastane, hasta, yatak ve ex sayılarına bir bakmanızda zaruret vardır.

Aşağıda, başta GDO konusu gelmek üzere, buna mümasil, insan sağlığı, doğal bitki varlığı ve bu alanı etkileyen faktörler hakkında mükemmel bir çalışma ve araştırma var.

Yazarı: Gıda Mühendisi Süleyman Akdemir...

Kendisi, aynı zamanda “Tek Çare Kemalizm” isimli kitabın da yazarıdır. (*)

Asla kafa karışıklığına yol açmayacak, son derece net, objektif ve orijinal bilgi, bulgu, tespit ve tavsiyelerle tahkim edilmiş “bu” değerli çalışmayı; Konjonktür gereği aydınlatma görevimizin bir parçası olarak bilgi ve görüşlerinize sunuyorum.

GENETİĞİ DEĞİŞTİRİLMİŞ ORGANİZMALAR MI?

Uygarlığın son yıllarda gösterdiği baş döndürücü gelişmeler, önceleri imkânsız görülen amaçların ve hedeflerin belirlenmesini, onların şekillenmesini etkilemiş, günümüz koşullarında farklı yaşam biçimlerinin insan eliyle oluşmalarına yol açmıştır.

Başka bir deyişle, insanoğlu, doğaya bir ölçüde müdahale etmeye başlamıştır. Bilimsel gelişme ve insanın doğaya müdahalesi, belki de bundan sonraki tartışmaların odak noktasını teşkil edecektir. Var olan teknolojiler ve bunların insanlığın geleceğindeki rolleri konusu ise, tüm dünyada temel tartışmaları da beraberinde getirmiştir.

Son günlerde basın ve televizyon kanallarında, daha önce son derece sağlıklı görülen bir katkı maddesinin yasaklanmasına, yada, insan sağlığı adına tedavi amaçlı kullanılan farmasötik (ilaç formunda) bir ürünün sakıncalarının ortaya çıkmasına dair haberlerin ciddi anlamda yoğunlaşması dikkat çekmekte ve ürkütücü boyutları gözler önüne serilmektedir.

Yıllar boyu sağlık için tüketilen onlarca çeşitli (doğal olmayan) maddelerin yarattığı riskler, üreticileri çok da fazla üzmüş veya ticari kaygıların ağırlığı açısından, standart insanların vicdani sorumlulukları kadar bile etkilemiş gibi görünmemektedir.

Bu tavır sürmekte ve insanlar tarafından beslenme yoluyla alınan her türlü ürün için, birbirine zıt iki farklı anlayışı karşı-karşıya getirmektedir. Kabul edilmiş, yıllarca denendiği için risk değerlendirilmelerinde sorun yaşanmamış, yeni gelişmeleri ve mevcut metodolojiyi savunanlarla, belirlenen süreler için gerekli etkileşim analizlerini yaparak çok yeni atılımları öngören modern moleküler biyoteknolojiyi savunanlar, tamamen karşıt görüşler ileri sürmekte ve mücadele etmektedirler.

Mevcut teknolojileri ve doğal yöntemleri benimseyenler için, genetiği değiştirilmiş organizmalar, (GDO) onlarca yıl sonra ortaya önlenmesi, aşılması mümkün olmayan risklere ve sağlık sorunlarına neden olabilir endişesi ile zaten sıcak karşılanmamaktadır. Genetik alanında sağlanan olağanüstü gelişmeler ve bunların günlük gıdalarla sürekli tüketilir olması, bir zamanların korku filmlerine konu olan

frankenstein (frankenştayn) türü varlıklar veya metabolizmalar oluşturmaları riski yüzünden genellikle reddedilmektedir.

Sigaranın kanser riski bile onlarca yıl sonra ortaya çıktığına göre, bakış açısı ile ilgili olarak, hak vermemek elde değildir. Modern moleküler biyoteknolojiyi savunanların, çeşitli kültür bitkilerinin genetik şifreleri ile oynayarak ve aslında bitkilere, bitkilerden değil de, çeşitli mikroorganizmaların genlerinden alınan molekülleri monte ederek sağladıkları avantajlar cazip görünmesine rağmen “hayvanlaşmış bitkiler” ortaya çıkmaktadır.

Süreç içinde hangi olumsuzlukların yaşanacağını tahmin etmek bile bazen çok zorlaşacaktır. Kanser tedavisi için kullanılan ilaçların tedavi etmesi gereken kanseri geliştirdiğinin tespit edilmesi, normal ve kabul edilir deneme sürelerine rağmen ortaya bu sonucun çıkması, bitki genlerine bitkisel olmayan moleküller monte edilmesine karşı çıkanların ellerini doğal olarak güçlendirmiştir.

Genetiği değiştirilmiş organizmaların gerekliliğini savunan üreticilerin savları ise, genellikle, daha yüksek verimlilik, zararlılardan etkilenmeyen veya zararlıların etkisine daha az maruz kalmış en düşük hasarlı ürün elde edilmesi, hızla artan dünya nüfusu gibi konulardan bahsedilerek desteklenmektedir.

Çeşitli ürün yelpazelerinde yapılan deneyler sonucu alınan neticeleri savunarak, bu şekilde yapılan üretimin gelecekte tek çıkış yolu olarak gösterilmesi ve bunda ısrar edilmesi gibi, belki de kabul edilebilirliğini iyice zorlaştıran bir yaklaşımla sunulması, bu ürünlerin, şüphe edenleri tatmin etmekten uzak bir görünüme bürünmesini sağlamaktadır.

Dünya Sağlık Örgütü araştırmalarında hastalıkların % 72 kaynağının beslenmeye bağlanması, bu açıdan baktığınız zaman ürkütücüdür. Bilimsel gelişmeye karşı çıkmak ve çeşitli buluşları reddetmek, düşünen üreten insan için asla mümkün değildir. GDO larla ilgili çalışmalar ve onları geliştirip insanlığa sunan modern moleküler biyoteknoloji şaşırtıcı bir hızla mesafe almakta, radikal bazı değişimleri de beraberinde getirip güncelleştirmektedir. Son derece karmaşık, kontrolü güç, hassas ve titizlik gerektiren bir dizi teknoloji uygulamalarıyla elde edilen bu ürünler esas itibarıyla ‘genlerle oynamayı’ gerektirmektedir.

Tarihe baktığınız zaman mucitlerin yaşamlarını pek zengin olmadan sürdürdüklerini, başka bir deyişle, buluşların kabul edilmesinin öyle kolay bir iş olmadığını biraz da üzümlere izlersiniz. Çünkü teknoloji ve gelişme, sıradan insanlar için, takip edilebilir veya hemen algılanabilir konular değildir. Bir yeniliği takdim edersiniz.

Onlarca yıl geçtikten sonra değeri anlaşılabilir.

Geçen süre insanlık adına kayıp hanesine yazılması gereken ve paranın satın alamadığı tek şey olarak ne sürülen zamandan başka bir şey de değildir.

Son 25 yıl içinde ortaya çıkan genetiği değiştirilmiş ürünlerin de böyle bir süreç yaşaması son derece doğaldır. Bilim adamları ile sıradan vatandaşların aynı konuya çok farklı bakmaları normaldir, mümkündür. Arada ise diğer gelişmelerden farklı bir risk faktörü vardır. Söz konusu olan materyalin etkileyeceği ve belki de geri dönülemez hasarlara yol açacağı varlık, bizzat insanını ta kendisidir.

O halde, konu tamamen insan varlığının geleceği ile ilgilidir. Yanlış beslenmenin, sadece insanların oluşturduğu evre kirliliğinin, doğal olmayan gıdaların, doğal olup da bilinçsiz yemek hazırlama metotları ile aslında yenmeyecek duruma getirdiğimiz gıdaların ve diğerlerinin insan varlığına yönelttiği tehditler gözden geçirilirse, geleceğimiz adına, her türlü teknolojik gelişmeyi daha çok araştırıp, ince eleyip sık dokumamız gerekmektedir.

Başka bir açıdan baktığımız zaman ise durum gerçekten çok ciddidir.

Aynı konuda, bilim insanlarının bu seviyede farklı düşündükleri ve taban-tabana zıt görüşlere sahip olarak ısrarcı tutum takınmaları olağan bir durumdan çok öte, gerçekte ise acıtıcıdır.

GDO lu rnlerin Dünya Ticaret örgütün'n (DT) baskıları ile bu kadar yaygınlaştırılması, doğal ürünler üzerindeki riskleri, ürünlere karşı çıkanların haklı çıkmaları halinde insanlık için, belki de bir felakete neden olabilecektir.

Savunma mekanizmaları çok güçlü çeşitli hayat formlarının, bu tür ürünlere direnemeyişleri, bu ürünlerin kuşku ile karşılanmasında en büyük etkenlerden biridir. Çünkü, insan organizması, kültür bitki zararlısı diğer canlılarla kıyaslandığı zaman, daha dirençsiz, daha büyük risk altındadır.

Etkilenmesi ise onlarca yıl sonra olabilmektedir. Sürekli yüksek oranda alkol kullanan insanda görülecek olan hasarlar, bazen 40-50 yıl sonra ortaya çıkmaktadır. Acaba yeni geliştirilen genetiği değiştirilmiş organizmaların etkisi kaç yıl sonra ortaya çıkacak veya insan genetiğini de etkileyerek kuşaklar arasında bir deformasyona neden olmayacağı nasıl garanti edilecektir?

Gen teknolojisi en başta, mısır, soya, patates, pamuk, kolza ve domates ürünlerini gündemine almış, yoğun olarak ülkemize girmeye başlamıştır. Son yıllarda yapılan spesifik araştırmalardan kamu oyuna bildirilen bir rneği sizlere sunmak, bir fikir vermesi açısından önemli olabilir.

Pancar şekeri tamamen doğal olan pancar bitkisinden elde edilmektedir.

Doğal yollardan, katkısız, sağlıklı şeker elde etmenin en garantili ve geçerli metodu budur. Ülkemizde kurulan fabrikalardan bazıları ise nişasta bazlı şeker üretmekte ve piyasaya sürmektedirler. Bu üretim biçiminde genellikle GDO lu mısırların yaygın olarak kullanıldığı ise çok yüksek bir ihtimaldir. Önceki yıllarda ortaya çıkan deli dana hastalığının artışı ile, insanlarda rastlanan ve hızla artan Alzheimer hastalığının büyük ölçüde GDOlu ürünlerle ilişkilendirilmesi, durumun zaman içinde yükselen bir tehdit boyutunun da olduğunu gözler önüne sermiştir.

GDOlu ürünler doğal olmayan çevre kirliliği oluşturmakta, diğer bitki formlarını etkilemekte, ekosistemi değiştirmekte ve önemli oranda sosyo-ekonomik sıkıntılar yaratmaktadır. Bir kısım ürünlerde ise baz olarak domuz geni kullanılıyor olması iddiası, işin başka yönüdür. Sağınıza solunuza baktığınız zaman rahatlıkla görebileceğiniz çeşitli allerji vakaları artışı, yine GDOlarla ilişkilendirilmektedir. Alınan toksik (zehirli) maddelerin tasfiyesi ise başlı başına sorun oluşturmakta, ortaya çıkan toksisite (zehirlilik) zor giderilebilmektedir. Antibiyotiklere direnç kazanmış patolojik (hastalık yapan) mikroplar, kanserojenik etkiler, besin değerlerinde görülen bozulmalar ve geliştiği saptanan beri-beri hastalığı da tabloyu genişletmektedir.

En çok dikkat çekmesi gereken konu ise, organik hallerindeyken hayatlarını bu ürünlerle sürdüren doğal bitki zararlıları, aynı bitkinin GDO'lu olanını ASLA YEMEMEKTEDİR.

Doğal ürünlerin öneminin arttığı günümüzde, sahip olduğu coğrafyası ile ve 12600 endemik çeşitliliği ile dünyanın önde gelen bir ülkesi olmamızın farkına varmamızın ve buna göre bir üretim modeli oluşturmamızın zamanı geldi ve geçiyor.

Kontrolsüz, denetimsiz, araştırma laboratuvarları eksik ve yetersiz uygulamalarla çağın gerisinde kalarak bu tehditlerin üstesinden gelebilmenin mümkün görülmediği ülkemizde durum gün geçtikçe daha vahim bir hal almaktadır. Var olan kaynaklarımızın altın değerinde fırsatlar sunduğu bu coğrafyada, risk oluşturmeyen organik gıda üretiminden vazgeçerek, GDO lu ürünleri tercih etmenin, günümüz koşullarında, kendi-kendini tüketmekle eş anlamlı olduğu inancı ile, aziz milletimizin tüm insanlarına, sağlıklı, mutlu ve geleceğinden endişe duymayan bireyler olarak mutlu günler dilerim. (*) Süleyman AKDEMİR: 1948 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini Ankara'da tamamladıktan sonra A.Ü. Ziraat

Fakóltesinden mezun oldu. (1969) Almanya’da Goethe Enstitüsünde dil eğitimi aldı. Uzun yıllar ticaretle uğraşan Akdemir, imalât, ihracat ve gıda maddeleri bayiliği gibi çeşitli iş alanlarında faaliyette bulundu. Yurt içi ve yurt dışı araştırmalarını, mesleği gereği “Beslenme ve Koruyucu Hekimlik, Çevre Sağlığı” gibi alanlarda da sürdüren Akdemir’in; Kemalizm, Din, Sosyo-Ekonomik Sistemler ve Felsefe gibi alanlarda da yoğun araştırmaları vardır. “Tek Çare Kemalizm” Akdemir’in ilk kitabıdır.

<http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com.tr>

Atilla ALPAY

ALKOLİZM VE GENÇLİĞİMİZ

Ülkemizin sessiz sedasız tırmanan ve gün geçtikçe büyük bir felaket halini alan dertlerinden birisi de alkolizmdir. Kırk yıl önce kolalar ile başlayan yüksek kafeinli içecekler bir kuşağın alkolik olmasına ve başlayanlarında siroz başta olmak üzere hepatitler ve bilhassa karaciğer kanserleri gibi çeşitli ölümcül hastalıklara yakalanmalarına sebep olmuştur.

İlimiz Çorum , Cumhuriyetin ilk yıllarında şarap deneme evleri açılan ve etrafı bağlarla çevrili olduğu içinde yüksek miktarda ve kaliteli şarap üretmiş illerinden birisidir. (Bununla birlikte şöhreti hala maruf kuru üzümünden boğma rakı üreten köylerimiz bile olmuştur.) Sonra Tekel idaresi işi ele alınca bunların üretimi durmuş hele bağlık alanlar da inşaat sahası olunca bu iş te artık sona ermiştir.(İlimizin ilk sanayii kuruluşunun bugünkü Albayrak ilkokulunun karşısında bulunan Bağlarbaşı rakı fabrikası olduğunu hatırlayan da artık pek kalmamıştır.)

Tabii sona eren Çorum'daki alkol üretimidir. Öte yandan tekelin yeni ve fenni üretim tesisleri ve fabrikalarının da açılması üzerine tüketimde artmaya başlamıştır. Önceleri üzüm bolluğundan şarap içen ahalimiz Cumhuriyetin ilk yıllarındaki rakı modası ile ağır alkollü içkilere yönelmiş ,daha sonra özel sektöre içki imal izni verilince on yıllar boyunca muhtelif biraları içmiş ve şimdi de tekelin tümüyle satılması ile artık ne yaptığı belli olmaz bir hale gelmiştir.

İki yıl önce cumhuriyetle yaşıt “tekelin yani eski adı ile inhisarlar idaresinin” yabancılara satılması ülkemizde alkolizmin “tırmanma tarihi” olarak belirlenebilir.

Çok uluslu yabancı şirketler tekeli aldıklarının ertesi günü bütün alkollü içkileri yüzde 60 oranında ucuzlatmışlar ve büyük bir alkolizm furyası başlatmışlardır. Dizilerde sigara yasaklanmış olmasına rağmen Trt dahil yüz yetmiş dizinin hemen hepsinde alkol su gibi akmaktadır. Yüksek gelir gurubuna mensup insanlarımız sofralarında su yerine içki içmekte;

reklamların etkisinde kalan gençlerimiz bilhassa enerji içeceklerinden başlayarak hafif alkollü içeceklere yönelmekte; minik yavrularımız ise kola bağımlısı haline gelmiş veya getirilmiş bulunmaktadır. Sağlıksız beslenmenin ,fast food cu ve Amerikanvari hayat tarzının , radyasyonun ,çevre kirliliklerinin ve bütün tehdit edici çevre faktörlerinin yanı sıra sigaralar ve uyuşturularla birlikte alkol de artık milli felaketimiz haline gelmiştir.

Karaciğer kanserleri , sirozlar, hepatitler, kalp ve damar hastalıkları ,cinayetler, trafik suçlarına sebep alkoldür.Ertesi gün ne yaptığını hatırlamıyan ve düzenli alkol alan 22 milyon insanımız vardır.Bunların 9 milyonu Amatem denilen tıbbi merkezlerine kayıtlı olarak denetim ve tedavi altındadır. Hafif alkollü ve yüksek kafeinli içecekleri içerek hemen yakın bir gelecekte alkolik olacak gençlerimizin hesabını ise kimse bilmemektedir. Mevcut ahlaki çöküntümüzle birlikte uyuşturucular ve alkol bilhassa gençlerimizi derinden etkilemekte medya ve magazin dünyası ise bu sosyal felaketi tetiklemekte ve desteklemektedir.

Alkol yüce dinimizce zaten haramdır. Bununla mücadele etmesi gereken iki büyük ve öncelikli kurum sağlık kurumları ve İslami kuruluşlardır. Ama yıllardır alkolizme mücadele diye ne bir proje geliştirilmiş, ne bir belgesel film yapılmış, ne de bir çaba gösterilmiştir. Sağlıkçılar kuş gripi ve kene ile uğraşır ve diyanet işleri de komşu hakları ile ilgili Cuma hutbeleri hazırlar , hac ve ümre organizasyonlarını tanzim ile meşgul olurlarken; haramlarla mücadele ve emri bil marufu tebliğ görevini de yıllardır ihmal etmişlerdir. Zira bu Ülkede alkolizm ,fuhuş, kumar,aids, frengi ve belsoğukluğu salgınları,uyuşturular,cinayetler, trafik kazaları, bol alkollü sigaralar, kolalı ve kafeinli içecekler gibi zararlı gayri milli ve gayri dini alışkanlıklar hiç (!)yoktur. Ortalık güllük ve gülistanlıktır. Bunlarla sadece Yeşilaycılar mücadele etmelidirler .Birde polis suçluları yakalamalıdır. Başkaca bir proje üretmeye ve fikir beyan etmeye de gerek yoktur.

Bundan da acısı bütün bu yukarıda saydığımız ve artık kaderimiz olan milli felaketlerin; hiçbir tarikatın, cemaatin, cemiyetin ,partinin,topluluğun ve sivil toplum kuruluşunun umurunda olmamasıdır.Çevrelerindeki topluluk,müridleri, bendeleri, dervişleri,mensupları zaten bunları kullanmazlar. Öyle ise ülkenin

geri kalan kısmı hiç önemli değildir.Tabii bu topluluk dört Irak , üç Afganistan , hatta 60 Çeçenistan nüfusu kadar olsa bile(!)...

Bir ülkenin insanları sigara ve alkol içerek, gençleri uyuşturucu kullanarak ne kadar mümin olabilir? İslamiyet kendi kabuğuna çekilerek çevresindeki felaketleri hatta yangınları görmemek midir? “Emr’ i Bil Maruf Nehyi Anil Münker” hem ayettir, hem de hadistir . Ve burada kastedilen yukarıda saydıklarımız değilse o zaman nedir ?

Bütün bunlar eğitim sistemlerinin , müfredatların,Ders programlarının ve kitaplarının , yaşama biçimlerinin ve hayat disiplinlerinin içine yerleştirilmediği takdirde Türk İslam toplumunun yani milletimizin geleceği ve ahreti de bir felaket olacaktır.

Bizim Yeşilay olarak dileğimiz ülkemizde alkolün de kısıtlama ve denetim altına alınmasıdır.Tekeli alan yabancılar para kazanacaklar diye bütün bir nesli tehlikeye atmak vicdani ve ahlaki değildir. Yirmi iki milyonluk bir genç kitlesini ve sonrada bütün bir milleti zehirleyenlerden hesap sormayanlar da böylece tarihi , dini ve milli büyük sorumluluk ve vebal altına gireceklerini asla unutmamalıdır.

Saygılarımızla.

Ahmet CANBABA

SOSYETE KAZIM

Mutluluk arayanların üzerlerinde durdukları konuların başında günler gelir. Bu günlerde eşini mutlu edebilmenin çarelerini arar kocalar. Anneler gününde Kendi annesinin gönlünü alamayan koca , sırf eşi memnun olsun diye kayın validesini düşünür gibi görünmek zorunda hisseder kendisini. Kayınpederini kaybetmiş bir damat , ilaçlar sayesinde 70 yaş sınırının çok daha altında görünen kayınvalidesine telefon ederek

“Annecim Anneler Günün kutlu olsun” der. Yokluk sınırının içindeki vatanım insanı kendisini ilgilendiren günleri işte bu nedenlerden dolayı kaçırmaz.

Memleketimizdeki insan manzaralarını incelediğimizde ; acısı bol bir mutluluk tablosu çıkar karşımıza. Açlık sınırında yaşayan ve gelirleri asgari ücretin de altında bulunan vatanım insanı mutluluğu televizyon izlemekte bulur.

Satılmış 37 ekran televizyonunun karşısına kurulmuş haberleri izlerken , ‘Anneler Gününün’ kullanıldığını işittiğinde

“Yav garı, bah bu gün analar günüymüş, oda neyse. Her zaman bir gün çıkarıyolar besbelli” der.Hemen kanal değiştirerek , koca şiddetine maruz kalmış bir kadının gözyaşları içersinde ağza alınmayacak kelimelerle kocasına hakaret etmesini gördüğünde

“aha bizim ganal burası” der. Açlık sınırında yaşayan Satılmış gibiler şiddeti, itilip kakılmışlığı, mutluluk sınırları içersinde göredursun biz bir de mutluluğu yakalamış mutlu azınlıktan bahsedelim birazda. Onlar kocalarını mutlu etmek için sürpriz olsun diye doğum günü pastasından dansöz çıkaranlardır. Üzüntüleri günün birinde buluşlarında tıkanıp kalmalarıdır. Ne yapsınlarda kocalarını mutlu etsinler...

Binlerce çarpan kalbin, binlerce alınan nefesin ücra ve kuytu bir köşesinden, çılgınca dans edenleri seyreder Kazım. Kendi

kafasından Lailada çılgınca dans edenlerden nasıl bir kazanç kapısı çıkarırım diye düşünür.. Bunlar geç vakit evlerine varacaklar. Kiminin ertesi gün daveti, kiminin yakın bir zamanda düğünü nişanı vardır.

Kafasından o an düşündüğü ile ilgili olarak yapacağı işin tutacağını bilen sosyete Kazım para harcamada sınır tanımayan hanımların imdadına yetişir.. Şayet çiftler evleneceklerse, gazete sütunlarına ‘sosyete Kazımın’ buluşları ile geçmeleri lazım. Kimi evlilerin nikahını helikopterde kıydırır, kimininkini denizde, sandalda. Örneğin birisinden hoşlanmıyorsanız seçeceğiniz hediye , Kazım yardımcınızdır. Kimine akrep aldırır kimine fare maskotu, kimine ayıpladığınız bir koku.

Hediye paketleri açıldığında kiminde mutluluk gülücükleri belirirken kiminde korku ılgınlıkları.

Mutluluk hiçbir zaman bekleyerek kişinin ayağına gelmez. Mademki mutluluk sizin ayağınıza gelmiyor o halde sen mutluluğun ayağına git. Onun için nemi yapacaksın ? Kazıma müracaat edeceksiniz, Kazıma.

İşte bizim komik ve espiri anlayışı sınırsız Kazım kardeşimizin karşısına gelip de bir parti, bir davet, nişan, düğün herhangi bir etkinlik, bir akşam yemeğı gibi aklınıza gelen veya gelmeyen kutlamalarda yardımcınızdır. Öyle çılgınlıklar düşünen kişilerde işin parasal yönünde pek fazla durmazlar.

Mesela otobüsteniz, Kazım en önden herkesi görecek bir seviyeden hayırlı yolculuklar diler. Gurupla samimiyet duygularını pekiştirir. Ve arkasından her yolculuklarında söylediğı “Erkekler uzun yaşamak istiyorlarsa kendilerinden genç bir kadınla, Mutlu bir evlilik istiyorlarsa kendilerinden yaşlı bir kadınla evlenmelidirler” (Pery W.Buffinton) sözünü yüksek sesle söyleyip herkesten alkış almasını bilir.

İşte sosyete Kazım dünyanın çeşitli yerlerini dolaşmış en çok heyecan yaşanan yerde Türkiye. Düşünün bir kere tam doğum gününüzde Galata kulesindesiniz. Sinagog’ta bir patlama oluyor.Sizin partinizdeki gezinizden onlarca kişi koşar adımlarla kaçışırken peşinizdeki sosyete habercilerinin flaşları patlıyor. Gazetelerdesiniz. Örneğin bir gün deprem oluyor, dörtlük bir sarsıntı geçirdiniz. Bu rahat sizde ve konuklarınızda 7.7 lik bir heyecan yaratır. Kazım gene iş başındaysa gene gazetelerin sosyete sayfalarındadır. Korkunun

kimyasına karışmış aşkların gölgesinde bir gece geçiren misafirlerinizi ertesi gün bir Kapadokya gezisine rahatça ikna edebilirsiniz.

Kazımın bir başka ustalığı da Bulunduğu ortama göre Türkçesini ayarlar. Kimi davetlerde Türkçesini İngilizciye kaçan bir lehçeyle anlatır kimi davetlerde Almanca. Biz işte o zaman davetlerdeki yabancı misafirler arasında İngilizler mi ağırlıkta yoksa Almanlar mı hemen söyleriz. Bay Kazım için Türkiye’de keşfedilmemiş bir köşe yok. Meryem Anadan, Antalya’daki Düden Şelalesine, Trabzon’daki yayla şenliklerine kadar ilginç kutlamalarda ilginç mekanları hemen bulur..Onun için yurdun ve dünyanın muhtelif yerlerinden de davetler alır. Onun dağarcığındaki kelimeler ve anlatım teknikleri çok farklıdır. Seçkin yabancı misafirleri ağırlaması bazı yabancı dillerde tarzıdır. Herkes kahkahadan kırılır. Kendilerini renkli bir sosyal hayatın içinde bulanlar buradaki arkadaşlıklarından dolayı birbirlerini yakinen tanımış olurlar..Birde bakarsınız bu gezinin sonunda evlenmeye karar vermişler..

Tiyatro ,müzik, veya şiir grupları içersindeki bir etkinliğe katılmışsanız şayet sizin güzelliğinize beste yapacak kişiler çıkıverir karşınıza.

Kazımın partisini renkli bulanlar “Binlerce partiye gittim bu kadar insanlar için şaşırtıcı olanı yok” derler..Herkes bir şeye hayret eder partide muhakkak. Belirli bir refah seviyesinde yaşayan azınlığın gardorabında hapis kalmış giysiler gibi hissederler kendilerini, Kazımın partisine katılmayanlar.

Bir defa Kazım herkesin rüyasını keşfeder. Dört kez bıçak altına yatmış ve sonra bu benim yüzüm değil diye estetik ameliyattan feryat eden bayan G.Y yi yatırır ve kendisinin de avantajını alacağı estetik doktoruna havale ederek hayır dualarını alır. Onun için insanların rüyalarını gerçeğe dönüştürmesini sağlar. İnsanların zihinlerindeki rekleri, burunlarına gelen kokuları anlar. Gözlerindeki ışığın güneş mi,ay mı olduğunu bilir. Daveti veren kişinin süslenmesine , hazırlanmasına yardımcı oluyor diye beylerinin de Kazım pek bir hoşlarına gider.

Kazım bir gün gök kuşağının altında bir davet yapacağım demişti. Yağmur yağdığı zaman en güzel gök kuşağı nerede oluşur diye kafasından düşünüp keşfettiği bir

mekanda .Metorolijiyi dinleyip yağmurun yağacağı bir günü tespit etmiş ve o gün hemen ‘Mutlu çiftler yemeği’ adı altında bir gezi düzenlemişti. Hem güneşli, hem yağmurlu bir ortam olacak. Böyle bir ortam ancak baharda olabilirdi. Üzerlerinde de gök kuşağı oluşacaktı üstelik. Etrafı hırçın dağlarla çevrilmiş küçücük bir dağ lokantasının taraçasındaki o muhteşem günü kimse unutamamıştı..Geziye katılan bayanlardan şık kostümler içindeki kusursuz fiziklerinin nimetlerini toplayabilmek için, bekar zamparaların zuladan kendilerine bakmalarında bir sakınca görmeyenler ve hatta buna fırsat verenler gezinin en renkli simalarıydı. Saçlarından tırnaklarına kadar süzülüşlerinin farkında olmasını isterlerdi bayanlar erkeklerin. Çokları pahalı markaların koleksiyonlarını üzerlerinde toplamanın avantajlarını bile kullanıyorlardı.

İnsanları şok etmek Kazımın işiydi. Kazıma sorsanız: “bir programınız var mı?” diye o: “Benim deliliklerimin programı olmaz her zaman her yerde her şey olabilir” derdi. Herkes Kazım için. “Kazımın yapacağı her türlü sürprize hazırlıklı olun” derlerdi. Havuz kenarında masalara kurulmuş davetliler bir ağustos sıcağında “ah şu havuza girsek te bir serinlesek” demeye fırsat kalmadan birde bakarsınız bir itfaiyenin hortumundan sular gökten yağmur gibi inivermiş başınıza sizin kalbinizi okumuşcasına.

Kalbinizin fırtınalarından dağılan yağmur bulutlarını keşfeder önsezileriyle. Hayatınızın gerçeklerini yüzünüze karşı söyleyerek herkese pes dedirtir.

İşte mutlu azınlığımızın kendisini, hayatın acı gerçekleri arasına duvar çekerek soyutlamalarının örneklerini görmüyor muyuz yaşamımızda. Memleketimin mutlu azınlığından mutluluk manzaraları sunduk. Kim bilir yaşam yelpazemizin grafiğinde yüzde kaçlık bir açılı ile göstereceğiz böyle mutluluk tablolarını.

Selma GÜRSEL

MALZEMESİ: 2-3 porsiyon için,2 su bardağı erişte,4 bardak su,2 yemek kaşığı tereyağı.

Kış ayları rahatlıkla kullanılabilen,ev kadınlarının yaptıkları bir çeşit makarnadır.

Yapımı: erişte kış boyu kullanılacak kadar un alınır. Her hamur yumağına bir adet yumurta ayarlanır. Kullanılacak kadar bu hamura tuz atılır. Bu karışım soğuk su ile çok katı olarak yoğrulur. Yoğrulan hamur eşit parçalara bölünerek yumak haline getirilir. Bu yumaklara un serpilerek oklava ile 1,5-2 milimetre kadar kalınlığında açılır. Açılan bu hamur temiz bir sofraya bezi veya örtü üzerine konarak kurutulur. Dikkat edilecek husus bu hamurların çok kurumaması gerekmektedir. Hamur açımı bittikten sonra yarı kurumuş hamurlar 6 veya 7 kat aralarına çok az un serpilerek üst üste konulur. Bu yufkalar önce 4 eşit parçaya bölünür, bölünen bu parçalar 1,5-2 santim şeklinde şeritler halinde kesilir. Kesilen bu şeritler ince şekilde kıyılarak başka temiz bir sergi üzerine serilerek kurutulurlar.

Piştirilmesi: yarım tencere su kaynatılır. Kaynayan suyun içine yarım yemek kaşığı tuz ilave edilir. Erişteler bu kaynar suya atılır. Hamur pişene kadar kaynatılır. Ocaktan alınan bu erişte aklı başına gelmesi için 1 su bardağı soğuk su ile katılır. Bu tencere süzgeç ile süzülerek erişteler ayrılır. Süzgeçten alınan erişteler tencereye konur. Yağ tavasında eritilen tereyağı tencereye ilave edilir ve tabaklara konularak servis yapılır.

Ahmet CANBABA

SEN OLMADAN

Gözümde tüten baharı
Yaşamıyorum sen olmadan
Sevinçli mutlu günlerde
Coşamıyorum sen olmadan
Sen olmadan sen olmadan
Yaşamıyorum sen olmadan
Sensiz ten usumda ağlar
Can yürekte yosun bağlar
Zora düştüm hırçın dağlar
Aşamıyorum sen olmadan
Sen olmadan sen olmadan
Yaşamıyorum sen olmadan
Bahar girmez kışlarıma
Geç kaldığım işlerime
Özlediğim düşlerime
Koşamıyorum sen olmadan
Sen olmadan sen olmadan
Yaşamıyorum sen olmadan
Geçit vermeyen bellerden
Esemediğim yellerden
Yaprak misali dallardan
Düşemiyom sen olmadan
Sen olmadan sen olmadan
Yaşamıyorum sen olmadan
Ağıtlar gözümde kuru
Başaramam sensiz zoru
İçimdeki yanan koru
Deşemiyom sen olmadan
Sen olmadan sen olmadan
Yaşamıyorum sen olmadan

Dile BİGA

BİR AŞKA AİT

Uzaktan gördüğün yüzün eşgali
Gönül arşivinden bir aşka ait
Gözlerimden yağan bu hüznün seli
Nefretle andığım bir aşka ait

Belki de sayılı bir kaç saatti
Ömrümden çaldığın zamana ait
Yüreğimi sarsan bu hazin veda
Yasını tuttuğum bir aşka ait

Duyduğum endişe beni şaşırttı
Yıllar var ki kalbim böyle atmadı
Hayalimde çalan bu hüzzam şarkı
Küllenmiş sandığım bir aşka ait

Rıza KANDEMİR

ŞAHİM EYVALLAH EYVALLAH!

Elim açtım semaya Mevla'm seni çağırdım
Miraç'tayken Muhammed yetiş diye bağırdım
Ulaşmaktı sizlere benim yegane derdim
Yazdığım ilmihali Mevla'm sana gönderdim,
Hak La İlaha İlle Allah eyvallah şah eyvallah
Adı güzeldir güzel şah şahım eyvallah!

Haktan ayetler indi meleklerin yanında
Gurtlan ipek dokudu o Eyübün teninde
Seferdeyken Muhammed sen var idin yayında
İnsanlığı sevgi var inan İslam dininde
Hak La İlaha İlle Allah eyvallah şah eyvallah
Adı güzeldir güzel şah şahım eyvallah!

Hakkın yüce nişanı Muhammed'e verildi
Yetim Mehmet diyerek karşı duruldu
Kur'an ilmin şehridir gapıda o görüldü
Cenk ederken Muhammed sağ omzunda dururdu
Hak La İlaha İlle Allah eyvallah şah eyvallah
Adı güzeldir güzel şah şahım eyvallah!

Mübarek Kur'ana ayet indi yazıldı
Muhammed'in yanına Ehlibeyt düzüldü
Ali Hakkın aslanı Zülfügara çizildi
Cennetteki kapıya on iki imam yazıldı
Hak La İlahı İlle Allah eyvallah şah eyvallah
Adı güzeldir güzel şah şahım eyvallah!

Bütün bunlar hepsi vardı yüce Kur'anda
KUL RIZA'YA bu canı veren sensin alanda
Sana kavuştum şükür senden olsa çilemde
Doğan günde adın var ufukları görende
Hak La İlahı İlle Allah eyvallah şah eyvallah
Adı güzeldir güzel şah şahım eyvallah!
14 Ekim 2007 03.15

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ŞORUMLU 2000

**AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE
EDEBİYAT DERGİSİ**

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 11 SAYI 131 25 Ocak 2010

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL YILLAR İÇİNDE; YILLAR MI VAR!

Mahmut Selim GÜRSEL GEÇMİŞ OLSUN DİLEKLERİMİZLE ALİ
EMİROĞLU

Müslüm TUNABOYLU MAHMUT TUNABOYLU'YU ANARKEN

Hüseyin Hüsnü GÜREL TBMM DİLEKÇE KOMİSYONU
BAŞKANLIĞI'NA ANKARA -VII-

Mustafa Nevruz SINACI CUMHURİYET, DEMOKRASİ VE ORDU
ÜZERİNE "GALİP BARAN" İLE BİR SÖYLEŞİ

Ahmet CANBABA FELAKET HAMDİ

İsa KAYACAN TÜRKÇE YAZ, TÜRKÇE OKU

Selma GÜRSEL BULGUR PİLAVI MERCİMEKLİ

Mahmut Selim GÜRSEL SON NEFES

Necati CAVDAR SİZ.....

İsa KAYACAN BİZ NELER BİLİRİZ

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU HOŞÇA KAL CAN AZERBAYCAN

Mahmut Selim GÜRSEL

YILLAR İÇİNDE; YILLAR MI VAR!

Yıllar; birbirini kovalarken insanlar ve canlılar olarak geçen zaman dilimine dikkat etmemekteyiz. Bu kovalana zaman diliminde bizlere düşen geçmişte yaptıklarımızı irdeleyerek başka yanlışlıklara sebebiyet vermememizin gerektiği bilebilsek ne güzel olur değil mi?

Yaşadıklarımızın birçok kişiye belki de bir kılavuz veya ders çıkartacakları geçmiş anılar dizini olması bizlere birer guru vesilesi olarak karşımızda durması bizlere de bir başka yıl içinde yılları yaşamamıza gerekçe olacaktır.

Anıların iyi ve kötü olması, bizim için önemli veya önemsiz olması hiç amma hiçbir zaman anılarımızın saklanması bir sebep olarak göstermemiz bizim kendimizden kaçmamızın göstergesi değil midir?

Bizlerin yazarak veya anlatarak dile getirdiğimiz geçmiş yıllardaki anılarımız başkalarının en azından sizin çabalarınızın da neler olduğunun bir delili olarak gösterilen kaynak olarak diğerlerini karşılırlarına çıkması size de bir şeyler yapmış olmanın hazını yıllar içinde yıllar mı var sorusunu sormanızı sağlar.

Sözün ortasında kalmamak ve sonucu daha da irdelememek için bizlerin yaptıklarımızı yazmamız, başkaların da bu yazdıklarımızı okumaları ile öğrenmelerine fırsat vermemiz gerekir.

Her yıl tekrarladığımız ve bir yıl boyunca sizlere yazdığımız gibi onlarca yazarımız ve şu an 56844 Fikir Dergisi Google grubu <http://groups.google.com/group/fikir-dergisi> üyesi bulunmaktadır.

Her bayram bu grup ve yazarlarımızın kutlamalar gönderdiğini düşünürsek her birimizin e-postaları kilitlenir ve çalışmaz duruma düşeceği düşüncesi ile kutlamalarda bulunmak isteyen arkadaşlarımız ve grup arkadaşlarımızın bize yazmaları ve kutlamalarını kısaca bildirmeleri gerekmektedir.

Hepimiz bu sayfalara emek vermekteyiz.

Aşağıda bulunan tarihlerin altına kutlamalarda bulunmak istiyorsanız 20 Aralık 2009 tarihine kadar bana yazınız.

corumlu2000@gmail.com

1 OCAK YILBAŞI

25 ŞUBAT MEVLİT KANDİLİ

23 NİSAN ULUSAL EGEMENLİK VE ÇOCUK BAYRAMI

1 MAYIS EMEK VE DAYANIŞMA GÜNÜ

19 MAYIS ATATÜRK'Ü ANMA VE GENÇLİK SPOR BAYRAMI

17 HAZİRAN REGAİP KANDİLİ

8 TEMMUZ BERAT KANDİLİ

11 AĞUSTOS RAMAZANIN BAŞLANGICI

30 AĞUSTOS ZAFER BAYRAMI

5 EYLÜL KADİR GECESİ

9 EYLÜL RAMAZAN BAYRAMI

29 EKİM CUMHURİYET BAYRAMI

16 KASIM KURBAN BAYRAMI

7 ARALIK HİCRİ YILBAŞI

16 ARALIK AŞURE GÜNÜ

Mahmut Selim GÜRSEL

**Yazarımız Ali EMİROĞLU'NA Sağlıklı ve uzun bir ömür
diler geçmiş olsun temennilerimizi bildiririz.**

Selma ve Selim GÜRSEL

Müslüm TUNABOYLU

MAHMUT TUNABOYLU'YU ANARKEN

Saygı değer meslektaşlarım; çok değerli konuklar!

Bayanlar baylar, Merhum Gazeteci-Yazar Mahmut Tunaboylu'yu ebediyete uğurlayışımızın sekizinci, doğumunun 56 .yılında kabri başında birlikte anıyoruz. Merhum Mahmut Tunaboylu, babasının bir eğitimci olması nedeni ile sanıldığı gibi ekonomik durumu

Günlük ihtiyaçlarını kolayca karşılayabilen bir aile içersinde büyümemiş, çocukluğunda bir buçuk, gençliğinde ise askerlik dönemi boyunca baba ve aile hasreti çekmiştir. O babasının o dönem geçerli olan renkli kağıtlara yazarak gönderdiği mektup parçalarını ikinci bir mektup gelinceye dek cebinde saklamıştır. Soranlara da babamın mektubu değil mennu diyebilmiştir.

Mahmut, yine baba hasreti çektiği günlerden birinde kendir çöpleri ile oynarken, bir parçanın gözüne isabet etmesi sonucu birkaç gün sonra hastaneye ulaştırılabilmiş, yaşadığı sürece normal olarak olanları izleyememiş, bir süre gözlük kullanması arkadaşlarınca öğütlense de, gözlüklü yaşamı benimsememiş, gazeteciliğe başlaması ile gözlüğün yardımcılığına evet diyebilmiştir.

Mahmut Tunaboylu, yerel basında olduğu gibi ulusal basında da Çorum sorumlusu olarak görev almış, çevresindeki sorunları yazılı ve görsel basında ,ulaşması gereken yerlere ulaştırmıştır. Bugüne dek dile getirilmeyen bir yanı da vatani görevi sırasında sakıncalı olarak birkaç yerleşim yerinde görev yaparken babasının çalıştığı yerel gazeteye el yazısı ile karaladığı makalelerini CEMİL adı ile okuyucularına sunmuştur.

Çocukluğunda, arkadaşlarının giydiği lastik ayakkabıları giyebilmek için ayağında ki potinleri çıkarıp bir kenara atan ve yalınayak onlarla günlük yaşamı paylaşmasını, dediğini yaptırıncaya dek eylemini sürdürmesini bilmiştir. Çocukluğunun bir bölümünün köylerde geçmiş olması sonucudur ki köy yaşantısını, orada ki doğayı,

kırsal alandaki çocukların sorunlarını beyinde saklamayı bilmiş, yazılı yapıtlarını kaleme alırken, vurguladığı genellikle hep Anadolu insanının yaşamı olmuştur.

Gazetelerde yayınlanan sorunlarla ilgili yazılarında kendini ve ailesini hiç düşünmemiş, toplumun sorunları çözümlenirse ailemin sorunları da onunla birlikte çözümlenir diye düşünmüştür. Mizah yolu ile yöre ve ülke sorunlarını yöneticilere yansıtmaya çalışmış, bu nedenle bir mizahi yazısı nedeniyle ağır cezada yargılanmış aldığı ceza sonucu okurları ile yemek tarifleri yazarak bağını sürdürmüştür.

Saygı değer hazurun!

Bugüne dek Merhum Gazeteci-Yazar Mahmut Tunaboğlu'nun bilinmeyen yanlarının bir bölümünü yansıtmaya çalıştım. Çorum Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Sn,Şevket Erzen'in vurguladığı gibi,Mahmut Tunaboğlu Çorum'un sembolü olarak kabullenilmiş,bugüne dek yapılanlar sayesinde Çorum yurt ölçeğinde olduğu gibi yurt dışında da insanlarca tanınır hale gelmiştir. Sanırım Merhum Mahmut Tunaboğlu'nun sağlığında ki eylemlerinin bir katkısı olmuştur diye düşünüyorum.

Merhum Gazeteci-Yazar Mahmut Tunaboğlu birisi kız biri erkek olmak üzere lise mezunu iki evladını bırakarak ebediyete intikal etmiştir. Müslüm Tunaboğlu olarak bugüne dek isteğimin bir bölümü Çorum Gazeteciler Cemiyeti olarak karşılanmış,bir bölümü ise kişisel olarak değil cemiyet olarak çözüme kavuşturulabilir düşüncesindeyim.

O da Şudur kısaca: Mahmut Tunaboğlu'nun uzun süre yaşadığı sokağa adının Belediye meclisi tarafından verilmesi düşünüdür. Bu konuda iki bin yılı Mayıs ayının ilk haftasında tarafımdan girişim yapılmış, ancak bugüne dek bir gelişme görülmemiştir.

Bir baba olarak sizden çok zor bir eylem istemiyorum. Cemiyetin bu konuda etkin girişimini beklediğimi, beni bundan mahrum etmeyeceğinizi biliyor, Tunaboğlu'nun geride kalanları adına hepinizi beni dinlediğiniz için teşekkür ediyor sonsuz saygılarımı sunuyorum.

Siz varsanız bizde varız.

Sağlıcakla kalın .

18 ocak 2010

Hüseyin Hüsnü GÜREL

TBMM DİLEKÇE KOMİSYONU BAŞKANLIĞI'NA ANKARA

KONU: Marmara Bölgesi ile Erzincan ovasında yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen korkunç afetler ve Erzincan ovasında çok zengin doğalgaz yatağı varlığı Hk.

İLGİ : TBMM Dilekçe Komisyonu Başkanlığının 05.11.2008 / 2396 No'lu Kararı Marmara bölgesi ile Erzincan ovasında deprem hareketi başlamadan önce yeraltından bomba gibi patlama ve gürültülü sesler işitilmektedir. Depremler ile ilgisi olmayan bu patlama seslerinin sebebini hiç kimse araştırmamıştır.

Geçen Sayıdan Devam

ERZİNCAN'DA DEPREMLERE DAYANIKLI İNŞA EDİLEN BÜTÜN BİNALAR ÇOK TEHLİKELİ ŞEKİLDE ÇATLAMIŞTIR

1992 Depreminden sonra Erzincan da en şiddetli depremlere dayanıklı birçok B.A bina inşa edilmiştir. Erzincan da ara sıra 2, 3, 4, 5 gibi ufak şiddetteki depremlerde; suya doymuş zeminlerin bulunduğu yerlerde; yeraltında doğalgaz patlamaları ile ufak ölçüde sivilaşma olayları meydana gelmektedir. Depreme dayanıklı inşa B.A binalarının kolonları, kirişleri, döşemeleri ve perde duvarları gibi taşıyıcı aksamaları; ufak sivilaşma olaylarına dayanamamış ve binaların taşıyıcı aksamaları çok tehlikeli şekilde çatlamışlardır. Bu çatlak binalar; ileride meydana gelecek çok şiddetli olamayan depremlerde bile; burğu gibi bükülerek param parça olmaya ve bina içindeki insanların da pestil gibi ezilmeye mahkum bulunmaktadır. Bu çatlak binalar; sıvanarak, badana yapılarak çatlaklar çok mükemmel şekilde gizlenmektedir. Bu çatlak binalar sıvanarak veya sıva çatlağı olduğu yutturulması ile; Erzincan halkına terk ve teslim edilmiştir.

Bu binaların taşıyıcı aksamalarının çatladığını Erzincan da Metin ÇÖREKÇİ, Dr. Cihangir ARISAN, Dr. Hilmi SEVİNÇ; Nihat YAPAR, Hüseyin YERGÜN gibi birçok kimseler tarafından bilinmektedir.

ERZİNCAN OVASI VE BU OVA CİVARINDA PETROL (DOĞALGAZ) TEŞEKKÜLÜNE UYGUN JEOLojİK YAPI BULUNMAKTADIR MTA. nın 1/500.000 ölçekli Erzurum jeolojik haritasında Diyarbakır'ın Hazro ilçesindeki petrol ve doğalgaz teşekkülüne uygun jura, kretase, eosen ve miosen gibi katmanlar bulunmaktadır. Erzincan ovası ve bu ova civarında da petrol ve doğalgaz teşekkülüne uygun jura, kretase, eosen, miosen gibi katmanların benzer şekilde bulunduğu görünmektedir. Hazro da petrol ve doğalgaz aramak gayesi ile 11 adet sondaj yapıldığı halde; Erzincan ovası ve civarında petrol ve doğalgaz aramak için hiçbir sondaj yapılmamıştır.

MTA Genel Müdürlüğü tarafından Erzincan ovasında sıcak su aramak için; fayların getirmiş olduğu mağmatik yapılı zeminlerin çatlaklarında 4 derin kuyu sondajı yapılmıştır. Bu derin kuyu sondajlarından asitli, acı, kaplıca suları çıkmaktadır. Mağmatik yapılı bu sondajlardan petrol ve ya doğalgazın çıkması mümkün değildir. Erzincan ovasında yapılacak sismik etütler neticesine göre sedimanter zeminlerde yapılacak sondajlardan sıvı petrol ve doğalgaz göklere fıskırarak ve çok ekonomik üretim yapılacaktır.

MARMARA DENİZİNDE BAZI DEPREMLERDE TSUNAMİ MEYDANA

GELMEKTEDİR. 1509 Depreminde İstanbul'un sahil boyundaki ve Galata surlarını aşacak ölçüde çok yüksek Tsunami dalgaları meydana gelmiştir.(Ek: 13)

1894 İstanbul depreminde kıyıdaki kayıkları, tekneleri, mavnaları parçalayacak ölçüde Tsunami dalgaları meydana gelmiştir. Bu dalgalar Tsunami dalgalarıdır. Bu Tsunami dalgalarının Marmara denizinde doğal gaz patlamaları ile deniz suyunun havaya savrulmasından ileri geldiği anlaşılmaktadır. (Ek: 22,32,33,34)

Marmara bölgesinde 326 ve 1894 yılları arasındaki 1568 senede meydana gelen 19 depremden 9 depreme Marmara denizinde Tsunami meydana gelmiştir (EK 15)

Tarihi bilgilere göre Marmara Denizinde çeşitli dalga büyüklüğünde Tsunami dalgalarının meydana geldiği belli olmaktadır.

1995 JAPON KOBE DEPREM AFETİ DÜŞEY YÖNLÜ HAREKETLERDEN İLERİ GELMİŞTİR. Japonya da 7.2 gibi çok şiddetli olmayan 1995 Kobe depreminde; en şiddetli depremlere dayanıklı inşaatlar çok şiddetli olmayan bu depreme dayanamamıştır. Kobe de depremlere dayanıklı inşaatlar, Marmara bölgesi ile Erzincan da olduğu gibi yana yatıp yatıp kalkarak ve burğu gibi bükülerek; param parça olmuşlardır.

Kobe deprem afetinin; deprem üssü merkezinin yakın olması sebebi ile; Kobe'nin aşağıdan yukarı doğru itilerek; düşey yönlü deprem hareketlerinden ileri geldiği bu depremin ilk günü keşfedilmiştir.

Kobe'ye 50 milyar ABD doları gibi muazzam masraf ile; esneyen mavsallı oynak sistemde inşaatlar yapılmış ve Kobe düşey yönlü hareket canavarına karşı korunmuştur.

1995 Kobe deprem afetinin düşey yönlü hareketlerden ileri geldiği; bu depremin ilk günü keşfedildiği halde; Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında deprem hareketleri başlamadan kısa süre önce yeraltında doğalgaz patlamaları ile ve bu patlamaları ile meydana gelen sivilaşma olayları ile; zeminlerin aşağıdan yukarı doğru itilmesinden ileri geldiği henüz bilinmemektedir.

Bilim dünyası ve özellikle Japonlar tarafından düşey yönlü hareketlerin esneyen oynak sistemler ile önerileceği kesin olarak belli olmuştur. Kobe'de olduğu gibi esneyen mavsarlı oynak sistemler ile düşey yönlü hareketlerin önlenmesi çok pahalıya mal olmaktadır. Bu nedenle esneyen zeminlerden ve esneyen yapı malzemelerinden istifade etmek fevkalade faydalı olacaktır

1894 İSTANBUL DEPREMİNDE YERALTINDA DOĞALGAZ PATLAMALARI VE SIVILAŞMA OLAYLARININ KORKUNÇ AFETLERE SEBEP OLDUĞU ANLAŞILMAKTADIR.
Afet İşleri Genel Müdürlüğünün Feriha ÖZTİN tarafından düzenlenen 1894 İstanbul deprem raporunda yer altında patlama ve gürültülü sesler işitildikten sonra deprem hareketlerinin başladığı; Prenses adalarında top patlar gibi sesler işitildiği; zeminlerde düşey yönlü hareketler meydana geldiği; yüzey arazinin sarsılarak deniz gibi dalgalandığı; rijit yapıli kagir binalarda çok büyük hasar olduğu halde ahşap, salaş ve tuğla gibi yapılarda bir miktar esneme olduğundan; bu yapılarda daha az hasar meydana geldiği; faylarda 25-30 km. uzakta olan İstanbul Anbarlı da fay olmayan yerde zeminin yarılarak 3 km. boyunda çatlak açıldığı; Marmara denizinde Adalarda ve bir çok yerde çatlaklar açıldığı; Marmara denizinde sular kıyılardan 200 m. geri çekildikten soma meydana gelen dalgalar (Tsunami dalgaları) ile kayıkların, teknelerin, mavnaların parçalandığı; birçok yerlerin sular altında kaldığı suya doygun zeminlerin bulunduğu yerlerde çok büyük hasarlar meydana geldiği halde bu yerlere bitişik; yakın olan suya doygun zeminlerin bulunmadığı yerlerde hiçbir deprem hasarı meydana gelmediği binalardan toz bulutunun yükseldiği; bazı depremlerde gürültülü seslerin ve sarsıntıların aylarca devam ettiği konularında çok önemli bilgiler verilmektedir.

Bu rapor incelendiğinde; 1894 İstanbul depremi meydana geldiği dönemde; yeraltında doğalgaz patlamaları ve bu patlamalar ile suya doymun zeminlerde sıvılaşıma olayı meydana geldiği konularının henüz bilinmediği anlaşılmaktadır. Bu rapor incelendiğinde Marmara Bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasına deprem hareketleri başlamadan yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen ve dünyada benzeri olmayan afetlerin Marmara Bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında benzer şekilde meydana geldiği anlaşılmaktadır.

OSMANLI PADİŞAHI KUYULAR KAZDIRARAK YERALTINDA DOĞALGAZ PATLAMALARINDAN İLERİ GELEN SARSINTILARDAN İSTANBUL'U KOLAYCA VE AZ MASRAFA İLE KURTARMIŞTIR. 1509 İstanbul depremi olup bittikten sonra yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen sarsıntılar gece gündüz devam etmiştir. Doğalgaz patlamalarından ileri gelen yüzey arazinin deniz gibi dalgalanması ve sıvılaşıma olayları ile meydana gelen bu sarsıntılar deprem sarsıntıları olarak algılanmış ve bu olaylar deprem olayı olarak kabul edilmiştir. Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında bazen depremler olup bittikten sonra yeraltında doğalgaz patlamaları ve bu patlamalarından ileri gelen sarsıntılar aylarca ve yıllarca devam etmektedir.

1509 İstanbul depreminde Yavuz Sultan Selim'in babası II. BEYAZIT Osmanlı Padişahı olarak İstanbul'da bulunuyordu. Bu devirde dünyanın öküzün boynuzları üstünde olduğuna ve öküzün boynuzlarını oynatması ile; depremlerin meydana geldiği hurafelerine inanılıyordu. Bu devirde faylar, doğalgaz, doğalgazın grizu gibi patlaması ve sıvılaşıma olayları henüz bilinmiyordu.

501 sene önce; 1509 İstanbul depreminde, Osmanlı Padişahı II. BEYAZIT; İstanbul'un çeşitli yerlerine 400 kuyu kazdırarak; yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen ve 30 gün veya 45 gün devam eden sarsıntılardan İstanbul'u kurtarmıştır.

Bu kuyular ile yer altında kil tabakaları arasında düdüklü tencereye benzer kapalı ortama 400 delik açılmıştır. Bu kuyular denge bacası görevi yapmış ve yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen muazzam basınçlar ve meydana gelen sıvılaşıma olaylar bilimsel olarak önlenmiştir.

Yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen sarsıntıları önleyen bu kuyular ile depremlerin ve deprem sarsıntılarının önlenmesi mümkün değildir.

Yüce Padişahımız II. BEYAZIT; başını mezardan kaldırsa; Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında suya doymun zeminlere ulaşacak şekilde 10-20-50-100 m. gibi az derinlikte ve 80-

100Cm. gibi geniş kuyular kazdırarak; bu yerleri kıyametler koparcasına çok korkunç afetlerden kolayca ve çok az masraf ile kurtaracaktır.

Bugüne kadar Osmanlı Padişahı II. BEYAZIT'TAN başka hiçbir kimse; yeraltı düdüklü tenceresinde doğalgaz patlamalarından ileri gelen sarsıntıları önlemek için bilimsel çare aramamıştır. Çok akıllı ve üstün yetenekli padişahımız II. BEYAZIT ın altından heykellerini yaparak; Marmara bölgesi ile Erzincan şehrini ve ovasına dikmek gerekir. Marmara Bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında yer altı düdüklü tencereleri muazzam büyüklükte bulunmaktadır. Bu sebeple bugüne kadar açılmış olan ufak çaplı artezyen ve sondaj kuyuları faydalı olmuştur. Denge bacası görevini tam ve iyi yapabilmek için mutlaka geniş çaplı kuyuların açılması gereklidir.

SON

Mustafa Nevruz SINACI

CUMHURİYET, DEMOKRASİ VE ORDU ÜZERİNE "GALİP BARAN" İLE BİR SÖYLEŞİ

Tarihi (Kadim) Demokrat Parti'nin 64. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle 7 Ocak 2010 günü yayımlanan "Demokrasiye İlk Adım ve ilk Demokratik Açılım" adlı yazım kamuoyunda bir hayli yankı buldu. Bir kısmı olumlu "takdir, teşekkür ve onay içeren" bir kısmı da "sübjektif iddialar ile olumsuz tenkit ve tepki dolu" bir hayli yankılanan ve heyecanla karşılanan dizi makalelerim üzerine bazı görüşme ve röportaj talepleri geldi. Bunlardan biri ve en dikkat çeken; Ülkemizin YÖK'ten bağımsız, bağlantısız, AB formatında "tam bir Sivil Toplum Kuruluşu" gibi, özgür bilim ve "BİLİNÇ ÇAĞI" adına hareket eden ve Internet ortamında faaliyet gösteren "Bilinç Üniversitesi" Kurucu Rektörü, Bilinçolog Galip Baran. Aşağıdaki mülâkatı O'nunla gerçekleştirildi.

Değerli ilgi, bilgi ve tetkiklerinize sunulur.

"Galip BARAN ve Mustafa Nevruz SINACI Sohbeti," (15 Ocak 2010)

Mustafa Nevruz SINACI: Ocak ayının ilk haftası, Cumhuriyet Tarihi, adalet, hukuk ve demokrasi yönünden çok önemli ve bir o kadar da anlamlıdır. Çünkü TC'nin kuruluşundan bu güne, bütün dönemlerin "en büyük ve tek gerçek açılımı" 1946 yılı Ocak ayının ilk haftasında gerçekleştirilmiştir. Bu, Demokrat Parti'nin kuruluşudur.

Galip BARAN: "Cumhuriyet" sözcüğü, bana, "ilelebet payidar olabilmesi" için uğruna çalışmamız, "ilmen, fennen, bedenen kuvvetli ve yüksek seciyeli 'cumhuriyet' muhafız'ları "olmamız gerektiren bir oluşumu hatırlatıyor.

Bu konuda, fert ve millet olarak çalışmadığımız, seviyeli ve seciyeli muhafızlar olamadığımız ortada. Ülkemizi bu günlere sürükleyen başarısızlığı ne o, ne de bu şahsa yüklemenin veya illâ birilerini aklamının doğru olmadığını düşünüyorum. Gerçek şu ki: Atatürk'ün kurucusu olduğu, 'yaşadığı sürece sahipli görünen Cumhuriyet' vefatından sonra sahipsiz, korumasız, kimsesiz ve yetim kaldı. Üstelik maruz kaldığı çok yoğun bir kültürel savaş ve saldırı

sonucu “medeniyet, etik ve tarih hafızası silindi”, telâfisi kabil olamayacak kadar büyük bir “bilinç kaybına” uğradı.

Mustafa Nevruz SINACI: Mustafa Kemal, istikbale (geleceğe) matuf fevkalâde basiret, feraset (öngörü-ileri görüş) ve bu minvalde; Cumhuriyetin geleceğine dair hâsıl olan kaygıları nedeniyle, “en hayati uzvu ve unsuru eksik kalan Cumhuriyeti demokrasi ile birleştirmek, bütünleştirmek ve kuruluşu tamamlamak istiyordu. Bu uğurda 1924'de (...) "Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası" nı kurdurttu. Kuruluş amacı demokrasi olan parti, (...) 03.Haziran.1925 'de kapattırıldı. Bu hayal kırıklığı, mâkus talih ve hüsrandan beş yıl sonra, 12 Ağustos 1930'da aynı amaçla bu defa "Serbest Cumhuriyet Fırkası" kuruldu. Fakat 17 Kasım 1930'da (Terakkiperver Cumhuriyet Fırkasını kapattıran menfur bedhahlar yüzünden) kendini feshederek siyasetten çekilmek zorunda bırakıldı.

Galip BARAN: Sözü edilen Partilerin Kapatılması konularıyla ilgili olarak görüş açıklarken "Kubilay olayı" ve "Atatürk'e suikast" girişiminin dikkate alınması gerekir.

Mustafa Nevruz SINACI: O süreçte vuku bulan, dertsim isyanı dâhil, her iki olay da tıpkı bugün tekerrür edenler gibi, AB-D/İngiltere senaryoları çerçevesinde sahneye konulan “organize işler” kategorisine ait provokasyonlardandır. Zaten bugün olanlar da, o dönemin sarkıt, dikit, kalıntı ve uzantıları değil mi? İhanetin bir ucunda derviş Vahdeti’nin, beyni iğfal ve infiale uğramış hain-mel’un torunları, diğer ucunda da; Kürt kisvesi altında yuvalanmış Ermeni (Taşnak-Hıçak) dönmeleri, Rum-yunan Megalo İdea devşirme kriptoları ve sabetay kozaları var.

Yani Kubilay ve Atatürk'e suikast) bir rastlantı değil, aksine, “organize işler” kaynaklı, AB-D dayanaklı, Ermeni-Yunan ve İngiltere destekli bir tertiptir. Arkasında, 38 sonrası kadrocular, 150’likler, solcular, komünistler ve aydınlıkçılar vardır. 1960’dan günümüze başımıza belâ ve tebelleş olan anarşi ve terör odaklarını ataları ve ağa babaları, yardım ve yatakcıları yani!

Ancak, bizler gibi; vatan, millet, bayrak ve toprak sevdalısı insanlara,”asker” kelimesi otomatikman milli değerleri, manevi mukaddesleri ve dünyayı yaşanmaya değer kılan "Vatan, Millet, Hürriyet, Tam Bağımsızlık ve Adalet" gibi ulusal ve evrensel değerleri hatırlatır ve milliyetçi kavramları çağırıştırır. Bize göre Ordumuz, dünyanın en namuskâr ve dürüst, yüksek faziletli, medar-ı müftehir (iftihar), evlâdı Fatihan; Hayat, hukuk, adalet ahlâkı, Cumhuriyet ve bilhassa demokrasi teminatımızdır.

Ordumuz, “İnönü ekolü” nü daima ret, tenzih ve tekzip eden, Mustafa Kemal Atatürk'ün ordusu olup; Hak, hakikat, adalet, hukuk, demokrasi ve Cumhuriyetin ebet-müddet bekçisidir. Fazilet'le mündemiç Cumhuriyeti "ilelebet payidar kılmaya memur ve mükellef olarak; İlmen, fennen, bedenen kuvvetli, ahlâken yüksek, seviyeli-seciyeli muhafızlar otağı, Peygamber Ocağı ve Şehitler diyarıdır.

Bu nedenle, kahraman ordumuzu yıpratma kampanyası yürüten menfur iftira, tefrika ve kumpaslar içinde yuvarlanan odaklarla kesinlikle aynı safta olamayız.

AKSİNE:

1. TSK içinde, İsrail odaklı ve dinsel, “sapkın bir Yahudi tarikatı olan” Mason, Misyoner ve bunların yan-yardımcı, toplayıcı teşekkülleri “tamamlayıcı-bütünleyici” unsurların varlığını şiddetle ret; Eğer var ise, mahfuz ve muhafaza edenleri, bunlara yardım ve yataklık yapanları; Türkiye Cumhuriyetinin “dahili bedhahları”, Türk, insanlık ve İslâm düşmanları olarak kabul, telâkki ve ilân ederiz.

2. TSK, şehitler otağı, Peygamber Ocağı ve Mustafa Kemâl ATATÜRK Ordusu orijini nedeniyle, zerre kadar bir pisliğe mütehammil olamaz. TSK içinde asla bir ateist, pagan ve din düşmanı barındırılmaz; Başta rüşvet, iltimas, ayırma-kayıрма, yolsuzluk ve suiistimal zanlısı, fail yahut suçlusu tutulamaz. Bu insanlık dışı melanet, kene güruhu ve mazarrattan sivil hayatı korumak da askerin görevi olmak gerekir.

3. TSK; Milli devlet bütünlüğü, demokrasi, adalet ve hukukun tehlikeye girdiği; En değerli varlığımız insan unsurunun, madden ve manen istismar edildiği; Haksızlık, hırsızlık ve yolsuzluğun, resmi kişiler, medya, siyaset ve hükümetlerce himaye edildiği hallerde: “İcraata müdahale, adaleti temin ve tedvir” görevini “meşru bir hak” olarak yerine getirmeye memur, mecbur ve mükelleftir.

Galip BARAN: Evet, önce Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK'ün Bursa Nutku'nu dikkatinize arz ve hatırlatmak isterim:

“Türk genci, inkılâpların ve rejimin sahibi ve bekçisidir. Bunların lüzumuna, doğruluğuna herkesten çok inanmıştır. Rejimi ve inkılâpları benimsemiştir. Bunları zayıf düşürecek en küçük veya en büyük bir kıpırtı ve hareket duydu mu; ‘bu memleketin polisi vardır, jandarması vardır, ordusu vardır, adliyesi vardır...’ demeyecektir. Hemen müdahale edecektir. Elle, taşla, sopa ve silahla nesi... varsa onunla eserini koruyacaktır.

Polis gelecektir; asıl suçluları bırakıp, suçlu, diye onu yakalayacaktır. Genç, ‘polis henüz inkılâp ve Cumhuriyetin polisi değildir’ diye düşünecek fakat asla yalvarmayacaktır. Mahkeme onu

mahkûm edecektir. Yine düşünecek: ‘demek adliyeyi de ıslah etmek, rejime göre düzenlemek lazım...’ onu hapse atacaklar, kanun yolundan itirazlarını yapmakla beraber; Bana, İsmet Paşa’ya, Meclise telgraflar yağdırıp haksız ve suçsuz olduğu için tahliyesine çalışılmasını, kayırılmasını istemeyecek... Diyecek ki: ‘ben, inan ve kanaatimin icabını yaptım. Müdahale ve hareketimizde haklıyım. Eğer buraya, haksız olarak gelmişsem, bu haksızlığı meydana getiren sebep ve amilleri düzeltmek de benim vazifemdir...’

İşte benim aradığım Türk genci ve Türk gençliği...”
"Vatan-Yurt", "vatansever-yurtsever", (ve egemenliğin Kayıtsız şartsız (koşulsuz) sahibi olması tasarlanan) "millet" sözcükleri beni sarsıyor, "yurdu ve milleti özden çok sevme ilkesi'ni" çağrıştırıyor.

Bunu; Yani benim yaşam tarzımı görenlere "herkes senin gibi olsa", "hakkın ödenmez", "ibadet ediyorsun" dedirtecek kertede kökten değiştiren, bir başka deyişle, bencillikten kurtaran, (en çok senin farkında olduğunu düşündüğüm) bu sonucu; önce Allah ' iman sonra "okul dışı eğitim çalışmalarımıza borçluyum. Darısı tüm insanların ve Müslümanların başına!

BENCİLLİK;

Tek ve yegâne kurtuluş ümidimiz ise; Diğerkâmlık ve “SENCİLLİKTİR”

Elbet bir de “BİLİNÇ-SİZLİK” var! İşte, “asıl sıkıntımız” buradadır.

“Bencillikten kurtulmak, BİLİNÇLİ, sencil ve diğerkâm olmak”

...

ATATÜRK'ÜN BENCİLLİKLE İLGİLİ SÖZLERİ:

-Bir adam ki, Memleketin ve milletin saadetini düşünmek yerine daha çok kendini düşünür, bu adamın kıymeti ikinci derecededir.

-Kendimiz için değil, fakat mensup olduğumuz millet için elbirliğiyle çalışalım, çalışmanın en yükseği budur.

-En iyi kişi, kendinden çok, bağlı olduğu Toplumu düşünen, kendini onun varlığının ve mutluluğunun korunmasına adanmış insandır.

Mustafa Nevruz SINACI: Evet, elbette. Bakınız Türkçenin bile korunması için internet sitesinde tedbir alan ordumuz, Cumhuriyetin çimentosu; Millet iradesinin devlet idaresinde hâkim olması anlamına gelen "DEMOKRASİNİN" Teminatı, adalet ve Hukukun en muhkem ve Muteber muhafızıdır.

Galip BARAN: Bana göre; Ülkemizin, yalnız Ülkemizin değil, Cumhuriyetimizin çimentosu, "yurdu ve milleti Özden çok sevme ilkesi" ni özümsemiş insandır. Sanırım bundan ötesi boş laftır.

Sayın SINACI, Cumhuriyet'in sahibi olması gereken sakinleri, örneğin, Atatürk'ün de dikkat çekme gereğini duyduğu bencillik konusunda fikir birliği etmeli ve ben sen; Ak kaşık ve üç maymunlar rolünü oynamayı sürdüren "Bilinç Özürlü" Bilgi çağı tutkunlarına karşı "birlikte" mücadele vermeliyiz. Başkaları gibi olmakla, bir yere varamayacağımızdan, Cumhuriyet'in sahipsiz kalacağından korkuyorum... Makalende, "bizler gibi vatanını milletini seven insanlar" dediğine göre, benim bilmediğim bir şekilde "yurtsever" Doğanlar mı var? Onlara haksızlık mı ediyorum. Onlarla tanışmak isterim!

Ahmet CANBABA

Sevgili Mahmut Selim Gürsel Bey!

Yoğun bir çalışma içerisinde 2009 yılını da geride bırakacağımız şu sayılı günlerde harcadığınız emeğin takdire şayan olduğunu bir kere daha belirtmeden geçemeyeceğim. Siz ve sizin emeğinize katkıda bulunan dotların sanal ve gerçek dergilerinizdeki yazarların yeni yılınız kutluyor sağlık ve mutluluklar diliyorum.

Ulusumuza ve dünyaya barış getirmesini diliyorum Cenabı Haktan.

Yayın hayatınızda başarılarınızın devamını diliyor sevgilerimi sunuyorum.

Ahmet CANBABA

FELAKET HAMDİ

Kim ne zamana kadar para yardımını yapardı. Komşularından ne zamana kadar kimler yemek getirirdi.

Hadi üstünü başını çoğu insanlar acıyıp, kendi evlerinden giymedikleri giysilerinden veriyorlardı. Giysi işi bol bol yetip de artıyordu bile.

Hele bir defasında belki de üç çuval eski birikmişti evinde. ‘Ne yapayım bunları kime vereyim’ derken deprem olmuştu da, deprem felaketine uğrayanlar için televizyondan adresini aldığı bir dernek vasıtasıyla, deprem bölgesine göndermişti.

Kahveye her gittiğinde, kim çay ısmarlardı. Bazı günler kafası kıyak değilse şayet, bir sığıntı gibi hissedirdi kendini. Çalışıp da para kazanamamanın verdiği ezikliği mimiklerinde nasıl yok etmeğe çalışırsa çalışsın; çoğu kez bunda muvaffak olamaz, gülünç durumlara düşerdi. Kimseye zararı yoktu.

Hamdi küçükken, bir menenjit mi geçirmiş ne; birazcık uçukluğu olmasa, kimse ona takılmaz, aşağılamaz; onun saflığından istifade etmezlerdi. ‘Gariban’ diye çoğu kişiler korusalar da çocukları da bedavaya iş gördürürlerdi. Bir çay parasına onu tanıyanların ‘ayakçısı’ olmuştu.

Akşamları yatacak doğru dürüst bir mekanı da yoktu. Apartman yapmak için kısmen yıkılmış kapısı, penceresi olmayan harabe bir gecekondunun odalarından birinin içersine serdiği karton kutuda, gecelerini geçiriyordu. Ona göre park ve bahçelerde, tahta banklar üzerlerinde, istasyon ve terminallerde yatanlarda insandı. Onları gördükçe kendi yerinin iyi olduğunu düşünüp:

-Ya Rabbim buna da şükür, beterin beteri varmış demek ki" derdi.

Felaket Hamdi haber dinlemeyi çok severdi. Esasında çok iyi bir haber kolikti. Yanından eksik etmediği 'Nuh Nebiden' kalma ancak birkaç istasyonu alabilen bir radyosu vardı. Nerede olursa olsun sık sık saati sorar, haberler gelmişse radyosunu kulağının dibine kadar getirir, öyle dinlerdi haberleri.

Kahvede televizyondan haber dinlerken herkes Hamdi'den yorum alır. Onun oturup kalkmalarına, küfürlerine el, kol hareketlerine bayılırlardı. Çoğu kez anlattıkları da doğru çıkardı. Zannetmeyin ki boş birisi. Çoğu kez kendisiyle dalga geçenleri utandırır.

Öyle sorular sorardı ki Hamdi, bazıları apışıp kalırdı; sorduğu sorular karşısında. Lüks otellerde eğlenenlere hiç aldırış etmez, deniz kenarlarındaki insanların gırgırları şamataları, aşkları Hamdi'yi hiç ilgilendirmez. Hele karnı açken, cebinde beş kuruş parası yokken, düğünlerde; savrulan paraları görmek bile Hamdi'yi ilgilendirmezdi. 'Kendileri kazanıyor, kendileri harcıyorlar' derdi. Önemli olan onların yaşayışını maliye denetliyor mu? Vergisini veren herkes istediği gibi eğlenebilirdi. Bir kaza haberi oldu mu içi giderdi Hamdi'nin. Bir ambulans gelip yaralıyı mı taşıyor:

-Şuna bak arkadaş ohh! Mis gibi yatak be, o sedyede olacaan şimdi? Kafası gözü sarılı insanları görüp:

-Ohh be! Benim bi kafamı gözümü yaracaklar, hele benimle öyle bi ilgilenecekler arkadaş, beni öyle bi sedyeye koymak için çaba sarf edecekler, bundan daha güzel mutluluk mu olur be! Derdi. Felaket Hamdi'nin hastalandığında kimsecikler semtine uğramazdı. 'Kendi kendine iyi olur' kimse, Hamdi'nin ne zaman hastalanıp ne zaman iyi olduğunun farkına varmazdı. Bir sıcak yuvanın, bir şefkatli elin, bir okşayışın hasretini taşıyordu yüreğinde. Hastanın hastanede, suçlunun hapisane de yatmasına imrenirdi. Zengin olsa, parası olsa, istediği gibi yaşardı ama bu durumda parasız sıcak bir lokmada ancak böyle temin edilirdi. 'On yedi Ağustos Depremi' imdadına yetişmişti. Üzerinde yarım yamalak çatısı olan duvarları yıkık, kapısı ve pencereleri olmayan barınak için sahiplendiği gecekondudaki karton

kutusunun içinde mışıl mışıl uyurken, gecenin saat üçünü biraz geçe bir gürültüyle uyanmış, gecekondusunun sağlam kalan kısımları da tamamen göçmüştü. Gecenin bir yarısında her taraftan feryat figan sesleri geliyordu. 'Oğlum' 'kızım' diyenleri mi, 'anam' 'babam' diyenleri mi ararsın. Her tarafta bir panik, bir koşuşturmaca vardı. Çevresindeki çoğu binalar kendi gecekondusuna dönmüştü. Hamdi birkaç gündür açtı. Bir suyla, ısmarladıkları bir bardak çay karın doyurmuyordu. Vicdanı dayanamadı feryatlara. Gene de gücünün yettiği kadar yardım etmeliydi. Başı dönüyordu. Kendi içindeki depremi bir atlatabilse. Kendi iç dünyasının yıkık duvarlarından bir kurtulabilse, açlığın kansızlığa, kansızlığın halsizliğe, dermansızlığa dönüştüğü iç dünyasından adımlarını atıp, çatısı iyice göçmüş duvarları daha da çok yıkılmış gecekondusundan bir çıkabilse, gerisi kolay olacaktı Hamdi için. Bir hayli çevresinden gelen feryatları dinledi. Kalktı sendeleyerek, kendisine en yakın bir apartmanın yıkılmış enkazına kadar zar zor yürüdü. Nihayet kendi mahallesiydi. Dövünen feryat eden Can Beyi ve kenara çıkartılan kanlar içersindeki ezilmiş bir kişinin cesedini görür görmez, olduğu yere bayıldı. Hamdi kendisinin de diğer depremzedeler gibi Ambulansa konulmasını, hastaneye getirilişini, hiç mi , hiç hatırlamıyordu. Kendisine geldiğinde hastane koğuşunda tertemiz yataklar içersinde buldu kendini. Bütün yataklar yaralı, hasta doluydu. Yeni yeni yaralılar geliyor, bir kısmı ayakta tedavi edilip gönderiliyordu. Etrafta bir koşuşturmaca vardı. Yavaş yavaş gözlerini açmış olanı biteni seyrediyordu. Gözleri Can abisini arıyordu. Yıkık enkazın önünde en son onu görmüştü. Tüm mahalleli Hamdi'yi bilirdi. Yataklar üstünde birkaç tanıdık simaya rastladı. Çoğunun başında sahip çıkan kimseleri yoktu. Açık duran odalarının kapısından başlarını uzatıp yakınlarını arayan ve sonra başka odalara bakmak için telaşla oradan ayrılan depremzede yakınları bir curcuna yaratıyordu. Hamdi bir hayli olanı biteni izledi yatağından. Sonra içersinde yemek bulunan arabanın girdiğini görünce kapıdan, bayram şekeri almış çocuklar gibi sevindi. Sevincini belli etmeden, sıcak bir tabak çorba, yoğurtlu ıspanak ve makarnayı büyük bir iştahla bitirmişti. Açlık sınırının altında kaç kişi yaşıyorsa Hamdi de bunlardan biriydi. Hamdi git gide düzeldi sağlığı yerine geldi. Ama Ufakken geçirdiği menenjitin verdiği konuşma bozukluğu ve zaman, zaman titremesini; doktorlar deprem şokundan sanmışlardı. Hamdi'ye bir sabah doktoru:

-Hamdi iyileştin artık seni taburcu edelim. Dedi. Oturduğu yeri sordu:

-Bilmiyorum? Dedi. Hayatında ilk defa oturduğu şehrin dışına çıkmıştı. Hamdi hastalığının verdiği konuşma bozukluğu ile evinin yıkıldığını, kendisinin kimsesi olmadığını ve hastaneye kimin tarafından getirildiğini bile hatırlamıyordu . Yalnızca açlıktan bayıldığı için depremden dolayıymış gibi hastaneye getirilmişti. Doktorlar hem nereden bilebilirler diki Hamdi'nin açlıktan bayıldığını. Kendisiyle gelenlerden kimsecikler kalmamıştı. Doktor:

-Evladım kimsen yok mu senin? Hamdi:

–Yok! Evim yıkıldı, nerede yatacam ben şimdi? Deyip ağlıyordu. Doktor Depremle ilgili olarak gelen ekiplerden birine Hamdi'yi teslim etti. Tutanaklara deprem şokundan dolayı ‘konuşma bozukluğu’ ve hafıza kaybından dolayı da bir şey ‘hatırlayamama’ diye yazdılar. Kimsesiz Hamdi'ye Güzel bir çadır, kap, kacak, ocak, televizyon gibi bir ailenin ne gibi ihtiyaçları varsa hepsini verdiler. Üstelik ziyaretçileri de vardı Hamdi'nin. Çadırlara 'geçmiş olsun' gelenler halini, hatırını soruyorlardı. İlk defa insan yerine konulmanın zevkini tadıyordu. Aradan epey bir zaman geçti; birde prefabrik ev verdiler Hamdi'ye, keyfine diyecek yoktu. Artık felaketlere de imrenecek durumu kalmamıştı. Gelen yardımlardan ekmeğini, aşını alıyor, prefabrik evinde; deprem öncesindeki halinden ‘daha iyi şartlarda’ yaşamasına devam ediyordu. Bu ne kadar böyle devam ederdi, Hamdi'nin geleceği ne olurdu, bunu kendiside bilmiyordu ama şimdiki haline de, şükrediyordu. Bütün insanların acılarını yüreğinde taşıyan Hamdi, şimdide deprem zedelerin kulu kölesidir. Hamdi ekmek kuyruğundadır, Hamdi tüp kuyruğundadır, Hamdi yardım kuyruğundadır. Tüm bunlar kendisi için değildir. Kim Hamdi'ye ne söylerse Hamdi onu yapmaktadır. Artık Hamdi'nin hiçbir felaketten beklentisi yoktur. Kendi evinde; radyosundan, televizyonundan haberleri izlemekte, geçmişteki felaket düşünceleri aklına geldikçe birazda içinde bu düşüncelerinin mahcubiyetini yaşamaktadır.

İsa KAYACAN

TÜRKÇE YAZ, TÜRKÇE OKU

Dilimiz üzerindeki hassasiyetimiz, titizliğimiz giderek artması gerekirken, adeta bu hassasiyet ve titizlikte azalma sözkonusu.

Halbuki; Türkçe yazmalı, Türkçe okumalıyız. Türkçe konuşmalı, Türkçe dinlemeliyiz. Türkçe nefes almalı, Türkçe nefes vermeliyiz.

Bulvar, cadde ve sokaklarımızdaki işyerlerinin adı, özbe öz Türkçe olmalı. Yabancı hayranlığımızla, çağdaşlığımız hayaline kapılmadan, özümüzle-sözümüzle yaşamının huzurunu, gururunu duymalı, hissetmeliyiz.

Türk Dil Kurumu, Türkçe'miz üzerindeki hassasiyetiyle dikkat çekiyor. Bu Kurumun Başkanı Prof. Dr. Şükrü Haluk Akalın, her fırsatta dilimiz üzerindeki yanlışlıkların sürdürülmesindeki rahatsızlığını ortaya koyuyor.

Kuruluş aşamasında tescil edilen şirket isimlerinin Türkçe olmasına rağmen, açılan mağazaların tabelalarına yabancı ad verilmesinin bir çelişki olduğu hatırlatılarak; "Kağıt üstündeki ismi tabelaya da taşımakta neden kararlı olunmuyor?" diye soruluyor. Sormalıyız, sorgulamalıyız. Sahi neden böyle oluyor?..

Bazı arkadaşlarım tanıdıklarım var. Bulundukları şehirlerde, yabancı isimle faaliyet gösteren lokanta-restaurant sahipleriyle görüşerek, ismin değiştirilmesini istiyorlar. İsim değişmezse, değiştirilmezse, o lokantaya, restaurant'a gitmemekteki kararlılıklarını gösteriyorlar. "Şehrimde Avrupa hayranlığı" başlığı altında yazdıklarıyla dikkat çekiyorlar. Bunlar küçük örnekler gibi görünebilir. Ama bilinçliliğin örnekleridir sözkonusu edilenler. Yine bazı Belediye Başkanlarımız, Başkanlıklarımız var, "İşyerlerimize Türkçe ad koymak demek; kendimize, ülkemize ve güzel Türkçemize özen göstermek demektir" diyerek, uyarıda bulunuyorlar ve bu konudaki ısrarlarını sürdürüyorlar.

Ülke genelindeki tüm Belediyelerimizin, Belediye Başkanlarımızın bu hassasiyeti mola vermeden sürdürmelerini istiyor, bekliyoruz, rica ediyoruz efendim.

Türk Dil Kurumu Başkanı Prof. Dr. Şükrü Haluk Akalın'ın ısrarla üzerinde durduğu, Türkiye'deki bazı şirketlerin resmi evrak üzerindeki isimlerinin Türkçe olmasına rağmen, kurdukları şirketlerin yada mağazalarının tabelalarına yabancı isim vermelerinin anlaşılamadığı yönündeki üzüntülerin, Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca dikkate alınarak yasal boşluğun-boşlukların giderilmesi, Türkçe lehinde doldurulması gerektiğinin hatırlanması ve harekete geçilmesinin zorunluluğu vardır.

Bir şehrin tabelaları, o bölgede yaşayan insanlarla, toplumla özdeşleşmiş olmalı. İşyeri sahipleri bu konuda dikkatli, özenli ve seçici olmalı.

Bu gün, ülke genelinde yüz dolayında belediyenin Türkçe tabela kullanımını teşvik için değişik yaptırımlar uyguladığını biliyoruz. TDK' da bu kurumların Türkçe isim verilmesine yönelik çabalarını ödüllendiriyor.

Dili Türkçe olan bir ülkede, Türkçe ad kullanılmasını teşvik ettiği için, belediyelerin ödüllendirilmesi, üzerinde durulup, kara kara düşünülmesi gereken bir tablo değil midir?

Medya kuruluşlarımızda görev yapanlar, muhabirinden spikerine kadar, dilimiz üzerine dikkatle eğilerek, hata oranlarını hızla düşürmelerini, hatta yok etmeleri gerekmiyor mu?

İlkokul 4 ncü sınıfta okuyan torunum Nazlı ile Ankara-Emek mahallesinde bir caddede gezerken “Alışveriş home” tabelasıyla karşılaşınca; “Bu adamlar, alışveriş evi mi demek istiyorlar Nazlı?” diye sordum. Cevap ilginçti; “Yarısı Türkçe, yarısı İngilizce olmuş mu dede?”. Sahi, yarısı Türkçe, yarısı İngilizce yazılarak, ne söylenmek istenmiş? Ankara'da “Tepe Mobilya” olarak bilinen kuruluş varken gidiniz büyük alışveriş merkezlerine, “Tepe home”yle karşılaşacaksınız.. Ayıp değil mi?. Bu işyeri isimlerinin /isimleri Türkçe olsa, alışveriş edenlerin sayısında azalma mı olacak acaba?

YILIN SON HABERİ:

Gazeteci-Yazar İsa Kayacan'a 209.cu plaket, kısa adı SAKÜDER olan “Sanat ve Sanatkârlar Topluluğu” Derneği'nden geldi. Söz konusu plakette yazılanlar:

Prof. Dr. Sayın İsa Kayacan; Cumhuriyetimizin 85. ci yılında Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın katkılarıyla düzenlemiş olduğumuz “Atatürk ve Cumhuriyet” konulu şiir yarışmamızda Jüri Üyesi olarak katkılarınız nedeniyle, teşekkürlerimizi sunarız. (Sevgi Eser, SAKÜDER Yönetim Kurulu Başkanı-24 Aralık 2008, Ankara)

Selma GÜRSEL

BULGUR PİLAVI MERCİMEKLİ

MALZEMESİ: 2-3 porsiyon-2 su Bardağı su,1 su Bardağı bulgur,1 su Bardağı yeşil mercimek,bir yemek kaşığı tereyağ.Bir su Bardağı mercimek ayıklandıktan sonra bir buçuk bardak suda haşlanır.

Kalan suya bir bardak soğuk su daha konarak tencerede kaynatılır.

İçerisine istendiği kadar tuz konulur.

Kaynayan suya bir su bardağı bulgur ilave edilir,kısık ateşte bulgur su çekilene kadar pişirilir.

Ateşten indirilen tencerenin kapağının arasına beyaz kağıt konularak biraz dinlendirince üzerine istenilen miktarda kızgın tereyağı eritilerek dökülür. Bir miktar pilav dinlenmeye bırakılır.

İstenilirse servis yapılırken kara biber dökülür.

Mahmut Selim GÜRSEL

SON NEFES

Kızıllığa bunanmış ufukta batarken şems
Senden alınmadır desem bu bir nefes
Rabb'in bizlere verdiği bu güzel ve enfes
Doyulmaz akşamlara geliyor zaman!

Ey fani canlılar işte bu zaman bize
Hatırlatsın son geldiğini her nefese
Sen ol ki bilesin insanoğluyum diyen
Cehennemi anlatıyor işte bu görülen

Ufukta bulutları kıp kızıl kızartan
Düşünmeyi bizlere budur hatırlatan
Seni senden, Beni benden üstün kılan
Ya Cennettir ya da Cehennem!

25 Ocak 2010 Bir fotoğraftan sonra 11,00 Çorum

Necati ÇAVDAR

SİZ.....

Siz sevgi, gönül yerindekiler
Madde ve manadan ilerdekiler

Hiç bir ölçüye sığmaz hareketlerle
Kainat palanı ötesindekiler

Hasretten çatlayan dudaklarla
Sanki buz gibi serinliklerdeki

Alem rahat, arzularına koşarken
Alem için hep ızdırap içindekiler

Kendileri için cihanı yakanlara inat
Kendilerini aleme feda etme peşindekiler

Kulakları sağır gözleri kör ederken
Dosdoğru ilahi mesajın peşindekiler

İsa KAYACAN

BİZ NELER BİLİRİZ

Biz, yıkık değirmenlerde,
Çok un öğüttük,
Çarkın;
Dönüp dönmediğini,
Biliriz.

Saçlarımız,
Aşk-sevda yolunda ağardı,
Bir hanımın;
Sevip - sevmediğini,
Biliriz.

İssız ovalardaki,
Telgraf direkleri,
Bizi tanır;
Bir yolcunun,
Gelip - gelmediğini,
Biliriz.

Azrail'le,
Yıllarca omuz omuzaydık,
Bir hastanın;
Ölüp - ölmediğini,
Biliriz.
(1961)

Prof. İsa KAYACAN

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU

HOŞÇA KAL CAN AZERBAYCAN

Bir sevda masalıydın yüreğimin en dipsiz köşesinde
Bir güz mevsimiydin yüzümün gölgesinde
Sahipsiz ve zamansız düşlerin durağıydın gönlümde
Can canımsın Azerbaijan'ımsın bedenimde
Umudun acımasız gecesinde ay gömülüyor sarıya
Ne de güzel yazılır şiirler Şairler diyarında
Kardeş ülkem özgürlüğüm sevdiğim vatanımsın
Sözün özü güneşimsin can canımsın Azerbaijan
Buğulu camlarda gözyaşlarımı siliyorken
Gözümdeki hüznün sana olan özlemimden
Anlamsızlıklar içinde düşlerim kaybolurken
Yarım kalmış şiirimsin can canımsın Azerbaijan
Kim bilir kaç yürekte kaç sevda da yer aldın
Kim bilir kaç fersah ötelerde özlenen yaşamlardın
Şimdi soğuk ellerim ya üşüyorum ya ölüyorum
Ki bakıyor yüzüm toprağa hoşça kal can Azerbaijan

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ISSN 1301-9945

YIL 11 SAYI 132 25 Şubat 2010

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL

ZİYARETÇİLER; OKUYUCULAR VE YAZARLARIMIZ !

Sanal çalışmalarımın olduğunu sizler bu sayfalara girerek bilginiz dâhilinde olduğunu biliyorum. Ayrıca burada çalışmalarını sergilemekte. Yeni yapılandırmaya çalıştığım bu sanal yayını sizlere sunmanın gururu ve daha da iyi içerikler sunma arayışlarımızın sürmesi sonucunda bazı kesin kararlar alma zorunluluğu ortaya çıkmış bulunmaktadır.

Yukarıdaki bilgilerin ışığında yapılması gerekenlerin neler olduğunu sizlerle paylaşmak istiyorum.

Konuyu açmaya okuyucu ve ziyaretçilerimizle başlamayı uygun gördüm. Bu grup bililerimizi inceleyerek okur veya seyrederek. Faydalanıp faydalanmadıklarını ve onların bu konular hakkında görüş ve düşüncelerini 1997 tarihinden bu güne katıldıklarını ne yazık ki göremedim. Dergilerim olan Çorumlu 2000 ve Sarı Çiğdem Şiir defterini sanal olarak ve basılarak bizzat tek tek elimle dağıttığım zamanlarda da bu konuyu biraz irdelemiş ve sizlere yazmıştım. O zamanda medeni cesareti olan da olmayan da bir iki satır yazmaktan çekindi. Bu nedenle bu sitelerin ziyaretinin ancak sitelerde bulunan ziyaretçilerin tıklamaları ile anlamaya çalışmaktayız ziyaretçi trafiğinin yoğunluğundan bazen sitelerimizin barındırılan alanlarına erişilemeyecek boyutlara ulaşmaktadır.

Bu sayfalar bilindiği gibi üç grup tarafından devamlılığı sağlanmaktadır. Bunlardan birincisi yayıncı olarak ben; yazarlar olarak burada çalışmalarını ve bilgi ile tanıtımları yayınlanan sizler ve üçüncü grup olarak da bu yayınların işlerliği için bizlere yön veren okuyucu ve sitelerimize tıklamalar ile site ziyaretçilerimiz olan okuyucularımız olan sizlersiniz.

Ayrıca okurlarımıza da bezi önemli günler ve dergilerimizin yayınları hakkında bilgiler sunduğum Çorumlular Google grupları olarak Fikir Dergisi Üye sayısı: 56606 Çorum ve Çorumlular Üye sayısı: 3489 e ulaşmış bulunmaktayız. Grubumuzun bulunduğu adres budur Buradan üye olabilir yada Çorum ve Çorumlular üye

olmak isterseniz e postasına mesaj yollayarak üye olmanız mümkündür yine Fikir Dergisi için yazabilirsiniz.

Okuyucularımızın da fikir ve dergi ile sitelerimiz için görüşlerinin bizleri yönlendirdiğini unutmamamız gerekmektedir. Birkaç yazı ve öneri bizi tam bir sanal bileşime getirmemektedir.

Gelelim bende dahil yazar arkadaşlarıma: Onlara ferdi olarak dergilerimizde yayınlanacak yazılarınızda başka yazılardan alıntı yapmayın, başka yazarların öz çalışmalarını tırnak içinde, dip not olarak kullanmayın, kaynak göstermeyi diye yazmaktayım. Onlar bu isteklerimi yanlış anlayarak kendi fikirlerini değil bir başkasının fikirlerini veya çalışmalarını kendilerinin ki gibi yayınlamamalarını; sadece kendilerine ait fikir ve yazılarına o konular için yazmalarını istemekteyim. Bence yazarlar ansiklopedi değil kendi fikirlerini yazmaları önemli ve yazıları ile de okuyucularına bilgi ve yön vermeleri gereklidir. Kaynak vermeden nasıl yazalım, alıntı olmazsa o yazıya katılıp katılmadığınızı nasıl bilelim dersiniz işte o zaman şunu salık veririm. Diyelim bu yazıya karşı veya katıldığınızı yazacaksınız. Yazıyı okursunuz buradaki tezim hakkında yazarsınız. Katıldıklarınızı kendinize göre yorumlar, katılmadıklarınızı ise aynı şekilde yazar veya çizersiniz. Bu yazı benim fikri çalışmamın bir ürünüdür, sizinki de sizin fikri ürününüzdür. Siz bu fikrinizi istenildiği gibi eğilip bükülerek; yazınızın tamamındaki öz bellek fikrini parçalanmış ve sizin demek istemediğiniz şekilde yayınlanmasına göz yumar mısınız?

Şimdi sıra yayıncı olarak bende: Neler yapmaya çalışıyorum, neler yeni bunları da sitelerimi inceleyerek görebilirsiniz!

Mustafa Nevruz SINACI

DEMOKRASİYİ ÖZELLEŞTİRMEK

Meşruiyet; Hüküm, hikmet ve adalet iledir.

Adalet, doğrudan ve dolaylı (katılımcı ve çoğulcu) demokrasi'nin temel unsuru olup, uygulanması, hayat bulması, halkın refah, huzur-güven ve saadet içinde yaşaması, kaynağını haklılık, doğruluk, onur-erdem ve dürüstlük kavramlarından alan hukuk'un teşkil ettiği yazılı kanunlardır. Yani, 'adalet' hükmünü 'hukuk'la icra eder.

Esas olarak kanunlar anayasaya, anayasa ise kesinlikle ve asla insan haklarına aykırı olamaz. İnsan hakları, evrensel anlamda yaşama, beslenme, barınma, inanma ve "inandığı gibi", eşit, güvenli ve huzurlu bir hayat sürme hakkından ibarettir.

Hukuk, münhasıran cumhurun (halkın) kendi kendini idare ettiği hallerde, yani millet iradesinin devlet idaresinde hâkim unsur olabildiği 'demokrasi' rejiminde varlığını gösterir. Bunun dışında 'kanun-yasa' devletlerinde, demokrasi, adalet ve hukuktan bahsetmek mümkün değildir. Bunlar genellikle (günümüz örneklerinde olduğu gibi) polis, jandarma (1938 -1950 Türkiye) veya çete devletleridir. Özgün olarak Türk siyasetinde buna "halka rağmen halkı yönetme" denilir!.. Ki, bu söylem diktatörlük, tasallut ve despotluk anlamına gelir.

Çok açık ve net bir anlatımla: Demokrasinin iki mütemmim cüzü (tamamlayıcı ve bütünleyici unsuru) vardır. Bunlar adalet (adalet ahlâkı) ve hukuktur. Göstergesi sosyal hukuk devleti olup; Uygulamada (yönetim) kamu harcamalarını olabildiğince kısan, vergileri azami ölçüde azaltan, az kazananlardan az, çok kazananlardan (lüks kullanım ve israftan) çok vergi alan, aldığı vergileri tasarrufla ve en saydam biçimde kullanan hükümetler icraatı yürütür.

Bir başka özellik de: Adaletle sadık, millete karşı samimi dürüst hükümetlerin 'hüküm sürdüğü' devletlerde, en basit anlamda bile, her hangi bir yolsuzluk yoktur. Ayrıca demokrasi rejimini 'gerçekten' yaşayan ülkelerde 'özgürlük ve güvenlik' sorunu da yaşanmaz.

Çünkü, ‘medeni siyaset’ ve ‘hakiki demokrasi’ bağlamında yurttaşlar haddini bilir, bilmeyene haddi derhal devlet tarafından bildirilir.

Bunun sebebi hikmeti ise: “Devlet iyi insan ve iyi vatandaşın yana icraat ve faaliyet gösterir.” Seçilmişler millete vekil ve hizmetkâr, memurlarsa itaat ve sadakat üzeredir. Herkes hakkının, hukukunun (görev ve yükümlülüklerinin) idrakinde, bilincindedir.

HAK KAVRAMI

Doğuştan ve doğalda var olan haklar, sonrasında adalet ahlâkı ve hukuk’la desteklenip tahkim edilmek suretiyle, milli devlet ve yurttaşlık bilinci (toplumsal sözleşmeler) bağlamında genişletilir. Hak ve özgürlükleri kullanma biçimi budur. Ancak hiçbir gerçek kişi (fert) veya kurum (tüzel kişi) bir başka kişi veya kurumun hak ve özgürlüklerini gasp, tahdit, tehdit veya ihlale yetkili değildir. Şu kadar ki, sadece ve yalnızca genel ahlâk, milli güvenlik ve can-mal güvenliğine yönelik tehdit algılaması yahut aleni teşebbüs hallerinde Millet Meclisi kararı (yasa) çerçevesinde insanlar tedip (haddini bildirmek) ve terbiye (ıslah) edilmek zorundadır.

Bu bağlamda özgürlükler kısıtlanabilir, tecrit (hapis) edilebilir. Yahut taammüden cinayet, cinayete azmettirmek, hırsızlık-yolsuzluk, nitelikli dolandırıcılık ve organize çıkar örgütleri yoluyla ölüme sebebiyet ile vatana ihanet gibi hallerde ‘ölüm cezası’ meşrudur.

Şu kadar ki; Yönetimi izleme-denetleme, memurin (devlet memurları) ve vükelayı (milletvekilleri) muaheze (ikaz, tenkit) suç ve suçluları ihbar (bildirme) görevi vatandaşın; Araştırma, koğuşturma, soruşturma, muhakeme ve infaz devletin görevidir. Hiçbir ferdin veya adalet cihazı hariç olmak üzere her hangi bir kurumun muhakeme ve infaz yetkisi yoktur.

Müesses olan nizam (meclis ve hükümetler) hakkaniyet, adalet ve hukuk görevini tam bir eşitlikle ifa ve icra etmediği takdirde ‘meşruiyetleri’ sona erer. Bu durumda görev Atatürk ilkeleri ve Türk İnkılâbı gereği Cumhuriyet Savcılarına aittir.

İşte Başbakan’ın (bilerek veya bilmeyerek) “demokrasiyi özelleştireceğiz” ifadesinde saklı hakikat budur. Oysa söylemden “demokrasinin mabedi biziz, sadece biz demokrasiyi iyi biliriz, bizim yaptığımız her şey demokrasidir” anlamı çıkmaktadır. Yanılgının büyüğü budur!

İsa KAYACAN

ECE KÖYÜNDE AKŞAM, ŞİİRİNİN ÖYKÜSÜ

1958 yılı ortaları. Burdur ili, Tefenni ilçesine bağlı Ece Köyü. Köyde, evlerde su yok. Elektrik yok Kanalizasyon düşünceler arasında yer almıyor. Tarlalarda, genelde karasabanla-öküzlerle çiftçilik yapılıyor.

Orak biçme, ekinlerin toparlanması elle yapılıyor. Taşınması öküzlerin çektiği kağnılarla. Köyde, ev halkının tümü çalışıyor.

Ece köyünde bir katlı, geniş tahtalığı ve 4 odası bulunan toprak damlı evimizin geniş bir bahçesi var. Çalılarla çevrili bu bahçenin bitişiğinde, suyu oldukça soğuk bir kuyu bulunuyor.

Kuyunun bakımı, rahmetli babam tarafından yapılıyor. Babam, hayır işlerinin önderi durumunda. Bu kuyunun kovasının düşmesi, etrafındaki tahtaların, bütünlüğünün bozulması, arızalanması gibi aksaklıklarla hep babam ilgileniyor. Bu ilgi sürekli ve seve seve yapılan bir hizmet görünümü arz ediyor.

Akşamüzeri orak tarlasından gelen kadınlar, kızlar bu kuyudan su ihtiyaçları için, kuyunun başında toparlanıyor, sırayla su çekiyorlar, kaplarıyla taşıyarak evlerindeki ihtiyaçları için kullanıyorlar.

Bu arada, kuyu başındaki özellikle genç ve güzel kızlar, kendi aralarında sohbet edip, birbirleriyle şakalaşıyorlar. Zaman zaman maniler ve türküler mırıldanarak aralarındaki tatlı sohbeti sürdürüyorlar.

Bende İsa Kayacan olarak, bizim koca kapının üzerindeki toprak damın üzerinden, çok yakın olan kuyuya ve su çekenleri sürekli izliyorum.

Üstten baktığım için, kadınlar ve kızlar beni görmüyorlar. Bu kızlar arasında beğendiklerim, değişik hayallere kapıldıklarım bile var.

Bu genel tablo içerisinde, etkilendiğim, hayal dünyasına daldığım zamanlar oluyor. Ve efendim, işte böyle bir günde, şiirsel duygularım ayağa kalkarak dörtlükleri alt alta getiriveriyorum. Bu şiirin adı önce “Köyde Akşam” dı. Sonra “Ece Köyünde Akşam” oldu. Buyurun bu şiiri birlikte okuyalım.

ECE KÖYÜNDE AKŞAM (İsa Kayacan -1958)

Kerpiç evimizin bahçesinde,
Derince bir kuyu vardı kuyu.
Bütün akşamın şirin sesinde,
Köyün halkına yeterdi suyu.

Akşama doğru bir ay ışığı,
Çıkardı çalılar arasından,
Elinden atar ağaç kaşığı,
Sonra gençler, gönül yarasından.

İşte nur yüzlü ayın önünde,
O uzun boylu ince ağaçlar.
Böyle bütün eğleniş gününde,
Neş'elenir sümbülü yamaçlar.

Bu yamaçların ta eteğinde,
Görünür selvilerin gölgesi.
Sonra arıların peteğinde,
Bir vızıltı, bir de ezan sesi.

Gönderen PROF. DR. İSA KAYACAN zaman: 05:13

Ali EMİROĞLU

İNSAN KENDİNE GÜVENİNCE

Size, kendine cidden güvenen bir insandan bahsedeceğim. kendisine güvenen ve güvenin dışında çok büyük meziyetleri olan bu kadın amerika'nın eski Demokrat Başkanı Billy Clinton'nun eşi Hillary Clinton'dur. Hillary Clinton kocası gibi tanınmış bir avukattır. Kocası hovardalık avukatlığını da bizzat üstlenen beklide dünyada ilk kadındır. Bayan Hillary Clinton bu gün başkanlık yapar durumdadır. Kendisine çekilmesi tavsiye edenlere şiddetle karşı çıkmıştır. O zaman birazcık gerilemiş durumu vardı. Şimdi durumu değişmiştir. Bana göre daha ileride çalışmalarında daha da değişecektir. Yine bana göre Hillary Clinton kocası gibi Amerika'nın Başkanı olacak ve iyi de bir başkan olarak tarihe geçecektir.

Yazıya devam etmeden önce kocasıyla arasında geçmiş bir olayı size kendi kitabından nakletmek istiyorum. O zamanlar Hillary Clinton'u anlamakta kolaylık göreceksiniz.

Kocası Billy Clinton'un son valilik altı yıllık seçiminde karı koca arasında şöyle bir konuşma geçiyor:

“ Koca Clinton seçimlerden vazgeçerse eşi Hillary Clinton'un seçime girip girilmeyeceğini koca tarafından Hillary Clinton'a soruluyor” Verilecek cevap hakkında koca Clinton bir fikri yok.

“Hillary Clinton yavaş bir sesle eğer Billy Clinton'un adaylığı sorun olmazsa onun yerine aday olabileceğini” ifade ediyor. İşte bu cevabı duyan koca adaylığa karar veriyor. Siz bunda bir kıskançlık göremezsiniz. Bunu gören Bayan Hillary Clinton ise bu konudan hiç söz açmayarak kocası ile birlikte kocasının kazanması için carla başla çalışıyor.

Acaba Bill Clinton sözünde kalan Hillary Clinton adaylığına devam etsi vali olacağına mutlak gözüyle bakılabilir idi? Koca Clinton buna mutlak başkan adaylığı söz konusu oluhca Hillary Clinton sessiz kalır mı idi? Bütün bu ihtimaller düşünmek ve projeler üretmek için güzel şeylerde hakikatinde insan kati kanatlar vermekten uzak kalıyor. Hillary'nin adaylıktan vazgeçmiş olacağını kim bilebilir?

Zaman geçti ve Hillary; New-York senatörü oldu. Senatör olarak yaptığı faaliyetleri takip etmiş değil mi? Kocasının yazdığı

ikinci kitabında ameliyat olduğumu için henüz okumuş değilim. Ancak; Hillary Clinton aile hayatında politika hayatında da çok ciddi bir insan. Senatör olarak ta kendisine düşeni yapmış olması gerekir. O zaman siyaset içinde ilerlemesi daha kolay olacaktır.

Başlangıçta aynı partiden olan erkek adayın biraz ileri gitmesi bazı demokratları şüpheyne düşürmüş ve Hillary Clinton'a adaylıktan çekilmesi tavsiye olunduğu söylenmiştir, Hillary her adayın şansını sonuna kadar denemesi gerekli olduğunu söylemiştir. Bu gün gazete haberlerinden öğreniyoruz ki; Hillary Clinton rakibini geçmiştir. Sonuna kadar mücadeleye devam edeceğini açıklamış oluyor. Bilgi birikimi ve denemeleri kendi yolunu açmıştır. Bana göre Hillary Clinton arayış açacak ve parti adayı olacaktır. Bir kere aday olduktan sonra asıl seçimlerde kendi iradesini ve maharetini gösterme imkanını kolayca bulacaktır. Açıkça söylüyorum ve görüyorum ki; demokrat aday olacak olan Hillary Clinton önümüzdeki devirlerin Amerikan Cumhurbaşkanı olacaktır.

Hillary Clinton; iyi bir başkan, büyük bir devlet adamı olacaktır. Büyüklük vasfının sadece erkekler için icat edilmiş olduğunda icat edilmemiş olduğunu ispat eden olaylardan birine vesile olacaktır. Amerikan halkının refahını arttırmış olacağından benim hiç şüphem yok. Dünya milletleri de bu refah ve saadetten hissesine düşeni alacaktır. Ben ümit ederim ki yapacağı seyahatlerden bizim memleketimizde nasibini alacaktır. Ülkemiz için ne hisler beklediğinin zaten bilincindeyiz. Ben inanıyorum ki; bir kadın şefkatiyle insanlara ve milletlere bakacak ve hareket edecektir.

Billy Clinton ailesinde insanlar fazla yaşamazmış. Mezar taşlarındaki yazılardan hemen hemen pepsinin 60 ve 68 yaş arasında yazılı imiş. Bu küçük rakamlar eski başbakanın endişelerini artırmış. Yine ümit ederim ki güzel anlayışlı ve büyük olacak olan kadın başkanın kendi memleketi ve milletine olacağı kadar başka memleketlere ve milletine de faydalı olsun.

Mustafa Nevruz SINACI

TÜRK'ÜM, DOĞRUYUM!

Ulu'l-emr (yönetim-hükümet) tarafından “milli birlik ve kardeşlik projesi” biçiminde açıklanıp-tanımlanan ve asıl adı “demokratik açılımlar” olan eylem plânının en başında “Kürt açılımı” yer almaktadır.

Bunu; Irak, Ermeni, Rum-Yunan, Kıbrıs, İsrail, AB gibi evrensel; Dil, din, demokrasi, hukuk, ahlâk, anayasa, Alevilik vs., mahalli-yerel, sözde bilimsel, ekonomik-sosyal kültürel açılımlar izliyor. İş bu açılımlarda gözlenen tek ve yegâne temel nosyon “orijinal be objektif” olmamaları; Her birinde hâkim unsur mürailik, iki yüzlülük, yapaylık, sanallık ve zorlama!..

Üstelik her açılımın kendine özgü takipçi, iddiacı ve sav'cısı belirli lobiler var.

Bunlar arasında en dikkat çeken; çok sinsi ve kurnazca ‘milli birlik-kardeşlik teranesi’ ardına sığınıp-saklanarak, esasta Kürt kisvesi ile Ermenicilik yaptığı ayan ‘GDO-AB’ damgalı dönme, devşirme, koza ve kriptolar. Her biri elli yıldır kamuoyunda iyi tanınıyor. Tanınma nedeni ise: Mâ-aile ‘Türk milleti ve devletinin başına atılan’ her taşın altından çıkmaları. Tüm kirli ellerin, menfur emellerin ve belaların patentli sahibi olmaları...

EYLEMLERİ KARAKTERLERİNE UYANLAR

Bu güruhun lâğım çukurlarının bile kabulden hayâ edeceği iğrenç sicilleri var.

Kimlik ve kişilikleri karakter kavramına ters; Ahlâken tam bir çöküntü içindeler.

Bilumum rüşvet, iltimas (my bradır işleri) ayırma-kayıрма (hamili kart, kardeş-yoldaş meselesi), görevi kötüye kullanma, hırsızlık-yolsuzluk, gasp-irtikap, suiistimal, organize çıkar örgütçülüğü (yol arkadaşlığı), anarşi, terör-tedhiş taşeronculuğu (bu kisve altında uyuşturucu, beyaz kadın ve insan-köle tüccarlığı, kiralık katillik, GDO, tohum, hormon, ilaç, ilâh ve silâh lobiciliği) ve ticari particilik (siyaset simsarlığı) ile din tüccarlığı yapanlar hep bu güruhtandır.

Bunlar, benzerleri, yardım ve yataklıları Türk halk lüğatinde “domuz” olarak nitelenir.

Zira bu gelenekte: ‘devletin malı deniz’, ‘hırsızlar ve yolsuzlar domuz’dur”

Bahusus güruhun en nefret ettiği “şey”: DOĞRULUK ve DÜRÜSTLÜK!...

Bu nedenle 2009 yılı başından itibaren “AND’IMIZ” a fena taktılar.

Merhum Dr. Reşit Galip tarafından yazılan ve Mustafa Kemal Atatürk tarafından uygun görülerek, tasdik ve tasvip edilen ve bütün okullarda okunması emredilen milli AND.

*Türk’üm, Doğruyum, Çalışkanım!..

BİR İHANET VE MENFUR TEŞEBBÜS

Dahili bedhah, dönme, devşirme, koza ve kriptolar öncülüğünde; 'Andımız kaldırılсын' başvurusu:

“Diyarbakır'da mazlum-der ile bazı kimseler, okullarda her sabah okutulan "Andımız" ın kaldırılması için Milli Eğitim Müdürlüğü'ne başvurdu...

Diyarbakır'da insan hakları ve mazlumlar için dayanışma derneği (mazlum-der) ile bazı şahıslar, okullarda her sabah okutulan ‘Andımızın’ kaldırılması için İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne başvurdu. Derneğin bir yönetim kurulu üyesi, 'Türküm' ile başlayan antta yer alan ifadeler Türkiye'nin mozaigine uymuyor” dedi. (Sabah, 13 Haziran 2009 Cumartesi)

YANDAŞ-YOLDAŞ MUTLULUĞU

Müteakiben hadise, akredite dediğimiz; Türkiye’de yayınlanan ‘yabancı medya’da, buna paralel ‘kartel gazetelerinde’ yer aldı. Nesebi bozuklara “mevzii” olsun diye kasten tahsis edilen köşelerden vaveyla yükselmekte gecikmedi. “Evet, evet, ne demek Türk’üm, doğruyum, çalışkanım... Ardından dağa taş yazılan, Kürt’ün gözünün içine sokulurcasına “Ne Mutlu Türk’üm diyene” demek de çok yanlış!.. Bir üniter devlette olmaz böyle şey, antidemokratik bunlar, hem de şoven, açılımların özüne, ruhuna, amacına aykırı bunlar!..

Sonra ‘hiç umulmadık ve beklenmedik bir biçimde” MİLLÎ eğitim bakanı: “Konu elbette tartışılabilir” dedi. Ne yazık, ne ayıp ve ne büyük bir talihsizlik bu!... Haklı ve doğru tepki gösterenlerin sesi-soluğu boğuldu. Yazılmadı, yazdırılmadı. Ekranlar vatanseverlerin ve milli devlet yanlılarının yüzüne kapandı. İhanet şebekeleriye aylarca gündemden düşmediler.

NE MUTLU TÜRK’ÜM DİYENE

Bir kere, “Ne mutlu Türk’üm diyene” vecizesi orijinal değil, soyutlama, aslı şöyle:

“TÜRK Demek: Türk’çe düşünmek, Türk’çe konuşmak ve Türk’çe yaşamaktır. Ne Mutlu

Türk’üm Diyene” Sözü’nün özü ve aslı bu. (Bak: Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu / MNS)

Vecizenin aslına ve orijinaline 1960 sonrası hiçbir yayında rastlayamazsınız.

Atatürk’ün 1924 (1928) Anayasası ile eser, hizmet ve inkılâpları da perdelenmiş; DP tarafından, 1938-1950 fetret devrinden sonra tekrar canlandırılan ve hayata geçirilen “Milli Rejim Kemalizm” , gizlenen, hafızalardan, hayattan ve tarihten silinmeye, inat, ısrar ve özenle unutturulmaya çalışılan bir rejim haline gelmiştir. AĞA BABALARINDAN ÖRNEK

İşte size menfaatleri uğruna 'analarını bile satarlar' denilen, de'Facto haymatlos ve fiili primitiflerin hayran olduğu, 72 buçuk milletin yaşadığı, kamusal alanda İngilizceden başka bir dil kullanmanın yasak olduğu ABD’de her sabah “ilk, orta ve liselerde” söylenen AND:...

"I pledge allegiance to the flag of the United States of America, and to the Republic for which it stands: one Nation under God, indivisible, with Liberty and Justice for all"

Yani: “ABD'nin Bayrağına ve o bayrağın simgelediği Cumhuriyete sadakat için AND içiyorum. Herkes için özgürlük ve adaletle, Allah'ın gözetiminde, bölünmez – tek vatan"

ABD kaç yaşında? 233; Osmanlı: 624, ya TC: 86, ayıp, ayıp, utanın biraz!..

NE TÜRK VE NE DE DOĞRU-DÜRÜST

Yukarda verdiğim örnekte açıkça görüleceği üzere; Neseben ve asaleten Türk, bilhassa Müslüman Türk’lerde “insan’a ve insanlığa aykırı” bir eylem, cürüm, teşebbüs ve yüzkarası suç temayülü yoktur. Çünkü, genelde zekâ düzeyi çok düşük primitif varlıklar, kripto-koza, dönme-devşirme, mason-misyoner ile Sırp-Rum-Yunan, Ermeni ve kompleks içinde kıvranan Bulgar halkları gibi kronik Türk-İslâm düşmanlarında çokça ve sıkça görülen bir hastalık bu.

Dolayısıyla “dâhili bedhah” (iç düşman) dediğimiz uzantılarının huyudur kötülük.

Sosyolojik bir vakıa, ama gerçek!...

Örneğin: Genelevlerde hiç (nesepte saf ve asil) Türk kadını yoktur.

Ülkemizi Gümrük Birliği tuzacağına atmada acele ve öncülük edenler dönmedir.

NEDEN? ÖNCELİKLE 301 VE CMUK!...

Bunu bir düşünün!..

Neden AB en çok CMUK üzerinde durdu?

Niçin Türkiye, en ağır ve amansız dayatmalara CMUK nedeniyle maruz kaldı.

Hatta bu uğurda ağır cürümler ve cinayetler işlendi?

Ve nihayet: Ölüm cezası niçin kaldırıldı bir düşünün!..

Tabii bu bağlamda “AB yanlısı olmanın” ne anlama geldiğini de...

Türk insanının anlamakta çok güçlük çektiği bir meseleyi daha düşünün lütfen.

Milliyetçi (nasyonal) bir parti (MHP) nasıl AB yanlısı (enternasyonal) olabilir?

Ya millet enayi yerine konulup, fena halde kandırılmakta ya da “amansız” bir oyun oynanmaktadır!....Ne dersiniz? = Türk; Öğün, çalış, güven!

İT ÜRÜR, KERVAN YÜRÜR

Önce “ATA” sözünü iyice araştırdım. Bulgular şöyle:

1. Kökeni Kumuk Türklerine kadar dayanan, orijinali "İt haplar, kervan geçer" olan çok güzel bir Türk atasözüdür. İlk kez 1600'lerin başlarında Muhammed Şeybânî Han'ın Divan adlı eserinde yer almıştır. "ne kadar hır gür çıkarmaya, engel olmaya çalışsalar da cürümleri yetmez, bu isler olacaktır" anlamına gelir. (İnternet: zamane sözlük)

Burada ‘it’; yasa, usul, ahlâk ve kural dışı, gelenek ve düzen karşıtı suç odaklarını; Kervan: Meşru ve hukuki, kurumsal düzeni, yani “devlet” i simgeler.

2. 2007 Eskişehir mitinginde RTE muhalefeti eleştirirken: “Onlar çok konuşuyor ama biz çok iş yapıyoruz, içiniz rahat olsun, kervan yürür, kervan yürür!..” diyerek muhalefete meşru yoldan hakaret etmiş ve kalabalığın bilinçaltına "içinizden biriyim" mesajını vererek seçmenine seçmen katmıştı. (İnternet: İTÜ sözlük)

Örnek analiz edildiğinde; Alın teri, el emeği-göz nuru ve bilek gücüyle çalışarak helâl kazanan, vergisini veren, namuslu-dürüst, ilkeli, onurlu ve sorumlu hayat süren “iyi insan ve iyi vatandaşlar” kervan ehlini; Yalan-talan, soygun-vurgun, polemik ve demagoji takımı ise iti, yani güruhu temsil etmektedir. 2008 -2009 küresel ekonomik krizi çıkaranlar da bunlardır.

Şimdi atasözünü ‘din, iman-itikat, hak ve hakikat’ miyarına (ölçeğine) vuralım.

Ortaya çıkan fotoğraf şu: Ana ve evrensel yasalara özenle uyan, adalet ahlâkı ve hukuk bağlamında meşruiyet kespeden, kul hakkı ve haramdan şiddetle, mutlaka kaçınan “Namuslu, Dürüst ve Demokrat” kesim “hak yolunda yürüyen” kervan; Başta kene, sülük, vampir, bit-pire ve domuz misal (yasa ve ahlâk dışı) mazarrat “it” guruhundandır. Şimdi bir örnek daha...

3. Gerçek yaşama bakıldığında dünyanın en güzel atasözü. Bakarsınız mahalle, sokak, hatta apartmanınızda bazı tipler vardır. Siz kendi başınıza yaşamak istersiniz, sevdiklerinizle parkta, bahçede gezer oynarsınız.. Derken bunlar türer gelir, onların farkına bile varamazsınız. Size taş atarlar, lâf atarlar. Adam sanıp siz de taş atarsanız, attığınız taşa yazıktır. Atmazsanız durmazlar. Durmadan bulaşırlar yağlı kara gibi. Gene taş atar. it gibi ürür dururlar. Yapılması en doğru hareket kervanı devam ettirip melâneti yok saymaktır. İşte zurnanın zırt dediği yer burasıdır. Bu itleri yok saydın mı bu sefer, it sürüsünü toplar ve dalaşmaya başlarlar. Bozacının şahidi şıracı hesabı birbirlerinin yalakalığını yaparak, sürü sepet saldırırlar. Ha, akıllı insan ne yapar?.Bunları kaale almaz. Bırakır havlayan havlasın... Eh, itin ağzı torba değil ki büzesin. Eğer illa havlayacaksa susturamazsın. Lâf yetiştirmek adına öğrenmemişsin ki, bu saatten sonra it' çe öğrenecek değilsin! Sen kendi yoluna devam eder gidersin. Doğrusu kervanın selameti için, “İte dalaşmaktansa, çalıyı dolaşmak” evlâdır. (İnternet: Eksi Sözlük)

YA DEVLET BAŞA, YA KUZGUN LEŞE

Yukarda açıklanan ve örneklenen atasözümüzle adeta birebir ötüşen, onu tamamlayan ve bütünleyen bir atasözümüz daha var: “Ya devlet başa, ya kuzgun leşe”

Anlamına gelince;

1. Büyük bir zafer için her tehlikenin, hatta ölümün göze alındığını belirtir, sonunda büyük bir başarıya ulaşmak için yok olma tehlikesi bile göze alınır. (Viki sözlük)

2. Ya devlet başa, ya kuzgun leşe' demişler. Devlet başa geçmezse leş kargaları ortaya çıkar...devlet milletimizin güvenliğini ülke asayişini sağlamak zorundadır..yaklaşık 5 yıldır asayiş ve güvenlik önemsenmemekte ve kap, kaç-kurtul anlayışı hakim olmuştur..Ayrıca, devletin başına 'Devlet' gelmez ise, ya 'Devlet' başa ya kuzgun leşe.. (antoloji Com)

KERVAN, “ADALET” VE “MEDENİ SİYASET’İ” SİMGELER

Hukuk hikmetle (iyilik, insanlık, hakkaniyet), kervan meşruiyet ve adaletle kaimdir

Başta Türk'ler olmakla, vahiy kaynaklı dindar yahut lâik; hak ve lâıykıyla “hüküm-hikmet” üzere devlet, millet ve yönetimlerde “medeni siyasette” gelenek ve gerçek budur.

Devlet, adalet ve faziletle (hükmeden yönetim) baştadır, iktidardır;

Kuzgun (soyguncu-vurguncu, bozguncu) it'ler ve kuduz köpekler leş'tedir.

İt (kötüler, harici ve dâhili bedhahlar) ulur, kervan (devlet) onur ve erdemle yürür.

Ürüyenlerin, kervana yürüyenler arasından taraftar, yandaş ve yoldaş bulması büyük bir felâket; kervan Türkiye devlet'tir;.icrayı kullanan hükümet; Her konuda ve mutlaka adaletli, itlere karşı daima tedbirli, temkini-mukavim ve teyakkuz halinde olmaya mecburdur.

EBED-MÜDDET DEVLET:

Amerika da çocuklar her sabah AND içiyorlar. Anaokulundan Lise sona kadar tüm öğrenciler sabahları ders öncesinde, ayağa kalkarak hazır ol'da şu yemini ederler:

“I pledge allegiance to the flag of the United States of America, and to the Republic for which it stands: one Nation under God, indivisible, with Liberty and Justice for all;

Amerika Birleşik Devletleri'nin bayrağına ve o bayrağın simgelediği Cumhuriyete bağlılık ve sadakat için AND içiyorum. Allah'ın gözetiminde herkes için adalet ve özgürlük. Bölünmez, tek vatan Amerika" 233 yıldır bunu yapmaktadır. Anayasalarının nihai hükmü de: “Ya, Amerika'yı seveceksin ya da defolup gideceksin”

Halbuki “TÜRKÜM DOĞRUYUM ÇALIŞKANIM” biçimindeki andımızın yanlış ve aykırı olduğunu tartışacak kadar alçaklaşır, köpekleşir, bir güruh olur, ama “it ulur, kervan yürür”. Devlete ve halka silâha çekmedikçe, polise taş atmadıkça, hırsızlık-yolsuzluk, anarşi, terör-tedhiş yapmadıkça “itin ürüme hakkı” vardır. Bu “hayvan hakları ve demokrasinin” doğal gereğidir. Devlet, hayvan haklarına ilişkin mevzuat ikame ederek bunların da hakkını korur. Ama güruhun “insan hakları” dernekleri oluşturarak ağır istismarları yanlışır.

Bunu AB veya ABD'nin it'leri yapabiliyor mu? Asla ve kesinlikle hayır!.

Üstelik dünyada ne kadar ırk, din, dil ve inanç unsuru varsa ABD'de hepsi var.

AB ülkelerinde de durum Amerika'dan farklı değil. Sokaklar bin türlü ırkla dolu.

ABD VE AB'DE BAŞKA NE VAR?

Meselâ ABD’de gerçek anlamda demokrasi, hukuk ve bütün kurum ve kuruluşlarıyla (kendi vatandaşları için) adalet vardır. Kimse polise taş atamaz, itiraz edemez, el aldıramaz, ABD Kızılderili, İNKA veya AZTEK katliamı yaptı diyemez. Suç işlemek, vergi kaçırmak, yolsuzluk ve suiistimal ‘devlet hariç’ herkese yasaktır. Devlet ise kendi ülkesinde suç işlemez, ülke dışında bütün Amerikalılara suç işlemek serbesttir. İçerde idam cezası ve adalet vardır.

Polis iyi çalışır. Hukuk işler.

OYSA AB’de ölüm cezası yoktur. Başta Türkler olmak üzere bütün yabancıları yakarak, işkenceyle veya hapiste öldürmek serbesttir. Yabancıların birbirlerini öldürmelerine, sömürmelerine ve işkence etmelerine de karışmazlar. Yeter ki, asli unsura halel gelmesin..

Batıda, ABD’de olduğu gibi demokrasi de yoktur. Türkiye’ye nazaran bir tane bile lâik devlet yoktur. Örneğin bütün Avrupa da “milli dil” dışında, parklar ve bahçeler dâhil asla başka bir dil konuşulamaz.

Avrupa’ya gidecekler önce dil kursuna gitmek zorundadırlar.

AMMA LAKİN!... Bize göre Amerika ve AB, aşırı milliyetçi, şoven, dindar ve anti-lâik (gerici, mürteci ve yobaz) olduğundan, dünya nüfusunun üçte ikisini sömürür, milletleri diledikleri gibi böler-ayırır, birleştirir-üleştir, insanlar ve halkların kaderleriyle diledikleri gibi oyun oynarlar. AB konseyi insan hakları komiseri Alman T.

Hammarberg “Ne mutlu Türk’ üm diyene” demeyi ayrımcılık olarak niteler. Buna Türkiye’deki it’ler çok sevinirler!. İşte, Kürt sorunu, Alevi sorunu ve dersim isyanını bastırma yerine “katliam” diyenler bunlardandır.

NİÇİN?.. İliklerine kadar sömürdükleri, kaderleriyle oynadıkları, böldükleri ve parça-parça ettikleri devletlerde hak, adalet ve hukuk olmadığı için. Tıpkı Lord Curzon’un Lozan da İsmet’e dediği gibi, şimdi kuduz it’ler ürümekte, kuzgun leşe çullanmakta, kervan acizlik ve şaşkınlık içinde bocalamaktadır. Oysa Türk devlet-millet geleneği: Kul hakkı, adalet ahlâkı, fazilet derecesinde Cumhuriyet ve tam demokrasi; Sorun bunların tebahur etmiş olmasıdır.

Bu gelenek 27 Mayıs isyanıyla çökertilmiş; Yürürlükten kaldırılan Atatürk anayasası ile Milli devlet ve milli siyaset çökertilmiştir. İmar-inşa, “Temiz Eller” ile mümkündür.

<http://mustafanevruzsinaci.blogspot.com.tr>

Sakin KARAKAŞ

PIRİNÇ YİYİN

Son günlerde fiyatının %200 lere varan oranda artması nendi ile bildiğimiz Pirinç ülke gündemine oturdu. Pirinç fiyatları yıllarca olması gerekenin altında seyretti. Üretimi en meşakkatli tahıl olan pirinç konusunu gündeme birazcık katkısı olaması dileği ile bende kaleme almaya karar verdim.

Son günlerde hangi televizyon kanalını açarsanız açınız bir pirinç muhabbetidir gidiyor. Tabii ki bu biz Çorumluları yakından ilgilendiriyor. Öyle ya bizim Osmancık'ın adı televizyonlarda sık geçiyor.

Ülkemizde üretilen pirinç türleri içerisinde yünde seksenleri bulan oranlarda önemli bir yeri olan Osmancık pirinci bir anda ülke gündemine oturuverdi. Pirinç fiyatlarının artışı kimisi kuraklığa, kimisi de dünya piyasalarındaki dalgalanmaya bağlıyor. Bunların arasında Toprak mahsulleri ofisini, pirinç tüccarlarını büyük bakliyat markalarını suçlayanları da eklemek mümkün. Şimdi de tüketici örgütleri pirinci protesto etmeye hazırlanıyor ki ben bu görüşe katılmıyorum.

Son günlerde gazete ve televizyonlarda halk pirinç yememeye davet ediliyor. Bence boş bir düşünce. Hiçbir faydası olmayacak insan vücudu açısından besin değeri oldukça yüksek ve Türk halkının olmazsa olmazı olan pirinçten vazgeçeceğine ihtimal vermiyorum. Dilerseniz pirincin besin değeri ve biz Türkler için önemi konusuna biraz açıklık getirelim.

Beslenmemizde çok önemli yeri bulunan pirinci veren tarım bitkisi Pirinç (ya da üreticinin deyişiyle çeltik), Buğdaygiller'dendir. Yirmi kadar türü bulunan ve anayurdu kesin olarak bilinmeyen, ancak dünyanın ılıman sıcak bölgelerinde çok yaygın olarak yetiştirilen çeltik bitkisinin tarımı, ülkemizde de geniş ölçüde yapılmaktadır. 50-80 cm . kadar boylanabilen bu dört ay gibi kısa bir sürede üretilen bu bitkinin her başakçığında, altı erkek organı bulunan bir çiçek açar. Döllenen çiçekle olgunlaşan taneye, pirinç ya da çeltik adı verilir.

Kurutulup tüketime sunulan pirincin geniş bir kullanım alanı vardır: Çorbası, çeşitli pilavları ve sütlacı yapılarak; dolma ve diğer yemeklerle besinlere katılarak tüketilir. Çeltik bitkisinin hasattan geriye kalan sapları taze olarak hayvanlara yedirilir ya da yeşil gübre olarak kullanılır.

Pirincin besin değerlerini açıklayacak olursak 100 gr. pişirilmiş beyaz pirincin besin değerleri şunlardır: 109 kalori; 2,4 gr. protein; 24,2 gr. karbonhidrat; 0 kolesterol; 0,1 gr. yağ; 0,1 gr. lif; 28 mgr. fosfor; 10 mgr. kalsiyum; 0,2 mgr. demir; 374 mgr. sodyum; 28 mgr. potasyum; 0,02 mgr. B1 vitamini; 0,01 mgr. B2 vitamini ve 0.4 mgr. B3 vitamini.

Pirincin sağlığımız açısından faydalarını açıklayacak olursak: Dünyadaki insanların yarısının ana yiyeceği olan pirinç, değerli bir besin oluşunun yanı sıra; Pirinç Yüksek tansiyonu düşürür. Kan şekeri düzeyini sabit tutar: Şöyle ki, pirinç, ekmek ve patatese göre kan şekerini biraz daha fazla yükseltir. Ama, pirinç alımı, kanda kararlı bir şeker düzeyi ve dengeli bir enerji kaynağı sağlar. Bu enerjiyle hareketlenen şeker hastalarına yararlı olup onların kilo almalarını önler. Pirinç, böbrek taşı oluşumunu önler: Son zamanlarda Japonya'da yapılan araştırmalar, günde iki kez onar gram pirinç kepeği yenmesinin böbrek taşları oluşumunu engellediğini ortaya koymuştur. Pirinç, içerdiği maddelerle bedenin kansere yakalanması rizikosunu azaltır: Bunun için gene pirinç kepeği alımı yeterli olmaktadır. Pirincin lapa olarak yenilmesi, yüzyıllardır geleneksel olarak diyarenin giderilmesinde kullanılmaktadır. Kilo düşmek için pirinçle yapılan diyetlerde uzun yıllar boyunca yapılan ilaç tedavisiyle iyileştirilemeyen ve sedef hastalığı yüzünden pullanan deri bölgelerinin temizlendiği gözlemlenmiştir. Ekmeğin içerdiği glütenden ötürü alerji çekenler için pirinç nişastalı bir besin olarak insan sağlığı açısından son derece önem arz etmektedir

Dünyada üretimi en meşakkatli tahıl olan çeltiğin üretimi ile ilgili bilgilendirme yapacak olursak. Pirinci üreten çeltik bitkisi, hemen her toprakta ve sıcak ılıman bölgelerde yetişebilir. Su geçirgenliği az ve organik madde yönünden zengin topraklarda ürün verimi artar. Çeltik tohumu hastalıksız, temiz; içinde yabancı ot tohumları ile kırmızı çeltik (kart tohum) bulunmayan nitelikte ve sertifikalı olmalıdır. İyi tohum kullanılması, ürün verimini %20-25 artırabilir. Çeltiğin çimlenme ve fide döneminde en uygun sıcaklıklar 18-23 derecelerdir. Ekim için havaların erken ısınmasına aldanılmamalıdır. Ülkemizde genel olarak çeltik ekimi mayıs ayında, tarlalarda ikinci ürün nöbeti olarak 15 hazirana kadar yapılmaktadır.

Tarlaya çeltik ekimi serpme, mibzer ya da fideleme yöntemleriyle yapılır.

Çeltik bitkisi suyu çok sever. Ekildiği tavalara devamlı su akışı yapılırsa gelişmesine büyük katkı sağlanır. Çeltik bitkisine azotlu ve fosfatlı gübreler verilir. Yabani ot mücadelesi, herbisit ilaçlarla yapılır.Çeltik bitkisinin hasadı, çiçeklenmeden 40-50 gün kadar sonra, bitkinin sararmaya başlamasıyla yapılır. Çeltik bitkileri eskiden elle, orak kullanılarak yapılırken bu gün biçerdöverlerle hasat edilmektedir.

Bütün bu bilgiler ışığında yaklaşık on yıldan bu yana pirinç fiyatları olması gerekenin altında seyretti. Çeltik üretimi yapan cefakar çiftçilerimiz mahsülünü istediği gibi değerlendiremedi. Bu gün maliyeti 1,5 lira olan pirincini hep maliyetin altında pazarlamak zorunda kaldı. Adına ister kuraklıktan oldu,dilerseniz dünya borsalarındaki dalgalanmalardan oldu deyin. Adı ne olursa olsun bundan sonra toptan pirinç fiyatları 2 YTL gibi bir rakamda tutunacaktır diye düşünmekteyim. İşte bu durumda da yıllarca yüzü gülmeyen pirinç üreticisinin yüzü azıcık gülecektir diye umutlanıyorum.

Konuyu özetlemek gerekirse pirinç yemek için o kadar çok sebebimiz var ki sakın protesto etmeye kalkışmayın sonra sağlığınız bozulur. Haydi bu akşam güzel bir pilav pişirin üstelik Osmancık pirinci ile Osmancık usulü olsun.

Afiyet olsun

Hüseyin Hüsnü GÜREL

ERZİNCAN BELEDİYE BAŞKANI YÜKSEL ÇAKIR'A AÇIK MEKTUP:

ERZİNCAN'DA DEPREME DAYANIKLI İNŞAA EDİLEN BİNALAR DÜŞEY YÖNLÜ HAREKETLERE DAYANAMAMIŞ VE ÇOK TEHLİKELİ ŞEKİLDE ÇATLAMISLARDIR.

Ankara'da Türkiye İnşaat Sanayicileri İşveren Sendikası (İNTES) tarafından Mayıs-Haziran 2009 tarihli insan dergisi'nin 23. sayfasında; Erzincan Belediye Başkanı Yüksel ÇAKIR "Türkiye genelinde depreme en hazırlıklı il; Erzincan" olduğu konusunda bir makale yayınlamıştır.

İnternette <http://milliservet.blogspot.com> WEB sitesinde yayınlanan dünyada yalnız Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında yeraltında kil tabakaları arasında muazzam büyüklükteki düdüklü tencerelere benzer kapalı ortamlarda doğalgaz ile suya doymuş zeminlerin yan yana ve beraberce bir arada bulunduğu; bu yer altı düdüklü tencerelere benzer kapalı ortamlarda deprem hareketleri başlamadan çok kısa bir süre önce doğalgaz patlamaları ve bu patlamalar ile meydana gelen canavarlar kudretindeki sıvılaşma olayları ile zeminler aşağıdan yukarı doğru itildiği; yüzey arazinin deniz gibi dalgalandığı; ağaçların, binaların ve tesislerin yana yatıp, yatıp kalkarak veya burğu gibi bükülerek ve paramparça olarak bu yerlerde kıyametler koparcasına çok korkunç afetler meydana geldiği; bu deprem hareketleri başlamadan önce; yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen bu korkunç afetlerin deprem olayları ile hiçbir ilgisi olmadığı; doğalgaz patlaması ve deprem olayları birbirinden farklı ve başka, başka olaylar olduğu konularında 32 yazılı belge ile bilimsel bilgiler verilmiştir.

Bu Web sitesinde; Japonya da 7.2 gibi çok şiddetli olmayan 1995 Kobe depreminde; en şiddetli depremlere dayanıklı sağlam inşaatların, bu çok şiddetli olmayan depreme dayanamadığı; Kobe deprem afetinin; deprem üssü merkezinin yakın olması sebebi ile; Kobe'nin aşağıdan yukarı doğru düşey yönde itilmesinden ileri geldiği; bu depremin ilk günü keşfedildiği halde; Marmara bölgesi ile

Erzincan şehrinde ve ovasında yeraltında doğalgaz patlamaları ve meydana gelen sıvılaşma olayları ile bu korkunç afetlerin meydana geldiği hakkındaki gerçeğin henüz bilinmediği konusunda 32 yazılı belge ışığında bilimsel açıklamalar yapılmıştır.

1992 depreminde Erzincan Ovasında yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen sıvılaşma olayı ile; fay olmayan yerde DDY rayı yatay ve düşey yönde canavarca büküldüğü bilinmektedir. Depremlere dayanıklı inşa edilen binaların ve tesislerin DDY rayını bükebilen canavarlar kudretindeki sıvılaşma olaylarına dayanabilmesi mümkün değildir.

Bu WEB sitesinde; Erzincan da en şiddetli depremlere çatlama dayanabilecek sağlamlıkta inşa edilen B.A binaların; 2,3,4 gibi ufak şiddetteki depremler esnasında meydana gelen ufak sıvılaşma olaylarına bile dayanamadığı; bu B.A. binaların kolonları, kirişleri, döşemeleri ve perde duvarları gibi taşıyıcı aksamalarının çok tehlikeli şekilde çatladığı; bu çatlak binaların ileride meydana gelecek çok şiddetli olmayan depremlerde bile; burgu gibi bükülerek param parça olmaya ve bina içindeki insanların da pastil gibi ezilmeye mahkum bulundukları; bu binaların çatlakları sıvanarak veya sıva çatlağı olduğu yutturulması ile; bu çatlak binalar Erzincan halkına terk ve teslim edildiği konusunda bilgi verilmiştir.

Erzincan da depreme dayanıklı inşa edilen binaların çatlamış olduklarını; Dr. Cihangir ARISAN; Dr. Hilmi SEVİNÇ; eski Veteriner Müdürü Metin ÇÖREKÇİ; esnaftan Ekrem BÜYÜKFIRAT; Nihat YAPAR; Hüseyin YERGÜN gibi yüzlerce kimse tarafından bilinilmektedir. Bu WEB sitesinde; depremleri önlemek mümkün olmadığı halde; yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen; bu korkunç afetlerden; çeşitli teknik önlemler ile kurtulmanın mümkün olduğu; Yavuz Sultan Selim'in babası Osmanlı Padişahı II.Beyazıt 500 sene önce; 1509 depreminde İstanbul'un muhtelif yerlerine 400 kuyu kazdırdığı; bu kuyular ile yeraltı düdüklü tenceresine 400 delik açıldığını, bu kuyuların denge bacası görevini yaparak yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen; sarsıntılardan İstanbul'u kurtardığı konusunda bilgi verilmiştir.

Yüce Osmanlı Padişahı II. BEYAZIT; mezardan başını kaldırsa; Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında suya doymuş zeminlere ulaşacak şekilde 10-20-50-100 m. gibi az derinliklerde ve 80-100cm. çaplarında geniş kuyular kazdırarak; bu yerleri doğalgaz patlamalarından ileri gelen; kıyametler koparcasına korkunç afetlerden kolayca kurtaracaktır.

Doğalgaz patlamaları ve sıvılaşma olayları ile; zeminlerde açılan çatlaklar ile bu zeminler çok mükemmel şekilde esneme özelliği kazanmaktadır. Zeminlerin esnemesi ile; deprem hareketleri 50m. gibi mesafelerde çok zayıflamakta ve hasar olmamaktadır.

Yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen afetler önleendiği takdirde; faylarda meydana gelen deprem hareketleri esneyen zeminlere ulaşınca; bu zeminlerin çok mükemmel şekilde esnemesi ile; Marmara Bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında faylardan 50 m. uzakta bulunan yerlerde hiçbir hasar olmayacaktır. Bu yerler ile eski Erzincan şehirlerinde deprem harabesi olarak terk edilen yerlerin tamamı deprem bakımından en emniyetli yerler olacaktır. Bu yerlere çok katlı ve yüksek inşaatlar yapılacaktır.

Yetkili Makamlar ile Kurumlara sunulan 10.10.2008 tarihli dilekçeler ile; Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde ve ovasında yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen korkunç afetlerin önlenmesi ve Erzincan ovasındaki çok zengin doğalgaz yatağının ortaya çıkarılması için; ilgi gösterilmesi istenilmiştir. Aradan bir yıldan fazla zaman geçtiği halde; hiçbir inceleme, soruşturma ve arama yapılmadan ve görgü tanıkları ileri görüşülmeden; masa başında oturarak; kafadan sallama beylik palavra ifadeler ile; bu konular dışlanmıştır.

TÜBİTAK Başkanlığına sunulan 1.12.2008/14325 sayılı dilekçe ile; evvelce sunulmuş olan 10.10.2008 tarihli RAPOR'un teşkil edilecek Yetkin Kurul tarafından bütün belge ve ekleri ile incelenmesi; mahallinde soruşturma ve araştırma yapılması; görgü tanıkları ile görüşülmesi ve Marmara bölgesi ile Erzincan şehrinde yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen korkunç afetlerin önlenmesi ve Erzincan ovasındaki çok zengin doğalgaz yatağının ortaya çıkarılması için; TÜBİTAK öncülüğünde gerekli faaliyete başlatılması; talep edilmiştir. TÜBİTAK tarafından bu konuların incelenmeye başlandığı öğrenilmiştir.

Erzincan Belediye Başkanı sıfatıyla Yüksel ÇAKIR; depremleri yaşayan görgü tanıkları ile görüşerek ve toplantılar yaparak Erzincan şehri ile ovasında deprem hareketleri başlamadan kısa süre önce yeraltından bomba gibi patlama ve uğultulu gürültülü sesler işitildiği; bazı yerlerden çıkan alevlerin göklere yükseldiği; etrafın nur doğmuş gibi aydınlandığı; yüzey arazinin deniz gibi dalgalandığı; ağaçların, elektrik direklerinin ve binaların yana yatıp, yatıp kalktığı; depremler esnasında atmosferin sis bulutu ile kaplandığı; gökyüzünün kızıl renge büründüğü; deprem geceleri Erzincan ovasında çok soğuk havanın ısındığı; ovadaki donmuş karların eridiği konularında Yetkili

Makamları ile Kurumlarına, Üniversitelere ve özellikle TÜBİTAK Başkanlığına bilgi verdikleri taktirde; bu konulardaki gerçeklere inanılacak ve Marmara bölgesi ile Erzincan şehri ve ovası yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen bu çok korkunç afetlerden ve Erzincan da depreme dayanıklı binaların çatlaması rezaletinden kısa zamanda kurtulmuş olunacak ve Erzincan ovasındaki çok zengin doğalgaz yatağı ortaya çıkarılacaktır.

Bu konudaki gerçekler ortaya dökülmediği taktirde; hem Marmara bölgesi ve hem de Erzincan şehri ve ovası; yeraltında doğalgaz patlamalarından ileri gelen kıyametler koparcasına çok korkunç afetler ile baş başa kalacak ve hem de Erzincan ovasındaki çok zengin doğalgaz yatağından Ülkemiz ve Erzincan mahrum kalacaktır.

Şeker fabrikaları Genel Müdürlüğünde Daire Başkanı Yakup AY ile Türkiye Hava Meydanları Genel Müdürü Orhan BİRDAL; 1992 Erzincan depremini yaşayarak; deprem hareketleri başlamadan önce yeraltından bomba gibi patlama ve uğultulu gürültülü sesler işitildiğini; gökyüzünün kızıl renge büründüğünü; deprem akşamı hava çok soğuk iken; sabaha kadar havanın çok ısındığını; ovadaki karların eridiği konularındaki gerçekleri bilmektedir.

Depremler esnasında Erzincan ovasında yeraltından çıkan fay suları, artezyen ve sondaj kuyularının suyu ısınmadığına göre; deprem geceleri Erzincan ovasındaki trilyonlarca m³ çok soğuk havayı ısıtan ve ovadaki donmuş karları eriten ısının gökte doğalgazın alev ile yanmasından ileri geldiğini ve Erzincan Ovasındaki bu doğalgaz yatağının çok zengin olduğunu; doğa açık ve belirgin şekilde ortaya koymaktadır. Doğanın varlığını kesin olarak ortaya koyduğu bu çok zengin doğalgaz yatağını; ne TPAO ve ne de hiçbir kimse yok sayamayacak ve göz ardı edemeyecektir. Bu zengin doğalgaz yatağı ile Ülkemizin ve Erzincan'ın kaderi değişecek; Ülkemiz doğalgaz bakımından dışa bağımlılıktan tamamen kurtulacak; doğalgaz fiyatları çok ucuzlayacak ve yüz binlerce işsize iş imkânı sağlanacak ve ihtiyaç fazlası doğalgaz harice ihraç edilecektir. Bu konularda verilen yalan-yanlış bilgilere karşı çıkılmalıdır. Bu konularda yalan-yanlış bilgi veren kimseler şiddetle kınanmalı ve kamuoyu önünde tekzip edilerek cezalandırılmalıdır.

Bu konulara ilgi göstermek ve çözüm bulmak vatandaşlığın kutsal görevidir. Hüseyin Hüsnü GÜREL, İnş. Yük. Müh.(İTÜ-1953)

Selma GÜRSEL

EKMEK MANTISI

MALZEMESİ: 2-3 porsiyon-100 gram kavrulmuş kıyma,2,5 Bardak su,1kaşık margarin yada tereya-ğı,1 kaşık salça,tuz,pul biber,bir çanak yoğurt 2 diş sarımsak
Evde bayatlamış ekmeklerden yapılır. Ev ekonomisine katkı bakımından önemlidir. Bayatlamış ekmek bıçakla küçük parçalara bölünerek hazırlanan tepsiye konulur.
Tereyağı tencerede su bir tencereye konularak bir miktar salça konulur. Tencereye kıyma eklenerek su kaynatılır.
Kaynayan karışımly su ocaktan indirilince biraz soğumaya bırakılır. Ilık karışımly su doğranmış ekmeklerin üzerine kaşıkla dökölür. Bol sarımsakly yoğurt mantının üzerine dökölerek tabaklara servis yapılır.

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU

BEN İSTANBUL'UM

Seni özlemekten vazgeçmedim İstanbul
Buruk yalnızlıklara köle oldu bekleyişler
Frezya kokulu yağmurlar ıslattı düşlerimi
Ben sen oldum sen de ben İstanbul
Denizin kadar büyük yüreğim var bedenimde
Tarihin izlerini taşıyan haykırıışlarım var sesimde
Ne varsa aşktan sevdadan yana sen de
Hepsi benim benim işte İstanbul
Sen de güneş doğmasa da ay yıldızlı yarınlara
Benim gözlerim güneş olur sana İstanbul
Hırçın ruhun ağlasa Ayasofya'dan Sultanahmet'e kadar
Benim yüreğim kanar Kızkalesi'nde İstanbul
Çamlıca'da özgürlük tadında bir yudum çayım olsan
Eyüp Sultan'da arş'a kalkan ellerim olsan
Yar diye sarıldığım deniz gözlü şehzadem olsan
Haliç diye bağrına bas beni asil İstanbul
Tebessümün ardındaki gizli çaresizliktir duruşun
Ne anılar bıraktım yerle gök arasında kucağına
Şubat'ı soludu dudaklarım son kez yanağında
Şairce ölüyorum işte
Ben İstanbul'um İstanbul benim aslında
23. 01. 2009 / GAZİANTEP

Mahmut Selim GÜRSEL

DEĞEMEZ SE YAPTIĞIM!

Sana göre değmezse yaptığım;
Neden varım?
Bana göre değiyor ki yaptığım
İşte ondan varım!
Varlığımın sebebi beni yaratan;
Yaratanın verdiği fırsatla varım.
Zaman denen olgu da biz varmış
Sonra ileride bir zamanda da
Bir yokmuş olacağım.
İşte ben yok olmak için varım.
Yok olmadan yaptıklarımla yaşar
Yapacaklarımla da anılırım.
Ya sen?
Yaptığıma değeri yok diyen sen!
Sen ne yaptın?
İşte sıran gelince sende yok olacaksın,
Yamadıklarınla mı anılacaksın?
Yaptığın tenkitte önce yapılanı;
Ben daha iyisini yaparım değil,
Yaptım diyebilirsen haklısın.
Amma o sende yok ki cevherinde,
Bir satır bile yazmamışsın fikrinle.
Başkalarının bilgilerini aynen alıp
Savunmuşsun haklı diye kendince.
Senden bir şey yok ki onlarda
Al ve oku. Onu düşün ve karala
Sonra kabiliyetin varsa;
Sayfa sayfa yara kıta kıta yaz.
Sonra yap tenkitini etrafa.
Sakın üzüldüm sanma ki ben;
Bir fani bir insanım önce

Biliyorsun arkasından atılan sadece
Rabbime kadar dayayan bir işlem
O'na bile kulp takar bu insan;
Peygamberi kıskanır neden ben;
Bin de olamadım der inan benliğin.
İşte düzenleyen böyle düzenlemiş bizi;
Ben kimi ki seni af edeyim ki;
Seni önce sen af et dön yaratanına
İste affı ondan utanarak ve eğilerek.
Affı bol Rabbim beni af et kul hakkından
Beni af et yarattıklarının hakkından
Beni af eyle hepsine yaptıklarımдан!
114 Ocak 2010 17,42 Çorum

Mehmet KURTBAŞ

SENDEMİ ÖYLE SENDEMİ

Sevdalandım pek yoruldum
Öldüm öldümde dirildim
Bulanık aktım duruldum
Sendemi öyle sendemi

İnsan hali dedim geçtim
Rûzgarlara derdim açtım
Göz yaşlarıyla tanıştım
Sendemi öyle sendemi

Hoş görü yolunda gittim
Taş atana ekmek tuttum
Gönül yaylasında gittim
Sendemi öyle sendemi

Arayan soran olmasın
Sırımı kimse bilmesin
Yaradanım dert vermesin
Sendemi öyle sendemi

Geçen günlerim hep ezik
Üzülürüm yazık yazık
Kurtbaşım sabırdır azık
Sendemi öyle sendemi 06-01-2005

Rıza KANDEMİR

BEN

Kara gözlüm eğer beni sorarsan
Doğuştan bu yana yaralıyım ben
Göz göz oldu yaralarım sararsan
Yaşasam da gine yaralıyım ben.

Kurumuş akıyor suyu pınardın
Ben olsam yaprağı ulu çınarın
Şu karşıda duran sıra dağların
Yaralı ceylanı, yaralıyım ben.

Aslımız ulu soya dayanır
Zemheride gün vurunca uyanır
Yazı yaban sarı çiğdem boyanır
Kardelen çiçeği sıralıyım ben

Eller benim ne bilir ki derdimi
Dünyaya değişmem güzel yurdumu
Türkiye Çorumlu buralıyım ben.
Kul Rıza

Muhsin AKTAŞ

TEĞET GEÇERMİŞ

Senet çek ne varsa takla atıyor
Fabrikalar birer birer batıyor
İşsizlere her gün binler katıyor
Korkmayın bu kriz teğet geçermiş
Siparişler ardı sıra duruyor
KOBİ’NİN kasası her gün kuruyor
Gelen giden garibana vuruyor
Korkmayın bu kriz teğet geçermiş
Fakirin ekmeği elden gidiyor
Zengin yine gününü gün ediyor
Siyasiler durmuş bizi yediyor
Korkmayın bu kriz teğet geçermiş
Küçük esnaf kepenkleri kapattı
Çiftçi kardeş gürültüyle top attı
Birçok memur işçi aklı sapıttı
Korkmayın bu kriz teğet geçermiş
Emekli peşinen mezar kazıyor
Mizabi krize şiir yazıyor
Büyük zatlar yine esip tozuyor
Korkmayın bu kriz teğet geçermiş
23.12.2008

SANAL KİTAPLAR
2024

ISBN978-625-94968-2-5 (Tk)
ISBN978-625-97888-3-8 (11.c)

CİLT

11

ÇORUMLU 2000